

Mekke ve Medine'den

Hutbeler

- 3. Cilt -

Çeviren: İsmail Yaşa
Yayına Hazırlayan: Ebu İmran

Mekke ve Medine'den

HUTBELER

- 3 -

Çeviren: İsmail Yaşa
Yayına Hazırlayan: Ebu İmran

www.islah.de
www.khutab.org
www.medineokulu.org

Fihrist

Takdim

Allah'a hamdolsun. Allah'ın Rasulü'ne; ailesine, ashabına ve Din Günü'ne kadar iyilikle onlara uyanlara salât ve selam olsun!..

İslam Dini, saadet ve güven dinidir. Allah, Arap olanın ve Arap olmayanın onun nuru ile aydınlanması için ufuklara yayılmasını emretmiştir. İslam'ın çağrısını bütün milletlere gerekli kılmış, onun dışındaki her din reddedilmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: (Kim İslam'dan başka bir din ararsa, bu ondan asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyana uğrayanlardan olacaktır.) (3/Âl-i Imrân/85)

Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in zamanında davetçiler göndermek, vaaz etmek ve mektuplaşmak, hutbe okumak ve yazışmak gibi insanların hidayeti için çeşitli çalışma yolları olmuştur. Bu çağda ise, geçmiş zamanlarda ulaşılması imkansız olan en uzak yerlere; kenar köylere ve beldelere sözü ulaştırmak kolaylaşmıştır.

İslam'da; Müslümanlar, haftalık bayramlarında bir araya gelir ve görülmemiş bir düzene sahip, sözleri kısa ve öz, anlamı derin ve cümleleri etkili hutbelerden dinlerinin direktiflerini ve şeriatlarının emirlerini öğrenmeye çalışırlar.

Harameyn-i Şerifeyn'in (Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevi'nin), Müslümanlar'ın kalbinde ayrı bir yeri vardır. Arap olanları, onun sözlerinden tat alır. Arap olmayanları ise, kalpleri ile anlamaya çalışarak ses tonunun iniş ve çıkışına kulak verirler.

Dünyadaki Müslümanlar, ülkeler onları birbirinden uzaklaştırsa da, kardeştirler. Müslümanların birbirine bağlılığını ve saflarının birliğini sağlamak, bilgiye susuzluklarını gidermek için ve müslümanlar anlamından faydalansın, içerdiği bilgilerle amel etsin diye her Cuma günü Harameyn-i Şerifeyn'in (Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevi'nin) minberlerinden okunan hutbeleri dünya dillerine çevrilmiş olarak onlara götürüyoruz.

Allah'tan, Müslümanlar'ın saflarını birleştirmesini ve söylemlerini hak üzere toplamasını dileriz. Şüphesiz O, bunu yapacak güç ve kudrete sahiptir. Allah; Nebimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm ashâbına salât ve selam eylesin!..

Şeyh Abdulmuhsin b. Muhammed el-Kâsım

Mescid-i Nebevi İmam ve Hatibi

Dili Muhafaza Etmek

Şeyh Ömer b. Muhammed es-Sübeyl
04.11.1422 hicri

İnsanı yaratan ve ona açıklamayı öğreten Allah'a hamdolsun. O'na hamdeder ve O'na şükrederim. O, âzâların günahlardan ve isyandan muhafaza edilmesini emretmiştir. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki, efendimiz Muhammed O'nun kulu ve insanlar arasından seçerek üstün kıldığı elçisidir. Allah O'na, temiz ailesine, seçkin sahabilerine, tabiîne ve onlara iyilikle uyanlara gece ve gündüz birbirini takip ettikçe salât ve selam eylesin!.

Bundan sonra... Ey müslümanlar!. Allah'dan hakkıyla korkun. Çünkü Allah'dan hakkıyla korkmak, bütün hayırların toplandığı yerdir. Mutluluk ve kurtuluş yoludur. Nefisler takva ile arınır, diller onunla doğru yola girer ve kalpler onunla ıslah olur. Yaptığınız ve söylediğiniz şeylerde Allah Teâlâ'dan hakkıyla korkun. **(Allah'a döndürüleceğiniz, sonra da herkese hak ettiğinin eksiksiz verileceği ve kimsenin haksızlığa uğratılmayacağı bir günden sakının.)** (2/el-Bakara/281)

Allah'ın kulları!. İslam dini hükümleri kâmil olan, kuralları her şeyi kapsayan dindir. Ahlakın en yücesine iletmiş ve âdâbın en mükemmeline yöneltmiştir. Kötü davranışlardan ve çirkin sözlerden sakındırmıştır. İslam'ın kendisine yönlendirdiği faziletlerden ve âdâptan biri de konuşma edebidir. Güzel konuşmak ve dili çirkin ve boş sözlerden korumaktır. Allah Teâlâ ademoğlunu akıl ve düşüncesini açıklama nimeti ile hayvanlardan üstün kılmış ve şereflendirmiştir. Bu nimetle insan, Allah'ın yaratıcı olduğunu görür. Allah Subhânehu ve Teâlâ şöyle buyurur: **(İnsan görmez mi ki, biz onu meniden yarattık. Bir de bakıyorsun ki, apaçık düşman kesilmiş.)** (36/Yâsin/77)

Bu nimetin hakkı şükretmek ve nankörlük etmemektir. Allah Teâlâ için dili haramdan muhafaza etmeye ve günahlardan korumaya çalışmaktır. Çünkü dil, âzâların en etkilisi ve en tehlikelisidir. Allah rızası doğrultusunda ve insanlara faydalı yerlerde kullanılırsa sahibinin dünyada ve ahirette başarılı olmasının ve mutluluğunun en büyük sebebi olur. Allah'ın gazabına yolaçacak ve kullara zarar verecek yerlerde kullanılırsa sahibine en büyük günahları ve zararları getirir. Bu nedenle İslam, dil konusuna büyük önem vermiştir. Rabbimiz azze ve celle Kur'an'da ve Peygamberlerin Efendisi sallallahu aleyhi ve sellem'in lisanıyla, dili muhafaza etmeye, güzel konuşmaya ve kötü sözlerden sakınmaya teşvik etmiştir. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Kullarıma söyle, sözün en güzelini söylesinler. Sonra şeytan aralarını bozar. Çünkü şeytan, insanın apaçık düşmanıdır.)** (17/el-İsrâ/53)

Allah azze ve celle, iman sahiplerini ve takva ehlini nitelerken onların boş sözlerden yüz çevirdiklerini ve batıl sözlerden uzak durduklarını belirtir. Şöyle buyurur: **(Gerçekten mü'minler kurtuluşa ermiştir. Onlar ki, namazlarında huşu içindedirler. Onlar ki, boş ve yararsız şeylerden yüz çevirirler.)** (23/el-Mü'minûn/1-3) Ve şöyle buyurur: **(Boş söz işittiklerinde ondan yüz çevirirler ve derler ki "Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz sizin olsun. Selam olsun sizlere. Bizim cahillerle işimiz yok!")** (287el-Kasas/55) Dili; günahlardan ve haramdan korumak, dinde doğruluğa ve kamil imana ulaşmanın adresidir. İmam Ahmed ve diğer bazı hadis alimlerinin rivayet ettiği bir hadiste

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kalbi doğru olana kadar kulun imanı doğru olmaz. Dili doğru olana kadar da kalbi doğru olmaz."** Hatta, insanın bütün âzâları eğrilik ve doğruluk açısından dile bağlıdır. Tirmizi Süneni'nde, Ebi Saîd el-Hudri radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Ademoğlu sabaha erdi mi, bütün âzâları dile seslenip: "Bizim hakkımızda Allah'dan kork. Zira biz sana tâbiyiz. Sen doğru olursan biz de doğru oluruz, sen sapıtırsan biz de sapıtırız" derler."** İmam Nevevi rahimehullah der ki: "Yani dile itaat edip ona boyun eğerler."

Kişinin dilini muhafaza etmesi ve az konuşması edebinin; nefsinin arınmış olmasının ve aklının olgunluğunun işaretidir. Rivayet edilen hikmetli sözlerden birinde şöyle denir: "Akıl tam olursa söz azalır." Hikmet sahibi insanlardan biri şöyle der: "Kişinin konuşması faziletinin beyanı ve aklının tercümanıdır. Güzel olan söze yönelin ve onun azıyla yetinin."

Şuurlu müslümanı aklı, güzel konuşmaya ve yerine göre konuşmaya sevkeder. Onu imanı buna yöneltir. Değilse susmayı tercih eder ve günahtan korunmak için kendini tutar. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in tavsiyesi ile hareket eder: **"Kim Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsa ya hayır söylesin ya da sussun!"** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Aklından geçeni güzel bir şekilde ifade etmek yüce bir edep ve değerli bir ahlaktır. Allah Teâlâ, geçmiş ümmetleri buna yönlendirmiş ve onlardan bunun için söz almıştır. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Hani İsrailoğulları'ndan; "Allah'dan başkasına ibadet etmeyin; anne-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara iyilik yapın ve insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın, zekatı gereği gibi verin" diye söz almıştık.)** (2/el-Bakara/83) Güzel söz arkadaş olsun, düşman olsun her insanla güzel sonuç verir. Arkadaşla güzel konuşmak, sevginin ve arkadaşlığın devam etmesini sağlar. Düşmanla güzel konuşmak ise kalplerdeki kini, nefreti ve buğzu giderir. Düşmanlığı söndürür. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Sen (kötülüğü) en güzel bir şekilde önle. O zaman seninle arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki candan bir dost olur. Buna (bu güzel davranışa) ancak sabredenler kavuşturulur, buna ancak (hayırdan) büyük nasibi olan kimse kavuşturulur.)** (41/Fussilet/34-35)

Ey müslümanlar!.. Dilin büyük afetleri vardır. Gereksiz ve boş konuşmanın birçok kötülüğü vardır. Emirül müminin Ömer b. el-Hattab radıyallahu anh bundan sakındırarak şöyle demiştir: "Sözü çok olanın hatası da çok olur. Hatası çok olanın hayası azalır. Hayası azalanın verâsı (Allah korkusu) azalır. Allah korkusu azalanın kalbi ölür." Geçmiş alimlerden biri şöyle der: "İnsanların en bahtsızı ve musibeti en büyük olanı çabucak, acele eden bir dil ve acele hareket eden bir kalbe sahip olan insandır." Boş konuşmaktan uzak durmak; faydasız şeylerden, dini ve dünyevi açıdan başkalarına faydalı olmayan şeylerden dili muhafaza etmek basiret ve olgunluktandır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ümmetine bunu tavsiye etmiş ve buna teşvik etmiştir. Tirmizi ve diğer bazı alimlerin rivayet ettiği bir hadiste Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dilini işaret ederek **"Buna sahip ol!"** buyurur. Muaz radıyallahu anh şöyle der: "Ey Allah'ın Rasulü! Bizler konuştuklarımızdan sorumlu tutulacak mıyız?" Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Annen seni yitirsin ey Muâz! İnsanlar, dilleriyle elde ettiklerinden başka bir şey nedeniyle cehenneme yüzleri üzere atılırlar mı?"** Tirmizi ve diğer alimler Süfyan es-Sekafi radıyallahu anh'dan şunu rivayet eder: "Ey Allah'ın Rasulü! Benim

için en çok korktuğun şey nedir?" dedim. Rasulullah salalllahu aleyhi ve sellem kendi dilini tutarak **"Bu"** buyurdu."

Bu nedenle, bu ümmetin geçmiş alimleri ve en seçkin insanları dilin tehlikesinden korkarlardı ve oldukça çok sakınırlardı. Ebu Bekir radıyallahu anh dilini çıkarır ve şöyle derdi: "Bu beni kötü yerlere götürdü." Abdullah b. Mesud radıyallahu anh şöyle der: "Kendisinden başka ilah olmayan Allah'a yemin olsun ki yeryüzünde dilden başka uzun süre hapsedilmeye ihtiyacı olan bir şey daha yok." Ata b. Ebi Rabah rahimehullah da şöyle der: "Sizden biri, gündüz doldurduğu sayfa açıldığında içindeki birçok şeyin dini ve dünyası ile alakasız şeyler olmasından utanmaz mı?"

Ey Allah'ın kulları! Dil; takva onu dizginlemezse şeytanın elinde serbest bir iptir. Şeytan onunla sahibini dilediği gibi yönlendirir. Aklına gelen herşeyi söylemek üzere dilini serbest bırakırsa dili onu felakete ve helaka götürür. Onu, dedikodu ve kovuculuk, yalan ve iftira, kötü ve çirkin söz, Allah'ın kullarına karşı küstahça davranmak gibi büyük günahlara düşürür. Hatta bazılarının dili başkalarının onurunu yaralayan bir makas gibi olmuştur. Allah'ın kullarıyla alay eder ve onları küçümser. Ayıplarını sayar ve kusurlarını ortaya döker. İthamlarda bulunur ve yalan söyler. Asılsız şeyler yayar. Bunu yapmaktan onu ne dili ne de kişiliği ve hayası alıkoyar. Sanki Allah azze ve celle'nin şu sözünü duymamış gibidir: **(İnsan hiçbir söz söylemez ki, yanında onu gözetleyen, yazmaya hazır bir melek bulunmasın.)** (50/Kâf/18) Bu kimse, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şu sözüne göre ne durumdadır? **"Mü'min, (insanları) çokça karalayan ve çokça lanet eden, kötü söz söyleyen ve küfreden bir kimse değildir."** Bu hadisi Tirmizi rivayet eder, hasen olduğunu söyler. Buhari Sahihi'nde, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Şüphesiz kul, Allah'ı kızdıracak bir söz konuşur ve onu önemsemez de o söz nedeniyle cehenneme atılır."**

Üzerinde ilim ve doğruluk görüntüsü olan, vakar ve ihtişam heybeti olan bir kimse bunu yaparsa bela daha da büyük olur. Kötü ve çirkin sözler konuşur.Hiçbir fazilet sahibinin faziletini ve değerli insanın değerini bırakmaz. Bir dil sürçmesinden ya da kalem hatasından veya kişisel bir nedenle ölü ya da diri, hiç düşünmeden onlara yüklenir. Bazen neden bunlardan hiçbiri olmayabilir. Sadece kin ve aşırılık ona bunu yaptırır. Dini duyguları ve Allah korkusu onu engelleyemezse akıl ve ahlak da mı onu bundan alıkoymaz?! Kendi nefsinin ayıplarının ve kusurlarının çokluğunu bilmesi de mi onu bundan alıkoymaz?! Geçmiş alimlerden biri, insanların aleyhinde konuşan bir kimsenin konuşmasını işitince ona şöyle der: "İnsanların ayıplarını çok göstermen ile senin ayıplarının çokluğuna hükmettik."

Ey Allah'ın kulları! Allah'dan hakkıyla korkun! Dillerinizi ve diğer azalarınızı Allah'ın haram kıldığı şeylerden koruyun. Daima Allah azze ve celle'nin şu kavlini hatırlayın: **(Ey iman edenler! Allah'dan korkun ve doğru söz söyleyin ki, Allah işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah ve Rasulü'ne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur.)** (33/el-Ahzâb/70-71)

Allah beni ve sizleri yüce Kur'an ve Peygamberlerin Efendisi'nin sünnetiyle faydalandırsın. Bu sözümü söyler; Allah'dan kendim için, sizin için ve tüm müslümanlar için her türlü günahtan bağışlanma dilerim. Sizler de O'ndan bağışlanma dileyin. Şüphesiz O, çokça bağışlayan ve merhamet edendir.

Mübarek ve temiz bir hamd ile sevdiği ve razı olduğu şekilde Rabbime çokça hamdederim. O'na hamdeder, büyük nimetleri ve arka arkaya gelen ihsanı için O'na şükrederim. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Yücelerin yücesidir. Ve şehadet ederim ki efendimiz Muhammed O'nun kulu ve Rasulüdür. Seçtiği peygamberi ve üstün kıldığı dostudur. Allah O'na, ailesine, hidayet önderleri ve karanlığı aydınlatan ışık kaynağı sahabilerine, onların yolundan yürüyen ve izlerini takip edenlere çokça salât ve selam eylesin.

Bundan sonra... Ey Allah'ın kulları! Günümüzde, toplumların durumunu inceleyen insanlardan bir çoğunun toplantılarda ve oturumlarda gereksiz konuşmalarla meşgul olduğunu görürsün. Nefislerin meylettiği bu konuşmalar çeşitli basın-yayın organları aracılığı ile nakledilmektedir. Bunlara kulak verilir ve insanlar bu konuşmları dillerine dolarlar. Sonuçta hiçbir fayda elde edemezler. Hatta çoğu dünyası ve ahireti için zararla döner. Bütün bunlar İslam'ın metodundan ve adabından değildir. Çünkü İslam; boş ve gereksiz konuşmayı değersiz işlerle uğraşmayı hoş görmez. Değerli ve faziletli işlerden hoşlanır. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurur: **(Onların fısıldaşmalarının bir çoğunda hayır yoktur. Ancak bir sadaka, bir iyilik yahut da insanların arasını düzeltmeyi isteyen (in fısıldaşması) müstesna. Kim Allah'ın rızasını elde etmek için bunu yaparsa, biz ona yakında büyük bir mükafat vereceğiz.)** (4/en-Nisa/114)

Allah'dan hakkıyla korkun ve İslam'ın öğretilerine sımsıkı sarılın! İman ehlinin adabıyla edeplenin! Dillerinizi haramdan muhafaza edin. Dilinin şerrinden korunan büyük bir kötülükten kurtulmuştur. Dilini hayırda ve ibadette, mübah olan konuşmalarda kullanan doğruluğa ve kemale muvaffak kılınır. Bu Allah'ın dilediğine verdiği bir lütuftur. Allah büyük lütuf sahibidir. Allah'ın kulları! Allah azze ve celle'nin emrettiği gibi rahmet ve hidayet peygamberine salât ve selam eyleyin. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Ölüme Bir Yıl Daha Yaklaşırken

Şeyh Salâh el-Budeyr
01.01.1423

Bir ve Kahhâr olan Allah'a hamdolsun. O, göklerin, yerin ve her ikisi arasındakilerin Rabbidir. İzzet sahibi ve çok bağışlayıcıdır. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Bu dünya hayatının son bulmasına hükmetmiştir. Ve şehadet ederim ki nebimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Seçilmiş ve üstün kılınmış peygamberdir. Allah O'na, ailesine, seçkin ve iyi insanlar olan sahabilerine çokça salât ve selam eylesin!..

Bundan sonra... Ey müslümanlar!.. Allah'dan hakkıyla korkun. Çünkü Allah'dan hakkıyla korkmak güvenilecek bir şeydir. Size düşen de ümmetin selefinin ve ilk çağındakilerin üzerinde bulunduklarına sımsıkı sarılmaktır. Sizlere bağışladığı ve uzun süreli verdiği nimetler için Allah'a şükredin ve beklentilerinizi kısıtlayın. Aniden geliverecek ecel için hazırlanın. Kul beklentilerini uzun tutarsa amelini kötü yapar. **(Ey iman edenler! Allah'dan korkunve herkes yarın için ne hazırladığına baksın. Allah'dan korkun, çünkü Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.)** (59/el-Haşr/18)

Ey müslümanlar! Şüphesiz aylar ve yıllar, günler ve geceler ameller için vakittir ve eceller için tayin edilmiş süredir. Hepsi biter ve çabucak geçer. Gece ve gündüz birbirini takip eder ve ayrılmazlar. Her uzağı yaklaştıran, her yeniyi eskiten ve Kıyamete kadar her vadedileni getiren iki vasıtadır. Mutlu kimse tuzaklara dayanmaz ve hırslara aldanmaz. Bir günü karşılayan ne çok insan onu tamamlayamadı. Yarını bekleyen ne çok kişi ona kavuşamadı. **(Allah eceli geldiğinde hiç kimseyi (ölümünü) ertelemez. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.)** (63/el-Münafikun/11)

Ey müslümanlar! İşte ömrünüzden bir yılın daha günleri bitti ve tasını-tarağını topladı. Güneşi battı ve hilali kaybolup gitti. Bu dünyanın kalıcı bir yurt olmadığını ve bu dünyadan sonra cennet ya da cehennem olacak bir yurdun daha olduğunu ilan ederek... Dünyadan ve hilelerinden sakının! Çünkü o, ne kadar çok kendine meyleden kişiyi aldatmış ve kendisine kapılan ne çok kişiyi yıkmıştır. İbni Ömer radıyallahu anhuma'dan şöyle dediği rivayet edilir: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem omuzlarımdan tutarak şöyle buyurdu: **"Dünyada sanki bir yabancı ya da yolcu gibi ol!"** İbni Ömer şöyle derdi: "Akşama çıkınca sabahı bekleme! Sabaha çıkınca akşamı bekleme! Sağlığında hastalığın, hayatında ölümün için hazırlan. Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Allahın kulları! Bu yılınız lehinizde ya da aleyhinizde bir şahit olarak geçti. Kendinize yeterli azık toplayın ve yeterli bir cevap hazırlayın. Hayatınızda çokça iyilik işleyin ve geçmiş hatalarınızı telafi edin. İnsanları ayıran haberci sizi çağırmadan ve lezzetleri yıkan ansızın karşınıza çıkmadan önce zamanın fırsatını değerlendirmekte elinizi çabuk tutun.

Cabir radıyallahu anh'ın şöyle dediği rivayet edilmiştir: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in bir adama nasihat ederek şöyle buyurduğunu işittim: **"Beş şeyden önce beş şeyin kıymetini bil: İhtiyarlığından önce gençliğinin, hastalığından önce sağlığının, fakirliğinden önce zenginliğinin, meşguliyetinden önce boş vaktinin ve ölümünden önce hayatının. Dünyadan sonra (Allah'ın)**

hoşuna gidecek şeyler yapacak bir yer yoktur. Dünyadan sonra ancak cennet ya da cehennem olan bir yurt vardır." Bu hadisi Hâkim rivayet eder.

Ey ömründen az bir şey kalan ve ebedi yolculuğa ne zaman çıkacağını bilmeyen kişi! Ey nefesleri aleyhine sayılan kişi; onları iyi değerlendir! Ey günleri gelip geçecek kişi; onları kaçırma! Nefsiniz sizin en değerli varlığınızdır, onu helak etmeyin! Ebu Malik el-Eş'ari radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"İnsanların hepsi çalışır, nefsini satan ya (Allah'a satarak) onu âzâd eder ya da (şeytana satarak) onu helak eder."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Ey mahrumiyeti kendisini engelleyen ve isyanı kendisini yozlaştıran kişi! Ne çok yılı zayi ettin, oyun ve eğlencede geçirdin! Ne çok çirkin şeye kapandın ve ne çok öğüt veren sözden yüz çevirdin. Ne çok namaz terkettin ve hakkı çiğnedin, ne çok yasağı işledin ve kötülüğü yaydın. Ölüm anını unuttun mu!? Dilin ağırlaşacağı ve ellerin gevşeyeceği, gözlerin tavana dikileceği, komşularının ve ailenin senin için ağlayacağı zamanı... Unuttun mu ölüm anındaki kimsenin ruhu çıkarkenki halini? Sıkıntısının arttığı ve iniltisinin duyulduğu, renginin değiştiği ve şakaklarının terlediği, her tarafının şiddetle acı duyduğu zamanı... İşte Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem... Allah katında Rasulü'nden daha değerli kimse yok... Çünkü O, Allah'ın seçtiği dostudur. Ölüm kendisine geldiği zaman önünde, içinde su olan bir kap vardı. Elini suya daldırıp onunla yüzünü siliyor ve şöyle buyuruyordu: **"La ilahe illallah! Şüphesiz ölümün bir sekeratı vardır."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Ey Allah'ın kulları! Çokça bir arada olduğumuz ve arkadaşlık yaptığımız insanlar nerede? Gönlümüzün meylettiği ve sevdiğimiz insanlar nerede? Ne çok sevdiğimize gözümüzü kapadık! Ne çok değerli insanı defnedip ayrıldık! Ne çok yakını kabre yatırdık! Ölüm bizden bir hastaya güçsüzlüğü nedeniyle acıdı mı? Hiç bir kimseyi çocukları için bıraktı mı? Çocuk-çoluk sahibi bir kimseye ailesi için mühlet verdi mi?! Geçen senelerde bizimle birlikte olanlar şimdi nerede?! Lezzetleri yıkan, şehvetleri kesen ve insanları ayıran ölüm onlara geldi. Camiler ve toplantılar onlarsız kaldı. Onları kabirlerde yatar görürsün. İçinde bulundukları durumdan kurtulamazlar. Nefislerine fayda ya da zarar vermeye güçleri yetmez. Ümmetlerin, Rablerinin huzuruna çağırılacağı insanların toplanmak için yeniden diriltileceği günü beklerler. Göğüsler o günün korkusundan titrer, gözler yaşla dolar ve kalpler hesabın korkusuyla parçalanır.

Ey gaflet uykusunda birbiri ardına yıllarını geçiren kişi! Ey hata denizinde yıllarını tüketen! Allah için söyle bana hangi gün erteledin tevbeni?! Hangi yıla bıraktın dönüşünü?! Gelecek yıla mı?! Bir başka bahara mı?! Ne ömrün müddetini ne de kaderini bilemezsin. Tevbe etmekte acele et ve sonraya bırakmaktan sakın! Kalbinde bozulanı ıslah et! Ecelini gözet ve ömrünü daha çok fayda elde etmekte değerlendir. Göç zamanı yaklaşmıştır. Ömür bir emanettir. Kişi, Kıyamet günü ondan sorulacaktır. Abdullah b. Mes'ud radıyallahu anh, Rasulullah salallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Kıyamet günü beş şeyden sorulmadan kulun ayakları Rabbinin huzurundan ayrılmaz: Ömrünü nerede tükettiğinden, gençliğini nerede çürüttüğünden, malını nereden kazandığından ve nerede harcadığından, bildiği ile ne amel işlediğinden."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder. Abdullah b. Mes'ud radıyallahu anh, şöyle der: "Güneşi batan, ömrümü azaltan ve amelimi artırmayan bir güne pişman olduğum kadar hiçbir şeye pişman olmadım."

Ey müslümanlar! Dün geçirilenlere üzüntü nerede?!. Kabir sıkıntısı için gözyaşları nerede?!. Güneşin size yaklaşacağı gün için hazırlık nerede?!. Yıkım; binayı kapsamadan, keder neşeyi bozmadan ve hayattan ümit bağı kopmadan önce; evler sahipsiz kalmadan ve beldeler harap olmadan önce Rabbinize tevbe edin.

Geçip giden saatleri, günleri ve yılları iyi değerlendirin. Ve sizden her biri nefsini hesaba çeksin! Nefsinin farkında olan ve onu hesaba çeken mutlu olur. Onu takip eden ve azarlayan başarır. Sakinlerinin ölmediği, binalarının harap olmadığı, gençlerinin yaşlanmadığı ve güzelliğinin değişmediği bir dünyaya buyurun. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Cennete giren rahat bir yaşam sürer, sıkıntı çekmez, elbiseleri eskimez, gençliği sona ermez."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Ey Allah'ın kulu! Ömrünün kalanını iyi değerlendir ve eğlenceyi bir tarafa bırak. Gece karanlığında ibadete kalk! Zikreden bir dil ile, uykusuz göz kapakları ve akan gözyaşları ile tevbe kapısına yönel! Ebu Musa el-Eş'ari radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Şüphesiz ki Allah azze ve celle, güneş battığı yerden doğana kadar, gündüz hata edenin tevbe etmesi için gece elini açar ve gece hata edenin tevbe etmesi için gündüz elini açar."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Kalan günlerini güzel geçir ki geçenler bağışlansın. Kalan ömründe kötülük yaparsan geçmişten de sonradan yaptıklarından da sorumlu tutulursun. **(Ey insan! Şüphe yok ki sen Rabbine karşı çaba üstüne çaba göstermektesin; sonunda O'na varacaksın. Kimin kitabı sağından verilirse, kolay bir hesapla hesaba çekilecek; sevinçli olarak ailesine dönecektir. Kimin de kitabı arkasından verilirse, derhal yok olmayı isteyecek; alevli ateşe girecek. Zira o, (dünyada) ailesi içinde şımarmıştı.)** (84/el-İnşikak/6-15)

Allah beni ve sizi Kur'an ve sünnet ile mübarek kılsın. Beni ve sizleri onlardaki ayetler ve hikmetler ile faydalandırsın. İşittiğinizi söyler; Allah'dan kendim için, sizin için ve tüm müslümanlar için her türlü günahtan ve hatadan bağışlanma dilerim. Siz de O'ndan bağışlanma dileyin. Şüphesiz O, çokça bağışlayan ve merhamet edendir.

İhsanı için Allah'a hamdolsun. Başarılı kılması ve nimetlendirmesi nedeniyle O'na şükürler olsun. Allah'dan başka ilah olmadığına şehadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur, şânı yücedir. Şehadet ederim ki Muhammed O'nun kulu ve rasulüdür. Allah'ın rızasına davet edendir. Allah; O'na, ailesine, ashabına ve din kardeşlerine salât ve çokça selam eylesin.

Bundan sonra... Ey Allah'ın kulları! Allah'dan hakkıyla korkun ve O'nu gözetin. O'na itaat edin ve O'na isyan etmeyin. **(Ey iman edenler! Allah'dan korkun ve doğrularla beraber olun.** (9/et-Tevbe/119)

Ey müslümanlar! Günler dürülür ve ömürler tükenir. Bedenler yıpranır. Mutlu kimse, ömrü uzun ve ameli güzel olandır. Bedbaht ise ömrü uzun ve ameli kötü olandır. Ebi Bekra radıyallahu anh'dan şu rivayet edilir: Bir adam "Ey Allah'ın Rasulü! İnsanların hangisi daha hayırlıdır?" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem **"Ömrü uzun ve ameli güzel olan"** buyurur. Bu hadisi Tirmizi rivayet eder.

Ahiretin çocuklarından olun ve dünyanın çocuklarından olmayın. Bugün amel var, hesap yok; yarın hesap var amel yok. Ameller, sonlarına göre değerlendirilir. Kişi

yaşadığı hayat üzere ölür ve öldüğü hayat üzere diriltilir. Cabir radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Her kul öldüğü şey üzere diriltilir."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Ey müslümanlar! İşte tevbe kapısı açık... Tevbe edenlerin kafileleri gidip geliyor. Ölmeden önce ve vakit geçmeden samimi şekilde tevbe etmekte acele et! **(Ey iman edenler, samimi bir tevbe ile Allah'a dönün.)** (66/et-Tahrim) **(Hep birden Allah'a tevbe ediniz ki kurtuluşa eresiniz.)** (24/en-Nur/31)

Ve insanların en hayırlısına, beşeriyetin en temiz varlığına salât ve selamda bulunun. Allah size bunu emretmiştir ve şöyle buyurmuştur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Duanın Fazileti

Şeyh Abdulmuhsin el-Kâsım
03.08.1422 hicri

Muhakkak ki hamd Allah'adır. O'na hamdeder, O'ndan yardım ve bağışlanma dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve kötü amellerimizden Allah'a sığınırız. Allah kimi hidayete erdirirse onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa ona hidayet verecek yoktur. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur; O tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki Muhammed O'nun kulu ve rasulüdür. Allah O'na, ailesine ve ashabına salât ve çokça selam eylesin.

Bundan sonra... Allah'dan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. Kim Rabbi'nden hakkıyla korkarsa derecelerle yükselir ve ölümünden sonra gideceği yer de iyi olur.

Ey müslümanlar!.. İnsanlar, dinlerinin ve dünyalarının düzenlenmesi noktasında faydalar elde etme ve zararları defetmede Rablerine muhtaçtırlar. İnsanın mükemmelliği Allah azze ve celle'ye kulluğu gereği gibi yapmasıyla gerçekleşir. Kulun, kulluğu hakkıyla yerine getirmesi arttıkça mükemmelliği de artar ve derecesi yükselir. Allah celle ve alâ kullarını, kendisinden yardım dileyecekleri bir kapıya yöneltmek üzere bir takım musibetlerle imtihan eder. Bu, bela içerisinde gizlenmiş nimetlerdendir. Allah'a muhtaç olduğunu göstermek zenginliğin ta kendisi ve ibadetin özüdür. İbadetin en yüce maksadıdır. Allah Subhanehu'nun önünde eğilmek erişilmez bir izzettir. Dua, kulluğun simgesidir. Allah, kulların kendisinden bütün ihtiyaçlarını istemelerini diler. Kudsî hadiste **"Ey kullarım! Benim hidayete eriştirdiklerim hariç hepiniz sapıklık içerisindesiniz. Benden hidayet isteyin ki sizi hidayete eriştireyim. Ey kullarım! Benim doyurduklarım hariç hepiniz açsınız. Benden, doyurmamı isteyin ki sizi doyurayım"** buyurur. Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Allah, kulların O'na yalvarmaları olmazsa ibadete önem vermez. Allah şöyle buyurur: **(De ki: "Eğer duanız olmasaydı, Rabbimin yanında sizin ne değeriniz olurdu? Şimdi siz, yalanladınız. Artık yakında ceza (sizin için) kaçınılmaz olacaktır.")** (25/el-Furkan/77) Dua etmek, Allah'ın elçilerinin ve seçkin kullarının sıfatlarındandır. **(Şüphesiz onlar hayırlı işler yapmaya koşarlar; umarak, korkarak bize dua ederlerdi. Bize gönülden derin saygı duyarlardı.)** (21/el-Enbiya/90)

Haniflerin imamı (İbrahim aleyhisselam) şöyle buyurur: **("Yalnızca Rabbime dua ediyorum ve Rabbime dua etmekle bedbaht olmayacağımı ümit ederim.")** (19/Meryem/48) Dua kalbin bahçesidir ve dünyanın cennetidir. Dua, zamana ve mekana bağlı olmayan kolay ve mutlak bir ibadettir. Gece ve gündüz dua; karada ve denizde, ikamette ve yolculukta yakarış... Faydası dünyada dirilere ve kabirlerinde ölülere ulaşır. **"Veya kendisi için dua eden salih bir çocuk"**...

Dua, Allah'ın izniyle belaları ve musibetleri ortadan kaldırır. Azabın ve helakın gerçekleşmesine mani olur. Dua mü'minin silahıdır. İstenilenin gerçekleşmesi için duadan daha faydalı ve daha etkili bir şey yoktur. O, belanın düşmanıdır. Onu defeder ve giderir. Gerçekleşmesini engeller ya da başa gelirse etkisini hafifletir. Ömer ibnu'l Hattâb radıyallahu anh şöyle der: "Ben duanın kabul edilip edilmemesinin endişesini taşımıyorum. Fakat dua edememenin endişesini taşıyorum. Bana dua ilham edilince icâbet de mutlaka olnunla birlikte olur." Nimetler onun gibi bir şeyle daha elde

edilmemiş, belalar onun gibi bir şeyle daha defedilmemiştir. Dua ile gamlar ve kederler yok olur. Dua anında Allah'ın kula yakın olması şeref olarak duaya yeter.

İnsanların en acizi dua etmekten aciz olandır. İnsanların görüşü en zayıf ve beklentisi en düşük olanı dua edip yalvarmaktan geri kalandır. Dua, menfaatin ta kendisidir. Çünkü müslüman, istenileni er ya da geç veren cömert ve kerem sahibi Allah'ın önünde yalvarmaktadır. İbni Hacer şöyle der: "Her dua edenin duasına cevap verilir. Fakat cevaplar çeşitlidir. Bazen istenilenin kendisi verilir. Bazen de onun yerine bedeli verilir."

Dua ile nefisler yücelir, beklentiler büyür ve insanların eline bakmaktan vazgeçilir. Dua edenin değeri çoktur ve kendisine saygı duyulur. Dua edenin ihlası ve isteği arttıkça dua da icabete o derecede layık olur. Yahya b. Muaz şöyle der: "Duada kalbini tamamen Allah'a verenin duası reddedilmez." Yediğini ve içtiğini temiz tut, şüphelerden sakın. Dua etmeden önce salih amel işle. Rabbine, kalbinde hissederek ve yavaş bir sesle seslen. Zekeriyya aleyhisselam Rabbine yavaş bir sesle seslenerek **("Bana tarafından hayırlı bir nesil bağışla")** (3/Âl-i Imrân/38) dedi. Allah da onu Yahya aleyhisselam ile rızıklandırdı.

Dua ederken ve Rabbine övgüde bulunurken en güzel ve en seçkin sözleri seç. Faziletli vakitlerin ve salih amellerin işlendiği hallerin en değerlisini gözet. Dua ettiğinde, duanda Rabbinden ısrarla iste. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizden biriniz dua ettiğinde ısrarla istesin."**

Secdede olan, Rabbine daha yakındır ve isteği verilmeye daha layıktır. Ailen, nefsin, malın ve rızık kaynağın aleyhine dua etmekten kaçın. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Nefisleriniz aleyhine dua etmeyin. Çocuklarınız aleyhine dua etmeyin. Mallarınız aleyhine dua etmeyin."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Duana hemen cevap verilmesini bekleme ve Allah'dan istediğinde ısrarlı ol. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Rı'l ve Zekvan kabileleri aleyhinde bir ay boyunca dua etti. Rabbin kerem ve haya sahibidir. Kuluna karşı, elini kendisine kaldırdığında onu boş çevirmekten haya eder. Dua et, çünkü Rabbin cömerttir. Kendini O'nun önüne at ve bütün işleri O'na havale et. İsteğinde kararlı ol ve arzunu artır. Çünkü O, kendisinden isteyeni reddetmez ve dileyenin dileğini boşa çıkarmaz.

Yakup aleyhisselam şöyle der:**("Ben keder ve üzüntümü ancak Allah'a açarım.")** (12/Yusuf/86) O, her şeyi işitir, her şikayeti duyar ve her belayı kaldırır. Muhtaç duruma düşen biri ihtiyacının giderilmesini insanlardan beklerse ihtiyacı giderilmez. Rabbinden bekleyene O ne güzel rızık vericidir. Ey dua eden kimse! Şikayetini Allah'a bildir ve O'na muhtaç olduğunu göster. Çünkü O, zor durumda olanlara ve yardım isteyenlere yardım eder. Vermek O'nu kızdırmaz. Gece ve gündüz kullarına ihsan eder. Musibetin kaldırılması beklendiğinde bu beklentiyi boşa çıkarmaz. Felaketin ortadan kalkması kendisinden istendiğinde o felaketi ortadan kaldırır. Musibetlerin giderilmesi O'ndan başkasından beklenmez. Hazinelerin anahtarları O'nun elindedir. Dua edene kapısı açıktır. Başına gelen her belanın ortadan kalkmasında Allah hakkında güzel zanda bulun. Rabbi hakkında iyi zanda bulunana Rabbi hayırlarını bolca akıtır. En güzel üstünlükleri onun üzerine örter. Duaya icabet daireleri ihlas ile döner. İstemeye devam et. Çünkü veren cömerttir. Sıkıntıları ortadan kaldırır, her şeye gücü yetendir. Dua ettiğinde duana hemen karşılık verilmesini bekleme. Duana cevap verilmesi gecikince ümidini kesme. Kapıyı

çokça çalana kapının açılması yakındır. İnsanlar yataklarına yattığında, seher karanlığında Rabbin sana **"Bana dua edenin duasına icabet edeyim"** derken, yalvaran ellerini Mevla'ya doğru kaldır.

Ezan ve kamet arasında yapılan dua reddedilmez. Babanın çocuğuna yaptığı dua kabul edilir. Ey babalar! Çocuklarınızın hidayeti, mutluluğunun devamı ve fitnelerden korunması için çokça dua edin. Müslümanın, müslüman kardeşi için, arkasından yaptığı dua makbuldür ve melekler bu dua için "âmin" derler. Anne-babasına karşı iyi davrananın duası reddedilmez. Cuma günü de duanın makbul olduğu bir vakit vardır. Salihlere eziyet etme ve onlarla alay etme. Çünkü onların Allah katında bir değeri vardır, duaları kabul edilir.Allah celle ve alâ dostlarından bahsettiği bir kudsi hadiste şöyle buyurur: **"Benden isterse ona istediğini veririm. Bana sığınırsa onu korurum."**

Başına zamanın musibetleri gelip, Allah'a yalvaranı Allah korur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **((Putları mı hayırlıdır) yoksa, darda olana kendisine dua ettiğinde duasını kabul edip o kötülüğü gideren mi?)** (27/en-Neml/63) Yunus aleyhisselam balığın karnına atılır, dua ile hiçbir eziyet çekmeden oradan dışarıya bırakılır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Balık sahibinin (Yunus aleyhisselam'ın) duası "Senden başka ilah yoktur. Seni tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Ben zalimlerden oldum" idi. Müslüman bir kimse bir durumda bu dua ile dua ederse mutlaka duasına icabet edilir."** Bir başka lafızda ise şöyle buyurur: **"Darda olan bir kimse bunu söylerse Allah mutlaka onu açığa çıkarır."** Bu hadisi Tirmizi rivayet eder.

Dua ile durumlar değişir.Kısır olan doğurur. Hasta olan iyileşir. Fakirler, zengin olur ve mutsuzlar, mutlu olur. Bir dua ile Allah'ın dilediği dışında, yeryüzünde bulunanların hepsi suya garkoldu. **(Nûh dedi ki: "Ey Rabbim! Yeryüzünde kafirlerden dönüp dolaşan bir kimse bırakma!")** (71/Nûh/26) Firavun Musa'nın duasıyla helak oldu. Musa şöyle dedi: **("Ey Rabbimiz! Gerçekten sen Firavun ve kavmine dünya hayatında ziynet ve mallar verdin. Ey Rabbimiz! (Onlara bu nimetleri) insanları senin yolundan saptırsınlar diye mi (verdin)? Ey Rabbimiz! Onların mallarını yok et, kalplerini mühürle (ve sık)! Çünkü onlar can yakıcı imanı görmedikçe iman etmeyeceklerdir.")** (10/Yunus/88) Süleyman aleyhisselam'a verilen hesapsız nimetler Rabbi'nden isteği sonucu verildi. Eyyûb aleyhisselam, yakarışı sayesinde hastalığından kurtuldu. **("Rabbim! Başıma bu bela gelip çattı ve sen, merhametlilerin en merhametlisisin.")** (21/el-Enbiya/83) Peygamberimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e Bedir günü imkanlarının ve sayılarının azlığına rağmen kendini Mevla'ya vermesi dolayısıyla meleklerle yardım edildi. **(Hani siz Rabbinizden imdat istiyordunuz da "Muhakkak ben size birbiri ardınca bin melek ile yardım ediyorum" diye duanıza karşılık vermişti.)** (8/el-Enfâl/9)

Ey zulme uğrayan kişi! Yollar tükenip, kapılar yüzüne kapanınca herşeye gücü yeten Allah'a yönelerek göklerin kapısını çal. Çünkü O, mazlumların ve güçsüzlerin sığınağıdır.

Bir adam, Sa'd b. Ebî Vakkas radıyallahu anh'a zulmeder. Sa'd şöyle dua eder: "Allah'ım! Onun gözünü kör et, ömrünü uzat ve fitnelere uğrat! Bunu rivayet eden râvi şöyle der: "Ben, o adamı daha sonra gördüm. Gözü kör olmuş, yaşlılıktan dolayı kaşları uzayıp gözlerinin üzerine düşmüştü. Şöyle diyordu: "Ben, Sa'd'ın bedduasına

ve fitnelere uğramış yaşlı bir adamım. İbni Akîl rahimehullah şöyle der: "İhlaslı kimsenin ve zulme uğramış mazlumun duasına çabucak cevap verilir." Mazlumların ve güçsüzlerin bedduasına uğrayan kimselere yazıklar olsun! Ey musibete uğrayan kimse! Takdir edilene sabret! Çünkü zafer sabırladır. Sıkıntıyla beraber kurtuluş, zorlukla beraber kolaylık vardır. Gerçek bela, seni Rabbi'nden alıkoyandır. Seni, O'nun önünde durduran durumlarda ise senin kemalin ve izzetin vardır. Kolaylık gelip, kurtuluş gerçekleşince ve sıkıntılar ortadan kalkınca Allah'a hamdet. Hamdetmek Allah'a şükür ve nimetlerin artması demektir.

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım. **(Rabbiniz buyurdu ki: "Bana dua edin ki ben de duanızı kabul edeyim. Şüphesiz bana ibadeti büyüklüklerine yediremeyenler, yakında hor ve hakir olarak cehenneme gireceklerdir.")** (40/Ğafir/60)

İhsanı için Allah'a hamdolsun. Başarılı kılması ve nimetlendirmesi nedeniyle O'na şükürler olsun. Allah'dan başka ilah olmadığına şehadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur, şânı yücedir. Şehadet ederim ki; efendimiz ve peygamberimiz Muhammed O'nun kulu ve rasulüdür. Allah; O'na, ailesine ve ashabına salât ve selam eylesin.

Bundan sonra ey müslümanlar! Allah'ın mü'min kulu hakkındaki kazası engelleme şeklinde olsa bile bir bağıştır. Dert şeklinde olsa bile nimettir. Bela şeklinde olsa bile O'nun imtihanı afiyettir. Ömer b. Abdülaziz radıyallahu anh şöyle der: "Kaderin gerçekleşmesini beklemekten başka sevincim olmaz oldu. Sevindirici bir şey olursa şükrüm var. Üzücü birşey olursa sabrım var." Kendisine dua ilham edilen duasına icabetten mahrum olmaz. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Yeryüzünde Allah'a bir dua ile dua eden hiç bir müslüman yoktur ki Allah Teâlâ kendisine istediğini vermesin. Ya da benzeri bir kötülüğü kendisinden kaldırmasın. Yeter ki bir günahı ya da akrabalık bağını koparmayı istemesin."** Topluluktan bir kimse "Öyleyse çokça isteyelim" dedi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem **"Allah'ın ihsanı sizin dualarınızın karşılığından daha çoktur"** buyurdu. Bu hadisi Tirmizi rivayet eder.

Allah'a dua eden ve Allah ile birlikte bir başkasına daha dua edenler dualarına icabet kapısını kapamışlardır. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Allah'dan başka kendisine Kıyamet'e kadar (dua etse dahi) cevap veremeyecek olan ve kendilerine yaptıkları duadan habersiz olan kimselere dua eden kişiden daha sapık kim olabilir?)** (46/el-Ahkâf/5) Onların ölülere duası boşa gitmiştir. İsteğini yerine getirmez ve istenmeyene mani olmaz. Bu, büyük şirktir ve bağışlanmayan bir günahtır. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Allah'dan başka sana faydası da olmayan, zarar da veremeyen şeylere de ibadet etme! Eğer böyle yaparsan, o takdirde şüphesiz ki sen zalimlerden olursun.)** (10/Yunus/106) Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem de şöyle buyurur: **"Dilediğinde Allah'dan dile, yardım istediğinde Allah'dan iste!"**

Dua etmeye gayret et! İbadeti Allah'a has kıl ve duada Allah'ı birle. Ömrünü ganimet bil. Dua ile beraber kimse helâke uğramayacaktır. Mutlu kimse buna muvaffak olandır. Mahrum kimse ise ibadet lezzetinden mahrum olan ya da Allah'ın rahmetinden ümidini kesen kimsedir.

Sonra bilin ki, Allah sizlere peygamberine salat ve selam da bulunmanızı emretmiştir. Şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)**(33/el-Ahzâb/56)

İslam İnancı İnsanoğlu İçin Hayır Hazinesidir

Şeyh Huseyn Âlu'ş Şeyh
25.07.1422 hicri

Her türlü sıkıntıdan kendisine sığınana bir çıkış yolu açan, musibetlerin darlığından sonra kendisine tevekkül edene bolluk veren Allah'a hamdolsun. Şehadet ederim ki, Allah'dan başka ilah yoktur. O tektir, ortağı yoktur. Buna, Allah'ın isimlerine ve sıfatlarına iman ile kalbine mutluluk dolanın şehadetiyle şahitlik ederim. Ve şehadet ederim ki Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem O'nun kulu ve rasulüdür. O, seçkin kul, seçilmiş peygamberdir. Allah O'na ve ailesine yerin ve göğün her yanını dolduran bir salât ile salât ve çokça selam eylesin.

Bundan sonra... Ey müslümanlar! Sizlere ve kendi nefsime gizli ve aşikar sözlerde ve davranışlarda Allah celle ve alâ'dan hakkıyla korkmayı tavsiye ederim.

Şüphesiz kim Allah'dan hakkıyla korkarsa Allah da onu korur. Onun için her üzüntüden bir kurtuluş ve her darlıktan bir çıkış yaratır. Onu, aklına gelmeyecek yerlerden rızıklandırır. **(Kim Allah'dan korkarsa Allah ona bir çıkış yolu ihsan eder ve ona beklemediği yerden rızık verir.)** (65/et-Talâk/2-3)

İslam ümmeti! Nimetin en büyüğü ve ihsanın en yücesi nebimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in temiz ve saf bir akideyle gönderilmesidir. Bu akide, içerdiği adalet ve kardeşlik esaslarıyla; hür niyet, eşitlik ve barış ilkeleriyle ve kapsadığı, nefisleri arındıran; gönülleri en yüce sıfatlar, en değerli özellikler ve en yüksek idealler üzere terbiye eden ahlak kurallarıyla iyiliği ve hayrı gerçekleştirir, kötülüğü ve şerri ortadan kaldırır.

İslam kardeşleri!.. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem 'in temellerini sağlamlaştırdığı ve usullerini sabitleştirdiği akide iyiliklerin kaynağıdır. Saadet ve sevinç merkezidir. Bütün bunlar onu hakkıyla gözeten, yoluna uyan ve gereklerini yerine getiren için geçerlidir. **(Nefsini kötülüklerden arındıran kurtuluşa ermiştir, onu kötülüklere gömen de ziyan etmiştir.)** (91/eş-Şems/9-10)

Zaman ne kadar uzarsa uzasın, kavga ne kadar kızışırsa kızışsın, yol ne kadar zor ve sorunlar ne kadar büyük olursa olsun o, meyvesi olgun, sürekli meyve veren bir ağaç gibidir. **(Allah'ın hoş bir sözü nasıl misallendirdiğini görmez misin? Kökü (yerde) sabit ve dalları gökte olan güzel bir ağaç gibidir. O ağaç, Rabbinin izniyle her zaman meyvelerini verir.)** (14/İbrahim/24-25) İslam inancı, insanoğlu için iyilik hazinesidir. O olmazsa, önlerindeki yollar karmaşıklaşır, kuşkular etraflarını sarar. Endişe onları etkisi altına alır, şaşkınlık ve ziyan içerisinde kaybolurlar. **(Andolsun asra ki, gerçekten insan ziyandadır. İman eden, salih ameller işleyen, birbirine hakkı tavsiye eden ve sabrı tavsiye edenler müstesnâ.)** (103/el-Asr/1-3)

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in getirdiği İslam inancı, iyilik ve doğruluk akımına sürekli bir destek ve kuvvetli bir yardımdır. Kötülüğe yolaçan etkenlere ve kötülüğün yıkıcı azgınlığına karşı da koruyucu bir engeldir. İslam inancına sahip kimse sürekli sağlam bir yolda ve doğru bir metot üzeredir. Hevânın çekici faktörleri onu kuşatmaz. Hayatın süsleri ve aldatıcı yönleri onu etkisi altına almaz. **(Eğer benden size bir hidayet gelir de her kim hidayetime tâbi olursa onlar için herhangi bir korku yoktur ve onlar üzülmezler.)** (2/el-Bakara/38)

İman kardeşleri!.. İnsan, sahih akide ile doğru yerini bilir. Bu hayatta yürüyeceği doğru yol aydınlanır. Hidayet ve basiret üzere yürür. Açık işaretler, sağlam adımlar ve belirli bir hedef doğrultusunda hak ve olgunluk yoluna koyulur. Bu şekilde hayatını bütün iyiliklerle doldurur. Bozulmamış bir fıtrata, temiz bir vicdana, ıslaha ve faziletlere yönelmiş bir iradeye, çirkinlik ve rezilliklerden uzakta kalma yönünde gösterilen bir kararlılığa uygun olarak ideal bir örnek ve üstün davranışlar ortaya koyar. **(Allah onları doğruya iletecek ve hallerini ıslah edecek.)** (47/Muhammed/5) **(Şüphesiz bu Kur'an en doğru olana iletir.)** (17/el-İsrâ/9)

İslam ümmeti!.. İmanın nefislerdeki etkileri büyüktür. Sahih akidenin hayattaki meyveleri şaşılacak derecededir. Nefisleri arındırmasının ve nefislerde iyilik duyguları yetiştirmesinin yanında bitmeyen canlı bir hazinedir. Hayır ve şer, hak ve batıl, mutluluk ve mutsuzluk arasındaki kavganın kızıştığı hayat savaşında insana kuvvet ve sabır, kararlılık ve dayanıklılık, güven ve ümit verir. Çünkü mutlak bir güven, tam bir yol gösterme ve kâmil bir nur sağlar. **(Bunlar iman edenlerdir, gönülleri Allah'ın zikri ile huzura kavuşanlardır. Haberiniz olsun ki kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur.)** (13/er-Ra'd/28) **(İman edenler ve imanlarına da bir zulüm karıştırmayanlara gelince; işte onlar için güvenlik vardır ve hidayete erenler onlardır.)** (6/el-En'âm/82)

İmanın sonsuz genişliğinde yaşayan, sağlam ipine sarılan ve parlak nuruyla aydınlanan kimse hayatını net bir bakışla yaşar. Bu bakışla; Allah'ın yüce hikmetini, geniş rahmetini, geçerli hükmünü ve üstün kudretini idrak eder. Bunun sonucu nefsi mutmain olur ve vicdanı rahatlar. Çünkü o; kendisine isabet edecek olanın mutlaka başına geleceğini, başına gelmeyecek bir şeyin de kendisine isabet etmeyeceğini bilir. Kalbine şüphe düşmez, vicdanına bir zarar gelmez. Bilakis dünyada sağlam adımlarla yürür ve dengeli bir şekilde sabırla, ulaşmaya çalıştığı iyi bir akibeti hedefler. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem yaptığı genel bir tavsiyede şöyle buyurur: **"Allah'ın hakkını koru ki Allah da seni korusun. Allah'ın hakkını koru ki O'nu karşında bulasın. İstediğin zaman Allah'dan iste ve yardım dilediğin zaman Allah'dan yardım dile. Bil ki bütün ümmet sana bir şey ile fayda vermek üzere toplansa Allah'ın senin için yazmış olduğundan başka bir şeyle fayda veremezler. Ve sana bir şey ile zarar vermek üzere toplansalar Allah'ın senin için yazmış olduğundan başka bir şeyle zarar veremezler. Kalemler kaldırılmış ve sayfalar kurumuştur."**

Doğru inanç; kula, yakîn ve güven gibi büyük güçler kazandırır. Sabır ve huzur gibi yüce duygular yükler. Kendisine nimetler gelince şımarmaz ve kibirlenmez. Bilakis hamdeder ve şükreder. Musibetlere uğrayıp sıkıntılarla karşılaşınca ümidini kaybetmez ve yıkılmaz. Üzüntü ve kederden kalbi parçalanmaz. Bilakis sabırlı davranır ve kadere razı olur. Evet; çünkü o, akidesi ile sürekli bir ihsan içerisinde net bir bakış açısıyla, anlayış ve irade kuvvetiyle, keskin bir basiretle yaşar. Bütün bunlardan, olaylar ve fitneler karşısında bilinçli davranma gücünü elde eder. Fitnelerin kuvvetli kasırgası onu sarsmaz ve kötü etkileri ona ulaşmaz. İmanından ve Rabbinin rızasını gerçekleştirmekten ne kadar çekici veya korkutucu olursa olsun hiç birşey onu alıkoyamaz. Bilakis ona açıklık ve netlik, samimiyet ve doğruluk, sabır ve sebat kazandırır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Mü'minin işine hayret ki, bütün işi kendisi için hayırdır. Bu mü'minden başkası için geçerli değildir. Ona sevindirici bir şey isabet etse buna şükreder ve kendisi için hayırlı olur. Ona bir zarar isabet etse buna sabreder ve kendisi için hayırlı olur."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

İslam kardeşleri!.. Tevhid akidesinin hakim olduğu, hayatını iman hakikatlerinin ve unsurlarının düzenlediği bir ümmet kendi gücüne ve doğal korumasına sahip bir ümmettir. Bu onu -Allah'ın izniyle- felaketlerin sonucunun, krizlerin etkisinin ve fitne dalgalarının üstesinden gelmeye muktedir kılar.

Bu ümmetin özelliklerinden biri de musibetlerin, Rabbine olan güvenini sarsmasının önüne geçen; ümitsizliğin yayılıp mensuplarının nefislerine yerleşmesini engelleyen içinde taşıdığı dayanıklılıktır. Hatta o öyle bir ümmettir ki belalar ve musibetler ancak hayır yollarında onun daha hızlı yürümesine yolaçar. Düşmeden ve tökezlemeden hayatı düzenlemeye ve ıslaha olan kararlılığını artırır. Bunda şaşılacak bir durum yoktur. Çünkü o, uzun tarihi boyunca zor günler ve çeşitli sıkıntılardan geçmiş bir ümmettir. Şayet onlar bir başka ümmetin başına gelseydi onu yıkar ve yokeder, gerçek iken tarih haline getirirdi. Bu onun Allah'a bağlı; Allah'ın vadine güvenen ve O'nun yardımına inanan bir ümmet olması nedeniyledir. **(Allah iman edip salih amel işleyenlere va'd etti ki: "Onlardan öncekileri halife yaptığı gibi, andolsun ki onları da muhakkak yeryüzünde halife kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini iktidar yapacak, önceki korkularını güvene çevirecektir. (Böylece) onlar bana hiçbir şeyi ortak koşmaksızın ibadet etsinler.)** (24/en-Nûr/55)

İman kardeşleri!.. İmanın temiz kaynağından uzaklaşmak, akidenin gerçeklerini çiğnemek, akideyi hayatın alanlarından uzaklaştırmak ve aydınlatıcı nurunu terketmek; işte bütün bunlar tehlikeli sorunların ve büyük problemlerin nedenidir. Sürekli bir mutsuzluğun ve devamlı bir belanın kaynağıdır. Bunlar, yaşamı sürekli bir susuzluk ve koyu bir karanlık içinde kılar. Huzur ve sevinç, rahat ve mutluluk yoktur. Devamlı endişe vardır. Arkasından da acı bir akibet gelir. **(Kim de zikrimden yüz çevirirse, gerçekten onun için dar bir geçim vardır. Ve onu Kıyamet gününde kör olarak haşrederiz.)** (20/Tâ-hâ/124)

Bugün insanlığı kasıp kavuran kötülük rüzgarlarının ve üzerine çöken yokolma belirtilerinin, kendisini tehdit eden savaşların; bütün bunların gerçek nedeni bugün dünyanın çoğunluğunun ilahi çizgiden, inançtan, doğru yoldan; adalet, hürriyet ve eşitlik ilkelerinden; akıl, hikmet ve düşünce anlayışından uzak olmasıdır. **(Muhakkak ki Allah; adaleti, iyiliği, akrabaya yardım etmeyi emreder; çirkin işleri, fenalık ve azgınlığı yasaklar.)** (16/en-Nahl/90) **(Yeryüzünde bozgunculuğu arzulama. Şüphesiz ki Allah, bozguncuları sevmez.)** (28/el-Kasas/77) **(Aşırı gitmeyin, şüphesiz ki Allah aşırı gidenleri sevmez.)** (2/el-Bakara/190) **(Günahkar hiçbir nefis başkasının günahını yüklenmez.)** (6/el-En'âm/164)

Yeryüzünde insanların hayatı Allah azze ve celle'nin belirlediği esaslar üzerine bina edilmedikçe, akıllı insanlar kötülüğün nedenlerini ve problemlere yolaçan faktörleri tamamıyla idrak etmedikçe, faydalar ve zararlar arasında denge gözetilerek sağlıklı bir bakış ve adalet anlayışına uygun bir çözüm üretilmedikçe kavga sona ermeyecek; hayat gemisi huzur ve güven kıyısına, acıma ve bağışlama ufkuna giden yolu bulamayacaktır.

Ey müslümanlar!.. Ümmetler bazı dönemlerinde musibetlere ve sıkıntılara uğrarlar. Korkulan tehlike, bu musibetlere ve acılara düşmek değildir. Fakat, bunların üstesinden gelme yolunda yapılacak bir yanlış, sonuçlarını tahmin edememe ve tekrarını önleyecek davranışlarda bulunamama, bunları yanlış değerlendirme ve gerçekleri görememe kötü neticelerle ve tehlikelerle dolu acı bir düşüş ve korkunç

sondan başka birşey doğurmaz. **(Ey iman edenler! Eğer bir fasık size bir haber getirirse, bilgisizce bir kavme sataşıp da sonra yaptığınıza pişman olmamak için iyice araştırın.)** (49/el-Hucurât/6) Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Teenni (temkinli hareket) Allah'dan, acele de şeytandandır."**

Allah, beni ve sizleri Kur'an ile mübarek kılsın...

İman kardeşleri!.. Muhammed ümmeti acı hallerle zor şartlar yaşıyor. Tehlikeler ve korkular çevresini kuşatıyor. Bu nedenle müslümanlar, daha iyi durumda olacakları, daha rahat yaşayacakları ve daha değerli olacakları bir ortam gözlüyorlar. Burada hiç kimsenin unutmaması gereken bir gerçek var ki, o da bu ümmetin kendisini başkalarından ayıran bir özelliğinin olduğudur. Bu özellik Alemlerin Rabbine teslim olma ve O'na tamamen boyun eğme üzerine kurulu bir akideye sahip olmasıdır. Bu akide ve onun gereğiyle amel etme, hayatın her alanında onun ölçülerine uyma güvenliğin garantisi ve kontrolü sağlayıcıdır. **(Muhakkak ki Allah mü'minleri savunur.)** (22/el-Hacc/38) **(Ey iman edenler! Eğer siz Allah'a (dinine) yardım ederseniz O da size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar.)** (47/Muhammed/7)

Ümmetin bütün çektiği sıkıntılardan kurtulmak için Allah azze ve celle'ye samimiyetle dönmesinden, peygamberinin sünnetine gerçek anlamda sarılmasından, gizli ve aşikar hallerinde dinine bağlanmasından başka çıkış yolu yoktur. Bütün kalbiyle, Allah azze ve celle'yi sevmeye ve rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'i sevmeye yönelmelidir. Ve bu sevgi, emirlerine uymayı ve yasaklarından kaçınmayı; hükmetmede ve muhakemede, hayatın tüm alanlarında şeriatıyla amel etmeyi gerektiren bir sevgi olmalıdır. **(Allah ve Rasulü bir işi hükme bağladığında hiçbir mü'min erkek ve hiçbir mü'min kadına o işlerinde istediklerini yapmak hakları yoktur. Kim Allah'a ve Rasulü'ne isyan ederse, şüphesiz apaçık bir sapıklıkla sapmış olur.)** (33/el-Ahzâb/36) **(Ey iman edenler! Size hayat verecek şeylere çağırdığı zaman Allah ve Rasulü'nün çağrısına uyun.)** (8/el-Enfâl/24)

Ölü kalplerin dirilmesi, sönük görüntülerin aydınlanıp netleşmesi vakti gelmiştir. Unutmuş olanın hatırlamasının, çirkinliğe batmış olanın kurtuluş gemisine tutunmasının vakti gelmiştir. **(İman edenlerin Allah'ı anma ve O'ndan inen Kur'an sebebiyle kalplerinin ürpermesi zamanı daha gelmedi mi? Onlar daha önce kendilerine kitap verilenler gibi olmasınlar. Onların üzerinden uzun zaman geçti de kalpleri katılaştı. Onlardan bir çoğu yoldan çıkmış kimselerdir. Bilin ki Allah, ölümünden sonra yeryüzünü canlandırıyor. Düşünesiniz diye gerçekten, size ayetleri açıkladık.)** (57/el-Hadid/16-17)

Ey basın mensupları! Basın-yayın araçlarının yapıcı olması ve yıkıcı olmaması, ıslah etmesi ve bozmaması için; değerli işlerle uğraşıp değersiz işleri terketmesi için amacını ve rolünün büyüklüğünü anlaması gerekir.

Ümmetin mensuplarını dinin hedeflerine, müslümanların birliğini gerçekleştirmeye çalışmaya, bu dine karşı samimi olmaya ve dini konulara hizmet etmeye, doğruluk ve emanet, hayır ve fazilet ölçülerine uygun bir şekilde onu savunmaya yönlendirmesi gerekir. **(Allah'a davet eden, salih amel işleyen ve "Şüphesiz ben müslümanlardanım" diyen kimseden daha güzel sözlü kim olabilir?)** (41/Fussilet/33)

İslam'ın İzzeti

Şeyh Abdulbâri es-Sübeyti
18.07.1422 hicri

Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz izzet; Allah'ındır, Rasulü'nündür ve iman edenlerindir. Fakat münafıklar bilmezler.)** (63/el-Münafikûn/8) Ve şöyle buyurur: **(Kim aziz olmak istiyorsa, bilsin ki gerçekten izzet bütünüyle Allah'ındır.)** (35/Fâtır/10) Bu yüce Kur'ânî deliller bütün insanlar için, izzeti Allah Subhânehu'dan beklemeleri yönünde bir tevcih taşımaktadır. Rabb olarak Allah'a, din olarak İslâm'a, nebi ve rasül olarak Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem'e îman eden kimse akîdesi ile gurur duyar ve kişiliği yükselir. Dinine bağlılığını îlan eder, giyimiyle ve taşıdığı sıfatlarla farklılığını ortaya koyar. Günah ve saldırganlık değil; ilim ve îman izzeti Allah'tan istenir, insanlardan değil. Zillet içerisindeki nefis amele uygun değildir. Yüce bir yaşantının ancak Allah'a yönelmekle ve O'nun rızası için gayret etmekle olabileceğini bilmedikçe ve zilletin sebebi olan faktörlerden kurtulmadıkça ondan bir hayır beklenmez. İslâm'ın, hayatımızı izzet şuuruyla doldurması için ezanın sözleri müezzinin insanlara "Allahu ekber, Allahu ekber/ Allah en büyüktür, Allah en büyüktür" demesiyle başlar. Allah her büyükten daha büyüktür. Allah her yüceden daha büyüktür. Allah her kuvvetliden daha büyüktür. Ve Allah her zenginden daha büyüktür. Sadece O, en büyük ve en yücedir. Ey zengin bir insandan izzet ya da yaşam, mal ya da makam bekleyenler! Allah her zenginden daha zengindir. Ey büyük bir insandan izzet bekleyenler!.. O, ne kadar büyük olursa olsun Allah ondan daha büyüktür.

Allah, namazın her rüknünde, bir rükünden diğerine geçerken "Allahu ekber/ Allah en büyüktür" dememizi emretmiştir. Rükûya eğildiğinde "Subhâne rabbiyel azîm / Yüce Rabbimi her türlü noksanlıktan tenzih ederim" dersin. Allah'dan başka yüce yoktur. Secde ettiğinde "Subhâne rabbiyel a'la / Yüce Rabbimi her türlü noksanlıktan tenzih ederim" dersin. Allah'dan başka yüce yoktur. Bu sana izzet ve şeref duygusu kazandırır, insanın değerini anlatır, yüceliğin yalnızca Allah'a ait olduğunun ve insanoğlundan hiç birinin büyüklenme hakkı olmadığının farkına varır. Bütün bunlar, müslümanın sarsılmaz ve şüphe götürmez bir şekilde yakînen şunu bilmesi içindir: "Allah'dan başka her büyüklenen gerçekte küçüktür. Allah'dan başka her yücelik taslayan gerçekte hakirdir." Sanki bu çağrı, dünya, insanları her saptırdığında ve kapalı labirentlerinde kaybolduklarında onları doğru yola çevirir. **(Âd kavmine gelince; yeryüzünde, haksız yere büyüklük tasladılar ve dediler ki: "Gücü bizden daha üstün kim vardır?" Kendilerini yaratan Allah'ın, onlardan daha üstün güce sahip olduğunu görmezler mi? Onlar, ayetlerimizi bilerek inkar ediyorlardı. Bu yüzden Biz de dünya hayatında kendilerine aşağılık azabını tattıralım diye üzerlerine uğursuz günlerde ıslıklı bir rüzgar gönderdik. Ahiret azabı ise elbet daha aşağılayıcıdır. Onlara yardım da olunmaz.)** (41/Fussilet/16)

İzzet, İslâmî terbiye ile ve akîdenin iyice yerleşmesi ile gerçekleşir. Bu akîde; elbisesini yamayan, ayakkabısını onaran ve birkaç kuru hurma ile açlığını gideren müslüman Arabı hakka karşı büyüklenmeden, batıla dayanmadan, zulüm ile haddi aşmadan ve şehvetin zilletine düşmeden İslâm ile yeryüzünün ve yeryüzündekilerin efendisi olacağına ikna etmiştir.

İzzet yolunu Kur'ân-ı Kerim açıklamaktadır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim aziz olmak istiyorsa, bilsin ki gerçekten izzet bütünüyle Allah'ındır. O'na**

yalnız güzel söz yükselir. Onu da salih amel yükseltir.) (35/Fâtır/10) İbni Kesir şöyle der: "Dünya ve ahirette izzetli olmak isteyen Allah'a itaate devam etsin. Bu şekilde istediği gerçekleşir. Çünkü Allah, dünyanın ve ahiretin sahibidir ve izzet bütünüyle O'nundur."

Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(De ki: "Ey mülkün sahibi Allah'ım! Sen mülkü kime dilersen ona verirsin, mülkü kimden dilersen ondan alırsın. Kimi dilersen onu izzetli kılarsın, kimi dilersen onu zilletli kılarsın. Hayır Senin elindedir. Şüphesiz Sen herşeye kâdirsin.)** (3/Âl-i Imran/26) İmam İbni Kesir bu âyetin arkasından şöyle der: "Yani; Sen verensin ve Sen engelleyensin, Sen dilediği olan ve dilediği olmayansın." Bu şekilde gerçek izzetin ancak Allah Teâlâ'ya boyun eğmek ve peygamberine uymakla gerçekleşeceğini, gerçek zilletin de ibâdeti terketmekle gerçekleşeceğini öğrenmiş oluruz.

Günah ehlinde belirli bir izzet ve dünya rahatlığı görülse de bu, zillet ve aşağılıkla doldurulmuştur. Kişi bazen bunu hisseder, bazen de gafleti ağır basar ve farkına varamaz. Hasan Basrî rahimehullah günahkârlar için şöyle der: "Onlar için borazanlar çalınıp gösteriler yapılsa da günahkârlık zilleti onların üzerine çıkmıştır." Allah Teâlâ mutlaka kendisine isyan edeni zillete uğratır. Şöyle buyurur: **(Allah'ın aşağılık kıldığını yüceltebilecek yoktur.)** (22/el-Hacc/18) Günahkâr kimse, dünya ve ahirette zillet ve mutsuzluk içerisinde olur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim de zikrimden yüz çevirirse gerçekten onun için dar bir yaşam vardır. Ve onu Kıyamet günü kör olarak haşrederiz.)** (20/Tâ-hâ/124)

İlim ve iman ehli için ise dünya ve ahirette izzet ve mutluluk vardır. Dünyada rahat içinde yaşayanlara görünüşte verilenlere aldanmazlar ve onların rahatlığından hiç birşeyi arzulamazlar. Kârun'a dünya ziynetleri verilmişti. Kavmi buna gıbta edince ilim ve iman sahipleri onlara şöyle demişti: **("Vah size! İman edip salih amel işleyenler için Allah'ın sevabı daha hayırlıdır.")** (28/el-Kasas/80)

Âlimlerin bazıları şöyle der: "Allah'a itaat edip O'na isyan etmekten sakınanı Allah Teâlâ izzetli kılar. Hiç bir itaat yoktur ki izzet onunla beraber olmasın. Hiç bir masiyet de yoktur ki zillet onunla beraber olmasın. Allah izzeti itaate bağlamıştır. Bu, taat ve nurdur. Zilleti ise günaha bağlamıştır. Bu; masiyet, zillet, zulmet ve masiyet sahibi ile Allah Teâlâ arasında bir perdedir.

İnsan beden gücü ile gurur duyabilir. Kendisine hastalık gelir ve onu zayıflatıp çökertir. Mal ile gurur duyabilir ve sonra birden malın helak edici olduğunu görür. Soy-sopla gururlanır. Sonra her yönden kayba uğrar. İlmiyle gururlanır ve ilmi onun ancak sapıklığını ve dalaletini artırır. Makam ve mevki ile, güç ve kuvveti ile gururlanır. Zaman döner ve zillet içinde olanların en zelili olur. İnsanların; ırklarıyla, renkleriyle, dilleriyle, soylarıyla ve mallarıyla gururlanmaları yanlış düşüncelerden ve asılsız değerlerden kaynaklanan tehlikeli ve içi boş bir gururlanmadır. Allah ile güçlü ve kuvvetli olduğunu hissetmek ise kalıcı ve devamlıdır, değişip yokolmaz. Bu nedenle Kur'an şöyle der: **(Şüphesiz izzet; Allah'ındır, Rasulü'nündür ve iman edenlerindir. Fakat münafıklar bilmezler.)** (63/el-Münafikûn/8) İşte bu izzet kuvvetli bir koruyucudur. Servetiyle büyüklük taslayanlar, soyuyla övünenler, çokluğuyla gurur duyanlar, kuvvetiyle kibirlenenler ve benzerleri karşısında manevi destektir.

Ömer radıyallahu anh, Ebu Ubeyde ile birlikte Şam'a doğru yola çıkar. Yolda bir su birikintisine rastlarlar. Ömer devesinin üzerindedir. Devesinden iner ve çoraplarını

çıkararak omuzunun üzerine koyar. Sonra devesinin yularından tutarak suya dalar. Ebu Ubeyde şöyle der: "Ey Mü'minlerin Emiri! Sen de mi böyle yapıyorsun? Belde halkının seni böyle görmeleri beni sevindirmez." Ömer şöyle der: "Hayret! Bunu senden başkası söyleseydi ey Ebu Ubeyde onu Muhammed ümmetine ibret olsun diye cezalandırırdım. Biz insanların en zelilleri idik. Allah bizi İslâm ile izzetlendirdi. Biz izzeti, Allah'ın bizleri izzetlendirdiği şeyin dışında ararsak, Allah bizi zillete düşürür."

Uhud savaşından sonra Ebu Süfyan dönmek üzereyken bir tepenin üzerine çıkar ve en yüksek sesiyle şöyle bağırır: "Savaş bir sizin lehinize, bir bizim lehimize. Bugün Bedir gününün karşılığıdır. Yaşasın Hübel!" Rasulullah şöyle buyurur: **"Kalk ey Ömer ve O'na cevap ver!"** Ömer şöyle der:"Allah en yüce ve en büyüktür. Eşitlik yoktur. Bizim ölülerimiz cennette, sizin ölüleriniz ise cehennemdedir."

İbni İshak şöyle der: "Ebu Süfyan yola çıkıp Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yanına Medine'ye geldi. Kızı Ümmü Habibe'nin (Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in hanımı) yanına girdi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in minderine oturmak isteyince kızı mindere oturmasına izin vermeyerek minderi kaldırdı. Ebu Süfyan şöyle dedi: "Ey kızım! Bilmiyorum, beni bu mindere mi layık görmedin, yoksa bu minderi mi bana layık görmedin? Ümmü Habibe şöyle dedi: "O, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in minderidir. Sen pis, müşrik bir adamsın. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in minderine oturmanı istemedim." Bunun üzerine Ebu Süfyan şöyle dedi: "Vallahi ey kızım, benden sonra sana kötülük isabet etmiş."

İşte Rebi b. Âmir'in Rüstem ile kıssası.. Bu îmanın izzetine şahittir. Rüstem, Sa'd b. Ebî vakkas radıyallahu anh 'tan kendisine, Kadisiye Savaşı'nda, savaş başlamadan önce görüşmeler yapmak üzere bir elçi göndermesini ister. Sa'd, Muğîre b. Şûbe radıyallahu anh'ı gönderir. Muğîre, Rüstem'e şunları söyler: "Bizim isteğimiz dünya değil. Arzumuz ve isteğimiz ancak ahirettir." Sonra Sa'd, başka bir elçi gönderir. Bu elçi Rebi b. Âmirdir. Rüstem'in yanına girer. Rüstem'in meclisi altın işlemeli ve ipek yastıklarla süslenmiş, yâkutlar ve değerli incilerle bezenmiştir. Rüstem altından bir tahtta oturmaktadır. Rebi, kalın bir elbise ile, kılıcı, kalkanı ve kısa boylu atı ile içeri girer. Atı, yerdeki serginin ucuna basıncaya kadar atından inmez. Sonra atından iner ve atını oradaki bazı yastıklara bağlar. Üzerinde zırhı ve silahı olduğu halde Rüstem'e yönelir. "Silahını bırak derler." Şöyle der: "Ben size gelmedim. Siz çağırdığınız için geldim. Beni böyle bırakmazsanız geri dönerim." Rüstem: "O'na izin verin." der. Rebi, yastıkların üzerinde mızrağına dayanarak, Rüstem'e doğru yürür ve yastıkların çoğunu bu şekilde deler. "Sizi buraya getiren nedir?" derler. Şöyle der: "Allah; bizleri, dilediği insanları, kullara ibâdetten Allah'a ibâdete dünyanın darlığından genişliğe, dinlerin zulmünden İslam'ın adâletine çıkarmamız için gönderdi. Bizleri, onları kendisine davet edelim diye dini ile gönderdi. Kim bunu kabul ederse biz de ondan bunu kabul ederiz ve onu bırakıp döneriz. Kim de reddederse Allah'ın va'dine ulaşıncaya kadar onunla savaşırız. Derler ki: "Allah'ın va'di nedir?" Şöyle der: "Kabul etmeyenler ile savaşırken ölenler için cennet ve kalanlar için zaferdir." İşte bu yüce sahabi izzeti en üst noktasında yaşar. Îman; izzetini beslemiş, onun gözünde dünya değersizleşmiş, dünya zevkleri basitleşmiş ve büyüklenen insanlar zerre miktarınca ağırlığı olmayan küçük insanlar haline gelmiştir.

İslam ümmetinin başına gelen en tehlikeli şey nefsî çöküntü, gerilemeyi ve çöküntüyü doğuran azimsizliktir. İslam ümmeti son zamanlarda nefsî bir hezîmet yaşamaktadır. Bu nedenle mensupları arasında izzet şuurunu yaymaya ihtiyacı vardır. Bunu, onların şahsiyetinde yerleştirmeye, izzet şuuruyla düşüncelerini sağlamlaştırmaya, şanlarını yükseltmeye, onları izzetle yüceliğe ve efendiliğe sevketmeye kalbi Allah'a bağlı olan

mü'min, Allah'a kulluktan kaynaklanan bu kuvvet ile kendisini izzetli hisseder. Çünkü Allah, yaratan ve rızık verendir. Fayda ve zarar veren, yaşatan ve öldürendir. Bütün işlerin yegane sahibidir. Dolayısıyla, hiç bir şeyden, kimselerden ve olaylardan korkmaz. Şeref ve haysiyet üzerine pazarlığı reddeder. Çünkü O, kâinattaki her şeyin gerçek yöneticisinin Allah olduğunu, bütün kâinatta kimsenin Allah ile birlikte hiç birşeye sahip olmadığını bilir. Öyleyse neden Allah'tan başkasına boyun eğsin? Görünüşte elinde kuvvet olsa bile sonuçta kendisi gibi aciz bir beşere neden izzetini ve haysiyetini versin? Bu aciz ve zayıf kul, Allah'ın katındakine muhtaçtır. Çünkü, Allah; yaşatan ve her şeyi ayakta tutandır. O'nun dışındaki herşey yok olacaktır.

İzzetin bir anlamı da müslümanın, kardeşine karşı merhamatli ve mütevâzi olmasıdır. Ona karşı böbürlenip haddi aşmaz. Fakat din düşmanına karşı gururlu ve kuvvetlidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Muhammed Allah'ın Rasulü'dür. Onunla birlikte olanlar kafirlere karşı sert ve katı, kendi aralarında merhametlidirler.)** (48/el-Fetih/29) Ve şöyle buyurur: **(Gevşemeyin ve üzülmeyin. Siz eğer mü'minler iseniz muhakkak üstünsünüz.)** (3/Âl-i Imrân/139) Allah Teâlâ, müslümanın zayıf ve güçsüz olmasını istememektedir. Bilakis müslümanın, dâima izzetli olması ve zillete düşmemesi, kuvvetli olması ve zayıflık göstermemesi, sabırlı olması ve gevşememesi, iyimser olması ve üzülüp ümitsizliğe kapılmaması gerekir.

İzzetin bir anlamı da gönül zenginliği ve değersiz şeylere tenezzül etmemektir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Zenginlik, mal çokluğu ile değildir. Bilakis zenginlik gönül zenginliğidir."** Bu hadisi Buhâri ve Müslim rivayet eder. İzzetli olan kimse, el açmaya tenezzül etmez. Memur ve iş sahibi, rüşvet almaz. Öğrenci kopye çekmekten, tâcir sahtekârlıktan ve açgözlülükten, işçi tembellik ve sorumsuzluktan sakınır.

İnsanlar rızıklarına ya da ömürlerine bir zarar gelmesinden korkarak kendilerini zillete düşürürler ve dînî yaşantılarında küçük düşürülmeyi kabul ederler. Allah'a yemin olsun ki, insanların Hükümdarı, bütün ömürleri ve rızıkları kesin olarak belirlemiştir. Hiç kimse onu değiştiremez. Fakat insanlar; zillet korkusuyla, zillet içerisinde, fakirlik korkusuyla fakirlik içerisinde yaşamaktadır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Rahman'a karşı sizlere yardım edecek de kimmiş? Şu sizin ordunuz mu? Kafirler ancak bir aldanış içerisindedirler. Eğer O, rızkını kesiverirse size rızık verebilecek kim? Hayır onlar azgınlık edip inatla kaçmaktadırlar.)** (67/el-Mülk/20-21)

Müslümanın izzetinin bir gereği de onun; her açgözlünün elinde bir oyuncak ve her saldırganın kullandığı bir âlet olmamasıdır. Dininden asla tâviz vermez. Haysiyetinden bir şeyin eksiltilmesine izin vermez. Çünkü dinden bir şeyde tâviz vermek dalalet ve Allah'ın yolundan sapmadır. Haysiyetinden birşey kaybetmek ise zillet ve köleliktir.

İzzet, müslüman kadının örtüsüyle gurur duymasını, tesettürü ile övünmesini, akidesi ve edebi ile övünç duyarak başını dik tutmasını sağlar.

Nefsi izzetli olan körükörüne taklitten ve bilinçsizce bir şeye uymaktan uzak durur. Görüşünde, düşünce ve metodunda izzetli davranır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizden biriniz "İnsanlar iyilik yaparsa ben de iyilik yaparım, insanlar kötülük yaparsa ben de kötülük yaparım" diyen bir kimse olmasın. Bilakis nefislerinize, insanlar iyilik edince iyilik etmeyi ve**

insanlar kötülük edince kötülükten uzak durmayı yerleştirin." Bu hadisi Tirmizi, Huzeyfe radıyallahu anh yoluyla rivayet eder ve hadis zayıftır. Şüphesiz izzetin tamamı Allah'ındır. O'nun dışında kimsede izzetten birşey yoktur. Bu nedenle kim izzeti istiyorsa onu kendisinden başka kaynak olmayan gerçek kaynağından talep etsin.Böylece istediği gerçekleşir. Çünkü Allah azze ve celle, dünyanın ve ahiretin sahibidir ve izzetin bütünü O'na aittir.

Evin ve okulun, toplumun ve mescidin şahsiyet oluşturmada, izzet duygularının yerleştirilmesinde derin bir etkisi vardır. Bu şekilde gençler en yüce değerlerle, en üstün ilkelerle ve en şerefli amaçlarla yetişir. Bu şekilde İslami kimlik gelişir ve hayattaki yerini alır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Onların söyledikleri seni üzmesin. Çünkü izzet bütünüyle yalnız Allah'ındır. O, hakkıyla işitendir, bilendir.)** (10/Yunus/65)

Şer'i İlmin Önemli Esasları

Şeyh Hüseyn Âlu'ş Şeyh
11.11.1422 hicri

Mü'minler topluluğu!.. İslam'ın, İslamın metodunu şekillendiren genel esaslarından biri de kişisel ve toplumsal sorumluluktur. Buhari ve Müslim, Abdullah b. Ömer radıyallahu anhuma'nın, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den şunu işittiğini rivayet eder: **"Hepiniz bir çobansınız ve hepiniz emri altındakilerden sorumludur..."** Bu hadis, ümmete ıslah kurallarından bir kuralı, verimli ürün elde etmenin ve arzulanan felaha ermenin yollarından bir yolu göstermektedir. Bu, İslam ümmetinin her ferdinin öncelikle yaratıcısı önünde, sonra da ümmeti ve toplumu karşısında taşıdığı sorumluluğu hissetmesi kuralıdır. Sorumluluğunu bütün gücüyle ve hakkıyla yerine getirirse kurtuluşa ve başarıya kavuşur. İhmal eder ve yerine getirmezse başarısızlığa ve zarara uğrar.

Allah'ın kulları!.. İslam'da ilmin yüksek bir makamı ve derecesi vardır. İslam'ın nazarında ilim, yüce bir sorumluluk ve büyük bir emanettir. Ümmet bugün yol ayrımındadır. Her dönemeçte ve köşede kendisini kötülükler beklemektedir. Düşmanlar çeşitli araçlarla; düşman kuvvetlerle, zehirli düşüncelerle, karmaşık anlayışlarla ve kirli eğitim programlarıyla bu ümmetin mesajını bozmak ve meşalelerini söndürmek istemektedir. İslam ümmeti; eğitimde, hukukta, hükümlerde ve bütün işlerde İslam'ın yolunda olmaya her zamandan daha çok ihtiyaç duymaktadır. Bu şekilde zengin ve asil kaynağından doya doya içer. Rabbani metoda sımsıkı bağlanır. İslam'ın hükmüne tam olarak başvurur ki temel amacına ulaşabilsin. Bu amaç, dünya ve ahirette mutluluk ve güvene kavuşmaktır. Bu yola koyulmanın gereklerinden biri de Rabbani alimlere ve dürüst davetçilere büyük ölçüde ihtiyaç duymasıdır. Onların ilminden faydalanır ve onların yoluna yönelir. Onları örnek alarak kendini yetiştirir. İşte bu noktada; müzakere ve amel, metod ve uygulama aşamasında ilim öğrencisinin zihninde bulunması gereken bazı temel anlayışlar ve sabit esaslar vardır:

Birinci esas: Sözlerde ve davranışlarda, uygulamalarda ve hareketlerde adaletten ayrılmamaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah adaleti, iyiliği ve akrabaya yardımı emreder.)** (16/en-Nahl/90) Ve şöyle buyurur: **(Söz söylediğiniz zaman, yakınlarınız dahi olsa adaletli olun, Allah'a verdiğiniz sözü tutun. İşte Allah size, iyice düşünesiniz diye bunları emretti.)** (6/el-En'âm/152)

Ehli sünnet ve'l cemaatin yolu adalet ve itidâldir. İnsaf ve doğruluktur. İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: "Ümmet içerisinde doğru sözlü kişiler olan hadis imamlarının hayatını ve halini inceleyen onların; doğruluk, güvenilirlik ve dindarlık bakımından insanların en büyükleri, doğruluğu en çok arayan ve koruyanları, yalandan en çok sakınanları olduklarını görür." Bu nedenle onlar, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in hadislerinden sahih olanını anlayabilmek için şer'an gerekli olan yerlerde bile ihtiyaç kadar konuşmakla yetinmişlerdir.

Sözlerde ve davranışlarda hevâdan, nefsin arzusundan ve taassuptan uzak durmak gerekir. Çünkü bunlar; faziletlerin dürülüp rezilliklerin yayılmasıyla kalbin kararmasına, nefsin sükunetini kaybetmesine, dillerin bozulmasına açılan bir kapıdır. **(Hevâ ve hevesine uyma, sonra bu seni Allah'ın yolundan saptırır.)** (38/Sâd/26) Adalet, ancak Allah celle ve alâ'yı razı etmekle doğru olur.

İkinci esas: Sünnet üzerinde birleşmenin gereğidir. Hayırda yardımlaşmalı, paçalanmışlıktan ve anlaşmazlıktan sakınmak gerekir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Hep birlikte Allah'ın ipine sımsıkı yapışın, parçalanmayın.)** (3/Âl-i Imrân/103) Ve şöyle buyurur: **(Kendisine apaçık delilller geldikten sonra parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın. İşte bunlar için büyük bir azap vardır.)** (3/Âl-i Imrân/105) Tahavi rahimehullah şöyle der: "Cemaatin hak ve doğru olduğunu, parçalanmanın sapma ve azap olduğunu düşünürüz." Parçalanmışlık ve anlaşmazlık, başlı başına Allah celle ve alâ'nın bizleri sakındırdığı fitne çeşitlerinden biridir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İçinizden sadece zulmedenlere erişmekle kalmayacak bir fitneden sakının!)** (8/el-Enfâl/25) Bu noktada, sahabe radıyallahu anhum şeriatın maksadını anladı, hedeflerinin ve amaçlarının farkına vardı. Birliğe sımsıkı sarılma ve parçalanmama yolunu tuttu. Ebu Davud'un Süneni'nde şu rivayet edilir. İbni Mes'ud radıyallahu anh, Mina'da Osman radıyallahu anh ile birlikte namaz kılar. Osman radıyallahu anh, tevil ederek, namazı (kısaltarak kılmayıp) tamamlar. Oysa İbni Mes'ud "Sünnet olan, Mina'da dört rekatlı namazları iki rekat kılmaktır" demekteydi. Ona "Osman ile birlikte nasıl olur da namazı tamamlayarak kılarsın" denilince şöyle dedi: "Anlaşmazlık kötülüktür. Anlaşmazlık kötülüktür. Anlaşmazlık kötülüktür." Kötülenen anlaşmazlık aşırılıktan ve hakka tâbi olmamaktan kaynaklanan anlaşmazlıktır. Ümmetin arasında heva ve heveslerin çıkmasına, kan akıtılmasına, malların helal kabul edilmesine, ümmetin fertleri arasında buğz ve düşmanlığa yol açar.

Üçüncü esas: Her türlü problemde konuyu Allah ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'e döndürmek gerekir. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Eğer bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz, Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, onu Allah'a ve Rasul'e götürün. Bu, hem hayırlı ve hem de netice bakımından daha iyidir.)** (4/en-Nisâ/59) Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem de şöyle buyurur: **"Muhakkak ki benden sonra yaşayan bir çok ihtilaf görecek. Sünnetime ve benden sonraki hidayete ermiş râşit halifelerin sünnetine sarılın."** Bu hadisi İmam Ahmed, Ebu Davud ve Tirmizi rivayet eder. Bu ümmetten hak ehli olanlar bu yolda yürümüştür.

Akidetü't Tahaviyye'yi şerheden Ebu'l Izz el-Hanefi şöyle der: "Ümmetin usulde ve furuda ihtilafa düştüğü konular Allah'a ve Rasulü'ne döndürülmezse hak ortaya çıkmaz. İhtilafa düşenler görüşlerinde delil üzere olmazlar." Ve şöyle der: "Şayet kendilerine merhamet edilmezse aralarında istenmeyen anlaşmazlıklar olur. Bir kısmı diğerine karşı ya onu tekfir ederek ve fasık görerek sözlü olarak ya da hapsederek, döverek ve öldürerek fiili olarak haddi aşar."

Dördüncü esas: Şeriatın maksatlarını öğrenmeye ve anlamaya özen göstermek; davranışları, fiilleri ve hareketleri onunla irtibatlandırmaktır. Bu maksatlar şeriat alimlerinin bildiği üzere dünya ve ahiret yararı gibi hükümlerin konuluş nedeni olan gayeler, hikmetler ve anlamlardır. Izz b. Abdusselam rahimehullah şöyle der: "Kur'anın maksatlarının çoğunluğu yararlı şeyleri ve onların sebeplerini kazanmayı emretmek ile zararlı şeylerden ve onların sebeplerini kazanmaktan sakındırmaktır." Mükellef ameli ve amelindeki kastı şeriata uygun olması için şeriatın maksatlarını bilmeye muhtaçtır.Şeriat kulların yararları için konulmuştur. Mükelleften istenen bütün davranışlarında bunun üzerinde yürümesidir. İnsanların bunu bilmesi de ancak şeriatın delillerini bilen ve olayları değerlendiren alimler kanalıyla olur.

Şâtıbi rahimehullah şöyle der: "İnsan belli bir dereceye ulaşınca şeriat koyucunun şer'i meselelerin her bir meselesindeki ve bölümlerin her bir bölümündeki maksadını anlar. Onun için; öğretmede ve fetva vermede, Allah'ın gösterdiği şekilde hükmetmede Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in halifesi olma makamına ulaştıran faktörle vasıflanma gerçekleşmiştir."

Yararların elde edilmesi ve kötülüklerin uzaklaştırılması anlayışı ne zaman şeriat alimlerinden ve şeriat hükümlerini anlayan fıkıhçılardan başkasına havale edilirse yapıcı olmaktan çok yıkıcı, ıslah edici olmaktan çok bozucu bir anlayışın ortaya çıkmasından korkulur. İmam Şatıbi bu halde olmayan hakkında şöyle der: "Onu, bütünü yıkıcı bazı parçaları alır görürsün. Her yönüyle tam anlamıyla anlamadan başlangıçta ilk kendisine görüneni alır ve müracat etme ihtiyacı hissetmez. O konuda sahabilerden rivayet edilene de başvurmaz. Onu buna sevkeden nefsinde gizlediği bazı hevalardır. Bu hevalar onu, açık delile uymayı terketmeye ve anlayışının ulaşmaktan aciz kaldığını itiraf etmemeye sevkeder. Şeriatın maksatlarını bilmemek ve ilim talebinin sonucunu hemen alma acelesiyle ictihat derecesine ulaştığı vehmine kapılmak da buna yardım eder." Bu nedenle bu konu tam anlamıyla sağlamlaştırılmaz ve şeriatın ince ölçüsüyle ölçülmezse fitne kapılarından bir kapı olabilir. Şeyhulislam İbni Teymiyye, yararların ve kötülüklerin çatışması konusundan bahsederken şöyle der: "Bunun bulunması ümmet arasında fitne sebeplerinden biridir. Çünkü iyiliklerle kötülükler birbirine karışırsa benzerlik ve birbirine bağlılık ortaya çıkar. Bir kısım insanlar iyiliklere bakarlar ve büyük kötülükler içerse bile bu yönü tercih ederler. Diğer bir kısım insanlar da kötülüklere bakarlar ve büyük iyilikleri terketseler bile bu yönü tercih ederler. Orta yolu seçenler ise ikisine de bakanlardır."

Beşinci esas: Şeriatın delillerinin gerçek anlamlarının gerektirdiği ile amel etmektir. Kötülüğün ve zararın kaynağı delilleri yanlış anlamaktır. Şeyhulislam İbni Teymiyye rahimehullah şöyle der: "Bid'atçıların çoğunun sapması bu nedenledir. Çünkü onlar Allah'ın ve Rasulünün kelamının, davet ettikleri şeye işaret ettiğini söylemeye başladılar. Oysa gerçek böyle değildi."

Altıncı esas: Şeriatın; sonuçları gözettiğini bilmek ve buna yakinen inanmak. İşlerin neticesine ve fetvaların sonuçlarına bakmak ince anlayışın gereğidir. İlim öğrencisi yararlara bakışının, anlık bakış olmasından sakınmalıdır. Anlık yararlar sağlayan bir davranış sonuçta büyük kötülüklere yol açabilir. İmam Şâtıbi şöyle der: "Fiillerin sonuçlarına bakmak şer'an kastedilen bir algılamadır. Bu nedenle müçtehit, mükelleflerde görülen fiillerden bir fiile ancak bu fiilin sonucuna baktıktan sonra hüküm verir." Ve şöyle der: "Bu müçtehit için elde edilmesi zor bir alandır. Fakat zevklidir. Sonuçta övgüye değer ve şeriatın maksadına uygundur." Bazıları ıslah ve İslam'a hizmet olduğunu zannederek bir söze ya da davranışa yönelir. Oysa şahit olunan durumlar onun sonucunda gerçekleşecek kötülüklerin daha büyük olduğuna işaret eder. Sonuçlarına bakmadan ıslah için yapılan içtihat ürünü ne kadar çok söz ve davranış var ki şeriata uygun değildir ve şeriatın maksatlarıyla bağdaşmaz. İşte o zaman korku, kan dökme ve alçak ellerin yeryüzünde serbestçe bozgunculuk yapması emniyetin yerini alır.

Yedinci esas: Alimlerin belirlediği usul kaidelerini ve delillerden hüküm çıkarma yollarını öğrenmeye özen göstermektir. Bu yol, ilim öğrencisi için önemlidir. Fakat bu yolda hataya düşmekten sakınmalıdır. Alimler şöyle der: "Müteşabihlere tabi olmanın bir türü de sınırlayıcı şeylere bakmadan mutlak hükümleri ya da tahsis edici şeylere bakmadan genel hükümleri almaktır. Bunun tersi de aynı şekildedir. Delil bir şeyle

sınırlandırılmıştır, onu mutlak olarak alır. Ya da, tahsis edilmiş bir delili başka bir delil olmadan şahsi görüşle genelleştirir.

Bu tutum, delil konusunda hevaya uymak olarak nitelendirilmiştir. Bu gibi içtihadi yollarda yapılacak yanlışlık akidede ve furuda büyük hatalara yol açar. Hariciler Allah Teâlâ'nın **(Şüphesiz ki hüküm ancak Allah'a aittir)** (12/Yusuf/40) kavlinden yanlış hüküm çıkararak Ali radıyallahu anh'a başkaldırdılar. BU ayete taşımadığı bir anlam yüklediler.

Sekizinci esas: Sonradan ortaya çıkan olaylarda hüküm vermekte acele etmemektir. Ayetleriyle donanmadan ve adabıyla edeplenmeden içtihada kalkışmamasıdır. Çünkü şeriatta içtihat geniş bir ilimdir. Birtakım şartları vardır. Kurallarına uygun olarak ehil hale gelmeyenin şartlarına ve esaslarına uymayanın içtihada kalkışması caiz değildir. Müçtehit, teşrinin usullerini ve delillerinden hüküm çıkarma yollarını geniş bir şekilde bilmelidir. Değilse yaptığı Allah adına yanlış konuşmak ve Allah'ın şeriatına iftira olur. **(Dillerinizin uydurduğu yalana dayanarak "Bu helaldir, şu da haramdır" demeyin; çünkü Allah'a karşı yalan uydurmuş olursunuz.)** (16/en-Nahl/116)

Bu, geçmiş alimlerin metodudur; bildikleri hakkında konuşurlar, bilmedikleri konularda ise susarlar. Selef alimlerinin ve iyilikle onlara uyanların hayat hikayeleri sana onların problemler ve yeni olaylar karşısında her yönüyle anlayıncaya kadar durduklarını, araştırdıklarını o sorunu çözen şeri delil ile kapsamlı bir içtihat yaptıklarını bizlere anlatır. İmam Malik rahimehullah şöyle der: "Kişinin her yönüyle haberdar olmadığı bir konuda konuşmaması gerekir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem müslümanların imamı ve alemlerin efendisi olmasına rağmen kendisine bir soru sorulurdu da semadan vahy gelinceye kadar cevap vermezdi." İmam Ahmed rahimehullah da şöyle der: "Her şey hakkında konuşmak gerekmez." Bu doğru metodun bir yönü de bilmediğini genel olarak reddetmekte acele etmemesidir. Çünkü insanın bildiğine vakıf olması bilmediğine vakıf olmasından daha çoktur. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Size ancak az bir bilgi verilmiştir.)** (17/el-İsrâ/85) Ve şöyle buyurur: **(Her ilim sahibinin üzerinde daha iyi bilen biri vardır.)** (12/Yusuf/76)

Bu tavsiyenin son esası da; kimin yanında olursa olsun hak ortaya çıkınca hemen ona dönmektir. Bu, hak ve hayır ehlinin özelliklerinden bir özelliktir. Hak, mü'minin yitiğidir. Ömer radıyallahu anh Ebu Musa el-Eşari'ye yazdığı meşhur mektubunda şöyle der: "Bugün verdiğin, sonra görüşüne yeniden müracat ettiğin ve doğruya ulaştığın bir hüküm seni hakka dönmekten alıkoymasın. Çünkü hak asıldır, onu hiçbir şey boşa çıkarmaz. Hakka yeniden dönmek batıl üzere devam etmekten daha hayırlıdır."

Ey mü'minler!.. Allah'dan hakkıyla korkun! Şeriat kuralları davranışlarınızı her yönüyle yönlendirsin ve hallerinize hükmetsin ki başarıya ulaşıp kurtulasınız.

Allah beni ve sizleri Yüce Kur'an ile mübarek eylesin...
İslam kardeşleri!.. İlmi sorumluluk karşısında insanlara düşen görev; delillerden hüküm çıkarma konusundaki hususiyetleri, helal ve haram kaidelerini uygulamadaki güçleri nedeniyle fetvalarına başvurulan Rabbani alimlere sığınmaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şayet bilmiyorsanız zikir ehline (ilim sahiplerine) sorun.)** (21/el-Enbiya/7) Alimlere itaat etmek, alimlerin kendileri için değildir. Allah'ı daha iyi bildikleri ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i daha iyi anladıkları içindir.

Alimler şöyle der: "Herhalükarda; şeriata yönelmesinin, onun hüccetini yerine getirmesinin, genel ve tafsili olarak hükümleri ile hükmetmesinin dışında bir nedenle alimlerden hiç kimseye tâbi olunmaz. Ne zaman cüz'i ya da fer'i bir konulardan birinde bu yönden başka bir yöne yönelen olursa o, hükmedici olamaz ve şeriattan saptığı noktada örnek olması doğru olmaz." Herkesin bilmesi gerekir ki, kişilere değil hakka itibar edilir. Hak da ancak, Allah azze ve celle'den korkan, takva ve verâ sahibi ilim ehli aracılığıyla bilinir. Onlar, yol göstericidirler. Onlara koşmak ve görüşlerinden faydalanmak gerekir.

Sonra bilin ki, Allah size yüce bir emir buyurmuştur. Bu emir, değerli peygambere salât ve selam getirmektir...

Vedâ Hutbesi'nden Çıkarılacak Dersler

Şeyh Abdulbâri es-Sübeyti
18.11.1422 hicri

Her Zilhicce ayı gelince ve hac mevsimi başlayınca İslam Tarihi'nden bir sayfa ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in tavırlarından bir tavır parlar. İbadetle ilgili kısımlarını yerine getirmekle birlikte hac yolculuğunun en önemli yönlerinden biri de Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Vedâ Haccı'nda müslümanlara hitaben söylediği genel kavramlar ve etkin ilkelerdir.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ilan ettiği bu ilkeler, yüksek sesle dile getirdiği ya da alışverişini yaptığı birer slogan olmamıştır. Bilakis, İslam'ın ilk doğuşundan, tek başına ve baskı altında olduğu günden beri O'nun ilkeleri olmuştur. Çevresindekiler azınlıkta ve zulüm altında olduğu gün de O'nun ilkeleriydi. Azınlıkta ve çoğunlukta, savaşta ve barışta, kıtlıkta ve bollukta hiç değişmedi. Bunlar, dünya bu ilkelerle huzur bulsun diye, tüm dünyaya yaymaları için sahabilerinin kalplerine perçinlediği ilkelerdi. Bu, o ilkelerin gücü ve doğruluğu nedeniyledir. Geçip giden günlerle solmamış, nesillerin değişmesiyle ölmemiştir. Bilakis, sapasağlam durmakta, sözlerde ve davranışlarda canlanmaktadır.

Veda gözyaşları arasında ifade edilen bu ilkeler... Bu nedenle, Veda Hutbesi olarak adlandırılmıştır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bu hutbesinde şirkten, insanlığı kırıp geçiren, bağlarını yıkan, hayır kaynağıyla ilişkisini koparan; hevaların kuşattığı ve şehvetin esir aldığı derin çukurlara yüzüstü atan bu kötü sonuçlar doğuran hastalıktan sakındırmıştır. Dolayısıyla; haccın hükümlerinin etrafında döndüğü, hatta dinin bütün hükümlerinin üzerine kurulduğu gerçek anlam Allah'ın birliğidir.

İslam, tevhid ve akide dinidir.Allah'ın evi Kabe, tevhid amacıyla bina edilmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Bir zamanlar İbrahim'e Beytullah'ın yerini hazırlamış ve (şöyle demiştik): "Bana hiç bir şeyi eş tutma; tavaf edenler, ayakta ibadet edenler , rüku ve secde edenler için evimi temiz tut.)** (22/el-Hacc/26) İslam'da hac, en güzel şekilleriyle ve en yüce anlamlarıyla Allah'ı birlemeye çağıran bir hikmet ve işaretten başka bir şey değildir. Ümmet bugün, imanın gereklerini hakkıyla yerine getirmeye en çok ihtiyaç duyduğu bir dönemdedir. Bu ümmetin mensupları arasında sapık ilkeleri İslam akidesi ile değiştirenler vardır. Yine; kalemi ile inançsızlık zehiri kusanlar vardır. İlahlık sıfatlarından bazılarını önderlerine verenler vardır. Onların gaybı bildiğini ve gökten vahiy aldıklarını öne sürmektedirler. Fertlerin kutsanması bidatını ortaya atanlar vardır. Bunlar, bazı insanlardan sorumluluğun kalktığını öne sürerler. İnsanlardan, Allah katında ihtiyaçlarını giderecek ve hatalarını bağışlatacak aracılar edinirler.

İbadetin velilere yapılmasını, kabirleri üzerine kubbeler inşa edilmesini, kabirleri etrafında tavaf edilmesini ve kabirdekilere dua edilmesini, kabirlerin yanında kurban kesilmesini ve adak adanmasını ise hiç sorma!.. Türbeler çoğalmış ve tarikatlar artmıştır. Her grubun bir türbesi vardır. Ondan yardım ister ve yanında ağıt yakıp ağlarlar, ona sığınırlar.

Veda Hutbesi'nde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Muhakkak ki kanlarınız, mallarınız ve ırzlarınız sizin üzerinize bu beldenizde ve bu**

ayınızdaki bu gününüzün haramlığı gibi haramdır." Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

İnsan hakları konusunda beşeri hiçbir kanunun ve metodun ulaşamayacağı kalıcı ilkeler... Kanların korunması için Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kısasta sizin için hayat vardır.)** (2/el-Bakara/179) Malların korunması için şöyle buyurur: **(Hırsızlık eden erkek ve hırsızlık eden kadının ellerini kesin.)** (5/el-Mâide/38) Irzların korunması için şöyle buyurur: **(Zina eden kadın ve zina eden erkekten her birine yüz sopa vurun.)** (24/en-Nûr/2) Bu hiç evlilik yapmamış (muhsan olmayan) kişi içindir. Evlilik yapmış (muhsan) kişinin cezası ise ölünceye kadar taşlanmaktır. Batıl düşüncelere değer verilmez ve insanların gürültüsüne aldırış edilmez. İslam, yaşama hakkına büyük özen gösterir. Fitne ve ahlaksızlık yaşantısına, zulüm ve düşmanlık yaşantısına değil temiz ve doğru yaşama değer verir. Hayat için bir düzen ve adil kurallar eşlik etmedikçe insanın hayat hakkına saygı duymanın hiçir anlamı yoktur. İslam; güvenlik, istikrar ve huzurun kuşattığı değerli bir yaşam oluşturmak için hayatını koruyarak insanın hakkını gözetmiştir.

İslam; güvenliği, insanın nefsinde bina eder, sonra onu insan hayatında bina eder. Allah'ın şeriatı üzerine insanlar arasında adaleti kurar. Yeryüzünde Allah'ın dinini hakim kılan gücü ve saltanatı bina eder. Güvenliği koruyan imani bağlarla insanlar arasında değerli ilişkiler kurar. Hakları ve sorumlulukları olan Allah için kardeşliği, Allah için yapılan akrabalık ilişkilerini, anne-babaya iyiliği, iyi komşuluğu ve arkadaşlığı, iyi evlilik ilişkisini bina eder. Sonra insanların en değerlilerini ve en takva sahibi olanlarını oluşturmak için halklar arasında tanışmayı bina eder.

İslam'daki insan hakları ilkelerinden biri de şudur: İnsanın; kardeşinin bedenine ya da nefsine sözlü veya fiili eziyette bulunması,yokluğunda, onun hakkında kötü konuşması caiz değildir. Bu nedenle İslam, haksız yere başkalarına vurmayı haram kılmış; birbirine kötü lakap takmayı,kaşla-gözle çekiştirmeyi, alay etmeyi ve sövmeyi yasaklamıştır. Buhari şu hadisi rivayet eder: "Bir adama içki içmekten birçok kez ceza (had cezası) uygulanır. Yine bir gün getirilir, (ceza verilmesi) emredilir ve kırbaçlanır. Topluluktan bir adam şöyle der: "Allah'ım! Ona lanet et! Ne kadar çok (ceza için) getiriliyor!" Bunun üzerine Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ona lanet etmeyin!. Allah'a yemin olsun ki onun Allah'ı ve Rasulünü sevdiğinden başka birşey bilmiyorum."**

İslam, insan hayatını korumada ve ona değer vermede sadece yaşamını gözetmekle yetinmemiştir. Bilakis ona ölümünden sonra da değer verilmesini ve saygı duyulmasını garanti altına almıştır. Bu nedenle yıkanmasını ve kefenlenmesini, namazının kılınmasını ve defnedilmesini emretmiştir. Kemiklerinin kırılmasını veya bedenine zarar verilmesini ve yok edilmesini yasaklamıştır. Buhari, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Ölülere sövmeyin. Çünkü onlar (sağken) gönderdiklerine kavuştular."**

Şüphesiz çağdaş uygarlık daha doğrusu salt maddeci uygarlık insan hakları için bazı ilkeler ilan etmiştir. Fakat bunlar yetersiz ve zayıftır. Yeryüzündeki çıkarlara göre yürür ve ırkçılığın yönetimindedir. Aynı şekilde onu yerleştirecek bir akidesi, diriltecek bir inancı ve koruyacak hükümleri yoktur. Bu nedenle maddi açıdan dünyanın en gelişmiş ülkelerinde dahi çiğnenir. Kudsiyeti çiğnenen, toprağı gasbedilen, malları elinden alınan ve yıllar boyu kanı dökülen insanın hakları nerede? Ahlakı yıkılırken, değerleri parçalanırken, hiçbir faziletin gözetilmediği ve hiçbir

değerin yönlendirmediği bir savaşta insanlığı ayaklar altına alınırken insan hakları nerede?

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Veda Hutbesi'nde şöyle buyurur: **"Dikkat edin! Cahiliye işi olan her şey ayağımın altındadır."** Bu hadisi Müslim rivayet eder. Cahiliyede kanlar ucuzdu. İnsan hayatı önemsizdi. Adam öldürme bir ticaret idi. Savaş ve kan dökme onlar için basit bir olay olmuştu. Çünkü onlar için hayatın bir anlamı yoktu. Onları bu pisliklerden temizleyecek bir akideleri ve bu anlamsız şeylerden alıkoyacak yüce bir uğraşları yoktu... İslam, bütün bu aşağılık işleri değiştirmek; hayata, insan canına değer veren ve haksız yere insan öldürmeyi insanlık suçu kabul eden esaslar koymak için geldi. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim bir cana veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya karşılık olmaksızın (haksız yere) kıyarsa bütün insanları öldürmüş gibi olur.)** (5/el-Mâide/32)

Allah Rasulü gönderilmeden önce kabilecilik, kökleri derin ve binası kuvvetli bir yapı idi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, her çeşidiyle ve şekliyle bu ayırımcılığı onunla yaşayan ve onun esaslarıyla övünen topraklardan söküp attı ve şöyle buyurdu: **"Hepiniz Adem'densiniz ve Adem de topraktandır. Şüphesiz sizin Allah katında en değerliniz en çok takva sahibi olanınızdır, O'ndan en çok korkandır. Arabın Arap olmayana, Arap olmayanın da Arap olan üzerinde, kızılın beyaz, beyazın da kızıl üzerinde takvadan (Allah korkusundan) başka bir üstünlüğü yoktur."**

Bu şekilde, yeryüzündeki tüm boş değerler ve ayrıcalıklar yok olur. İnsanı değerlendirirken gözönüne alınan onun renginin kızıllığı ya da siyahlığı değildir. Nesebi, malı ya da makamı değildir. Çünkü bütün bunlar Allah'ın insanlara bağışladığı ve insanın da bir yaradılış kuralı ve kulluk gereği olarak seçimi dışında aldığı şeylerdir. Dolayısıyla insanların üstünlüğünü değerlendirmede tek bir ölçü vardır. **(Şüphesiz sizin Allah katında en değerliniz en çok takvâ sahibi olanınızdır.)** (49/el-Hucurât/13) Kimin imanı daha kuvvetli ve ameli daha düzgün ise o daha üstündür.

Beni Mustalık Savaşı'nda müslümanların safları arasına o temiz topluma yabancı düşünce tohumları sızmaya başlayınca gidişatı gözetleyen Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ben sizlerin arasındayken cahiliye davası mı (güdüyorsunuz)?.."** Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sözlü olarak da olsa aralarında ırkçılığa dayalı ayrımcılığın başgöstermesine razı olmadı.

Ebu Zer radıyallahu anh bir adamı annesi dolayısıyla ayıplayarak ona şöyle seslenir: "Ey siyah kadının oğlu!" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem buna öfkelenir ve şöyle der: **"Onu annesiyle mi ayıpladın? Şüphesiz sen, içinde bir tür cahiliye bulunan bir kişisin."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder. Bu, Ebu Zer radıyallahu anh'ın müslümanlığındaki ve cihadındaki faziletini yoketmez.

Sadece soy, kan ve ırka dayanan cahili ayrımcılık işte böyle öldü. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Milliyetçiliğe (ırkçılığa, kabileciliğe) çağıran bizden değildir. Milliyetçilik için savaşan bizden değildir. Milliyetçi olarak ölen bizden değildir."** Bu hadisi Ebu Davud rivayet eder. Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Cahiliye davasına çağıran cehennem ehlindendir."** Bu hadisi İmam Ahmed rivayet eder. Son zamanlarda içimizden çıkan bazı insanlar cahiliye milliyetçiliğini yeniden diriltmek için uğraşmaktadır. Milliyetçiliğe çağırarak onunla övünürler. Milliyetçilik yapmaya devam ederler. Oysa

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem **"Onu terkedin; çünkü o, çirkin bir şeydir"** buyurmuştur. Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Veda Hutbesi'nde, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kaldırdığım ilk faiz, Abbas b. Abdulmuttalib'in faizidir. Onun hepsi kaldırılmıştır."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Allah, zararının büyüklüğü ve kötülüğünün çokluğu nedeniyle faizi yasaklamıştır. Faiz, kişinin kalbini ifsat eder. Açgözlülük ve bencillik yayarak insanlığın hayatını mahfeder. Birlik ruhunu öldürür, düşmanlığa neden olur ve nefislere kin eker.

Allah Teâlâ faiz yiyenlere ve faizi teşvik edenlere savaş ilan etmiştir. Dünyadaki bu savaş, fiyatların yükselmesi, mali krizler ve psikolojik hastalıklar olarak ortaya çıkar. Yardımlaşma ve fedakarlık anlayışı yok olur. Ahirette ise acı verici bir azaptır. **(Faiz yiyenler (kabirlerinden), şeytan çarpmış kimselerin cinnet nöbetinden kalktığı gibi kalkarlar.)** (2/el-Bakara/275)

Faiz düzeni; fertleri, toplumları ve devletleri kasıp kavuran mali ve ekonomik krizlerin bir çoğundan sorumlu tutulmaktadır.

Veda hutbesi'nde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kadınlar hususunda Allah'dan korkun. Çünkü siz onları Allah'ın güvencesi ile aldınız."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

İslam Dini, kadının haklarını korumuş ve ona; anne olarak, eş ya da kız çocuğu olarak değer vermiştir. Hayattaki ilk nefesinden başlayıp yaratıcısına ruhunu teslim edinceye kadar kadınla ilgilenmiştir. Bedeni mahrem kılınmıştır. Yabancı birinin bakması caiz değildir. Oysa İslam öncesinde kadın herkesin müşterek hakkı idi. Ayrıca İslam ona, miras hakkı ve ilim hakkı vermiştir. Ecirde ve sevapta, ibadet mükellefiyetinde erkekle kadını eşit tutmuştur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Erkek veya kadın, mü'min olarak kim iyi amel işlerse, onu mutlaka güzel bir hayat ile yaşatırız. Ve mükafâtlarını, elbette yapmakta olduklarının en güzeli ile veririz.)** (16/en-Nahl/97)

Biz, kadının İslam'daki haklarını içi boş teorilerle ve hedefsiz birtakım konferanslarla dile getirmeyeceğiz. Bilakis herkesi mü'min kadınların Hatice, Sümeyye, Esma, Aişe, Hafsa ve Hansa'nın hayat hikayelerini okumaya çağırırız. Onlar için tarihten parlak sayfalar açarız ki müslüman kadında canlı bir örnek görsünler. İslam'ın kadını nasıl yükselttiğini, duygularını temizlediğini, davranışlarını düzenlediğini ve amaçlarını yücelttiğini görmeleri için düşünmeye davet ederiz. Tarih mü'min kadınların eşsiz amellerini nurdan harflerle hatıra olarak yazar. Bunlar, o kadınların sahip oldukları şerefin ve değerin en doğru şahidi ve en büyük delilidir.

Kendilerini yol gösterici ve ıslah edici tayin edip kadını daha doğru bir yola götüreceklerini öne sürenler iffetli olmaya çağıranları gericilikle ve taassupla suçlarlar. Onların isteklerine dikkatlice göz atarsan fikirlerinde ve davranışlarında anormallik ve fıtrattan sapma görürsün. Hevanın emrinde şehvete yenilmiş nefisler görürsün. Batılın vesvesesi onları her yönden kuşatmıştır. Ümmetin elinden değerini, hür kadından izzetini ve iffetli kadından şerefini ve iffetini almak istemektedir.

Veda Hutbesi'nde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizin aranızda, ona tutunursanız sapmayacağınız birşey bıraktım: Allah'ın Kitabı."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

İnsanı yaratan Allah, ona fayda verecek ve mutluluğunu sağlayacak şeyi de bildirmiştir. Bu, Kur'an'a ve sünnet'e sarılmaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki bu Kur'an en doğru yola iletir.)** (17/el-İsrâ/9) Yani, ikili ilişkilerde en doğrusuna iletir. Hukuk işlerinde en doğrusuna iletir. Hüküm ve siyaset işlerinde en doğrusuna iletir. Mal ve ekonomi konularında en doğrusuna iletir. Eğitim ve öğretim işlerinde en doğrusuna iletir. Ahlakta en doğrusuna iletir. Yüce Allah ne doğru buyurmuştur: **(Biz, Kitap'ta hiçbir şeyi eksik bırakmadık.)** (6/el-En'âm/38)

Kim izzetli olmak isterse bilsin ki Kur'an'ın gösterdiği yolda izzet vardır. **(İzzet ancak; Allah'ın, Rasulü'nün ve mü'minlerindir.)** (63/el-Munafikûn/8) **(Kim izzet istiyorsa bilsin ki, izzetin hepsi Allah'ındır.)** (35/Fâtır/10)

Kim güvenlik ve barış isterse bilsin ki Kur'an'ın gösterdiği yolda güvenliğin ve barışın gerçekleşmesi vardır. **(İman edip de imanlarına hiçbir haksızlık bulaştırmayanlar var ya, işte güven onlarındır ve onlar doğru yolu bulanlardır.)** (6/el-En'âm/82)

Kim ekonomik yönden rahatlık isterse bilsin ki Kur'an'ın gösterdiği yolda rahatlık vardır. **(O ülkelerin halkı inansalar ve sakınsalardı, elbette onların üstüne gökten ve yerden nice bereket kapıları açardık.)** (7/el-A'râf/96) **(Dedim ki: Rabbinizden mağfiret dileyin; çünkü O, çok bağışlayıcıdır. (Mağfiret dileyin ki,) üzerinize gökten bol bol yağmur indirsin, mallarınızı ve oğullarınızı çoğaltsın, size bahçeler ihsan etsin, sizin için ırmaklar akıtsın.)** (71/Nûh/10-12) **(Allah, (ibret için) bir ülkeyi örnek verdi: Bu ülke güvenli, huzurlu idi; ona rızkı her yerden bol bol gelirdi. Sonra onlar, Allah'ın nimetlerine karşı nankörlük ettiler. Allah da onlara, yaptıklarından ötürü açlık ve korku sıkıntısını tattırdı.)** (16/en-Nahl/112)

Kim kuvvetli olmak isterse bilsin ki Kur'an-ı Kerim'in gösterdiği yolda devletin hazırlığa ve kuvvetli olmaya yönlendirilmesi vardır. **(Onlara (düşmanlara) karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve cihad için bağlanıp beslenen atlar hazırlayın, onunla Allah'ın düşmanını ve sizin düşmanınızı korkutursunuz.)** (8/el-Enfâl/60)

Kur'an-ı Kerim'de insanlık değerinin ilkeleri ve insan haklarının onaylanması vardır: **(Biz, hakikaten insanoğlunu şan ve şeref sahibi kıldık. Onları, karada ve denizde taşıdık; kendilerine güzel güzel rızıklar verdik; yine onları, yarattıklarımızın bir çoğundan gerçekten üstün kıldık.)** (17/el-İsrâ/70)

Kur'an-ı Kerim'de; dünya mutluluğu vardır. Güzel amel işleyen için de ahirette kalıcı nimetler olduğu bildirilir: **(O ki, hanginizin daha güzel davranacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratmıştır.)** (67/el-Mülk/2) Ahiret, ebediyet yurdudur. Takva sahipleri için nimetlerden faydalanma yeridir: **(Ahiret yurduna gelince, işte asıl yaşama odur. Keşke bilmiş olsalardı!)** (29/el-Ankebût/64) **(O ki lütfuyla bizi asıl oturulacak yurda (cennete) yerleştirdi. Artık orada bize ne bir yorgunluk dokunacak ne de orada bize bir usanç gelecektir.)** (35/el-Fâtır/35)

Geçmiş müslümanlar ve selef-i salih, kendilerini Kur'an'ın öğretilerine göre ayarladıklarından beri Allah'ın emriyle insanlara yol gösteren önderler oldular. İslam devletini kurdular. Ne zaman bu adabı terkettilerse bir kısmı diğerinin boynunu vuran birbirine lanet okuyan gruplara bölündüler. İşte bu durum Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Veda Hutbesi'nde sakındırdığı durumdur. Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem hutbesinin bir bölümünde şöyle buyurur: **"Sakın ola benden sonra bazısı bazısının boynunu vuran kafirlere dönmeyin."** Müslümanlar bu hidayeti terkettiklerinden beri kutsal değerler kayboldu, hürmetler çiğnendi. Ucuzca ve kolayca kanlar aktı.

Veda Hutbesi, hac münasebetiyle kendinden istenilen kontrolü yapması, yolunu doğrultması ve peygamberlerin efendisinin davetine katılması için İslam ümmetine yöneltilmiş bir çağrıdır. Allah; doğruyu söyler ve O, doğru yola iletir.

Medine'yi Ziyaret Âdâbı

Şeyh Salâh el-Budeyr
25.11.1422 hicri

Muhakkak ki hamd Allah'adır. O'na hamdeder, O'ndan yardım ve bağışlanma dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve kötü amellerimizden Allah'a sığınırız. Allah kimi hidayete erdirirse onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa ona hidayet verecek yoktur. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur; O tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki Muhammed O'nun kulu ve rasulüdür. Allah O'na, ailesine ve ashabına çokça salât ve selam eylesin.

(Ey iman edenler! Allah'dan hakkıyla korkun ve ancak müslümanlar olarak can verin.) (3/Âl-i Imran/102)

(Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden bir çok erkekler ve kadınlar üretip yayan Rabbinizden sakının. Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'dan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının. Şüphesiz Allah sizin üzerinizde gözetleyicidir.) (4/en-Nisa/1)

(Ey iman edenler! Allah'dan korkun ve doğru söz söyleyin ki, Allah işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah ve Rasulü'ne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur.) (33/el-Ahzâb/70-71)

Ey müslümanlar!. Medine-i Nebeviyye'ye gelenler... Güzel bir yere geldiniz ve güzel bir kazanç elde ettiniz. Medine'deki amelleriniz iyi olsun! Allah salih amellerinizi kabul etsin! Sizleri hayırlı emellerinize ulaştırsın! Hicret ve zafer yurdu, Muhammed Mustafa'nın beldesi, seçkin sahabilerin hicret ettikleri şehir ve Ensar'ın diyarı Medine'ye hoşgeldiniz. Sizler bu ülkede, Haremeyn-i Şerifeyn ülkesinde aileniz, akrabanız ve sizi sevenler arasındasınız. Size hizmet etmek onlar için bir şereftir. Sizin rahatınız onların arzusudur. İhtiyaçlarınızı gidermek onların vazifesidir. Bu diyar sizin diyarınız, bu ülke sizin ülkenizdir.

Ey Medine'nin misafirleri! Sizler Mekke'den sonra yeryüzünün en hayırlı toprağı ve en şereflisi sayılan bir beldedesiniz.Bunun kıymetini ve değerini bilin. Hürmetine ve kudsiyetine dikkat edin. Burada en güzel âdâp ile davranın. Bilin ki Allah, Medine'de bidat icat edeni en kötü azap ile tehdit etmiştir. Ebu Hureyre radıyallahu anh Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Medine'de Ayr ile Sevr arası haram bölgedir. Kim orada bir bidat icat ederse ya da bir bidat icat edeni barındırırsa Allah'ın, meleklerin, ve tüm insanların laneti onun üzerinedir. Allah, Kıyamet günü ondan ne farz ne nafile hiçbir amelini kabul etmez."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder. Kim Medine'de bir günah işlerse ya da günah işleyeni barındırır ve korursa kendisini alçaltıcı bir azaba ve Alemlerin İlahı'nın gazabına maruz bırakmıştır.

Şüphesiz bidatların en büyüğü bidat işleyerek Medine'nin saflığını bozmak, hurafelerle bulandırmak ve temiz toprağını bidat görüşler, şirk ve İslam'a ters düşen çeşitli düşünceler ve haramlar içeren kitaplar basıp yayarak kirletmektir. Bu bidatları icat eden ve barındıranın günahı aynıdır.

Ey öncekilerin ve sonrakilerin efendisinin mescidine gelen ziyaretçi! Bu ziyaretinle ilişkili hükümleri anladın mı? Bu hükümlerden helal ve haram olanını öğrendin mi? Yoksa sen de avamı taklit eden, sıradan insanlara uyan ve insanların efendisinin sünnetinden habersiz olanlardan mısın?

Ey değerli ziyaretçi! Şimdi sana bir kaç söz söyleyeceğim ve Kur'an ve sünnet'ten seçilmiş bazı öğütler sunacağım. Bunlar, bu ziyaretinle ilgili hükümler konusunda seni aydınlatmaya yönelik bir takım işaretlerden başka bir şey değildir. Müslüman, Kur'an ve Sünnet ile sapıkların sapıklığından ve cahillerin cahilliğinden, sözlerde ve davranışlardaki bidatlardan korunur.

Ey müslümanlar!.. Mescid-i Nebevi'yi ziyaret sünnetlerden bir sünnettir, vaciplerden bir vacip değildir. Bu ziyaretin hac ile bir ilişkisi yoktur. Haccı tamamlayan davranışlardan da değildir. Mescid-i Nebevi'yi ziyaretin ya da Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kabrini ziyaretin hac ile bağlantısı konusunda rivayet edilen hadisler uydurma hadislerdir, yalandır. Kim Medine'ye Mescid-i Nebevi'yi ziyaret gayesiyle gelirse gayesi kabul görür ve davranışı (sevapla) mükafatlandırılır. Kim de kabirleri ziyaret etmek ve onlardan yardım dilemek gayesiyle Medine'ye gelirse gayesi haramdır ve yaptığı reddedilir. Ebu Hureyre radıyallahu anh Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellm'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Ancak üç mescidi ziyaret amacıyla yolculuğa çıkılır: Mescid-i Haram, benim bu mescidim (Mescid-i Nebevi) ve Mescid-i Aksa."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder. Cabir radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Yolculuğa çıkılan yerlerin en hayırlısı bu mescidim (Mescid-i Nebevi) ve Beytü'l Atik (Kabe)'dir."** Bu hadisi İmam Ahmed rivayet eder.

Ey müslümanlar! Mescid-i Nebevi'de kılınan namazın farz olsun nafile olsun kat kat sevabı vardır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bu mescidimde kılınan bir namaz Mescid-i Haram hariç başka mescidde kılınan bin namazdan daha üstündür."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Fakat , Mescid-i Nebevi'de kılınan namazın sevabı kat kat fazla da olsa nafile namazı evde kılmak daha faziletlidir. Çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: **"Muhakkak ki namazların en faziletlisi farz namazlar hariç kişinin evinde kıldığı namazdır."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ey bu yüce mescidi ziyarete gelen değerli ziyaretçi! Bil ki, Mescid-i Nebevi'nin direkleri, duvarları, kapıları, mihrabı ve minberi gibi bölümlerine el sürerek ya da öperek bereket ummak caiz değildir. Aynı şekilde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kabrinin bulunduğu bölmeyi elle selamlayarak, öperek ya da elbiseyi sürerek bereket ummak da caiz değildir. Bu bölümü tavaf etmek de caiz değildir. Kim bunlardan bir şeyi yaparsa tevbe etmesi ve yaptığını bir daha yapmaması gerekir.

Mescid-i Nebevi'yi ziyaret edenin Ravza-i Şerif'te (Rasulullah'ın hücresi ile minberi arasındaki bölüm) iki rekat ya da dilediği kadar nafile namaz kılması meşrudur. Çünkü bunun fazileti hakkında delil vardır. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Evimle minberim arası cennet bahçelerinden bir bahçedir ve minberim havzımın üzerindedir."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder. Yezid b. Ebi Ubeyd şöyle der: "Seleme b. İbnu'l Ekva' ile (Mescid-i Nebevi'ye) gelirdim. MUshafın konulduğu yerin yanındaki direğin dibinde, yani Ravza-i Şerif'te namaz kılardı. Dedim ki: "Ey

Ebâ Müslim! Bu direğin yanında namaz kılmaya dikkat ettiğini görüyorum." Şöyle dedi: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in onun yanında namaz kılmaya dikkat ettiğini gördüm." Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ravza-i Şerif'te namaz kılmaya gayret etmek insanların hakkını çiğnemeyi, zayıfları ve güçsüzleri itip kakmayı gerektirmez. Medine'yi ziyaret edenin ve orada oturanın Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e uyarak umre sevabı kazanmak üzere namaz kılmak için Kuba Mescidi'ne gitmesi meşrudur.

Sehl b. Cüneyf radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Kim bu mescide (Kuba Mescidi'ne) gelmek üzere evinden çıkar ve burada namaz kılarsa bu umreye denk olur."** Bu hadisi İmam Ahmed rivayet eder. İbn-i Mace'deki rivayet şöyledir: **"Kim evinde temizlenir de sonra Kuba Mescidi'ne gelir ve orada namaz kılarsa ona umre ecri vardır."** Sahihayn'da (Buhari ve Müslim'de) Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Kuba Mescidi'ne her cumartesi günü yürüyerek ve binek üzerinde geldiği ve orada iki rekat namaz kıldığı rivayet edilir.

Ey değerli ziyaretçi! Medine-i Nebeviyye'de bu iki mescidin; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in mescidi ve Kuba Mescidi'nin dışında başka bir mescidi ziyaret etmek meşru değildir. Ziyaretçinin ya da başkasının hayır elde etmek ya da orada ibadet etmek kasdıyla şeriatın müstehap görmediği (sevap görmediği) bir yere özellikle gitmek meşru değildir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in emrettiği ve ziyaretine teşvik ettiği yerlerin dışında, Rasulullah'ın veya sahabilerin namaz kıldığı yerleri ve mescidleri, orada namaz kılmak, ya da dua etmek ve benzeri kasıtlarla araştırmak da meşru değildir. Ma'rûr b. Suveyd rahimehullah'dan şöyle dediği rivayet edilir: Ömer ibnu'l Hattâb radıyallahu anh ile birlikte yola çıkmıştık. Yolun bir bölümünde karşımıza bir mescid geldi. İnsanlar hemen orada namaz kılmaya başladılar. Ömer radıyallahu anh "Ne yapıyorsunuz?" dedi. Dediler ki: "Bu, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in namaz kıldığı bir mescittir. Ömer radıyallahu anh şöyle dedi: "Ey insanlar! Şüphesiz sizden öncekiler bunun gibi şeylere uydukları için helak oldu. Kime orada bir namaz (vakti) denk gelirse orada namaz kılsın. Kime de orada bir namaz (vakti) denk gelmezse geçip gitsin." Bu hadisi, İbni Ebi Şeybe rivayet eder. Ömer İbnu'l Hattab radıyallahu anh'a bir grup insanın Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e beyat edilen ağacın altına gittikleri haberi ulaşınca Ömer radıyallahu anh ağacın kesilmesini emreder ve ağaç kesilir. Bu hadisi İbni Ebi Şeybe rivayet eder.

Ey müslümanlar!. Mescid-i Nebevi'yi ziyaret eden erkeklere Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in kabrini ve iki sahabisinin, Ebu Bekr ve Ömer'in kabirlerini onlara selam vermek ve onlar için dua etmek için ziyaret etmesi meşrudur. Kadınların ise kabirleri ziyaret etmesi caiz değildir. Bu alimlerin görüşlerinden en doğru olanıdır. Ebu Davud, Tirmizi ve İbni Mace; İbni Abbas radıyallahu anhuma kanalıyla Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in kabirleri ziyaret eden kadınlara ve kabirler üzerine mescid ve kandil yapanlara lanet ettiğini rivayet eder. Tirmizi'de Ebu Hureyre kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kabirleri çokça ziyaret eden kadınlara lanet ettiğini rivayet eder.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kabrini ziyaretin şekli şöyledir: Ziyaretçi Rasulullah'ın kabrine gelir ve yüzünü kabre dönerek "Esselamu aleyke ya Rasulallah/selam sana ey Allah'ın Rasulü der, yarım metre kadar sağına ilerler ve "Esselamu aleyke ya Eba Bekr /Selam sana ey Ebu Bekr" diyerek Ebu Bekr'e selam

verir. Yine yarım metre kadar sağına doğru ilerler ve "Esselamu aleyke ya Umer/ Selam sana ey Ömer" diyerek Ömer'e selam verir.

Ziyaretçi şu hatalara düşmekten sakınmalıdır:

Birinci hata: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e (Bir şey istemek için) dua etmek, O'na seslenmek ve O'ndan yardım dilemek. Bazıları şöyle der: "Ey Allah'ın Rasulü! Hastama şifa ver!" "Ey Allah'ın Rasulü borcumun ödenmesini sağla!" "Ey hacet kapım!" Bu ve benzeri sözler, şirk sözlerden ve bidat davranışlardandır. Allah'ın kulları üzerindeki hakkı olan tevhide ters düşer.

İkinci hata: Kabrin önünde sağ eli sol el üzerine bağlayarak namaz kılar gibi durmak. Bu haram olan bir davranıştır. Çünkü bu duruş boyun eğme ve ibadet ifade eder ve ancak Allah azze ve celle için yapılabilir.

Üçüncü hata: Kabir önünde eğilmek, secde etmek veya benzeri Allah'dan başkası için yapılması caiz olmayan davranışlarda bulunmak. Kays b. Sa'd radıyallahu anh şöyle der: Hıyra'ya (Kûfe yakınlarında bir belde) gittim ve orada kahramanlarına secde ettiklerini gördüm. Dedim ki: "Rasulullah kendisine secde edilmeye daha layıktır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e geldim ve "Hıyra'ya gittim ve onların kahramanlarına secde ettiklerini gördüm. Ey Allah'ın Rasulü! Sana secde etmemiz daha layıktır" dedi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Ne dersin, kabrimin yanından geçsen ona secde eder misin?"** "Hayır" dedim. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Böyle yapmayın (yani secde etmeyin)."** Enes radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Bir insanın, başka bir insana secde etmesi doğru olmaz."** Bu hadisi; İmam Ahmed rivayet eder.

Dördüncü hata: Kabirlerin yanında Allah'a dua etmek ya da kabirlerin yanında yapılan duanın kabul edildiğine inanmak. Bu da haram kılınan bir davranıştır. Çünkü şirke yolaçan faktörlerdendir. Kabirlerin yanında ya da Rasulullah'ın kabri yanında dua daha faziletli ya da daha doğru olsaydı, Allah'a daha sevimli ve kabul edilmeye daha layık olsaydı Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bizleri buna teşvik ederdi. Çünkü O, cennete yaklaştıracak hiçbir şeyi bırakmamış, ümmetini ona teşvik etmiştir.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem böyle bir tavsiyede bulunmayınca bunun meşru olmayan bir davranış, haram olan ve yasaklanan bir iş olduğu anlaşılır. Ebu Ya'la ve Hafız Ziya el-Makdisi şunu rivayet eder: "Ali b. Hüseyin Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kabrinin yanındaki bir boşluğa gelen bir adam görür. Adam oraya girer ve dua eder. Ali b. Hüseyin adamı bundan menederek şöyle der: "Sizlere babamdan işittiğim, onun da dedesinden, dedemin de Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den işittiği bir hadis söyleyeyim mi?: **"Kabrimi bayram yerine ve evlerinizi kabirlere çevirmeyin. Bana salatta bulunun. Çünkü selamınız nerede olursanız olun bana ulaşır."**

Beşinci hata: Medine'ye gelemeyenlerin, bazı ziyaretçilerle, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e selam göndermesi ve bazı ziyaretçilerin bu selamı iletme görevini üstlenmesi. Bu, bidat olan bir davranış ve sonradan uydurulmuş bir iştir. Ey Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e selam gönderenler ve bu selamı taşıyanlar!.. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in buyruğunu yapmanız size yeterliydi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bana salâtta bulunun. Çünkü nerede olursanız olun selamınız bana ulaşır."** Ve şöyle buyurur:

"Allah'ın yeryüzünde gezgin melekleri vardır, bana ümmetimden selam ulaştırırlar." Bu hadisi İmam Ahmed rivayet eder.

Altıncı hata: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kabrini tekrar tekrar ve çokça ziyaret etmek. Örneğin her farz namazdan sonra ya da her gün özellikle belirli bir namazdan sonra ziyaret etmek. Bu davranış, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in **"Kabrimi bayram yerine çevirmeyin"** uyarısına ters düşmektedir. İbni Hacer el-Heytemi Mişkat'ın şerhinde şöyle der: "Âdehu, ve ı'tadehu ve teavvedehu, onun adeti haline geldi demektir. Hadisin anlamı; "Kabrimi alışkanlık mahalli, çokça ve tekrar tekrar gelinen bir yer haline getirmeyin" dir. Bu nedenle Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem **"Bana salâtta bulunun, çünkü salâtınız nerede olursanız olun bana ulaşır"** buyurmuştur. Hadiste kinaye yoluyla buna işaret edilmektedir.

İbni Rüşd'ün el-Cami' li'l Beyan isimli eserinde ise şu zikredilir: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kabrini her gün ziyarete gelen bir yabancı hakkında İmam Malik rahimehullah'a sorulur. İmam Malik şöyle der: "Bu dinden değildir. Sonra şu hadisi zikreder: "Allah'ım! Kabrimi, ibadet edilen bir put kılma!" İbni Rüşd şöyle der: "Rasulullah sallalahu aleyhi ve sellem'in kabrinin önünden sık sık geçerek O'nu selamlamak ve her gün kabrin yanına gelmek mekruhtur. Bu; kabri, her gün orada namaz kılmak için gidilen mescid yapmamak içindir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bundan menetmiş ve şöyle buyurmuştur: **"Allah'ım! Kabrimi ibadet edilen bir put kılma!"**

Kabrin önünde her gün bir kez veya daha çok duran, selam verip dua eden Medine ehlinden birtakım insanlar hakkında Kadı İyad'a sorulur. Şöyle der: "Fıkıh ehlinden hiç kimseden bu konuda bana birşey ulaşmadı. Bu ümmetin sonradan gelenleri ancak öncekilerin ıslah olduğu şeyle ıslah olacaktır. Bana bu ümmetin öncekilerinin bunu yaptıklarına dair birşey ulaşmadı."

Yedinci hata: Mescid-i Nebevi'nin her yönünden kabre doğru dönmek mescide her girişte ya da her namazdan sonra yüzünü kabre çevirmek. Elleri bağlayarak başı öne eğmek ve bu şekilde selam vermek. Bu davranışlar, insanlar arasında yaygın olan bidatlardandır.

Allah'ın kulları! Allah'dan korkun, bidatlardan ve İslam'a ters düşen davranışlardan sakının. Hevadan ve körükörüne taklitten sakının. Davranışlarınızı delilli olarak yapın: **(Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan kimse, kötü işi kendisine güzel görünen ve heveslerine uyan kimse gibi olur mu?)** (47/Muhammed/14)

Allah beni ve sizleri peygamberlerin efendisinin yolunda yürüyen hidayete ermiş yol göstericilerden eylesin. İşittiğiniz bu sözleri söyler, Allah'dan bağışlanma dilerim.

İhsanı için Allah'a hamdolsun. Başarılı kılması ve nimetlendirmesi nedeniyle O'na şükürler olsun. Allah'dan başka ilah olmadığına şehadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur, şânı yücedir. Şehadet ederim ki Muhammed O'nun kulu ve rasulüdür. Allah'ın rızasına davet edendir. Allah; O'na, ailesine, ashabına ve din kardeşlerine salât ve çokça selam eylesin.

Bundan sonra... Ey Allah'ın kulları! Allah'dan hakkıyla korkun ve O'nu gözetin. O'na itaat edin ve O'na isyan etmeyin. **(Ey iman edenler! Allah'dan korkun ve doğrularla beraber olun.** (9/et-Tevbe/119)

Ey müslümanlar! Medine-i Nebeviyye'yi ziyaret eden erkeklere ve Baki' mezarlığını ve Uhud şehitlerini, onlara selem vermek ve onlar için dua etmek üzere ziyaret etmeleri meşrudur. Bureyde radıyallahu anh şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onlara mezarlıklara gittikleri zaman şöyle demelerini öğretirdi: **"Bu diyarın mü'min ve müslüman sakinleri! Selam sizin üzerinize olsun. Biz de Allah'ın izniyle size kavuşacağız. Allah'dan bizim ve sizin için afiyet dilerim."** Bu hadisi Müslim rivayet eder. Kabir ziyareti şu iki büyük hedef için meşru kılınmıştır:

Birincisi; ziyaretçinin ibret alması ve ölümü hatırlaması içindir. **İkincisi**; ziyaret edilen içindir. Onun için Allah'a dua edilir. Allah'ın ona rahmet etmesi ve onu bağışlaması dilenir.

Kabir ziyaretinin caiz olması için ziyarette kötü söz söylememek şarttır. Bu sözlerin en büyüğü şirk ve küfürdür. Bureyde, babasından (Allah onlardan razı olsun); Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Sizleri kabir ziyaretinden menetmiştim. Kim ziyaret etmek istiyorsa ziyaret etsin. (Orada) kötü söz söylemeyin."** Bu hadisi Nesai rivayet eder. Medine'deki bu kabirlerin ve başka kabirlerin etrafında tavaf etmek, onlara yönelerek veya onların arasında namaz kılmak, Kur'an okuyarak, dua ederek ve benzeri ibadetlerle ibadet etmek caiz değildir. Çünkü bunlar Alemlerin Rabbi Allah'a şirk koşulmasına yolaçan davranışlardır, üzerine mescid bina edilmese bile kabirleri mescid edinmek anlamındadır. Aişe ve İbni Abbas (Allah onlardan razı olsun) der ki: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ölüm döşeğinde şöyle buyurur: **"Allah'ın laneti yahudilerin ve hıristiyanların üzerine olsun; peygamberlerinin kabirlerini mescitlere çevirdiler."** Bu hadisi Buhari rivayet eder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İnsanların en şerlileri Kıyamet koptuğu esnada hayatta olanlar ve kabirleri mescid edinenlerdir."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder. Ebi Mersed radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den şöyle işittiğini rivayet eder: **"Kabirlerin üzerine oturmayın ve onlara doğru namaz kılmayın."** Müslim rivayet eder. Ebu Said el- Hudri radıyallahu anh Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder. **"Kabirler ve hamamlar (tuvalet ve banyolar) hariç yeryüzünün tamamı mesciddir."** Bu hadisi İmam Ahmed rivayet eder. Enes radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in, kabirler arasında namaz kılmayı yasakladığını rivayet eder. Bu hadisi İbni Hibban rivayet eder.

Kabirler üzerine kapanarak secde etmek caiz değildir. Bilakis bu cahilce ve putperestçe bir davranıştır. Sapıkça bir düşünce ve akılsızca bir harekettir. Bu ve diğer kabirleri ziyaret edenlerin onlara el sürerek, öperek, vücudunun bir bölümünü kabre yaslayarak, şifa olması için toprağını üzerine serperek ya da yıkanmak için bir miktar toprağından alarak kabirlerinden alması caiz değildir. Yine ziyaretçinin bereket umarak saçının bir kısmını, mendilini ya da resmini kabrin toprağına gömmesi caiz değildir.

Kabirlere para ya da buğday ve benzeri yiyecekler atmak caiz değildir. Bu tür davranışlardan herhangi birini yapanın tevbe etmesi ve bir daha onu yapmaması vaciptir.

Kabirleri kokulandırmak; Allah'dan "onların hakkı veya makamı için" istekte bulunmak caiz değildir. Bilakis bu haram kılınan bir tevessül şeklidir. Şirke yolaçan davranışlardandır.

Kabirlerin resmedilmesi de caiz değildir. Çünkü bu onların yüceltilmesine ve onlar aracılığıyla fitneye düşülmesine neden olur. İslam'a ters düşen bu tür davranışlarda bulunmak isteyenlere koku, buğday ve benzeri şeyleri satmak da caiz değildir.

Ölülerden yardım istemek, onlardan meded talep etmek; onlara seslenip, onlardan ihtiyacını gidermesini, fayda getirmesini ve belalardan korumasını istemek büyük şirktir. Yapanı İslam Dini'nden çıkarır, putperestlerden yapar. Çünkü belaları ve sıkıntıları ancak Allah azze ve celle giderebilir: **(Rabbiniz Allah'dır. Mülk O'nundur. O'nu bırakıp da kendilerine taptıklarınız ise, bir çekirdek kabuğuna bile sahip değillerdir. Eğer onları (putları) çağırırsanız, sizin çağırmanızı işitmezler. Faraza işitseler bile, size cevap veremezler. Kıyamet günü de sizin ortak koşmanızı reddederler. (Bu gerçeği) sana, her şeyden haberi olan (Allah) gibi hiç kimse haber veremez.)** (35/el-Fatır/13-14) Allah azze ve celle şöyle buyurur: **((Rasulüm!) De ki: "Allah'ı bırakıp da (ilah olduğunu) ileri sürdüklerinize yalvarın. Ne var ki onlar, sizin sıkıntınızı ne uzaklaştırabilir, ne de değiştirebilirler." Onların yalvardıkları bu varlıklar Rablerine -hangisi daha yakın olacak diye- vesile ararlar; O'nun rahmetini umarlar ve azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı, sakınılacak bir azaptır.)** (17/el-İsra/56-57)

Allah'dan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları! Putlara tapanların ve şeytanın dostlarının davranışları gibi davranışlardan sakının. Çünkü onlar mescidleri bırakıp, kabirleri ve meşhed olarak adlandırdıkları yerleri yüceltirler. Allah'a sığının ve başınıza gelen sıkıntıları gidermesini Allah'dan dileyin: **(Eğer Allah seni bir zarara uğratırsa, onu kendisinden başka giderecek yoktur. Ve eğer sana bir hayır verirse, (bunu da geri alacak yoktur). Şüphesiz O her şeye kadirdir. O, kullarının üzerinde her türlü tasarrufa sahiptir. O, hüküm ve hikmet sahibidir.)** (6/el-Enam/17-18)

İnsanların en hayırlısına salât ve selamda bulunun. Çünkü bunu size Allah azze ve celle emretmiştir. Şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Hacc İbadeti

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
03.12.1422 hicri

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

Nimetler bağışlayan ve felaketleri defeden Allah'a hamdolsun. Rabbime hamdeder ve sayılamayacak kadar çok nimetleri için O'na şükrederim. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Şan ve kerem sahibidir. Ve şehadet ederim ki nebimiz ve efendimiz Muhammed, O'nun kulu ve en mükemmel nur ile gönderilen rasulüdür. Allah'ım!. Kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine ve doğru yol üzere olan sahabilerine salât ve selam eyle; onları mübarek kıl!..

Bundan sonra... Ey müslümanlar!.. Allah'dan takvâ ile hakkıyla korkun. Çünkü takvâ, Kıyamet gününde en hayırlı azıktır. Takvâ sayesinde Allah kulların işlerini ıslah eder. **(Kim Allah'dan hakkıyla korkarsa O, kendisine işinde kolaylık verir.)** (65/et-Talak/4) Bilin ki ey Allah'ın kulları; ibadet, Alemlerin Rabbi Allah'ın mükellefler üzerindeki hakkıdır. İnsanlara ve cinlere kesin bir şekilde farz kılınmıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler diye yarattım.)** (51/ez-Zâriyât/56)

İbadet, Allah'ın ibadet edenlere bağışladığı en büyük şereftir, onunla takvâ sahiplerini yükseltir. İbadet ile kalpler aydınlanır. Nefisler arınır ve huylar düzelir. Akıllar ıslah olur ve ameller doğru olur. Rabb Teâlâ'nın rızası kazanılır. Doğruluk ve ıslah ile hayat düzene girer. Cennette dereceler yükselir ve günahlar bağışlanır. İyilikler kat kat artırılır. Allah'ın bize rahmetinden ve lütfundan biri de, yarattıklarının en hayırlısını, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'i bize peygamber olarak göndermesidir. O bizlere; Rabbimizin razı olacağı sözleri, amelleri ve inanışları açıklar. Rabbimizin gazabına sebep olacak sözlerden, amellerden ve inanışlardan da sakındırır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Nitekim aranızda size ayetlerimizi okuyan, (şirkten ve günahlardan) arındıran, size Kitab'ı ve hikmeti öğreten, bilmediğiniz şeyleri size bildiren içinizden bir peygamber gönderdik. Öyle ise beni zikredin ki ben de sizi anayım. Ve bana şükredin ve nankörlük etmeyin.)** (2/el-Bakara/151-152)

Allah, peygamberler göndermeyip kitaplar indirmeseydi, ademoğlu hayvanlardan daha aşağıda olurdu. Fakat Allah, alemlere rahmet ederek dini göndermiş ve her şeyi ayrıntısıyla açıklamıştır. Doğru yolun işaret taşlarını belirlemiştir. Saadete erenler doğru yola koyulmuş ve bedbahtlar da apaçık delillere rağmen sapmıştır. Allah; rahmeti, hikmeti ve ilminin kemali gereği nefsi ıslah için ibadeti emretmiştir. İnsanın her yönlü arınması ve eğitiminin mükemmel olması için namaz, zekat, oruç, hacc ve benzeri çeşitli ibadetler belirlemiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah size güçlük çıkarmak istemez ama sizi iyice temizlemek ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz.)** (5/el-Mâide/6)

Hacc, İslam'ın esaslarından bir esastır. Allah hacda, ihlas ve benzeri kalbi ibadetle maddi, sözlü ve fiili ibadetleri bir araya toplamıştır. Hacc ve hacc zamanında İslam'ın en büyük esası olan, Allah'dan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın rasulü olduğuna şehadet; namaz, mal infakı, haccda kesecek kurbanlık (hedy) bulamayan için oruç, iyiliği emretmek ve kötülükten sakındırmak, sabır, yumuşak

huyluluk ve şefkat, merhamet ve iyiliği öğrenmek, nefisle mücedele etmek, haramlardan sakınmak gibi ameller bir arada toplanmıştır.

Hacc, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in getirdiği dinin hak din olduğuna işaret eden Allah'ın en büyük ayetlerinden biridir. Çünkü yeryüzünde hiçbir kuvvet hacıları; yeryüzünün her tarafından ve her uyruktan, her tabakadan ve sınıftan insanları şevk ve muhabbet dolu kalpleriyle böylesine bir araya toplayamaz. Öyle ki onlar, yolculuğun zorluklarından zevk alırlar. Ailelerinden, arkadaşlarından ve vatanlarından uzak kalsalar da sevinirler. Hacc günlerinin hayatlarının en mutlu günleri olduğunu hissederler. Haccın yapıldığı kutsal mekanlara saygı duyarlar. Cömertçe ve içlerinden gelerek hacc için para harcarlar. İşte buna, ismi yüce sıfatları mübarek olan Allah'dan başka hiç kimse güç yetiremez. O, halili İbrahim aleyhisselam'a şöyle buyurur: **(Ve insanlar arasında haccı ilan et. Hem yürüyerek, hem de her uzak yerden gelecek yorgun argın develer üzerinde, kendilerine ait bir takım yararları yakînen görmeleri, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanlar üzerine belli günlerde Allah'ın ismini anmaları için sana gelsinler. Artık ondan hem kendiniz yeyin, hem de yoksula, fakire yedirin.)** (22/el-Hacc/27-28) İbni Cerir, İbni Kesir ve diğer bazı müfessirler İbni Abbas radıyallahu anhuma'nın şöyle dediğini rivayet eder: "Allah, halili İbrahim aleyhisselam'a insanlar arasında haccı ilan etmesini emredince İbrahim aleyhisselam dedi ki: "Ey Rabbim! Sesim onlara ulaşmazken nasıl insanlara bunu duyurayım?" Allah azze ve celle şöyle buyurdu: "Sen seslen, onu ulaştırmak bizim üzerimizedir." Bunun üzerine İbrahim aleyhisselam yüksek bir yere çıktı. Bunun taş olduğu, Safa tepesi olduğu ve Ebu Kubeys dağı olduğu söylenmiştir. Ve şöyle dedi: "Ey insanlar! Şüphesiz Rabbiniz bir ev edindi. Onu haccedin!" Denilir ki: Dağlar boyun eğdi ve yeryüzünün her yanına ulaştı. Allah onu, rahimlerdekilere ve sulblerdekilere dahi duyurdu. Onu duyan taş, ağaç her şey; Kıyamet gününe kadar Allah'ın kendisine haccetmeyi takdir ettiği herkes "Lebbeyk, Allahumme lebbeyk / Buyur, Allah'ım buyur!" diyerek bu çağrıya cevap verdi.

Ey müslüman!.. Haccında niyetini Allah Teâlâ'ya halis kıl. Hacda yaptığın amellerde Peygamberlerin Efendisi sallallahu aleyhi ve sellem'i örnek al. Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: **"Hacc amellerinizi benden alınız."** Böyle yap ki haccın makbul, sa'yın meşkur olsun. Ebu Hureyre radıyallahu anh der ki: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i şöyle buyururken işittim: **"Kim hacceder de fahiş söz söylemez ve günah işlemezse annesinin onu doğurduğu gündeki gibi günahından (kurtulmuş olarak) döner."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Yine Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Umre, (diğer bir) umreye kadar aralarındaki (küçük günahlara) keffâret olur. Kabul edilmiş bir haccın karşılığı ise ancak cennettir."** Bu hadisi de, Buhari ve Müslim rivayet eder. Aişe radıyallahu anha der ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Cihadı amellerin en faziletlisi olarak görürken biz cihad etmeyelim mi?" dedim. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Fakat cihadın en faziletlisi kabul olunan bir hacdır."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Makbul bir hacc; hacc yapanın niyetini Allah'a has kıldığı, haccın amellerini Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine uygun yaptığı, günahlardan ve müslümanlara eziyet etmekten kaçındığı, kendisine helal olmayan vakitte eşiyle ilişkiye girmediği, dilini boş ve batıl sözden muhafaza ettiği, kazancının helal yoldan olduğu ve Allah'ın kendisini muvaffak kılacağı ölçüde hayır için harcamada bulunduğu bir hacdır. Hacda bu özellikler bir araya gelirse o hacc makbul bir hacdır.

Hacc yapan kişinin; yaptığı haccın düzgün olması için gereken bilgileri öğrenmesi, haccın hükümlerini alimlere sorması gerekir. Haccın erkânını yerine getirmeye azâmi gayret göster ey hacı!. Çünkü hacc ancak onlarla sahih olur. Bu rükûnler şunlardır: İhram. Bundan kasdedilen hacca niyet etmektir. Arafat'ta vakfe. Bu da haccın rükûnlerinin en büyüğüdür. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Hacc Arafat(ta durmak)tır."** İfâda (hacc) tavafı ve kuvvetli görüşe göre sa'y. Hacc yapanın haccın vaciplerini de yerine getirmesi ve onlardan hiçbir şeyi terketmemesi gerekir. Haccın vacipleri şunlardır: İhrama mikattan girmek, güneş batana kadar Arafat'ta durmak, Müzdelife'de gecelemek, cemreleri taşlamak, saçı kazıtmak ya da kısaltmak, Mina'da gecelemek, hedy kurbanı kesmesi gerekenin kurban kesmesi ve vedâ tavafıdır.

Bayram günü (Zilhicce'nin onuncu günü) Cemretu'l Akabe'yi taşlama, kurban (hedy) gereken için kurban kesme, saçı kazıtma veya kısaltma, ifâda (hacc) tavafı ve ifrad ya da kıran haccı yapanlardan önceden sa'y yapanlar hariç diğer hacılar için sa'y vardır. Hacı cemretu'l Akabe'yi taşladıktan ve kurban kestikten ya da saçını traş ettikten sonra eşiyle ilişkiye girmesi hariç kendisi için ihramın bütün yasakları kalkar. Cemretu'l Akabe'yi taşladıktan ve başını traş ettikten sonra Kabe'yi tavaf edip sa'y yapınca da eşiyle ilişkiye girmesi dahil ihramın bütün yasakları kalkar.

Hacc yapan kişinin çokça hayır işlemesi, Cemretu'l Akabe'yi taşlamaya başlayıncaya kadar çokça telbiye getirmesi, çokça Kur'an okuması ve dua etmesi; özellikle de arafe günü dua etmesi müstehaptır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Duanın en hayırlısı arafe günü yapılan duadır. Benim ve benden önceki peygamberlerin arafe günü yaptığı en hayırlı dua ise şudur: "Lâ ilahe illallahu vahdehu lâ şerike lehu, lehu'l mulkü ve lehu'l hamdü ve huve alâ kulli şey'in kadîr / Allah'dan başka ilah yoktur; O, tektir ve ortağı yoktur; mülk O'nundur ve hamd O'nadır ve O, her şeye gücü yetendir.""** Hacc yapan kimse dilini gıybetten ve boş sözden muhafaza eder. Selef alimlerinden bazıları ihrama girince sessiz bir canlıya dönüşür, hayırdan başka bir şey konuşmaz ve kendisini ilgilendirmeyen işe karışmazdı. Yine hacc yapan kimsenin, tartışmadan, kavgadan ve münakaşadan kaçınması gerekir.

Müslüman, vakti belirlenen tekbirleri getirmelidir. Bu tekbirin vakti, arafe günü sabah namazından sonra başlar ve teşrik günlerinin sonuncusunun ikindi vaktine kadar devam eder. Hacc yapan kimse için ise bayram günü öğle namazından sonra başlar ve teşrik günlerinin sonuncusunun ikindi vaktine kadar devam eder. Bu tekbir şu şekilde getirilir: "Allahu ekber, Allahu ekber, lâ ilahe illallahu v'Allahu ekber, Allahu ekber ve lillahi'l hamd." Hacc yapanın da, diğer müslümanların da Zilhicce'nin ilk on gününde her türlü hayra, salih amele ve iyiliğe koşması müstehaptır. İbni Abbas radıyallahu anhuma der ki: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"İçinde salih amelin işlendiği hiçbir gün, Allah'a şu günlerde (Zilhicce'nin ilk on gününde) işlenen ameller gibi sevimli değildir."** Bunun üzerine dediler ki: "Allah yolunda yapılan cihad da mı ey Allah'ın Rasulü?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem de **"Malı ve canıyla cihada çıkıp sonra (bunları kaybeden) hiçbir şeyle geri dönmeyen adam hariç, Allah yolunda cihad da"** buyurdu. Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

(Rabbinizin bağışına ve takvâ sahipleri için hazırlanmış olup genişliği gökler ve yer kadar olan cennete koşun.) (3/Âl-i Imrân/133)

Allah, beni ve sizi Yüce Kur'an ile mübarek eylesin...

Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun. O, Rahman ve Rahîm'dir. Din gününün sahibidir. Rabbime hamdeder, yüce nimetleri ve büyük ihsanı için O'na şükrederim. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Güç ve kuvvet sahibidir. Ve şehadet ederim ki nebimiz ve efendimiz Muhammed O'nun kulu ve rasulüdür. O, doğru ve güvenilir bir kimsedir. Allah'ım!.. Kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine ve tüm ashabına salât ve selam eyle; onları mübarek kıl!..

Bundan sonra... Allah Teâlâ'dan hakkıyla korkun ve O'na itaat edin. Allah'ın kurallarına saygı duyun ve asla O'na isyan etmeyin. Ey müslümanlar! Zilhicce ayının ilk on günü, Allah katında günlerin en faziletlisidir. Allah Teâlâ bu günleri Kitabı'nda, İbni Abbas radıyallahu anhuma'nın tefsir ettiği gibi, "bilinen günler" olarak adlandırmıştır. Bu günlerde; camilerde ve yollarda, çarşılarda ve pazarlarda Allah'ı zikretmek müstehaptır. Bu on günde arafe günü de vardır. Ey müslüman!. Arafe günü Arafat'ta vakfe yapma imkanın olmasa da Allah senin için arafe günü orucunu meşru kılmıştır. Ebu Katâde radıyallahu anh şöyle der: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem arafe günü orucu hakkında sorulunca şöyle buyurdu: **"Geçmiş senenin ve gelecek senenin günahlarına keffâret olur."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder. İbni Ömer radıyallahu anhuma, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Kendisinde salih amel işlenen hiçbir gün yoktur ki bu on günden Allah'a daha sevimli ve Allah katında daha büyük olsun. O günlerde tesbih etmeyi, hamdetmeyi, kelime-i tevhid ve tekbir getirmeyi çokça yapın."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder. İbni Ömer ve Ebu Hureyre (Allah onlardan razı olsun) çarşıya çıkar ve tekbir getirirlerdi. İnsanlar da onların tekbir getirmesiyle tekbir getirirlerdi. Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Ey hacılar! Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Hacc, bilinen aylardadır. Kim o aylarda hacca niyet ederse, hacc esnasında kadına yaklaşmak, günah sayılan davranışlara yönelmek, kavga etmek yoktur. Ne hayır işlerseniz Allah onu bilir. Ahiret için azık edinin! Bilin ki azığın en hayırlısı takvâdır. Ey akıl sahipleri! Benden sakının!)** (2/el-Bakara/197) İslam'ın örnek âdâbına ve yüksek ahlakına sarılın. Haccı; hayatınızın kalan kısmı için bir dönüş noktası, gelecekteki işleriniz için doğruluk ve takvâ, geçmişte işlediğiniz günahlar için bir pişmanlık kılın. Allah'a hamdedin; güvenlik ve iman nimeti için; emrinize verdiği vasıtalar, bol bol ihsan ettiği rızıklar, kolaylaştırdığı ibadetler ve tâatlar, uzaklaştırdığı cezalar ve belalar için O'na şükredin.

Allah'ın kulları!.. **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Hacc Sonrası ne Yapmalı?

Şeyh Salâh el-Budeyr
17.12.1422 hicri

Allah'a hamdolsun. Rahmeti her şeyi kuşatan ve nimetleri kulları üzerine yağan Allah'a hamdolsun. Nimetleri dolayısıyla O'na hamdederiz. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Her emzikli kadının korkudan kucağındaki çocuğu düşüreceği Kıyamet günü söyleyeni kurtaran bir şahitlik ile buna şehadet ederim. Ve şehadet ederim ki nebimiz Muhammed O'nun kulu ve rasulüdür. Allah'ın dini O'nunla yükselmiştir. Allah O'na, ailesine ve ashabına hacca gelenler hacc ibadetinin yapıldığı mekanlarda ibadet ettikçe salât ve selam eylesin...

Bundan sonra... Ey müslümanlar!.. Allah'dan hakkıyla korkun. Çünkü Allah'dan hakkıyla korkmak, en karlı vasıftır. O'na isyan etmekten sakının. Allah'ın emrinde ihmalkar davranan ve onu yerine getirmeyen bir kul hüsrana uğramıştır. **(Ey iman edenler! Allah'dan korkun ve doğru söz söyleyin! (Böyle yaparsanız) Allah işlerinizi düzeltir ve günahlarınızı bağışlar. Kim Allah ve Rasulüne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur.)** (33/el-Ahzab/70-71)

Ey müslümanlar!.. Kulun Rabbine ibadeti, O'na boyun eğmesinin simgesidir. Samimiyetinin delili ve teslimiyetinin göstergesidir. Apaçık bir şeref ve övünülecek bir üstünlüktür. Kulluk, makamların en şereflisidir, gayelerin en yücesidir. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem kendisi için diğer makamlar ve dereceler arasından kulluğu seçmiştir. Ebu Hureyre radıyallahu anh şöyle der: "Cebrail, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in yanına gelerek oturdu ve semaya doğru baktı. Tam o sırada bir melek iniyordu. Melek inince şöyle dedi: "Ey Muhammed!.. Beni sana Rabbin gönderdi. Seni melek bir nebi mi yapsın, kul bir rasül mü?" Cebrail dedi ki: "Rabbin için alçak gönüllü ol ey Muhammed" Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Bilakis kul olan bir rasül (yapsın)."** Bu hadisi, İmam Ahmed sahih bir senedle rivayet eder.

Ey müslümanlar!.. Geçtiğimiz bir kaç gün içinde hacılar, en büyük ibadetlerden birini gerçekleştirdiler. Mikat mahallinde, dikişli elbiselerinden soyundular. Arafat bölgesinde günahlardan kusurlardan utanarak süzüldüler. Bütün sesler, her türlü dilde Allah'a ihtiyacını haykırdı. Gecelemek için ruhlar Müzdelife'ye yöneldi ve insanlar bundan sonra Cemre'leri taşlamaya, Kabe-i Müşerrefe'yi tavaf etmeye ve Safa ile Merve arasında sa'y yapmaya akın etti. Bütün bunlar yolculukların en görkemlisinde ve seyahatların en güzelinde gerçekleşti. Ve hacılar bunun sonrasında Allah'ın ihsanından kendilerine verdiği ile sevinerek geri döndü. **(De ki: Ancak Allah'ın lütfu ve rahmeti ile, yalnız bunlarla sevinsinler. Bu, onların topladıklarından daha hayırlıdır.)** (10/Yunus/58) Dünyadan ve dünya nimetlerinden; sonunda yok olacak geçici bir hayalden ve musibete uğraması muhtemel az bir eğlenceden başka bir şey olmayan dünya çıkarlarından daha hayırlı... Hacılara, yaptıkları hac, ibadet edenlere ibadetleri ve gayretleri kutlu olsun.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Rabbi azze ve celle'den rivayet ederek söylediği şu sözü ile onlara müjdeler olsun: **"Kulum bana bir karış yaklaşırsa ben ona bir arşın yaklaşırım. O bana bir arşın yaklaşırsa ben ona bir kulaç yaklaşırım. O bana yürüyerek gelirse ben ona koşarak gelirim."** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Ey Beytullah'ı haccetmeye gelen hacılar! Allah'ın sizlere nasip ettiğine şükredin. Sizlere bağışladığı nimetler için O'na hamdedin. O'nun ihsanı üzerinize yağmış ve hayrı kesintisiz olarak gelmiştir. İhsanı her şeyi kuşatmış, lütfu kemale ermiş ve bağışı tam olmuştur. **(Nimet olarak size ulaşan ne varsa, Allah'dandır.)** (16/en-Nahl/53) **(Allah'ın nimetini saymaya kalksanız, onu sayamazsınız. Hakikaten Allah çok bağışlayan ve çok esirgeyendir.)** (16/en-Nahl/18)

Ey Beytullah'ın hacıları!.. Rabbiniz hakkında en güzel şeyleri düşünün ve her hayrı O'ndan bekleyin. Haccınızın kabul edilmesi ve günahlarınızın silinmesi yönünde Allah'dan ümidinizi kuvvetli tutun. Kutsi hadiste şöyle buyurulur: **"Allah Teâlâ buyurdu ki: "Ben kulumun hakkımdaki zannındayım."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder. Cabir radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in ölümünden üç gün önce şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Sizden biriniz ancak Allah azze ve celle'den güzel şeyler umarak ölsün."** Bu hadisi Müslim rivayet eder. Hakim'in rivayet edip sahih olduğunu belirttiği bir hadiste de Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah hakkında güzel zan beslemek ibadetin güzelliğindendir."**

Ey müslümanlar!.. Ey çağrıya uyarak dünyanın her yönünden Beytullah'ı haccetmeye gelenler!.. Haccın yapıldığı kutsal mekanlarda durduktan ve hac ibadetlerini eda ettikten sonra işte haccınız tamamlandı ve ülkelerinize dönme hazırlığı yapıyorsunuz. Haramlarla hayatınızı kirletmekten, utanç verici ve çirkin davranışlar yapmaktan sakının. **(İpliğini sağlamca büktükten sonra, çözüp bozan kadın gibi olmayın.)** (16/en-Nahl/92) Beceriksiz, ahmak ve zihni bulanık bir kadın... Yününü eğirmek için sabah-akşam çalışır. Sağlam ve düzgün bir ip elde ettikten sonra dönüverip büktüğü ipin tellerini açarak sağlamlığını bozar. Yaptığı işten, yük ve zorluktan başka bir şey elde etmez. İşte siz de bu kadın gibi olmaktan; yaptığınızı yıkmaktan, topladığınızı dağıtmaktan ve sağlamlaştırdığınızı bozmaktan sakının.

Ey Beytullah'ın hacıları!.. Hayatınızda beyaz ve tertemiz bir sayfa açtınız. Hac yaptıktan sonra tertemiz elbiseler giydiniz. Bundan sonra aşağılık davranışlara, adi işlere ve çirkin amellere dönmekten sakının. Arkasından iyilik gelen bir iyilik ne güzeldir! İyilikten sonra işlenen kötülük ise ne kadar çok çirkindir!

Ey müslümanlar!.. Kabul edilmiş bir haccın bir takım alametleri, kabul edildiğinin bazı belirtileri vardır. Hasan el-Basri rahimehullah'a "Kabul edilmiş hac nedir?" diye sorulur. Şöyle der: "Dünyadan beklentini keser ve ahireti arzular bir halde dönersin." Haccınız; helak edici şeylerle aranızda engel olsun. Hayırlarınızın artmasına ve salih amel işlemenize vesile olsun. Bilin ki mü'min için ecelinin gelmesinden başka salih amel işlemenin sonu yoktur.

Ey müslümanlar!.. Hac yapan kişinin en güzel ahlakla, ağırbaşlılıkla, vakarla ve namusla, sevilen nitelikler ve değerli karakterlerle geri dönmesi ne güzel!.. Hac yapan kişinin arkadaşlarına güzel muamele ederek, çocukları ile iyi geçinir bir halde, kalbi temiz olarak; hak, adalet ve doğruluk yoluna koyulmuş ve içinde gizlediği, dışa vuran halinden daha hayırlı bir şekilde dönmesi ne güzel!.. Şüphesiz kim hacdan sonra bu güzel sıfatlarla ülkesine dönerse işte o, gerçekten hacdan; haccın sırlarından, derslerinden ve etkilerinden faydalanmıştır.

Ey müslümanlar!.. Hac yapan kişinin telbiye getirerek hacca başlamasından haccını bitirinceye kadar yaptığı bütün ameller Allah'ı tanıması; O'nun haklarını ve ilahlığının özelliklerini, O'ndan başkasının ibadete layık olmadığını hatırlamasıdır.

Nefislerin yalnızca Allah'a teslim edileceğini, yüzlerin O'na döndürüleceğini; bütün yaratıklarının ihtiyaçları gidermede, kötülüklerden korunmada, sıkıntı anında yardım istemede Allah'a muhtaç olduğunu hatırlar.

Bundan sonra hac yapan kişi nasıl olur da dua, yardım isteme, kurban, adak ve (yalnız O'na mahsus olan) Allah'ın haklarından birini başkası için yapabilir?! Yaptığı hacdan sonra bu açık şirki ve çirkin ameli işleyen birinin haccından ne kalır?!

Ey müslümanlar!.. Hac yaptıktan sonra sihirbazlara ve falcılara giden, burçlardan haber verdiğini öne sürenleri ve müneccimleri (yıldızlardan haber verenleri) doğrulayan, ağaçlardan bereket uman ve taşlara el süren; muska ve nazarlık takan kimsenin haccı nerede kalır?!

Ey müslümanlar!.. Hac yaptıktan sonra namazları ihmal eden, zekatı vermeyen, faiz ve rüşvet yiyen, içki ve uyuşturucu kullanan, akrabalık bağlarını koparan ve günahlara dalan kimsede haccın etkisi nerede kalır?!

Ey Beytullah'ın hacıları! Ey Beytullah'ı haccederken ihramın haramlarından sakınanlar! Şüphesiz devamlı, ömür boyu haram olan bir takım şeyler de vardır. Onlara yaklaşmaktan ve onları işlemekten sakının. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(İşte bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır. Sakın onları aşmayın. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa işte onlar zalimlerdir.)** (2/el-Bakara/229)

Ey müslümanlar!. Çağrısına katılarak hacda Allah'ın emrini yerine getiren kişi, nasıl olur da ondan sonra kendisinden başka din kabul edilmeyen, Allah'ın Dini'ne ters düşen bir sese, bir mezhebe, bir ilkeye ya da çağrıya katılır?!

Hacda Allah'ın çağrısına katılan nasıl olur da daha sonra Allah'ın şeriatı'ndan başkasına başvurur ya da hükmüne boyun eğer?! Hacda Allah'ın buyruğuna katılan her zaman ve her yerde nereye giderse gitsin ve nerede konaklarsa konaklasın emirlerini yerine getirerek buyruğuna katılmalıdır. Bunda zerre kadar tereddüt etmemeli ve düşünmelidir.

Ey Allah'ın kulu! Ey bu günleri günah ve isyan içinde geçiren! Ey hayır ve rahmet mevsimlerini eğlence ve kötü davranışlarla geçiren! Hacıların, umre yapanların ve ibadet edenlerin açılan ellerini ve arınmasını, dua edenlerin açılan ellerini ve tevbe edenlerin gözyaşlarını görmedin mi?! Telbiye getirenlerin, tekbir ve kelime-i tevhid getirenlerin seslerini duymadın mı? Sana ne oluyor ki, kesinlikle dünyadaki günlerin en hayırlıları gelip-geçerken sen heva ve hevese bağlanmış duruyorsun!..

Ey günahlar arasında gidip-gelen ve "Bugün ya da yarın tevbe edeceğim" diyen kişi! Ey kalbi hevalara saçılan, cahillikle taşlaşan ve şehvetlere bağlanan kişi!.. Kabirde yalnız başına yatacağın geceyi hatırla! Zaman varken tevbe etmekte acele et! Vakit geçirmeden kaçırdıklarını yakala! Günahları ve hataları terket! Bil ki Allah, geceleyin günah işleyenin tevbe etmesi için gündüz elini açar. Ve gündüz günah işleyenin tevbe etmesi için gece elini açar.

Ey çeşitli ibadetler arasında dolaşan kimse! Doğru yolda sabit kal ve ibadete devam et!.. Sen ebedi kalacağın bir dünyada değilsin. Riyadan da sakın! Çünkü küçük bir ameli niyet yüceltebilir ve büyük bir ameli niyet küçültebilir. Selef alimlerinden biri şöyle der: "Amelinin mükemmel olması kimi sevindirirse niyetini güzel yapsın." İbadetinin kabul edilmemesinden kork ve endişe duy! Nebi sallallahu aleyhi ve

sellem'in eşi Aişe radıyallahu anha der ki: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e şu ayeti sordum: **(Ve Rablerine dönecekleri için yapmakta oldukları işleri kalpleri çarparak yapanlar,)** (23/el-Mü'minun/60) Dedim ki: "Onlar, içki içenler ve hırsızlık yapanlar mı?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Ey Sıddîk'ın kızı! Bilakis onlar; oruç tutan, namaz kılan ve sadaka verenlerdir. Onlar (bu amellerin) kendilerinden kabul edilmemesinden korkanlardır. (İşte onlar, iyiliklere koşuşurlar ve iyilik için yarışırlar.)"** (23/el-Mü'minûn/61) Bu hadisi; Tirmizi rivayet eder. Her halükarda Allah'dan korkun ey Allah'ın kulları! Hakk Teâlâ'nın Kitab-ı Mübin'deki şu ayetini hatırlayın: **(Allah, ancak muttakilerden (kendisinden korkup çekinenlerden) kabul eder.** (5/el-Maide/27)

Allah beni ve sizleri Kur'an ve sünnet ile mübarek kılsın. Beni ve sizleri, onlardaki ayetler ve hikmet ile faydalandırsın. İşittiğiniz bu sözleri söyler; Allah'dan kendim için, sizler için ve tüm müslümanlar için her türlü günah ve hatadan bağışlanma dilerim. Siz de ondan bağışlanma dileyin. Şüphesiz O çokça bağışlayan ve merhamet edendir.

Lütfuna sığınanı barındıran Allah'a hamdolsun. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. O, hastalığı nedeniyle ümidini kesenlere ihsanı ile şifa verendir. Ve şehadet ederim ki nebimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Kim O'na tabi olursa hayır ve hidayet üzere olur. Kim de O'na isyan ederse sapıklık ve aşağılık içinde olur. Allah O'na, ailesine ve sahabilerine çokça salât ve selam eylesin.

Bundan sonra... Ey müslümanlar!.. Allah'dan hakkıyla korkun! Çünkü Allah'dan hakkıyla korkmak en iyi azıktır ve ahirette en iyi sondur. Bilin ki dünya, bir yarış alanıdır. Bir grup insan yarışta öne geçerek kazanır. Diğerleri geride kalıp kaybeder. Allah; bakıp düşünen, düşünüp ibret alan, görüp sabreden kula rahmet etsin. Ancak, üstünlüğünü bilen ve sonunu bekleyen hak üzere sabreder: **(Akibet hiç şüphesiz takva sahiplerinindir.)** (11/Hud/49)

Allah'ın kulları! Sizler dünyada ölümler ve belalarla karşı karşıyasınız. Siz, sizden öncekilerin halefleri ve sizden sonra geleceklerin seleflerisiniz. Zamanınızın kıymetini bilerek onu değerlendirin. Nefislerinizle mücadele edin. Çünkü nefisle mücadele ibadet ehlinin niteliğidir. Zühd ehlinin sermayesidir. Nefislerin düzelmesinin eksenidir. Orta yolu tutun ve doğruya yakın olanı arayın. Sabah vaktinden, akşam vaktinden ve bir miktar da gecenin son kısmından yararlanın.

Ey müslümanlar!.. Ey haccını eda edenler!.. Allah size Medine'ye gelmeyi nasip etti. Bu mübarek topraklara ayak basarken en değerli iki ayağın bastığı toprak olduğunu, insanların ve cinlerin efendisi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in üzerinde yaşadığı belde olduğunu hatırlayın. Mutlaka O'nun sünnetini öğrenin. Hayatını okuyun. O'nun yolundan yürüyün ve hidayetine tabi olun. O'nun metodu ile yetinin. Sizin için arzu edilen bu hedef ancak Allah'ın yardımı ile gerçekleşir. **(Kim Allah'a sımsıkı tutunursa, şüphesiz o kimse doğru yola iletilmiş olur.)** (3/Âl-i Imran/101)

Ey Beytullah'ın hacıları!.. Haccınız ilk fethiniz ve uyanışınızın müjdesi olsun. Yeniden doğumunuz ve samimi iradenizin adresi olsun. Allah haccınızı ve sa'yınızı kabul etsin. Allah bu mübarek günleri daha nice yıllar İslam Ümmeti izzetli ve şerefli, muzaffer ve kuvvetli olarak bizlere nasip etsin.

Allah'ım! Hacılardan, haclarını kabul eyle! Allah'ım! Hacılardan, haclarını ve sa'ylarını kabul eyle! Allah'ım! Haclarını kabul edilmiş, sa'ylarını övülmüş ve günahlarını bağışlanmış kıl! Allah'ım! Hacıların çabalarını kabul eyle ve arındır. Derecelerini yükselt. Onları beklentilerine ve hayırlarına ulaştır. Allah'ım! Yolculuklarını mutlu ve ülkesine dönüşünü övülmüş kıl! Allah'ım! Hacıların yolculuğunu kolaylaştır ve onları tüm tehlikelerden koru! Allah'ım! Onları kendilerine eziyet veren şeylerden de koru! Onlara zarar veren şeyleri onlardan uzaklaştır. Allah'ım! Onları güvenlik, rahat ve huzur içinde kıl! Allah'ım! Onları ailelerine, vatanlarına ve sevdiklerine sağ-salim kavuştur.

Ümmetin Hâli ve Islah Çağrıları

Şeyh Salâh el-Budeyr
06/02/1423 Hicri - 19/04/2002 Miladi

Hüküm veren ve hükmünü sağlam kılan, helali ve haramı belirleyen Allah'a hamdolsun. Öğrettiği ve tanıttığı, dininde anlaşılır kıldığı şeyler için O'na hamdederim. Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Kitabı ile dinin kurallarını hazırlamış ve onu, bütün milletlere hidayet olarak indirmiştir. Ve şehadet ederim ki; Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Hak bir din ve mükelleflerine karşı hoşgörülü bir şeriat ile, arap ve acem, bütün alemlere rahmet olarak gönderilmiştir. İnsanları ona davet etmiş, delilleri ile onu savunmuş, kesin hükümleri ile onu korumuştur. Muhaliflerin hiçbir delilini bırakmadan hepsini çürütmüş ve inkar edenlerin şüphelerine cevap vermiştir. Allah O'na, ailesine ve ashabına, bu yolda onlara uyanlara ve bu görüşe mensup olanlara çokça salât ve selam eylesin.

Bundan sonra... Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun! Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak (takvâ), en iyi azık ve ahiret için en güzel sondur.

Ey Müslümanlar!.. Milletler; izzet ve zillet, çokluk ve azlık, zenginlik ve fakirlik, bilgi ve üretim, cahillik ve helak gibi yaygın ve farklı haller arasında, çeşitli dönemler ve tabakalar içerisinde dönüp durmaktadır. Şuurlu milletler ne kadar sıkıntı çekerse çeksin, başına ne bela gelirse gelsin ve ne kadar düşmanların tuzağıyla karşılaşırsa karşılaşsın; çabucak gafletten kurtulur ve uykusundan uyanır. Hiçbir hain kendisine karşı çıkmaya cesaret edemesin ve hiçbir hilekar düşman ona zarar veremesin diye kendini güçlendirmek üzere bozulan yönleri düzeltir ve eksikliklerini tamamlar.

İslam ümmeti bugün, düzenini bozan ve birliğini dağıtan çetin savaşlar ile karşı karşıyadır. Hiçbir mü'mine acımayan, kafir, facir, hain, düzenbaz ve hilekar bir kavmin yürüttüğü çirkin savaşlarla karşı karşıyadır.

İşte mübarek Filistin... Sabah-akşam felaket acısı ve facia sancısı, trajedi görüntüleri ve çile manzaraları, küçüklerin bağrışaları, işkence ve kuşatma çığlıkları, dul kadınların kederleri ve yetimlerin inlemeleri ile yaşamakta... Peşpeşe kefenlenmiş insan safları arasında sabahlayıp- akşamlamakta ve cenazeleri defnetmekte... Evler yıkılmış, camilerin kutsallığı çiğnenmiş... Kalpleri yaralayan, ciğerleri parçalayan ve dehşetiyle yürek ürperten büyük olaylar!.. Müslümanlara seslenen, onları savaşa ve yardım çağıran olaylar... Bu çağrıya katılan yok mu?.. O kanlar ve cesetler için bir şeyler yapan yok mu?..

Sayı bakımından insanların en çoğu ve kaynak bakımından en zengini oldukları halde kardeşlerini; tanklara ve ve zırhlı araçlara, füzelere ve uçaklara hedef olarak; kafirlere ve zalimlere lokma olarak sapıklık çetesine, zalim ve işgalci Yahudilere, azgın nefislere ve uluyan kurtlara teslim etmek Müslümanlara yakışır mı?..

Ey Müslümanlar!.. Bu olaylar ve görüntüler; Müslümanların durumlarını görmeleri, ibret almaları ve uyanmaları için bir fırsattır. Yaşadıkları üzücü olaylardan dersler ve ibretler çıkarırlar. Geçici ve anlamsız tepkilerden, güçsüz ve boş sloganlardan uzak; zafere ve başarıya götürecek faktörler üzerinde dururlar. Yaşantılarını düzeltir, zillete ve hezimete götüren etkenlerden uzaklaşırlar.

Ey Müslümanlar!.. İslam ümmeti bilmelidir ki, kendisine isabet eden ancak, Hükümdarlar Hükümdarı Allah'a karşı kusurları nedeniyledir. Şeriatıyla hükmetme, hükümlerine ve öğretilerine saygı duyma, sınırlarını aşmama gibi konulardaki ihmali nedeniyledir. Ümmeti içinden kemiren, genç erkeklerini ve genç kızlarını yiyip bitiren kötülük rüzgarlarına ve batılılaştırma çabalarına karşı koymaması nedeniyledir. İslam ümmeti; kendisine emanet edilen en büyük ve en değerli emanete; dinin muhafazasına ve batılılaştırmaya direnme görevine ihanet ettiğinden beri, yeni yetişen nesilleri arasında yoldan sapma çığlıkları duyar olmuştur.

Ey Müslümanlar!.. Basiretle bakan kişi; İslam'ın ilkeleri ve değerleri ile Müslümanların bugünkü hali arasındaki büyük farkı görür. Şunu açıkça ifade etmek gerekir ki; ümmet, hem bugününü hem de yarınını etkileyen büyük kusurunu ve tehlikeli ihmalini görmedikçe, durumunu gözden geçirme ve düzeltme görevini yerine getirmedikçe; işgal edilen topraklarını ve gasbedilen mallarını geri almaktan bahsetmek, saldırılar zincirinin önüne geçmekten bahsetmek, hayale kapılmaktan ve ümmetin üzerinde sonu gelmeyen kötü etkiler bırakacak bir kandırmacadan öte bir şey olamaz!..

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabileri Uhud Savaşı'nda O'nun bir emrine muhalefet ettiler de başlarına neler geldi. Ya bizim sonucundan korktuğumuz sayısız kötülüklerimize ve apaçık muhalefetlerimize ne demeli?!.

Ey Müslümanlar!.. İslam ümmeti şayet Allah'ın yardımını ve desteğini istiyorsa, olayların akışına yeniden etki etmeyi istiyorsa; İslam ülkelerindeki yaşam şeklini İslam dinine göre yeniden düzenlemelidir. Dünyayı din ile idare etmeli, bozguncuların etkisini silmeli, şer kaynaklarını kurutmalı ve fesat araçlarını yok etmelidir. Hedeflerini gerçekleştirmek, gücünü kurmak ve hazırlamak için çalışmalı; akide ve ahlak yönünden, toplumsal ve ekonomik açıdan durumunu kapsamlı bir şekilde düzeltmeye gayret etmelidir ki; meydan okumalar ve entrikalar karşısındaki direnişi, zillet ve bozgunlar zincirine dönüşmesin!..

Gerçek ıslah; anlık etkilerin veya gelişen olayların harekete geçirdiği bir ıslah değildir. Bilakis; sağlam bir imandan ve samimi bir inançtan; her kulun, Rabbinin kendisine gözetme görevi verdiği her şeyden sorulacağı günde, Allah azze ve celle önündeki sorumluluğunu hissetmesinden kaynaklanan bir ıslahtır.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Hepiniz bir çobansınız ve elinizin altındakilerden sorumlusunuz. İnsanların başındaki emir onların çobanıdır ve onlardan sorumludur. Erkek, ev halkının çobanıdır ve onlardan sorumludur. Kadın, kocasının evinin ve çocuğunun çobanıdır ve onlardan sorumludur. Köle, efendisinin malının çobanıdır ve ondan sorumludur. Dikkat edin; hepiniz çobansınız ve hepiniz elinizin altındakilerden sorumlusunuz."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Ey Müslümanlar!.. Yahudiler, Hristiyanlar ve dinsizlerden oluşan din düşmanları İslam'ı hayattan uzaklaştırmak, uygulamadan kaldırmak, ikinci plana atmak ve sınırlandırmak, İslam dünyasını batılı bir hayata uymaya boyun eğdirmek için plan yapmada hiçbir girişimden geri durmamaktadır. Bir takım batı hayranı fasıklar ve laik münafıklar da bu konuda onlara destek vermektedir. Kur'an ve Sünnet'in naslarını tevil ederek ve eğip bükerekler. İslam alimlerine dil uzatırlar. İyiliği emreden ve kötülükten sakındıran davetçilere saldırarak onları alaya alırlar ve kendilerinde olmayan şeylerle onları itham ederler. Kadın ve erkeğin aynı ortamı

paylaşmasına, kadın özgürlüğüne ve erkeğin kadın üzerindeki idareciliğinin bir kenara atılmasına çağırırlar.

Karmaşa çıkaran ve rahatsızlık yaratan, ayrılık tohumları eken koyu bir cahilliğe ve kötü düşüncelere sahiptirler. Münafıklığın yuvalandığı kalpleri üzerine ıslah elbisesi giyerler. Onlar; temizlik, iffet ve haya ağacından olgunlaşmadan düşüp atılmış; çürümüş, kokmuş ve bozulmuş meyve gibidir; onlardan ne fayda gelir?!.

Yeryüzünde bozgunculuk yaparlar ve ıslah etmezler. **(Onlara; "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiği zaman, "Biz ancak ıslah edicileriz" derler. Dikkat edin; gerçekten onlar bozgunculuk edenlerin ta kendileridir, fakat farketmezler.)** (2/el-Bakara/11-12)

İslam ümmeti ıslah metodunu ve araçlarını ararken, düşmanların elinde eğitilen ve ıslah iddiasında bulunanlardan mutlaka sakınmalıdır. Çünkü ümmet onların çabalarından acı meyvelerden, fikirlerinden de dikenler ve helaktan başka bir şey devşirmemiştir. İslam ümmetine düşen görev, felakete sebep olmasından korkulmayan güvenilir alimlerin görüşlerine başvurmaktır. Onlar ümmetin kalbidir. Ümmetin akidesinin koruyucularıdır. Böylece çözüm meşru olur. Söylemler, peşinden gidilen bir görüş üzerinde toplanır.

Allah azze ve celle, Belkıs Melikesi'ni anlatarak şöyle buyurur: **(Dedi ki: "Ey ileri gelenler! Benim bu işim hakkında bana görüş belirtin. Ben, sizler yanımda olmadıkça hiçbir işe kesin karar vermiş değilim.)** (27/en-Neml/32) Sahih-i Buhari'de de şu eser rivayet edilir: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den sonra, mubah olan konularda en kolayını almak için imamlar (idareciler), ilim ehlinden güvenilir insanlarla istişare ederdi. Eğer konu, Kur'an ve Sünnet tarafından açıklanmışsa, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e uyar, o görüşü atlayıp başka bir görüşe geçmezlerdi." Ömer ibnu'l Hattâb radıyallahu anh şöyle der: "Bir kişinin görüşü bir ip gibidir. İki kişinin görüşü, bükülmemiş iki ip gibidir. Üç kişinin görüşü ise sicim gibidir."

Ey Müslümanlar!.. Hastalığın sırrını, hatalara ve boşvermişliğe yolaçan nedenleri bilmekle birlikte bunları gidermeye ve önlemeye çalışmak, ıslah araçlarının en önemlilerindendir. Yeterli bilgiye sahip olmayan, güvenilmez ve güçsüz kimselerle çalışmak; eğiliminden, düşüncelerinden ve bağlılığından emin olunmayan insanlara işleri sunmak bozulmanın kaynağıdır; insanların ve ülkelerin yıkımıdır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Emanet kaybolunca Kıyamet'i bekle!"** Denilir ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Emanetin kayboluşu nasıl olur?" Şöyle buyurur: **"İş, ehlinden başkasına havale edilirse Kıyamet'i bekle!"** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

İbni Battal şöyle der: "İşi ehlinden başkasına havale etmenin anlamı şudur: Allah, imamları (devlet başkanlarını) kulları üzerine emanetçi kılmış ve kullarına, onlara nasihatı farz kılmıştır. Bu nedenle imamların da, din ehlini idareci yapmaları gerekir. Din ehlinden başkasını göreve getirirlerse, Allah Teâlâ'nın kendilerine verdiği emaneti kaybetmiş olurlar."

Allah'ın; halifelik, bakanlık, valilik, hakimlik, başkanlık ya da komutanlık gibi Müslümanların işlerinden birine idareci kıldığı her bir kimsenin salih yardımcılar ve nasihat eden bir çevre edinmesi gerekir. Onu iyiliğe ve doğruluğa teşvik eder, azgınlıktan ve kötülükten sakındırırlar. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle

buyurur: **"Allah'ın gönderdiği her nebinin ve ondan sonraki her halifenin mutlaka iki çevresi vardır: Ona iyiliği emreden ve kötülükten sakındıran bir çevre ve onun durumunu bozmaktan hiç geri kalmayan bir çevre. Onların şerrinden korunan korunmuştur."** Bu hadisi, Buhari ve Nesai rivayet eder. nesai'nin rivayetinde şu ziyade vardır: **"O, o ikisinden hangisi kendisi üzerinde üstünlük sağlarsa ona meyleder."**

Ey Müslümanlar!.. İslam ümmeti çareler ve çıkış yolları ararken, fasıkların ve bilgisiz insanların önemli konularda konuşmasını engellemelidir. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"İnsanların üzerine aldatıcı seneler gelecek. Onda; yalancı doğrulanacak ve doğru söyleyen yalanlanacak, haine güvenilecek ve güvenilir insan hain ilan edilecek, "ruveybıza" konuşacak."** Denilir ki: "Ruveybıza nedir?" Şöyle buyurur: **"Umumun işi hakkında konuşan değersiz kişidir."** Bu hadisi, İbni Mâce rivayet eder.

Ey Müslümanlar!.. İslam ümmetine düşen görev; bütün işlerinde, her türlü ilişkide ve konumda akidenin ve şeriatın gereğini, dinin çıkarını, Allah ve Rasulü'nün sevgisini her türlü akrabalık bağının, dünya makamlarının ve lezzetlerinin üzerinde tutmaktır. Şuna hiç şüphe duymadan inanmalıdır ki; bu, dünyasının ıslah olmasının ve sıkıntısının ortadan kalkmasının tek yoludur. Şayet bunu yapmazsa Allah azze ve celle'nin şu kavlinde zikredilen ve ciğerleri parçalayan tehdit kendisine isabet eder: **(De ki: "Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, elinize geçirdiğiniz mallar, durgunluğa uğramasından korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden meskenler size Allah'tan, Rasulü'nden ve O'nun yolundaki cihattan daha sevimli ise, o halde Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez.")** (9/et-Tevbe/24) Ve, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şu hadisinde bildirilen başına gelir: **"Kimin arzusu ahiret olursa; Allah onun zenginliğini kalbinde kılar ve işlerini bir araya toplar, dünya istemeyerek de olsa onun ayağına gelir. Kimin arzusu da dünya olursa; Allah onun fakirliğini gözlerinin arasına (alnının ortasına) koyar ve işlerini dağıtır, dünyadan ancak kendisine takdir edilen ona gelir."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder.

Kim Allah'a verdiği sözü ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e bağlılığını bozarsa, Allah da onun üzerine düşmanını musallat ederek onu aşağılar ve elindekinin bir kısmını alır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ey muhacirler topluluğu! Beş şey var ki; onlarla imtihan olursanız ve onlar başınıza gelirse, onlara ulaşmanızdan Allah'a sığınırım: Fuhuşun yayılıp açıkça ilan edildiği her kavimde mutlaka veba ve kendilerinden öncekilerde görülmemiş hastalıklar ortaya çıkar. Ölçü ve tartıda hile yapanlar mutlaka kıtlık, geçim sıkıntısı ve sultanın zulmünü yaşar. Zekatı vermeyenler mutlaka yağmurdan mahrum bırakılır. Şayet hayvanlar olmasa, hiç yağmur yağmaz. Allah'ın ahdini ve Rasulü'nün ahdini bozanların üzerine Allah, mutlaka kendilerinden olmayan bir düşman musallat eder ve onların elinde olanların bir kısmını alır. İmamları, Allah'ın Kitabı'yla hükmetmeyenlerin arasına Allah mutlaka düşmanlık atar."** Bu hadisi, Hâkim ve Beyhaki rivayet eder.

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun. Rabbine hakkıyla iman eden ve Müslüman olan, işini Allah'a havale eden ve emirlerine boyun eğip teslim olan

kimselerden olun! O, sizin üzerinize nimetlerden bolca yağdırmış ve zararlı şeyleri sizden gidermiştir. Sizleri en güzel örtüyle örtmüş ve en zengin bağışlarla kuşatmıştır.

Allah beni ve sizleri Yüce Kur'an ile mübarek kılsın. Beni ve sizleri ondaki ayetler ve hikmetli zikirle faydalandırsın. İşittiklerinizi söyler, Allah'tan bağışlanma dilerim.

ihsanı için Allah'a hamdolsun. başarılı kılması ve nimetlendirmesi dolayısıyla O'na şükürler olsun. Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Şanı yücedir. Ve şehadet ederim ki, Muhammed O'nun kulu ve rasulüdür. O'nun rızasına davet edendir. Allah O'na, ailesine, ashabına ve din kardeşlerine salât ve selam eylesin.

Bundan sonra... Ey Müslümanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve O'nu gözetin!. O'na itaat edin ve asla O'na isyan etmeyin. **(Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğrularla birlikte olun!")** (9/et-Tevbe/119)

Ey Müslümanlar!.. İslam ümmetinin yaşam şeklini, terbiye ve ahlak ölçülerini kendisinden daha aşağı seviyede olan değersiz insanlarınkiyle kıyaslaması caiz değildir. Bu konudaki kusurlarına gerekçe bulmaya çalışması da caiz değildir. Bilakis mevcut durumunu ve yaşantısını, Kur'an ve Sünnet ölçülerine sunması gerekir. Çünkü bu, ümmetin ilerlemesinin veya gerilemesinin, iyi ya da kötü durumda olmasının gerçek ölçüsüdür. Alimlerden biri şöyle der: "Davranışlarını ve konumunu her an Kur'an ve Sünnet ile tartmayanı adamlar listesinde saymayın!" Berâ b. Âzib radıyallahu anh'tan şu rivayet edilir: Bir adam ayağa kalkar ve "Ey Allah'ın Rasulü! Benim övdüğüm güzel, yerdiğim kötüdür" der. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem de şöyle buyurur: **"Bu, Allah azze ve celle'dir (yani O'nun sıfatıdır)."** Bu hadisi, Tirmizi ve diğer bazı hadis alimleri rivayet eder.

Ey Müslümanlar!.. Ümmet; mübarek bir ıslah girişiminde bulunurken, kötülüğe götüren yolları ve vasıtaları engelleme kuralını mutlaka gözetmelidir. Bu vasıtalar; kötülüğe götürmek üzere konulmuş olsun, mubah için konulmuş fakat onunla kötülüğe ulaşmak istenmiş olsun ya da mubah için konulmuş ve onunla kötülüğe ulaşmak istenmemiş fakat çoğunlukla kötülüğe götüren ve zarar yönü fayda yönünden ağır basan vasıtalar olsun durum aynıdır; engellenmesi gerekir.

Ey Müslümanlar!.. Ümmeti ıslah yolunda her biriniz kendini düzelterek üzerine düşen görevi yerine getirsin! Çünkü ıslah, kişinin kendini ıslah etmesiyle başlar. Sonra ailenin ve akrabaların, oradan da diğer grupların ve tabakaların ıslahına uzanır. Alimlere, davetçilere ve ıslah görevini üstlenenlere düşen; ilmi yaymada, iyiliği emretme ve kötülükten sakındırmada; durmak bilmeyen bir gayretle, acizlik bilmeyen bir kararlılıkla, zayıflık bilmeyen bir kuvvetle ve sorumsuzluk bilmeyen bir hikmetle rollerini yerine getirmeleridir.

(De ki: "Haydi amel edin! Allah, Rasulü ve mü'minler de işlediğinizi görecektir. Siz, görüneni de görünmeyeni de bilene (Allah'a) döndürüleceksiniz. O da size, yaptıklarınızı haber verecektir.) (9/et-Tevbe/105)

Salih Ameller

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
20/02/1423 Hicri - 03/05/2002 Miladi

Göklerin ve yerin mülkü kendisinin olan Allah'a hamdolsun. O, çocuk edinmemiştir ve mülkünde hiçbir ortağı yoktur. Her şeyi yaratmış ve her şeye bir kader tayin etmiştir. O'nu her türlü noksanlıktan tenzih ederek, yüce nimetleri ve büyük lütfu için O'na hamdederim. O, zalimlerin söylediklerinden oldukça yüce ve münezzehtir. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ölmeyen diridir. her nefsin bütün kazandığını gözetleyendir. O'nun, kullarının bütün günahlarından hakkıyla haberdar olması ve onları görücü olması yeter. Ve şehadet ederim ki; nebimiz ve efendimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Allah O'nu; müjdeci ve uyarıcı, Allah'ın izniyle O'na davet edici ve aydınlatan bir nur olarak göndermiştir. Allah'ım!.. Kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine ve ashabına çokça sal3at ve selam eyle; onları mübarek kıl!..

Bundan sonra... Allah'tan hakkıyla korkun ey Müslümanlar!.. Allah'a ve Rasulü'ne itaat edin; umulur ki kurtuluşa erersiniz.

Ey Allah'ın kulları! Biliniz ki, kulun kurtuluşu ve mutluluğu, yaratıcısının katında derecesinin yüksekliği imanı ve ihlası ile, salih amellerinin çokluğu iledir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Sizi bize yaklaştıracak olan mallarınız da değildir, evlatlarınız da değildir. İman edip salih amel işleyenler müstesnâ. İşte onların amellerine karşılık mükafatları, kat kat artırılır. Hem onlar, yüksek köşklerde emniyet içindedirler.)** (34/es-Sebe'/37)

Salih amellerin Alemlerin Rabbi katında derecesi yüce olduğu için Allah, insanları onlarda yarışmaya yönlendirmiştir. Şöyle buyurur: **(Öyle ise hayır işlerinde birbirinizle yarışın. Nerede olursanız olun, Allah tümünüzü biraraya getirir. Şüphesiz Allah, her şeye gücü yetendir.)** (2/el-Bakara/148) Ve şöyle buyurur: **(Rabbinizden bir mağfirete ve takva sahipleri için hazırlanmış, eni göklerle yer kadar olan cennete koşun!)** (3/Âl-i Imrân/133)

Rahmet peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem, Allah Teâlâ'ya yakınlaşmak ve ahirete hazırlık yapmak için hayırlarda yarışmaya ve salih amellere koşmaya teşvik etmiştir. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Yedi şeyden önce (salih) amellerde acele edin. Unutturan bir fakirlik, azdıran bir zenginlik, ifsat eden bir hastalık, tüketen bir ihtiyarlık, yokeden bir ölüm, Deccâl -ki o en kötü beklenendir- ya da Kıyamet'i mi bekliyorsunuz? Kıyamet daha kötü ve daha acıdır."** Bu hadisi, Nesâi, Hakim ve Tirmizi rivayet eder. Hakim, sahih olduğunu belirtir ve Tirmizi, "hasen bir hadistir" der.

Salih ameller, ömrün kıymeti ve hayatın değeridir. Hayatını salih amellerle doldurmayan kendini ziyana uğratmış, dünyasını ve ahiretini kaybetmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(De ki: "Gerçekten zarar edenler, Kıyamet gününde hem kendilerini hem de bağlılarını kaybedenlerdir. Uyanık olun! İşte bu, apaçık hüsranın ta kendisidir.")** (39/ez-Zümer/15)

Salih ameller; Allah'ın yapılmasını emrettiği, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in emrettiği vacip ya da müstehap amellerdir. veya; Allah'ın yasakladığını, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yasakladığını Allah'a yaklaşma amacıyla ve ecrini O'ndan bekleyerek terketmektir. Salih ameller ihlasla ve doğru olarak yapılınca, kalp salih amellerden başkasıyla meşgul olmayıp onları bozan şeylerden uzak olunca insanı tamamen arındırır; ecri ve sevabı bol olur. Salih amelleri zolaştıran ya da onlara mani olan engellerin en büyüğü, özel ve genel fitnelerdir. Bu mübarek hadiste Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, engeller ve zorluklar gelmeden önce, insanın kendi derdiyle ya da genelin başına gelen fitneyle meşgul olmasından önce, salih amel işlemekte yarışmaya ve acele etmeye teşvik etmiştir. Allah'ın öğüdü ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in öğüdü ne yüce ve büyüktür!..

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in, "Yedi şeyden önce amellerde acele edin" kavlinin anlamı, "Fitneler ortaya çıkmadan önce erken davranarak salih amellerle meşgul olun ve onlara özen gösterin" demektir. "Unutturan bir fakirlik mi bekliyorsunuz?" kavlinin anlamı; mükelleflerin, dinleriyle ilgili konulardaki ihmalini kınamadır ve şu demektir: "Allah'a ne zaman ibadet edeceksiniz ve salih amel işleyeceksiniz? Çünkü siz şimdi, meşgul edici etkenlerin azlığına ve bedenin kuvvetli olmasına rağmen Allah'a ibadet etmezseniz, meşgul edici etkenlerin çokluğunda ve bedenin zayıflığında O'na nasıl ibadet edeceksiniz? Sizden biri, kendi derdiyle meşgul olmayı gerektirecek, herşeyi unutturan bir fakirlik mi bekliyor? Şüphesiz fakirlikte o, şaşkına döner ve kendisine rızık endişesi hakim olur. Bunun sonucu da, ibadeti ancak huzursuz ve kafası karışık bir şekilde yapabilir."

"Azdıran bir zenginlik", azgınlığa düşüren bir zenginlik anlamındadır. Azgınlık ise, herşeyde haddi aşmadır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Sakın! Çünkü insan gerçekten azar; kendisini müstağni gördü diye.)** (96/el-Alak/6-7)

Mal; hakkını yerine getirmezse, Allah'ın ondaki hakkını bilmez ve her hak sahibine hakkını vermezse, sahibi için bir fitnedir. Zenginlik, çoğu zaman sahibini cehenneme götüren bir köprü olur. Bu; kazancının haramdan olması, malını şehvetlere ve haram zevklere harcaması, malının onu ibadetten ve taattan alıkoyması, ahiretten yüz çevirerek bütün vaktini para kazanmaya vermesi ya da malıyla ilgili üzerindeki hakları yerine getirmekte cimri davranması nedeniyledir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Malları da, evlatları da imrendirmesin seni. Allah, onları dünyada bunlar sebebiyle ancak bir azaba çarptırmayı ve canlarının kafir oldukları halde güçlükle çıkmasını ister.)** (9/et-Tevbe/85) Ve şöyle buyurur: **(Allah'ın lütuf ve kereminden kendilerine verdiği şeylerde cimrilik gösterenler, onu haklarında hayırlı sanmasınlar. Bilakis o, onlar için bir şerdir. Cimrilik ettikleri şey, Kıyamet günü boyunlarına (ateşten) bir halka olarak geçirilecektir.)** (3/Âl-i Imrân/180) Hadis-i şerifte ise şu zikredilir: **"Allah'ın kendisine mal verip de zekatını vermeyen kimsenin malı, Kıyamet günü kel bir yılan şekline sokulur ve boynuna dolanır. Sonra onu avurtlarından yakalayarak, "Ben senin malınım, ben senin hazinenim" der."**

"İfsat eden bir hastalık" ise; ya şiddetinden dolayı bedeni ifsat eden, ya hastalık sonucu oluşan tembellik dolayısıyla dinini ifsat eden, ya da aklı ifsat edendir. Bunun sonucu ibadetten lezzet alamaz ve sevaba erişecek şekilde tâat yapamaz.

"Tüketen bir ihtiyarlık"; bunaklığa, sayıklamaya ve akıl karışıklığına yol açar. Ya ihtiyarlık ya da ihtiyarlığın getirdiği hastalık nedeniyle aklını kaybeder ve bunar. Bu durum, Allah korusun, başına gelen için ibadetten alıkoyucu bir engeldir.

"Yok eden ölüm", aniden gelen ve çabucak gerçekleşen ölümdür. Kişi, günahlarından tevbe etmeye fırsat bulamaz. Rabbinin huzuruna suçlu bir kul olarak gider. Allah onun için acı verici bir azap ve büyük bir utanç hazırlamıştır. Vacip ya da müstehap bir vasiyet yazmaya fırsat bulamaz. Hayır kazanması için eceli geciktirilmez. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Onların her birine ölüm geldiğinde; "Rabbim! Beni döndürün!" der. "Belki geride bıraktıklarımla salih amel işlerim." Asla! Bu, onun söylemiş olduğu bir sözden ibarettir. Onların önünde de, diriltilecekleri güne kadar bir berzah vardır.)** (23/el-Mü'minûn/99)

"Deccal ki, o en kötü beklenendir", "Deccal'in çıkışı beklenir" anlamındadır. Deccal'in çıkışı, insanlar yaratıldığından beri ve Kıyamet'e kadarki en büyük fitnedir. Deccal'in fitnesinden daha büyük fitne yoktur. Deccal, sağ gözü kör bir ademoğludur. Kendisinin, Alemlerin Rabbi olduğunu öne sürer. Bir imtihan ve musibet olarak Allah, onun eliyle olağan dışı bir takım olaylar gerçekleştirir. Deccal; gökyüzüne "Yağmur yağdır" der ve gökyüzü yağmur yağdırır. Yeryüzüne "Bitki çıkar" der ve yeryüzü bitki çıkarır. Toprağa "Hazinelerini çıkar" der ve toprak hazinelerini çıkarır. Allah'ın izniyle, anadan doğma kör insanı ve alaca hastalığına yakalananı iyi eder. Yine Allah'ın izniyle ölüyü diriltir. Yiyecekler onun yanında toplanır. Mü^minlerin ise, Allah'ı tesbih etmekten ve O'na hamdetmekten başka yiyecek ve içecekleri yoktur. Bu onlar için, yiyecek ve içecek yerine geçer. Bütün münafıklar Deccal'e tabi olur. Kendisine tabi olanların çoğu Yahudiler, zina çocukları, dünyaya ve dünya süsüne düşkünlükleri nedeniyle kadınlar ve değersiz insanlardır. Sonra İsa aleyhisselam, Lud Kapısı'nda onu öldürür.

"Kıyamet daha kötü ve daha acıdır" kavline gelince; "İnsanın dünyada karşılaştığı bütün felaketlerden daha acıdır" anlamındadır. Salih amellerle hazırlık yapmamışsa, Kıyamet koptuğunda bu onun için çok kötü ve ağır olur. O günün korkusundan kuşlar kursaklarındakini atar ve vahşi hayvanlar bir araya toplanır. **(Onu göreceğin gün, bütün emzikliler emzirdiklerini unuturlar. Her hamile (karnındaki) yükünü bırakır. Sen insanları sarhoş görürsün. Halbuki onlar sarhoş değildir. Fakat Allah'ın azabı pek şiddetlidir.)** (22/el-Hacc/2) Ölüm, küçük kıyamettir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kişi ölünce kıyameti kopar."**

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, ümmetini bu yedi şeyden biri başa gelmeden önce salih amel işlemekte acele etmeye yönlendirmiştir. Burada kasıt, kişisel belalara ya da Deccal ve Kıyamet gibi genel fitnelere ansızın yakalanmadan önce, sağlıklı ve boş vakte sahip iken çokça ibadet etmeye teşviktir. Ölmeden önce, dünyadayken hayırlarla donanmaya teşviktir. Değilse, hadiste belirtilen sayı kasdedilmemiştir. Salih amellere engel teşkil eden faktörler ve zorluklar, bu yedi durumla sınırlı değildir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bu yedi duruma, önemi ve bunların bir kısmına insanların çokça uğraması nedeniyle özellikle vurguda bulunmuştur. Bu hadisle sayının kasdedilmadiğine ve salih amellere engel faktörlerin bu yedi durumdan daha çok olduğuna delil; Müslim'in, Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den rivayet ettiği şu hadistir: **"Altı şeyden önce amellerde acele edin: Güneşin batıdan doğması, duman, Deccal, Dâbbe, sizden birinin kişisel sorunu ve genelin başına gelen musibet."** Buhari de, İbni Abbas radıyallahu anhuma kanalıyla, Nebi sallallahu

aleyhi ve sellem'den şu hadisi rivayet eder: **"İki nimet var ki, insanlardan çoğu onlarda aldanmıştır: Sağlık ve boş vakit."** Hakim, İbni Abbas radıyallahu anhuma kanalıyla, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Beş şeyden önce beş şeyi; ihtiyarlığından önce gençliğini, hastalığından önce sağlığını, fakirliğinden önce zenginliğini, meşguliyetinden önce boş vaktini, ölümünden önce hayatını iyi değerlendir."**

Selefi Salih (Allah onlardan razı olsun), bu nebevi talimatlara sarılıyor ve Rabbani yönlendirmelerle amel ediyordu. Öyle ki; İbni Ömer radıyallahu anhuma şöyle der: "Akşama ulaştığında sabahı bekleme! Sabaha ulaştığında da akşamı bekleme! Sağlığında hastalığın için ve hayatında ölümün için hazırlan!" Bu hadisi, Buhari rivayet eder.Yine bir hadis-i şerifte şöyle buyurulur: **"Rahatta Allah'ı tanı ki, sıkıntı anında O da seni tanısın!"** Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'tan korkun; herkes yarın için ne hazırladığına bir baksın. Allah'tan korkun. Şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.)** (59/el-Haşr/18)

Allah beni ve sizleri, Yüce Kur'an ile mübarek kılsın...

Muhakkak ki hamd Allah'adır. O'na hamdeder ve O'ndan yardım dileriz. O'ndan bağışlanma diler ve O'na tevbe ederiz. Nefislerimizin şerrinden ve kötü amellerimizden O'na sığınırız. Allah kimi hidayete erdirirse onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa onu hidayete erdirecek yoktur. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki; nebimiz ve efendimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Allah'ım!.. Kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine, ashabına ve O'nun yoluna uyanlara salât ve selam eyle; onları mübarek kıl!..

Bundan sonra... Ey Allah'ın kulları!.. Tâatiyle O'na yakınlaşarak ve haramlarından uzak durarak Allah'tan hakkıyla korkun! Ey Müslümanlar topluluğu!.. Allah, size hayır kapılarını açmıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Rüku edin, secde edin. Rabbinize ibadet edin, hayır işleyin ki kurtuluşa eresiniz.)** (22/el-Hacc/77) Bir hadis-i şerifte, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Size yasakladığım şeyden uzak durun ve size emrettiğimi, gücünüz yettiğince yerine getirin."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Ey Müslüman!.. İhlasla ve sünnete uygun olarak, küçük-büyük iyilik yapmaya gayret et! Çünkü iyilikler katlanır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İyilikle gelene bunun on misli vardır. Bir günah ile gelen de, ancak onun misliyle cezalandırılır. Onlara zulmedilmez.)** (6/el-En'âm/160) Bir hadis-i şerifte Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizden biri iyilikten hiçbir şeyi, kardeşini güler bir yüzle karşılamasını bile küçük görmesin."**

Günahlardan sakının! Onlar sizin gözünüzde küçük olsa da, her kötülüğün peşinde bir hesaba çeken vardır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Günahların küçük görünenlerinden sakının. Çünkü onlar, kişinin üzerinde toplanır ve sonunda onu helak eder."**

Allah'ın kulları!.. **(Şüphesiz ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey mü'minler! Siz de ona salât ve selam edin!)** (33/el-Ahzâb/56)

Tevbenin Önemi

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
05/03/1423 Hicri – 17/05/2002 Miladi

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Tevbeleri çokça kabul eden ve çokça merhamet eden, her şeyi bilen ve hikmet sahibi olan Allah'a hamdolsun. Rabbime hamdeder ve O'na şükrederim. O'na tevbe eder ve O'ndan bağışlanma dilerim. Şehadet ederim ki, Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki; nebimiz ve efendimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür, değerli ahlaka sahiptir. Allah'ım!.. Kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine ve ashabına, onların doğru yolundan yürüyenlere salât ve selam eyle!..

Bundan sonra... Allah'dan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları... O'na tevbe edin ve O'ndan bağışlanma dileyin ki sevaplarınızı katlasın ve günahlarınızı affetsin. Ey müslümanlar!.. İnsanın en üstün hali ve en kusursuz sıfatı; sevdiği ve razı olduğu, hoşlanmadığı ve buğzettiği şeylerde Allah Teâlâ'ya uymasıdır. Böylece kul; Rabbinin sevdiğini sever ve yaratıcısının hoşlanmadığına da buğzeder. Sevdiği ve razı olduğu şeylerde Allah'a uymak, O'na isyandan hoşlanmamak, ancak her türlü kusur ve günahtan için sahih bir tevbe yapmakla, Allah Teâlâ'ya itaatte dosdoğru olmakla ve haramlardan uzak durmakla olur. Sahih tevbe, ibadet edenlerin makamlarının en yücesidir. Mü'minlerin hallerinin en şereflisi ve takva sahiplerinin itaatinin gayesidir.

Hidayet peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem, tevbeye işaret ederek övgüde bulunmuş ve tevbenin, kulun hayatında başarılı kılındığı en hayırlı şey olduğunu belirtmiştir. Buhari ve Müslim, Ka'b b. Mâlik radıyallahu anh'dan şunu rivayet eder: Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Ka'b Tebuk Savaşı'ndan geri kaldığı zaman Allah'ın onun tevbesini kabul ettiğini bildirerek şöyle buyurur: **"Annen seni doğurduğundan beri uğradığın en hayırlı gün ile sevin."** Ka'b şöyle der: İnsanlar bölük bölük beni karşıladılar. Tevbem nedeniyle beni kutluyor ve bana "Allah'ın tevbeni kabul etmesi kutlu olsun" diyorlardı.

Allah Teâlâ, bu ümmetten her çeşit insana; hayırlarla öne geçenlere, ibadetlerde orta yollu davrananlara ve haramlarla nefislerine zulmedenlere tevbeyi vacip kılmıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey mü'minler! Hep birden Allah'a tevbe ediniz ki kurtuluşa eresiniz.)** (24/en-Nûr/31) Ve şöyle buyurur: **((Bu kitap size) Rabbiniz'den bağışlanma dilemeniz ve O'na tevbe etmeniz için (indirildi).)** (11/Hûd/3) Müslim, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Ey insanlar! Allah'a tevbe edin ve O'ndan bağışlanma dileyin. Şüphesiz ben, günde yüz kere tevbe ederim."**

Tevbe, beşerin noksanlığının ve insanın kusurunun gereklerindendir. İbadetle sorumlu tutulan insan, ibadetinde kusurdan, yanılgıdan, gafletten, hatadan, unutkanlıktan ve günahtan uzak olmaz. Bu nedenle Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Nefsim elinde olan (Allah)'a yemin olsun ki; şayet sizler günah işlemeseydiniz Allah Teâlâ sizi götürüp, günah işleyen ve Allah Teâlâ'dan bağışlanma dileyen, bunun üzerine onları bağışlayan bir topluluk getirirdi."** Bu hadisi İmam Müslim, Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla rivayet eder. Yine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Hepiniz hata yaparsınız; hata yapanların en hayırlısı tevbe edenlerdir."**

Allah celle ve alâ'nın sıfatlarından biri de, kendisinden bir kerem ve ihsan olarak tevbeyi kabul etmesi ve buna sevinmesidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O; kullarından tevbeyi kabul eden, kötülükleri bağışlayan ve yaptıklarınızı bilendir.)** (42/eş-Şûrâ/25) Ve şöyle buyurur: **(Allah'ın kullarından tevbeyi kabul edici olduğunu, sadakaları alıp (kabul edeceğini) ve Allah'ın tevbeyi çokça kabul edici, çokça rahmet edici olduğunu hâlâ bilmediler mi?)** (9/et-Tevbe/104) Allah'ın güzel isimleri, bu kainatta onların bir etkisinin olmasını gerektirir. "Tevbeleri çokça kabul eden ve çokça rahmet eden" ismi, tevbe ederek Allah Teâlâ'ya dönen ve kendisine rahmet edilmiş bir mahlûku gerektirir. Allah Subhânehu'nun bütün isimleri aynı şekilde yüce sıfatlarını içerir ve onlara işaret eder, bu kainatta etkilerini gerektirir. Kula düşen görev, her zaman üzerine vacip olan tevbeyi yerine getirmesidir. Bu tevbeyi kabul edecek, ona sevap verecek, ecrini büyültecek ve onunla günahlarını bağışlayacak olan Allah'dır.

Tevbe; nebilerin ve rasüllerin, Allah'ın dostları mü'minlerin kulluk makamlarından biridir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz İbrahim gerçekten yumuşak huylu, içli ve çokça tevbe eden biri idi.)** (11/Hûd/75) Ve şöyle buyurur: **(Andolsun ki Allah, onlardan (müslümanlardan) bir gurubun kalpleri eğrilmeye yüz tuttuktan sonra, Peygamber'i ve güçlük zamanında O'na uyan Muhacirler'le Ensar'ı affetti. Sonra da onların tevbelerini kabul etti. Çünkü O; onlara karşı çok şefkatli ve pek merhametlidir.)** (9/et-Tevbe/117) Allah Teâlâ, Musa aleyhisselam'dan bahsederek şöyle buyurur: **(Ayılınca dedi ki: "Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim, sana tevbe ettim ve ben inananların ilkiyim.")** (7/el-A'râf/143) Allah; cennet karşılığında Rablerine canlarını ve mallarını satan mü'minlerin sıfatlarından biri olarak tevbeyi zikreder. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O'nunla (Allah ile) yapmış olduğunuz alışverişten dolayı sevinin. İşte bu, büyük kurtuluştur. (Bu alışverişi yapanlar) tevbe edenler, ibadet edenler, hamdedenler, oruç tutanlar, rüku edenler, secde edenler, iyiliği emredip kötülükten alıkoyanlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlardır.)** (9/et-Tevbe/111-112)

Tevbenin bereketi er ya da geç, gizli veya aşikar olarak görülür. Tevbenin karşılığı; kalplerin temizlenmesi, günahların silinmesi ve sevapların katlanmasıdır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Samimi bir tevbe ile Allah'a dönün. Umulur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter, Peygamber'i ve O'nunla birlikte olanları utandırmayacağı günde Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar. Çünkü onların nurları, önlerinden ve arkalarından koşar da onlar "Ey Rabbimiz! Nurumuzu tamamla, bizi bağışla, çünkü sen her şeye gücü yetensin" derler.)** (66/et-Tahrim/8)

Tevbenin karşılığı; imanın, kanaat ve rızanın, huzur ve sükunetin, gönül rahatlığının gölgelendirdiği bir hayattır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **((Bu kitap size) Rabbiniz'den bağışlanma dilemeniz ve O'na tevbe etmeniz için (indirildi). Eğer bunu yaparsanız sizi, tayin edilmiş bir süreye kadar güzel bir şekilde yaşatır ve faziletli olan herkese kendi lütfundan verir.)** (11/Hûd/3)

Tevbenin karşılığı; gökyüzünden inen bereketler ve yeryüzünden çıkan bereketlerdir. Mallarda bolluk, üretimde ve nesilde bereket, bedenlerde afiyet ve afetlerden korunmadır. Allah Teâlâ, Hûd aleyhisselam'dan bahsederek şöyle buyurur: **((Hûd dedi ki:) "Ey kavmim! Rabbinizden bağışlanma isteyin, sonra da O'na tevbe edin ki, üzerinize göğü (yağmuru) bol bol göndersin ve kuvvetinize kuvvet katsın. Günahkarlar olarak yüz çevirmeyin.")** (11/Hûd/52) İbni

Abbas radıyallahu anhuma, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Kim bağışlanma istemeye sürekli devam ederse; Allah onun için her darlıktan bir çıkış, her sıkıntıdan bir kurtuluş yaratır; onu hesap etmediği yerden rızıklandırır."** Bu hadisi, Ebu Davud rivayet eder. Bağışlanma dileme (istiğfar) tevbe ile birlikte zikredilmezse tevbeyi de içine alır ve ona işaret eder.

Tevbe kurtuluştur. Her arzulananı kazanmak ve her sıkıntıdan kurtulmaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Tevbe ederek, iman edip salih amel işleyen kimseye gelince; o, kurtuluşa erenler arasında olmayı umabilir.)** (28/el-Kasas/67) Allah Teâlâ, kullarının tevbe etmesinden hoşlanır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki Allah, çokça tevbe edenleri sever ve temizlenenleri sever.)** (2/el-Bakara/222) Allah, kendisinden bir ihsan ve ikram olarak, kulun tevbesi ile sevinir. İmam Müslim, Enes b. Mâlik radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Şüphesiz Allah, kendisine tevbe ettiği zaman kulunun tevbesinden, sizden birinizin (şu sevincinden) daha çok sevinir: Sizden biri boş bir arazide bineği ile birlikte iken bineğini kaybeder. Üzerinde yiyeceği ve içeceği vardır. Ondan ümidini keser; bir ağacın yanına gelir ve gölgesine uzanır. Bineğinden ümidini kesmiştir. O bu halde iken bir de ne görsün; bineği yanında duruyor. Onun yularından tutar ve sevincinin şiddetinden şöyle der: "Allah'ım! Sen benim kulumsun, ben de senin rabbinim!" Sevincinin şiddetinden yanlış söyler."**

Allah Teâlâ; Allah'a en büyük şirki koşan ve O'na isyan eden; "İsa aleyhisselam, Allah'ın oğludur" diyenleri dahi tevbeye çağırır. Allah, onların söyledikleri bu sözden yücedir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah'a tevbe edip O'ndan bağışlanma dilemezler mi? Allah; çokça bağışlayıcı, merhamet edicidir.)** (5/el-Mâide/74) Yine, Allah'ın en kötü yaratıkları olan münafıklara da tevbe kapısını açmıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphe yok ki münafıklar, cehennemin en alt katındadırlar. Artık onlara asla bir yardımcı bulamazsın. Ancak tevbe edip hallerini düzeltenler, Allah'a sımsıkı sarılıp dinlerini (ibadetlerini) yalnız O'nun için yapanlar başkadır. İşte bunlar mü'minlerle beraberdirler.)** (4/en-Nisa/146)

Ebu Saîd el-Hudrî radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in onlara şunu haber verdiğini rivayet eder: **"Sizden öncekiler içinde yüz kişiyi öldüren bir adam vardı. Bir alime, kendisi için tevbe olup olmadığını sordu. Alim, "Evet" dedi. Rahmet melekleri onun ruhunu aldılar ve o adam bağışlandı."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Tevbenin anlamı; Allah'a dönmek, günahı terketmek ve ondan hoşlanmamak, ibadetlerdeki gevşekliğine pişman olmaktır. Nevevi rahimehullah şöyle der: "Her türlü günahtan tevbe vaciptir. Günah; kul ile Allah Teâlâ arasında ise, kul hakkı ile ilgili değilse, tevbenin üç şartı vardır: Birincisi, günahı hemen terketmesidir. İkincisi, yaptığına pişman olmasıdır. Üçüncüsü ise, o günaha bir daha asla dönmemeye kesin karar vermesidir. Bu üçünden biri bulunmazsa, tevbesi sahih olmaz. Günah, kul hakkı ile ilgili ise, tevbenin şartı dörttür: Bu üçü ve kul hakkından kurtulmasıdır. Mal ve benzeri ise, onu sahibine geri verir. İftira cezası ve benzeri ise, bunun uygulanmasına olanak verir veya affetmesini talep eder. Gıybet ise; ondan, hakkını helal etmesini ister. Bütün günahlardan tevbe etmesi vaciptir. Şayet bir kısmından tevbe ederse, o günahlardan tevbesi sahih olur ve diğerleri üzerinde kalır."

Tevbe edenlerin tevbeleri ve tevbelerine neden olan hikayeleri, kulaklara zevk verir. Sohbetler onlarla güzelleşir ve insanlar onlarla teselli bulur. Arkadaşlar aralarında onları konuşur. Onların hepsi iyice düşünmüş, basiretle bakmış ve ömrünün geçen sayfalarına göz atmıştır. Hayatının geri kalan kısmını düşünmüş; ölümü ve şiddetini, kabri ve karanlığını, sıratı ve kayganlığını, Kur'an'ı ve delilini, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yolunu ve sünnetini hatırlamıştır. Bunun üzerine kalbinde hidayet şimşeği çakmıştır. Yüreğinde hak güneşi doğmuştur. Üzerindeki gaflet, hevâ, günah ve helak sebeplerinin karanlığı dağılmış; ah çekip inlemeye başlamış ve kalbi, geçmiş günlerde ihmal ettiklerine üzüntüyle dolmuştur. Gözyaşları yağmur gibi boşanmış, tüyleri diken diken olmuştur. Rahman ve Rahim olan Rabbinin önüne kendini atmış, eşiğine yüz sürmüştür. Allah'a şöyle yakarmaktadır: "Sana döndüm Rabbim!.. Pişman oldum!.. Tevbemi kabul et!.. Günahımı bağışla!.. Hatamı yok say!.. Ey Allah'ım!.. Eğer beni kapından kovarsan bana kim barındırır?.. Eğer beni kendinden uzaklaştırırsan beni kim yaklaştırır?.." Bunun üzerine Allah, rahmeti ile onun tevbesini kabul eder.

Bu, yol kesicilikten tevbe etmiştir. Bu, zinadan tevbe etmiştir. Bu, içki içmekten tevbe etmiştir. Bu, uyuşturucu kullanmaktan tevbe etmiştir. Bu, akrabalık bağlarını koparmaktan tevbe etmiştir. Bu, namazı terketmekten ya da onu cemaatle kılmamaktan tevbe etmiştir. Bu, anne-babaya kötü davranmaktan tevbe etmiştir. Bu, faiz ve rüşvet yemekten tevbe etmiştir. Bu, hırsızlıktan tevbe etmiştir. Bu, sigara içmekten tevbe etmiştir. Her türlü günahtan Allah'a dönen herkese kutlu olsun!.. Samimi tevbe ile, yeniden doğmuş gibi olmuştur. İnsanın gerçek ömrü, Allah'a itaat ettiği zamandır. Allah'a itaat etmediği zaman ise, ömründen değildir.

Tevbe, her an vaciptir. Fakat, faziletli zamanlarda ve faziletli mekanlarda; günahtan hemen sonra, ibadetlerden sonra, kırk yaşından sonra ve tevbe etmeden ölmemesi için uykudan önce ve ömrün sonunda tevbe etmek daha güçlü bir şekilde vacip olur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Mallarınız ve çocuklarınız sizi Allah'ı anmaktan alıkoymasın. Kim bunu yaparsa işte onlar ziyana uğrayanlardır. Herhangi birinize ölüm gelip de "Rabbim! Beni yakın bir süreye kadar geciktirsen de sadaka verip iyilerden olsam!" demesinden önce, size verdiğimiz rızıktan infak edin. Allah, eceli gelince hiçbir nefsi geri bırakmaz. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.)** (63/el-Münafikun/9-11)

Allah, beni ve sizleri Yüce Kur'an ile mübarek kılsın...

İhsanı için Allah'a hamdolsun. Başarılı kılması ve nimetlendirmesi dolayısıyla Allah'a şükürler olsun. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. O'nun şânı yücedir. Ve şehadet ederim ki, nebimiz ve efendimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. O'nun rızasına davet edendir. Allah'ım!.. Kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine, ashabına ve din kardeşlerine salât ve selam eyle; onları mübarek kıl!..

Bundan sonra... Ey müslümanlar!.. Allah'dan hakkıyla korkun ve sağlam bir bağla İslam'a sımsıkı sarılın. Rabbiniz celle ve alâ'yı, O'na ibadet ederek yüceltin.

Allah'ın kulları!.. Rabbiniz celle ve alâ şöyle buyurur: **(Size azap gelip çatmadan önce rabbinize dönün. O'na teslim olun; sonra size yardım edilmez. Kendiniz farkında olmayarak, ansızın başınıza azap gelmezden önce, Rabbinizden size indirilenin en güzeline (Kur'an'a) tabi olun. Kişinin, "Allah'a karşı aşırı gitmemden dolayı bana yazıklar olsun! Gerçekten ben alay edenlerdendim!" diyeceği günden sakının. Veya "Allah bana hidayet**

verseydi, elbette sakınanlardan olurdum" diyeceği, yahut azabı gördüğünde "Keşke benim için (dönüş) imkanı bulunsa da iyilerden olsam!" diyeceği günden sakının. (39/ez-Zümer/54-58)

İslam ümmeti bu çağda, ağır felaketler ve arka arkaya gelen sıkıntılar çekerken, tevbeye ve Allah'a dönmeye ne kadar da muhtaçtır. Böylece; durumunu düzeltir, Rabbinin rahmeti iner, düşmanına karşı zafer kazanır ve dinine destek olur. Müslümanlar için tevbeden ve Allah'a dönmekten başka, hiçbir darlıktan çıkış yoktur. Kudsi hadiste, Allah azze ve celle şöyle buyurur: **"Ben kulumun hakkımdaki güzel zannındayım. Kim beni kendi nefsinde anarsa ben de onu kendi nefsimde anarım. Kim de beni bir toplulukta anarsa, ben de onu onlardan daha hayırlı bir toplulukta anarım. Bana bir karış yaklaşana ben bir kulaç yaklaşırım. Bana yürüyerek gelene ben koşarak gelirim."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Allah'ın kulları!.. **(Şüphesiz ki Allah ve melekleri, Peygamber'e salât ederler. Ey mü'minler! Siz de O'na salât edin ve tam bir teslimiyetle selam verin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Zafere Götüren Faktörler

Şeyh Abdulbâri es-Sübeyti
12/03/1423 Hicri – 24/05/2002 Miladi

Hiç şüphesiz, mü'minlerin en değerli amaçlarından ve en çok istedikleri şeylerden biri de; dinlerini üstün ve Rablerinin Kitabı'nı hakim görmektir. Tevhid sancağının yükseldiğini görmek ve Allah Teâlâ'nın yardımı ile sevinmektir.

Allah'ın mü'minlere yardımı kainatın bir gerçeğidir. Allah'ın kurallarından kalıcı bir kuraldır. Zafer, Allah'ın dilediği bir hikmet gereği gecikebilir... Başlangıçta yenilgi olarak görülebilir. Hatta hak, bir savaşta yenilebilir ve batıl bir dönem üstün olabilir... Bütün bunlar, Kur'an'a göre, zaferin görüntüleridir; insan bunun hikmetini bilmez. Mü'minler, sonuçlarla yükümlü değildirler... Onlar ancak, Kur'an ve emirleri yolunda yürümekle yükümlüdürler. Ondan sonra zafer, Allah'ın işidir; dilediği gibi yapar. **(Onları siz öldürmediniz, fakat Allah öldürdü; attığın zaman da sen atmadın, fakat Allah attı. Ve bunu, mü'minleri güzel bir imtihanla denemek için (yaptı). Şüphesiz Allah; işitendir, bilendir.)** (8/el-Enfâl/17)

Zaferin gelmesi gecikebilir. Çünkü, ümmetin yapısı olgunlaşmamış ve gücü tam olarak yerine gelmemiştir. Çünkü toplum, zaferi karşılamaya hazır değildir. Ümmetin, Allah ile bağını güçlendirmesi için zafer gecikir. Sıkıntı ve acı çeker, çaba gösterir; Allah'dan başka kendisine destek ve darlıkta kendisine yönelecek birini bulamaz. Ümmet; mücadelesini, gayretini ve fedakarlığını sadece Allah için ve O'nun çağrısı için has kılsın diye zafer gecikebilir.

Batıl ise ne kadar yükselirse yükselsin, bu normal bir durum değildir ve geçicidir. Hakkın önünde mutlaka yenilgiye uğrayacaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ve de ki: "Hak geldi, batıl yıkılıp gitti. Zaten batıl yıkılmaya mahkumdur.")** (17/el-İsrâ/81) **(Köpük, atılıp gider. İnsanlara fayda veren şeye gelince, o yeryüzünde kalır. İşte Allah, böyle misaller getirir.)** (13/er-Ra'd/17) Allah'ın hikmeti, Allah dostlarını denemek ve mü'minleri güzel bir imtihanla sınamak için batılın varolmasını gerektirmiştir. Değilse; şayet Allah azze ve celle dileseydi ne küfür olurdu, ne de batıl... Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Durum şu ki; Allah dileseydi, onlardan intikam alırdı. Fakat sizi birbirinizle denemek ister.)** (47/Muhammed/4)

Ümmet, zaferin nerede ve nasıl gerçekleşeceğini bilmez. Allah'ın, kendileri ile dostlarına yardım ettiği askerleri çoktur. Beni Nadir Savaşı'nda korku, Allah'ın askerlerinden biriydi. Bedir Savaşı'nda; melekler, uyuklama, yağmur ve çakıl taşları Allah'ın askerlerindendi. Rüzgar, örümcek ve benzerleri Allah'ın askerlerindendir. Allah azze ve celle ne doğru buyurur: **(Rabbinin ordularını, kendisinden başkası bilmez. Bu ise, insanlık için bir öğütten ibarettir.)** (74/el-Müddessir/31)

Müslim, Sahihi'nde İbrahim et-Teymi'den, o da babasından şunu rivayet eder: Huzeyfe b. el-Yemân'ın yanındaydık. Bir adam şöyle dedi: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e ulaşsaydım O'nunla birlikte savaşır ve zorluklara katlanırdım." Sanki sahabilerin karşılaştığı zorlukları ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte yaptıkları cihadı küçük görüyordu. Bunun üzerine Huzeyfe şöyle dedi: "Sen bunu mu yapardın; oysa ben, bizi Ahzâb (Hendek Savaşı) gecesi Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte gördüm. Şiddetli bir rüzgara ve soğuğa yakalanmıştık.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Kavmin (düşmanın) haberini bize getirecek bir kişi yok mu; Allah onu Kıyamet günü benimle birlikte kılsın?"** Hepimiz sustuk ve hiç kimse O'na cevap vermedi. Sonra şöyle buyurdu: **"Kavmin (düşmanın) haberini bize getirecek bir kişi yok mu; Allah onu Kıyamet günü benimle birlikte kılsın?"** Hepimiz sustuk ve hiç kimse O'na cevap vermedi. Şöyle buyurdu: **(Kalk, ey Huzeyfe! Kavmin (düşmanın) haberini bana getir."** Hiçbir kaçış yolu bulamadım. Çünkü kalkmam için beni bizzat adımla çağırmıştı."

İnsanların tereddüdü; yaşadıkları soğuk, açlık ve korku yüzündendi. Yaklaşık bir ay süren kuşatma güçleri zayıflatmış ve bedenleri yormuştu. O gece kopkoyu bir karanlık vardı ve rüzgar, soğuk ve şiddetliydi. Korku insanların yakasına yapışmıştı. **(Onlar hem yukarınızdan hem aşağı tarafınızdan üzerinize yürüdükleri zaman, gözler yılmış, yürekler ağızlara gelmişti ve siz Allah hakkında türlü türlü şeyler düşünüyordunuz. İşte orada iman sahipleri imtihandan geçirilmiş ve şiddetli bir sarsıntıya uğratılmışlardı.)** (33/el-Ahzâb/10-11) Bu karmaşık havada ve zor şartlarda; Allah, askerine bir kaç dakikada ummadığı bir yerden yardımını gönderir. Düşman gurupların birliğini dağıtan, savaşın dengelerini değiştiren bir rüzgar gönderir: **(Allah savaşta mü'minlere yetti. Allah güçlüdür, mutlak galiptir.)** (33/el-Ahzâb/25)

Bazı müslümanlar; durumları nasıl olursa olsun, amelleri gerçekte ne olursa olsun, müslüman oldukları sürece Allah'ın kendilerine yardım edeceği kuruntusuna kapılabilir. Oysa Allah şöyle buyurmuştur: **(Ey iman edenler! Eğer siz Allah'a (dinine) yardım ederseniz, Allah da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlam tutar.)** (47/Muhammed/7)... "Amelleriniz, halleriniz ve durumlarınız nasıl olursa olsun; mü'min olduğunuz sürece size yardım edeceğim ve ayaklarınızı sabit kılacağım" dememiştir!

Mü'minler, Uhud Savaşı'nda Rasulullah'ın emrine uymadıklarında, aralarında Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem olduğu halde yenilmiştir.

Huneyn Savaşı'nda çoklukları onların kendilerini beğenmelerine ve bazılarının "Bugün artık yenilmeyiz!" demesine yolaçmıştı da onların çoğu aralarında Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem olduğu halde yenilmişti.

Allah; dinine yardım etmeyen birine, sadece mü'min olduğunu öne sürdü diye nasıl yardım eder?!.

Allah; kendisine karşı gelen ve görevini yerine getirmeyen birine nasıl yardım eder?!.

Ömer radıyallahu anh şöyle der: "Şüphesiz biz, düşmanımız karşısında sayıyla ya da savaş hazırlığı ile zafer kazanmayız. Ancak bizim Allah'a itaatimiz ve onların O'na isyanı nedeniyle zafer kazanırız. Şayet Allah'a isyan edecek olursak onlarla isyanda eşit olmuş oluruz ve bize karşı üstünlük onların olur."

Allah Teâlâ'nın değişmeyen kuralları vardır; onlarla kainata, hayata ve insana hükmeder... Bu kurallardan biri de zaferin gerekleri ve yenilgiye yol açan nedenlerdir. Bu kuralların ardındaki hikmet; nefislerde gizli olanı ortaya çıkarmak; sözlerle ve temennilerle değil, görülen gerçek ışığında insanları değerlerine göre ayırmaktır... Saflar belirginleşir, nefisler arınır, sabırlı mü'minler bilinir ve Allah da onlara yardım eder.

Zafere götüren faktörlerden biri de akidenin sağlamlaştırılması ve imanın iyice yerleşmesidir. Çünkü samimi iman, nefisleri arındırır ve kalpleri temizler. Böylece durum düzelir ve Allah, mü'minlere zafer ve hükümranlık nasip eder. Çünkü zafere götüren faktörler, kalplerde ve nefislerde gizlidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz; peygamberlerimize ve iman edenlere hem dünya hayatında hem de şahitlerin (şahitlik) edecekleri günde yardım ederiz.)** (40/Ğâfir/51)

Tarih bizlere iman ehli sayıca az, aç ve çıplak insanların hallerini anlatır. Allah'a karşı samimi olmuşlar ve nefislerinin nasiplerini terketmişlerdir. Bunun üzerine Allah onlara yardım etmiş ve onları yeryüzünde hakim kılmıştır. **(Zafer, yalnızca mutlak güç ve hikmet sahibi Allah katındandır.)** (3/Âl-i Imrân/126)

Zafere götüren faktörlerden biri de ihlastır. İhlaslı kişi Allah tarafından desteklenir. Allah Subhânehu ona yeter. **(Allah kuluna kâfi değil midir?)** (39/ez-Zümer/36) Kişinin Rabbi karşısındaki samimiyeti ve ihlası ölçüsünce kendisine, Allah'ın yardımı ve desteği, dostluğu ve kollaması gerçekleşir... Destek, ona hazırlık ölçüsüncedir. Allah'ın yardımı ve desteği, başarılı kılması ve hataları doğrultması kalplerde bulunan niyetin samimiyetine ve saflığına göredir. **(Andolsun ki o ağacın altında sana biat ederlerken Allah, mü'minlerden razı olmuştur. Kalplerinde olanı bilmiş, onlara güven indirmiş ve onları pek yakın bir fetihle mükafatlandırmıştır.)** (48/el-Fetih/18) Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Bizim yolumuzda cihad edenleri elbette kendi yollarımıza eriştireceğiz. Hiç şüphe yok ki Allah, iyi davrananlarla beraberdir.)** (29/el-Ankebût/69)

Zafere götüren faktörlerden biri de Allah'ın dinine yardım etmek; söz, davranış ve inanç olarak onu yaşamak ve ona davet etmektir... Bununla birlikte namazı kılmak, zekatı vermek, iyiliği emretmek ve kötülükten sakındırmaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah, kendisine (dinine) yardım edenlere muhakkak surette yardım eder. Hiç şüphesiz Allah; güçlüdür, galiptir. Onlar (o mü'minler) ki; eğer kendilerine yeryüzünde iktidar verirsek namazı kılarlar, zekatı verirler, iyiliği emreder ve kötülükten sakındırırlar. İşlerin sonu Allah'a varır.)** (22/el-Hacc/40-41)

Zafer sabırdan sonradır. Bunu, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şu hadisinden anlarız: **"Ey Ebu Cendel! Sabret ve karşılığını Allah'dan bekle! Şüphesiz Allah, senin için ve seninle beraber olan güçsüz bırakılmış kimseler için bir kurtuluş ve çıkış yolu yaratacaktır."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, bir sözünde amcasının oğlu Abdullah b. Abbas'a şöyle buyurur: **"Ve zafer, şüphesiz sabırla beraberdir."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder. Mekki surelerin bir kısmının sonunda Allah, Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'e sabretmeyi öğütler. **(Sen, sana vahyolunana uy ve Allah hükmedinceye kadar sabret. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır.)** (10/Yunus/109)

Zafere götüren faktörlerden biri de yenilmeyen güçlüye (Allah'a) dayanmaktır... İşini Allah'a havale eder... Allah'ın verdiği söze güvenir... Ve Allah düşmanlarından korkmaz.

Şüphesiz ki zafer Allah katındandır ve üstünlüğün tamamı Allah'ındır. Kim zafer isterse onu Allah'dan istesin. Kim üstünlük isterse, Allah ile kendisini güçlü hissetsin... Huneyn Savaşı'nda mü'minler kendilerini sayıca çok görürler ve bazıları

“Bugün asla yenilmeyiz!” der. Çoklukları, onları gerçek kuvvetten ve zaferden uzaklaştırır... Allah da onları, hoşlarına giden o çoklukları ile başbaşa bırakır ve çoklukları onlara hiçbir fayda vermez... Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Andolsun ki Allah, bir çok yerde ve Huneyn gününde size yardım etmişti; hani çokluğunuz size kendinizi beğendirmişti, fakat sizden hiçbir şeyi gidermemişti. Yeryüzü bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti, sonunda gerisin geri kaçmıştınız. Sonra Allah, Rasulü ile mü'minler üzerine sekinetini indirdi, sizin görmediğiniz ordular indirdi de kafirlere azap etti. İşte bu, o kafirlerin cezasıdır.)** (9/et-Tevbe/25-26)

Dua, zaferi sağlayan silahların en önemlisidir. Nuh aleyhisselam gemiyi yaptığında sebeplere sarılmakla kalmaz, Allah'a sığınır ve korumasına başvurur. Duanın, zaferi getiren en önemli silah olduğunu bilerek dua ile Allah'a yönelir. Kur'an-ı Kerim, Nuh aleyhisselam'ın Rabbine yaptığı duayı ve Allah'ın, O'nun duasına nasıl hemen karşılık verdiğini anlatır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Nuh, “Rabbim!” dedi; “Yeryüzünde kafirlerden hiç kimseyi bırakma! Çünkü sen onları bırakırsan kullarını saptırırlar, yalnız ahlaksız, nankör (insanlar) doğururlar. Rabbim! Beni, ana-babamı, iman etmiş olarak evime girenleri, iman sahibi erkekleri ve kadınları bağışla! Zalimlerin de ancak helakını artır.”)** (71/Nuh/26-28)

Ve şöyle buyurur: **(Bunun üzerine Rabbine “Ben yenik düştüm, bana yardım et!” diyerek yalvardı. Biz de derhal, nehir gibi devamlı akan bir su ile göğün kapılarını açtık. Yeryüzünde kaynaklar fışkırttık. Her iki su, takdir edilmiş bir işin olması için birleşmişti. Nuh'u da; tahtalardan yapılmış, çivilerle çakılmış gemiye bindirdik. İnkar edilmiş olana (Nuh'a) bir mükafat olmak üzere gemi, gözlerimizin önünde akıp gidiyordu.)** (54/el-Kamer/10-14)

Güçsüzleri gözetmek ve onlara ikram etmek de zafere götüren faktörlerdendir. Sa'd b. Ebi Vakkâs radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **“Ancak güçsüzleriniz nedeniyle rızıklandırılıyor ve yardım ediliyorsunuz.”** Bu hadisi, Buhari rivayet eder. Ebu'd Derdâ radıyallahu anh'dan şu rivayet edilir: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **“Benim için güçsüzlerinizi arayın. Sizler ancak güçsüzleriniz nedeniyle rızıklandırılıyor ve yardım ediliyorsunuz.”** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder. Bir başka hadiste ise şöyle buyurur: **“Allah bu ümmete ancak güçsüzü nedeniyle; (güçsüzlerin) duaları, namazları ve ihlasları nedeniyle yardım eder.”** Bu hadisi, Nesâi rivayet eder.

Zafere götüren faktörlerden biri de dünyanın gerçek yüzünü, dünya metaının azlığını ve nimetlerinin yok olacağını idrak etmektir. Ahiretin değerini anlamak, oradaki kalıcı nimetlerin ve ebedi mutluluğun farkına varmaktır.

Kararlılık ve Allah'ı çokça zikretmek, çekişme ve ayrılık olmadan birlik ve beraberlik içerisinde olmak da zafere götüren faktörlerdendir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! (Savaş için) herhangi bir topluluk ile karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah'ı çokça anın ki başarıya erişesiniz.)** (8/el-Enfâl/45)

Maddi ve manevi kuvvetleri hazırlamak da yine zafere götüren faktörlerdendir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Onlara (düşmanlara) karşı gücünüz yettiği kadar**

kuvvet ve cihad için bağlanıp beslenen atlar hazırlayın. Onunla Allah'ın düşmanını ve sizin de düşmanınızı korkutursunuz.) (8/el-Enfâl/60)

İslam ümmeti tarihindeki bu karanlık dönemde, aydınlık bir geleceği müjdeleyen nurdan bir parıltıya ve ümit ışığına ihtiyaç duymaktadır. İşte bu, Kur'an'ın yoludur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem azlık nedeniyle sıkıntı çekerken; Allah, Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'e Yusuf aleyhisselam'ın kıssasını anlatır... Bu sure, Mekke'nin ağır ortamında, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i parlak ve aydınlık geleceği ile müjdelemek için inmiştir. Sanki Yusuf aleyhisselam'ın kıssası O'nun kıssasıdır.

Bu nedenle; zafere götüren faktörlerden biri de, nefislere ümitsizlik işlemesin diye, mü'minlerin zaferini ve hakimiyetini müjdeleyerek ve bu gerçeği vaadederek gönüllere ümit tohumları ekmektir... Nebi sallallahu aleyhi ve sellem; iman eden topluluğu, işkence görürlerken, zafer ve hakimiyetle müjdeliyordu. Şöyle buyuruyordu: **"Şüphesiz Allah, yeryüzünü benim için topladı ve onun doğusunu ve batısını gördüm. Şüphesiz ki ümmetimin mülkü ondan benim için toplanan yere kadar ulaşacaktır."** Bu hadisi Müslim, Sevbân radıyallahu anh kanalıyla rivayet eder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onlara geleceğin, bu dinin olacağını, bütün evlerin bu İslam'a açılacağını müjdeler... Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellam şöyle buyurur: **"Bu din, gecenin ve gündüzün ulaştığı yere ulaşacaktır. Allah; bir azizin izzetiyle veya bir zelilin zilletiyle, Allah'ın İslam'ı üstün kılacağı bir izzetle ve kafiri zelil kılacağı bir zilletle, yerleşik ya da göçebe herkesin evine bu dini mutlaka sokacaktır."** Bu hadisi İmam Ahmed, Temim ed-Dâri radıyallahu anh kanalıyla rivayet eder... Allah'ın dini yükselecek ve nuru ufukları dolduracaktır. **(Onlar ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah nurunu tamamlayacaktır.)** (61/es-Saff/8) Allah'ın nurunu söndürmeye kim güç yetirebilir?!. Kim, Allah ile savaşabilir?!.

Müslümanların hallerine maddi ölçülerle bakan, onu kapkaranlık görebilir. İman ölçülerine göre ise, huzur ve müjde vermektedir. Musibetler ne kadar şiddetlenirse şafağın sökmesi o kadar yakındır.

Müslüman, zaferin ne zaman olacağını bilmez. Ancak biz, İslam'da aslolanın yükseklik, üstünlük ve hakimiyet olduğunu biliriz. Zamanın bir bölümünde müslümanların güçsüz düşmesinden ümitsizliğe kapılmayız. Çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: **"İslam üstün gelir, ona üstün gelinmez."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, İslam'ın sürekli artacağını haber vermiştir: **"İslam artmaya, şirk ve ehli de azalmaya devam eder; sonunda iki kadın zulümden başka bir şeyden korkmadan yolculuk eder. Nefsim elinde olan (Allah)'a yemin olsun ki, günler ve geceler geçecek, sonunda bu din bu yıldızın ulaştığı yere ulaşacaktır."**

Şüphesiz bunlar, her türlü ümitsizliği yok eden ve çaresizliği gideren, bu ümmetin mensuplarından her imtihan edileni kararlı kılan ve her ümidini kaybedenin kalbini rahatlatan müjdelerdir... Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bu ümmeti; yücelik ve yükseklikle, din ve zaferle, yeryüzünde hakimiyetle müjdele!"** Bu hadisi İmam Ahmed, Ubeyy b. Ka'b radıyallahu anh kanalıyla rivayet eder.

Bu Allah'ın verdiği sözdür ve Allah'ın sözü mutlaka yerine gelir… Fakat; takdir edilmiş bir vakit ve belirlenmiş bir ecel vardır. Ümmet zayıflık dönemleri geçirse bile; unutma ki bu, kaybolan izzetin geri gelmesini ve geçmişte kalan üstünlüğün yeniden dönmesini takdir eden Allah'ın takdiri iledir.

Çocuklarınız Size Birer Emanettir

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
19/03/1423 Hicri – 31/05/2002 Miladi

Yaratıp düzene koyan, planlayıp yol gösteren Allah'a hamdolsun. Sayılamayacak kadar çok nimetleri için O'na hamdederim. Şehadet ederim ki, Allah'dan başka ilah yoktur. Ahirette ve dünyada hamd O'nadır. Ve şehadet ederim ki; nebimiz ve efendimiz, O'nun kulu ve razı olduğu elçisidir. Allah'ım!.. Kulun ve rasulün Muhammed Mustafa'ya, ailesine ve ashabına, onlara uyan ve örnek alanlara salât ve selam eyle; onları mübarek kıl!..

Bundan sonra... Ey müslümanlar!.. Allah'dan hakkıyla korkun ve O'na itaate bağlı kalın. Çünkü O'na itaat etmek en doğru ve en güçlü davranıştır. Azık edinin; şüphesiz azığın en hayırlısı Allah'dan hakkıyla korkmaktır/takvâdır.

Allah'ın kulları!.. Allah'ın insanlar üzerindeki nimeti sayılamayacak kadar çoktur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Eğer Allah'ın nimetini sayacak olursanız sayamazsınız. Şüphesiz Allah; çokça bağışlayan ve merhamet edendir.)** (16/en-Nahl/18) Bu nimetlerin en büyüklerinden biri de nesil/zürriyet nimetidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah, size kendi nefislerinizden eşler yarattı, eşlerinizden de sizin için oğullar ve torunlar yarattı ve sizi temiz gıdalarla rızıklandırdı.)** (16/en-Nahl/72)

Zürriyetin, beşeriyetin devamı ve anne-baba için diğer bir ömür olması Allah'ın bir lütfudur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Sizi yeryüzünde halifeler yapan O'dur.)** (35/Fâtır/39) Çocuklar, anne-babalarının niteliklerini ve özelliklerini taşır. Dünya varoldukça onlar ile Allah Teâlâ'ya ibadet gerçekleşir ve yeryüzü imar edilir. Onlar sayesinde yardımlaşma ve dayanışma, birbirine merhamet etme, akrabalık ilişkileri ve iyilik başları kurulur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden bir çok erkekler ve kadınlar üreten Rabbinizden sakının. Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının. Şüphesiz Allah, sizin üzerinizde gözetleyicidir.)** (4/en-Nisâ/1) Ve şöyle buyurur: **(O (hakir) sudan bir insan yaratıp onu nesep ve sıhriyet akrabalıklarına dönüştüren O'dur. Rabbinin her şeye gücü yeter.)** (25/el-Furkan/54)

Çocuklar, Allah Teâlâ'nın bir nimeti olduğu gibi aynı zaman da anne-babaların elinde büyük bir emanettir. Emanetin hakkı, korunmak ve kaybedilmemektir. Muhafaza edilmek ve ihmal edilmemektir. Emaneti gözetmek ve ondan gafil olmamaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Gerçekten Allah size, emanetleri ehil olanlara vermenizi emreder.)** (4/en-Nisâ/58)

Çocuklar; dinleri ve ahlaklarının arındırılması, sağlıklı metot üzere eğitilmeleri noktasında anne-babaların ve velilerin yanında bir emanettir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. Onun başında iri gövdeli, sert tabiatlı, Allah'ın kendilerine buyurduğuna karşı gelmeyen ve emredildiklerini yapan melekler vardır.)** (66/et-Tahrim/6) Yani; Allah'a itaat ederek ve O'na isyanı terk ederek cehennemle aranıza bir engel koyun. Ebu Dâvud; Amr b. Şuayb'dan, o da babasından ve o da dedesinden, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle

buyurduğunu rivayet eder: **“Çocuklarınıza yedi yaşında namazı emredin, on yaşında namaz için onları dövün ve yataklarının arasını ayırın.”** Çocuk namazdan sorumlu olmasa da; ibadete alışması, ibadet etmeye devam ederken ve günahlardan sakınırken ergenlik yaşına girmesi için yedi yaşında namaz kılması emredilir. Bunu emretmekle sorumlu olan velidir. Bu yaşta ona bunu emretmezse günahı velinin üzerinedir. Oruç da aynı şekildedir; ergenlikten önce çocuk oruç tutmaya alıştırılmalıdır.

Din ve ahlak konusunda özel ilgi göstermek babalar ve annelerin en önemli görevidir. Çünkü küçük, dinine bağlı olarak yetişirse gençliğinde bütün hakları gözetir. Dini, akrabaları ve toplumu karşısındaki görevlerini yerine getirir. Allah’ın haklarını yerine getirmezse, kulların haklarını hiç yerine getirmez. Güzel ahlaka alışmak, nefiste sağlam bir meleke oluşturur ve bu meleke dış etkenlerle yok olmaz. Aynı şekilde kötü sıfatlara alışmak, her türlü aşağılığa ve kötülüğe, ziyana ve vebale sürükler. Çünkü gençliğini bir şey üzerine geçiren o şey üzerine ihtiyarlar. Bir şey üzerine ihtiyarlayan o şey üzerine ölür. Bir şey üzerine ölen de –Allah’ın izniyle- o şey üzerine yeniden diriltilir.

Çocukların dini yönleri ile ilgilenmek, onlarla ilgili en büyük şer’i görevdir. Bu nedenle; Allah’ın kullarına öğüdü, hep dosdoğru dine sarılmak olmuştur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah’tan, O’na yaraşır şekilde korkun ve ancak müslümanlar olarak can verin.)** (3/Âl-i Imrân/102) Bu öğüt, peygamberlerin de öğüdü idi. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İbrahim de bunu kendi oğullarına vasiyet etti. Yakup da “Oğullarım! Allah sizin için dini (İslam’ı) seçti; o halde sadece müslümanlar olarak ölünüz” (dedi). Yoksa siz Yakup’a ölüm geldiği zaman orada mı idiniz? O zaman (Yakup) oğullarına, “Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?” demişti. “Senin ilahın ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak’ın ilahı olan tek ilaha (Allah’a) ibadet edeceğiz; biz O’na teslim olanlarız” dediler.)** (2/el-Bakara/132-133) Allah Teâlâ, Lokman’dan bahsederek şöyle buyurur: **((Lokman dedi ki:) “Yavrucuğum! Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten vazgeçirmeye çalış ve başına gelenlere sabret!”)** (31/Lokman/17)

Tirmizi; İbni Abbas radıyallahu anhuma kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **“Ey çocuk! Sana bir takım kelimeler öğreteceğim: Allah’ı (dinini) koru ki, O da seni korusun! Allah’ı (dinini) koru ki, O’nu karşında bulasın. İstediğinde Allah’dan iste ve yardım dilediğinde Allah’dan dile!”**

Babalar, anneler ve velilerin öğütlerinin fayda vermesi ve yönlendirmelerinin işe yaraması için mutlaka güzel birer örnek olmalıdır. Çünkü anne-babanın güzel örnek olması, çocuğun davranışlarına etki eden en büyük faktördür. İyi ya da kötü meyveler verir. Bu nedenle müslüman; Allah’ın, boynuna astığı emanetler konusunda Allah’dan korkmalıdır. Allah Teâlâ, mü’minler hakkında şöyle buyurur: **(Ve onlar, emanetlerine ve ahitlerine riayet edenlerdir.)** (23/el-Mü’minûn/8)

Çocukların eğitimi babalara, annelere ve velilere emanettir. Ve en çok gerekli olan ilim ise, kimsenin bilmemesinin bağışlanmayacağı şer’i ilimdir. Bundan sonra; yeteneklerine, güçlerine ve eğilimlerine göre diğer ilimlere yönlendirilirler. Herkes, yaratılışına uygun şeyde başarılı olur. Yetişmekte olan bir çocuk, dünyası ve ahireti için en uygun şeye yöneltilir.

Anne-babalara ve velilere emredilen bir konu da çocuklarla zararlı etkenlerin arasına girmek ve onları kötü arkadaştan uzaklaştırmaktır. Çünkü kötü arkadaş, mutlaka gerçekleşecek bir helak ve çirkin bir utanç demektir. Onları iyi arkadaşlarla ve temiz bir eğitim ortamıyla kuşatmalıdır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: **"İyi arkadaş, misk taşıyıcı gibidir."** Onları; yıkıcı düşüncelere sahip zararlı kitaplardan, kötü dergilerden ve açık-saçık filmlerden uzak tutmalıdır. Çünkü bu etkenler, kalpleri ifsat eder ve ahlakları bozar. Gençleri; şehvet düşkünü, ahlak ve nitelik bakımından sapmış bir hale getirir. Çocuklar, büyük olsalar dahi, gözetim ve rehberlik ile kuşatılmalıdır. Çünkü bu, salih insanların davranışıdır.

Şeriat açısından gözetilmesi gereken durumlardan biri de anne ve babaların –öpmede dahi olsa- çocuklar arasında adaletli olmasıdır. Çocuklarından bir kısmını diğerlerine, erkek çocukları kız çocuklara tercih etmemeleridir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah'dan hakkıyla korkun ve çocuklarınız arasında adaletli davranın!"**

Babalara ve annelere düşen bir diğer görev de, çocuklarına karşı sabırlı olmak ve tahammül etmektir. Onları affetmek ve haram olmayan şeylerde onlara anlayış göstermektir. Çünkü bu, onların iyiliği için daha uygundur. Allah'ın bağışlamasına nedendir. Çünkü kim affederse Allah da onu affeder. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar da vardır. Onlardan sakının. Ama affeder, kusurlarını başlarına kakmaz, hoşgörür ve bağışlarsanız, biliniz ki Allah; çok bağışlayan, çok merhamet edendir.)** (64/et-Teğâbun/14) Burada zikredilen düşmanlık, insanın dini ihmal etmesine yolaçan şeylerdir. Allah; affetmeyi ve bağışlamayı emretmiş, affeden ve hoşgörülü davrananı bağışlama sözü vermiştir.

Anne-baba, çocuklarına beddua etmekten kesinlikle sakınsın! Çünkü bu, onların sürekli mutsuzluğuna neden olabilir. Müslim, Cabir radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Nefislerinize, çocuklarınıza, hizmetçilerinize ve mallarınıza beddua etmeyin."**

Şeriatın talimatlarını gözeten, ilahi emirleri yerine getiren, Allah'ın başarılı kılmasına ve takdirine uyan kimse için çocuklar, göz aydınlığıdır. O çocuklar, Allah'ın hakkını ve kulların haklarını yerine getirirler. Onların doğru yolda olmalarının bereketi anne-babalarına dünyada da ve öldükten sonra da ulaşır. Allah Teâlâ, Allah'ın ahdini yerine getirenler hakkında şöyle buyurur: **((Sonuç) Adn cennetleridir; oraya babalarından, eşlerinden ve çocuklarından salih olanlarla beraber girecekler; melekler de her kapıdan onların yanına varacak. (Melekler diyecek ki:) "Sabrettiğinize karşılık size selam olsun!")** (13/er-Ra'd/23-24) **(İman eden ve zürriyetleri de iman ile kendilerine tâbi olanlar (var ya!) İşte biz onların nesillerini de kendilerine kattık. Onların amellerinden de bir şey eksiltmedik. Herkes, kazandıklarına karşı bir rehindir.)** (52/et-Tûr/21)

Kişi, şeriatın talimatlarını ihmal ederse çocuk onun aleyhine bir kötülük olur. Sapmasının vebali ona da erişir. Günahının uğursuzluğu ona da ulaşır. Bu nedenle, çocuklarınız konusunda Allah'dan korkun ey müslümanlar!..

Allah'a hamdolsun. O'na hamdeder, O'ndan yardım ve hidayet dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve kötü amellerimizden Allah'a sığınırız. Allah kimi hidayete erdirirse onu

saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa onu hidayete erdirecek yoktur. Şehadet ederim ki, Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki; nebimiz ve efendimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Allah'ım! Kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine, ashabına ve O'nu dost edinenlere salât ve selam eyle; onları mübarek kıl!..

Bundan sonra... Ey müslümanlar!.. Allah'dan hakkıyla korkun ve O'na itaat edin. O'nun gazabından sakının ve O'na isyan etmeyin. Bilin ki; çocuklarınız ve Allah'ın velayetini size verdiği kimseler boyunlarınızda birer emanettir. Onları en doğru işlere taşımak, onları her türlü güzel ahlaka ve doğru yola yönlendirmek sizin sorumluluğunuzdur. Onları; başıboş kalmaktan, kötü arkadaş edinmekten, boş vaktin zararlarından, gözetimsiz ve sorgusuz yolculuğa çıkmaktan alıkoyun. Gece ve gündüz hayatlarını düzene koymada onlara yardımcı olun. Özellikle caddelerde gecelemekten onları uzaklaştırın. Çünkü bu; genci, ileride yakasını kurtaramayacağı işlere sürükleyebilir. Pişmanlığın fayda vermeyeceği bir yerde edindiği kötü huylar için pişman olabilir. Gençler için en tehlikeli şey, uyuşturucular ve ahlaki sapmalardır. Onları, sürekli bundan sakındırın. Çocuklarınız için faydalı ve mubah araçlar hazırlayın. Onları, faydalı amellere yönlendirin. Çünkü sizler, onlardan sorulacaksınız.

Buhari ve Müslim'de, İbni Ömer radıyallahu anhuma'dan rivayet edilen bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Hepiniz bir çobansınız ve hepiniz emri altındakinden sorumludur. Erkek, ev halkının çobanıdır ve onlardan sorumludur. Kadın, kocasının evinin çobanıdır ve ondan sorumludur. Hizmetçi, efendisinin malının çobanıdır ve ondan sorumludur. Hepiniz bir çobansınız ve hepiniz emri altındakinden sorumludur."**

(Ey iman edenler! Allah'dan korkun ve doğru söz söyleyin ki; Allah işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah ve Rasulü'ne itaat ederse, büyük bir kurtuluşa ermiş olur.) (33/el-Ahzâb/70-71)

Allah'ın kulları!.. **(Şüphesiz ki Allah ve melekleri, Peygamber'e salât ederler. Ey mü'minler! Siz de O'na salât edin ve tam bir teslimiyetle selam verin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Boş Vaktin Değerlendirilmesi

Şeyh Abdulbâri es-Sübeyti
26/03/1423 Hicri – 07/06/2002 Miladi

Zaman döndü dolaştı ve uzun gündüzlerinin sıcağıyla, kısa geceleriyle yaz başladı. Bu başlangıçla birlikte yeni yetişmekte olan nesiller için boş vaktin zararlarına, yol açabileceği eğilimlere ve sapmalara karşı uyarıcı sesler de yükseliyor.

Çağdaş uygarlığın ortaya çıkardığı tehlikeli genişliği ile boş vakit, toplumsal hareket üzerinde büyük bir yük ve tehlike halini almıştır. Boş vakit bu çağda, boş vakit olmanın ötesine geçerek ruhi boşluk ve kalp boşluğu, ilkeler ve değerler boşluğu, ciddi hedefler boşluğu olmuştur.

Boş vakit sorunu, hayatın hedefsiz olmasından kaynaklanmıştır. Değilse; boş vakit sorunu, insan fıtratından kaynaklanan temel bir sorun değildir. Bilakis çağdaş uygarlığın sahteliğinden kaynaklanan, sonradan ortaya çıkma bir sorundur.

Boş vakit insanın kendisini; faydasız, toplumun üretmeyen ve yarar sağlamayan felçli bir organı olarak hisseder hale getirir. Boş insan, yaptığının sonucu olarak nefsinin arzu duyacağı bir şey beklemez. Hayatta bir hedefi yoktur. Hedefi olmayan bu hayat nasıl bir hayattır?!

Boş vakit, şeytanın araçlarından biridir. Şeytan, boş vakitte insana vesvese verir. İçgüdüleri kışkırtır ve alevlendirir; onlar da insanı yakar. Çünkü ne olursa olsun hiçbir iş olmadan vakit bolluğu, kişiyi şeytani vesveselerin ve tehlikeli düşüncelerin esaretine düşürür.

Boş vakit; düşünceyi, aklı ve bedeni güçleri öldüren bir hastalıktır. Çünkü nefsin mutlaka bir hareketi ve işi olmalıdır. Nefis bunlardan boş olunca düşünce geriler ve akıl işlemez hale gelir. Nefsin hareketi zayıflar. Aşağılık düşünceler kalbi işgal eder.

Boş vakit, yaz tatilinde gerçek bir olgu ve sorun haline gelmektedir. Gençler, geniş vakitler bulmakta ve onları dolduracak ciddi ve iyi işler bulamamaktadır. Bu boşluk, öldürücü dahi olabilir. Hatta araştırmacılardan bir çoğu; boş vaktin, çeşitli sapmalarda baş faktör olduğu görüşündedir. Örneğin; uyuşturucu alışkanlığının yaygınlaşması ve bir çok müslüman toplumda ürkütücü boyutlara ulaşması, boş vakit sorununun doğru bir şekilde kontrol altına alınamamasından kaynaklanmaktadır.

Boşluk içerisinde yaşayan bir gencin, başkalarının eline av olarak düşmesi ve yönlendirilmesi kolaydır. Sapık mezheplerin ve bozuk görüşlerin ağına düşenlerin hayat hikayelerini okuyan; onların, boş vakit sorunu yaşayan gençlerden olduğunu görür. Toplum bilimciler, hangi zaman ve mekanda olursa olsun, ahlaki problemler ve suç oranının boş vaktin artışı ile bağlantılı olduğuna şahit olmuştur. Bu nedenle; gençler arasında boş vakti gözetimden, denetimden ve yönlendirmeden uzak bir şekilde; yararlı bir neden olmadan caddelerde ve çarşılarda dolaşarak doldurma olgusu yaygınlaşmıştır. Böylece vakit öldürürler ve görülmesi sakıncalı şeyleri gözetlerler. Kahvelerde ve yol kenarlarında otururlar. Bozgunculuk faktörüne, rolünü oynaması ve istediği gibi at oynatması için alan bırakırlar. Onları, kötülüklere teşvik eder ve kötü alışkanlıklara sürükler. Bütün bu vakitler, öldürücü saatler olabilir; öldürücüdür de… Genç bütün vaktini uydu yayınlarını seyrederek geçirebilir. Aile

fertleriyle duygusal ve toplumsal bağı kesilir. Bu durumda önce bizzat kendisiyle, daha sonra ailesi ve toplumu ile çatışma yaşayacak; bir eksiklik, baskı ve mahrumiyet hissedecektir. Ayrıca; alışılmışın dışına çıktığı, kendi haklarını ve başkalarının haklarını gözetmediği için rahatsızlık kaynağı olacaktır. Daha sonra da yasak olan şeylere kaçacaktır. Böylece, eğitimci rolündeki babaların boş vaktin afetlerinden sakınmaları ve nefisleri kötülüklerine karşı korumaları gerektiğini anlamış oluruz. İnsanların mal kaybına belli bir ölçüde dikkat ettiğini ve zararlarının boyutunu bildiğini fakat vakit kaybının anlamını idrak edemediklerini görmek gerçekten üzüntü verici bir durumdur. Ömer ibnu'l-Hattâb radıytallahu anh çalışanına şöyle derken ne doğru söylemiştir: "Bu eller, seni günah ile meşgul etmeden önce mutlaka Allah'a itaatle meşgul edilmelidir."

Boş vakit sonsuza kadar boş vakit olarak kalmaz. Mutlaka hayır ya da şer bir şeyle doldurulur. Nefsini hayır ile meşgul etmeyeni, nefsi batıl ile meşgul eder. Boş vaktini hayır ve doğrulukla doldurana müjdeler olsun!..

Boş vakte iyi bir şekilde hakim olmak ve onu uygun kanallarda sarf etmek ümmetin mensuplarının güçlerini boşa gitmekten korur. Düşünsel hastalıklara ve zehirlere karşı ümmete bağışıklık ve dayanıklılık kazandırır. Ümmete, davranış bozukluğu kapılarını kapatma gücü verir.

Bu nedenle İslam, görevlerden sonraki boş vakitleri faydalı ve verimli işlerle değerlendirmeye teşvik etmiştir. Böylece insan; şikayetçi olacak, doldurmak için güç sarf edecek ya da sapacak bir boşluk bulamaz. Daha da ötesi; müslümanın hayatında asıl olan boş vaktin olmamasıdır. Çünkü müslümanın hayatında vakit ve ömür, Allah'ın mülküdür. İslam terbiyesi; yeni yetişen nesli, hayatın her saatine ve anına boynuna asılmış bir emanet olarak bakmak ve bu nedenle onu hayırla doldurmak üzere yetiştirir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, geçip gitmeden önce boş vakitlerimizden yararlanmamız için açık bir çağrıda bulunmuştur. Şöyle buyurur: **"Beş şeyden önce beş şeyin kıymetini bil: Ölümünden önce hayatının, hastalığından önce sağlığının, meşguliyetinden önce boş vaktinin, yaşlılığından önce gençliğinin ve fakirliğinden önce zenginliğinin."**

Beşeriyetin öğretmeni, peygamberimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in açık direktifindeki eğitim derinliğine bak!.. Boş vakti, işletme mevsimi ve sağlığında hasta olacağı gün için, gençliğinde ihtiyarlığı için sermaye biriktireceği kazançlı bir ticaret haline getiriyor. Bu, dönmemek üzere geçip gitmeden önce boş vakitlerden yararlanmaya çağrıdır. Yatağa düşüren bir hastalık, tüketen bir ihtiyarlık ya da meşgul eden bir bela gelmeden önce boş vakitleri değerlendir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in davranışı, vakitten faydalanmaya teşvik eden sözünü doğrulamıştır. O'nun hayatında hiç boş vakit yoktu. O'nun hayatında boş vakit olması nasıl düşünülebilir? O, Rabbinden şu kavlini almıştır: **(İşlerinden boşaldığın vakit, tekrar çalış ve yorul. Rabbine rağbet et!)** (94/el-İnşirâh/7-8) Bu hitap, her müslümanadır. Yani; "Ey müslüman! Asla boş kalma!" demektir. Bir işi bitirince diğer bir işe başla! Dininin bir amelini bitirince dünya işiyle meşgul ol. Dünya işini bitirince dininin bir ameliyle meşgul ol. Bedeninin bir ihtiyacını giderince kabin için bir gıda ve ruhun için bir fayda edin. Kendi işini bitirince ailenin işine, sonra da toplumunun ve ümmetinin işine yönel!. Böylece alem için hazırlık ve konsantrasyon hariç asla boş vakit kalmaz.

Aişe radıyallahu anha, örnek peygamber Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den bahsederek şöyle der: "Asla evinde boş durur görülmedi." İbni Mes'ud radıyallahu

anh, şöyle der: “Dünya ya da ahiretle ilgili bir işte olmayıp boş duran adam görmekten hoşlanmam.” Yine şöyle dediği rivayet edilir: “Kişiyi boş dururken görmekten nefret ederim. Ne dünya işinden ne de ahiret işinden bir şeydedir.” Kadı Şüreyh, boş boş dolaşmakta olan bazı komşularını görür. “Neyiniz var?” der. “Bugün boş kaldık” derler. Şüreyh şöyle der: “Boş kalana bu mu emredildi?” Hiç şüphesiz bu sözler, ömrümüzün dakikalarını yeryüzünün imarı, bize ya da başka insanlara faydalı bir iş yapmak veya nefsimizi ve ailemizi meşru ölçüler içerisinde dinlendirmek için harcamaya iten bir faktör oluşturur. Bu durum; bir ümmetin hayatında uyulan örnek haline gelince hiç şüphesiz o ümmetin mensuplarının üretimi; ilim teknik ve insanlığa hizmet alanlarında ilerleme kaydedecektir.

İmam Şafii rahimehullah, yeni nesillere bir eğitim kaidesi çizerek şöyle der: “Nefsini hak ile meşgul etmezsen o seni batılla meşgul eder.”

Nefis; hayır ve iyilik projelerinde hızla hareket etmezse hiç vakit geçmeden onu tutarsız düşünceler alır, faydasız işlerin girdabına kapılır. En iyisi, insanın kendisine, bütün vaktini kaplayacak bir metot çizmesidir. Böylece şeytanın giriş kapılarını kapatır. Boş vaktini; vücuduna sağlık, adalelerine kuvvet, bedenine canlılık ve toplumuna fayda getirecek etkili bir boşluğa dönüştürür.

Kalkınmış toplumların gençlerinin bir çoğu, tatilleri ve boş vakitleri, melekelerini geliştirmek ve yeteneklerini değerlendirmek, düşüncelerini genişletmek ve yeni bilgilerle kültürlerini artırmak için fırsat bilmektedir.

Hepimiz bilmekteyiz ki, inkar edilemeyecek bir gerçektir. Fakat, doğru bir planlama ile bıkkınlıktan kurtulabilir, içimizdeki arzuları yönlendirebiliriz. Gizli melekeleri canlandırıp kişisel yetenekleri ve imkanları geliştirebiliriz. İyi alışkanlıkları güçlendirebilir, sorumluluk yüklenmeyi öğretebiliriz. Bütün bunları belirli bir hedef taşıyan programlar, yönlendirme ve bilgilendirme ile dinlendirme ve konsantrasyonu bir arada bulunduran çeşitli araçlar kapsamında gerçekleştirebiliriz. Eğitimciler ve reformcular bu görevi yüklenince, mensuplarının arzularına ve beklentilerine cevap veren çalışmalar ve programlar sunarak gençleri kendisine çeken bir saha oluştururlar. Böylece gençler, yaz tatilinin ve boşluğunun olumsuz etkilerine uğramaz ve ümmetin aktif gücü boşa götürülmez. Ali radıyallahu anh şöyle der: “Kim; ödeyeceği bir hakkın, eda edeceği bir farzın, bina edeceği bir asaletin, elde edeceği bir övgünün, işiteceği bir hayrın ya da alacağı bir ilmin dışında bir gün geçirirse muhakkak ki gününe kötülük etmiştir.”

Tatil boşluğu, değerlendiren için kıymetli bir hazine ve eşsiz bir fırsattır. Boşa geçiren içinse, bir tehlike ve sapma haline dönüşür.

Boş vakit sorununun, müslümanın hayatında yeri yoktur. Allah’ın zikri ile mamur bir kalpte ve Allah’a ibadet eden bir ruhta boşluk bulunması mümkün değildir.

Boş vaktin tehlikesi ve tatilin ağırlığı, eğitim kurumlarımıza, toplumsal ve hizmet müesseselerimize, babalara ve eğitimcilere boş vakitlerin değerlendirilmesinde sorumluluk yüklemektedir. Mensuplarının güçlerini değerlendirme noktasında ümmetin beklentileriyle uyuşan ve anaokulundan itibaren onları içine alan programlar belirleme sorumluluğu yüklemektedir.

Boş vakti doldurmak için kullanılabilecek faydalı yollardan biri de bilinçli olarak kitap okumak, konferanslara katılmaktır. Anne-babanın haklarını yerine getirmek, onlara

daha fazla iyilik etmek, akrabaları ziyaret etmek, yararlı toplumsal çalışmalara katılmak, meslek öğrenmek; fakirlere ve düşkünlere, ihtiyaç sahiplerine ve yetimlere iyilikte bulunmak; ilim talebinde gayret göstermek, insanların arasını düzeltmek için çalışmak, Mekke ve Medine'yi ziyaret etmek ve umre yapmaktır. İlim halkaları ve mescitlerdeki dersler de mutlaka faydalanılması ve değerlendirilmesi gereken bir nimettir.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, bazı gönüllü çalışma sahaları belirleyerek şöyle buyurur: **"Kardeşinin yüzüne gülümsemen senin için bir sadakadır. İyiliği emretmen ve kötülükten sakındırman senin için bir sadakadır. Kaybolduğu yerde kişiye yolunu göstermen senin için bir sadakadır. Taşı, dikeni ve kemiği yoldan kaldırman senin için bir sadakadır. Kendi kovandan kardeşinin kovasına boşaltman senin için bir sadakadır."** Bu hadisi; Tirmizi, Ebu Zerr radıyallahu anh kanalıyla rivayet eder.

Rüşvet

Şeyh Hüseyn Âlu'ş Şeyh
03/04/1423 Hicri – 14/06/2002 Miladi

Rızasına giden yolu muttaki kullarına kolaylaştıran, onlara hidayet yolunu gösteren ve peygambere uymayı o yolun delili kılan Allah'a hamdolsun. Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Helal, O'nun helal kıldığıdır; haram, O'nun haram kıldığıdır ve din, O'nun belirlediğidir. Ve şehadet ederim ki nebimiz Muhammed, O'nun seçkin kulu, razı olduğu nebisi ve üstün kıldığı rasulüdür. Allah'ım!. O'na, ailesine, temiz ve arınmış sahabilerine, tabiîne ve din gününe kadar onlara iyilikle uyanlara gökler ve yerler var olduğu müddetçe salât ve selam eyle!..

Bundan sonra... Ey insanlar!.. Nefsime ve sizlere Allah celle ve alâ'dan hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. O'ndan hakkıyla korkan ne mutludur! Gizli ve saklı hallerinde O'ndan korkanın kazancı ne güzel kazanç; sürekli O'nun itaatinde olan ve O'na isyan etmekten uzak durup kaçınanın kurtuluşu ne güzel kurtuluştur!

İslam kardeşleri!.. İslam'ın belirlenmiş ilkelerinden biri de, yöneten ve yönetilen arasında yardımlaşmanın gerekliliği ve ümmetin bütününe hayır sağlayacak şeylerle ilgili sorumluluğun farz olmasıdır. Bu; toplumun çıkarlarını korur, güvenlik ve rahatı garanti altına alır. Doğruluk ve samimiyetle, fedakarlık ve özveri ile Allah'ın sınırlarını ve hükümlerini gözeterek, herkes sorumluluğunu yerine getirmedikçe ve görevine bağlı kalmadıkça, ümmetin hiçbir işi doğru-dürüst olmaz.

İşte bu nedenle İslam şeriatı; sorumluluğun amaçlarını koruyan, sapmanın ve kötülüğün etkenlerini ondan uzaklaştıran bütün temel unsurları getirmiştir.

Bu unsurlardan biri de, rüşvet alma, rüşvet verme ve rüşvete aracılık etme suçlarının kesin olarak yasaklanması ve şiddetle kınanmasıdır.

Allah'ın kulları!.. Rüşvet, Rabb'in gazabına yolaçar ve azaba neden olur. Abdullah b. Amr radıyallahu anhuma'dan, şöyle dediği rivayet edilir: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, rüşvet verene ve rüşvet alana lanet etti." Tirmizi, bu hadis için "Hasen-sahihtir" der.

İmam Ahmed'in Müsnedi'nde ve diğer bazı hadis kitaplarında, Sevbân radıyallahu anh'tan, şöyle dediği rivayet edilir: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem; rüşvet verene, rüşvet alana ve rüşvete aracılık edene lanet etti."

Bu açık delillere ve Taberani'nin iyi bir senetle Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den rivayet ettiği **"Rüşvet veren de, rüşvet alan da ateştedir"** hadisine dayanarak İmam Zehebi ve benzeri ilim ehli, "Rüşvet, büyük günahlardan biridir" demiştir.

Ey müslümanlar!.. Rüşvet, malları batıl yolla ve haram olarak yemektir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Mallarınızı aranızda haksız sebeplerle yemeyin. Kendiniz bilip dururken, insanların mallarından bir kısmını, yalan yemin ve şehadet ile yemeniz için o malları hakimlere vermeyin.)** (2/el-Bakara/188) Allah Subhânehu, yahudiler hakkında şöyle buyurur: **(Hep yalana kulak verir, durmadan haram yerler.)** (5/el-Mâide/42) Ömer radıyallahu anh'tan şöyle dediği

rivayet edilir: "İnsanların yediği iki pis kazanç kapısı vardır: Rüşvet ve zina yapan kadının zina karşılığı aldığı."

İman kardeşleri!.. Rüşvet, zararlı ve tehlikeli bir hastalıktır. Fertler için tehlikesi ve toplum için kötülüğü büyüktür. Rüşvete bulaşan kimsenin mutlaka sağlığından, vaktinden, rızkından, ailesinden ve ömründen bereket kaldırılır. Rüşvete bulaşan kimsenin mutlaka duası kabul olunmaz, kişiliği gider, ahlakı bozulur, utanma duygusu kalkar ve geçim kaynağı kötü olur. Hadis-i şerifte, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Haksız kazançla biten her et, ateşe daha layıktır."** Denilir ki: "Haksız kazanç nedir?" Şöyle buyurur: **"Hüküm vermede rüşvet almaktır."** Bu hadisi, İbni Cerir ve diğer bazı hadis alimleri rivayet eder.

Rüşvet; toplumların yok olmasına ve zarara uğramasına neden olur. Durumlarını bozar. Toplumlarda, zulmün yayılmasına yol açar. Daha da ötesi; rüşvetin yayıldığı bir toplumda erdem yok olur. Yerine, aşağılık, kin ve nefret hakim olur.

Rüşvet bir ümmette bulunursa, mutlaka o ümmette nasihatin yerini sahtekarlık, emanetin yerini hainlik, adaletin yerini zulüm ve güvenliğin yerini korku alır. Toplumda rüşvet; aşağılığa ve bozukluğa, nefislerin arzularının serbest kalmasına, hırsızlığın ve sahtekarlığın yayılmasına, yetki su istimaline ve düzenbazlığa çağırmaktır. İşte o zaman, toplumun çıkarları zarara uğrar. Toplumda kötülük ve zulüm hakim olur. Aralarında sefillik, fakirlik ve mutsuzluk yaygınlaşır. İmam Ahmed'in Müsnedi'nde, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den şu rivayet edilir: **"İçerisinde rüşvet ortaya çıkan hiçbir kavim yok ki, korku ile musibete uğratılmasın."** Buna benzer başka rivayetler de vardır.

Ey müslümanlar!.. Rüşvet gerçekte; kişinin, kendisine helal olmayan bir şeye ulaşabilmek için müslümanların işlerinden biri ile görevli kimseye ödediği her şeydir. Rüşvet, bir çok şekilde olur. En büyüğü, bir hakkın iptali, bir batılın haklı kılınması veya birine zulmetmek için verilendir. Sorumlu kişinin aslında karşılıksız yapması gereken bir işi yapması karşılığında para alması da rüşvet şekillerinden biridir.

Rüşvet verenin, ona ait olmayan bir şeyin kendisine verilmesi için ya da yerine getirmesi gereken bir hakkı yerine getirmemek için rüşvet vermesi veyahut kendisi gibi hak edenlerin önüne geçirilmesi için rüşvet vermesi de rüşvetin çeşitli şekillerindendir.

Ey müslümanlar!.. İslam'da rüşvet, hangi şekilde olursa olsun ve ne ile adlandırılırsa adlandırılsın, haramdır. İster hediye, ister mükafat ve isterse ikram denilsin, durum aynıdır. İsimler gerçekleri değiştirmez. Lafızlara değil, gerçeklere bakılır.

Şeriat tarafından belirlenen kurallardan biri de, görevlilerin hediye almasının emanete hıyanet kabul edilmesidir. Burada görevliden kasıt, müslümanların işlerinden birini üstlenen herkestir. Sultanı, yardımcılarını ve sorumlulukları ne olursa olsun, dereceleri ve maaşları ne kadar farklı olursa olsun, memurlarını da kapsar.

Buhari ve Müslim, Ebu Humeyd es-Sâidî radıyallahu anh'tan şunu rivayet eder: Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Esd kabilesinden bir kişiyi görevlendirir. O, geri gelince şöyle der: "Bu sizin, bu ise bana hediye edildi." Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, minbere çıkarak Allah'a hamd ve senada bulunur. Ve şöyle der: **"Gönderdiğim bir görevliye ne oluyor da "Bu sizin, bu da bana hediye edildi" diyor?**

Babasının evinde ya da annesinin evinde otursaydı da baksaydı ona hediye edilir miydi yoksa edilmez miydi? Nefsim elinde olan (Allah)'a yemin olsun ki, sizden biriniz ondan bir şeyi alırsa Kıyamet günü onu boynunda taşır olarak gelir."

Hattâbi rahimehullah şöyle der: "Bununla, görevlilerin aldıkları hediyelerin haksız kazanç olduğu, onların diğer mubah hediyeler gibi olmadığı açıklanmaktadır. Ona ancak iltimas geçmesi, hediye edenin üzerine düşeni hafifletmesi ve yapması gereken bazı şeyleri yapmamasına göz yumması için hediye edilmiştir." İmam Şevkâni ise şöyle der: "Kadılara ve benzerlerine verilen hediyeler rüşvetin bir türüdür. Çünkü hediyeyi veren, o kimse kadı olmadan önce ona hediye verme alışkanlığı yoksa, ona ancak belli bir amaç için verir. Bu amaç, ya onunla batılını güçlendirmek ya da hediyesi ile hakkına ulaşmaktır ki, hepsi haramdır."

İlim ehlinden başkaları da şöyle der: "Hakimin ve insanların işleri ile ilgili bir görevi üstlenen kişinin o göreve gelmeden önce kendisine hediye verme alışkanlığı olmayan kişiden hediye kabul etmemesi gerekir. Çünkü o hediye, bu durumda bir rüşvet olur."

Ey müslümanlar!.. Faziletli amellerden biri de iyilikle aracılık yapmaktır. Allah rızasını gözeterek, bir kimseye yarar sağlamak veya bir zararı defetmek gibi hayırlı işlerde aracı olmaktır. Buhari'de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den, şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Aracılık yapın ki ecir kazanasınız. Allah, Peygamberi'nin lisanı ile dilediğine hükmeder."**

Fakat, iyi bir işte aracılık yapanın bu aracılık karşılığı hediye alması haramdır. Ebu Davud'un Süneni'nde hasen bir senetle, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir**: "Kim bir kardeşi için aracılık yapar da ona bunun için bir hediye verilir ve onu kabul ederse, faiz kapılarından büyük bir kapıya girer."** İbni Mes'ud radıyallahu anh şöyle der: "Haksız kazanç; bir kardeşinin ihtiyacının giderilmesini talep etmen ve onun giderilmesi, bunun üzerine sana bir hediye vermesi ve onu kabul etmendir."

Ömer b. Abdülaziz rahimehullah'ın bir gün canının elma çektiği, evinde elma bulamadığı ve onu alacak bir şey de bulamadığı rivayet edilir. Ömer b. Abdülaziz dışarı çıkar ve elinde bir tabak elma olan bir çocukla karşılaşır. Ondan bir elma alır ve koklar. Sonra tabağı geri verir. Neden böyle yaptığı sorulunca şöyle der: "Ona ihtiyacım yok!" Derler ki: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Ebu Bekr ve Ömer hediyeyi kabul etmiyorlar mıydı?" Şöyle der: "O, onlar için hediyedir; daha sonraki görevliler için ise rüşvettir."

Ey müslümanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve Rabbinizin çağrısına katılın. O'nun emrine itaat edin ve yasakladığından uzak durun. Gazabına yol açacak şeylerden sakının ki dünya ve ahirette mutlu olun.

Bu işittiklerinizi söyler; Allah'tan kendim için ve sizler için bağışlanma dilerim. Siz de O'ndan bağışlanma dileyin. Şüphesiz O, çokça bağışlayan ve merhamet edendir.

Salihlerin dostu olan Allah'a hamdolsun. Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Din gününe hazırlık olarak katında saklayacağım bir şehadetle buna şahitlik ederim. Ve şehadet ederim ki; nebimiz Muhammed, O'nun kulu ve alemlere rahmet, yoluna koyulanlara bir yol ve bütün insanlara bir hüccet olarak gönderdiği elçisidir. Allah'ım!. Kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine ve

ashabına, din gününe kadar onların yolundan yürüyen ve bıraktıkları ile yetinenlere salât ve selam eyle; onları mübarek kıl!..

Bundan sonra... Gizli ve aşikar hallerinizde, sevinçli ve üzüntülü anlarınızda Allah'tan hakkıyla korkun. Kim Allah'tan hakkıyla korkarsa Allah da onu korur. Kim Allah'a tevekkül ederse Allah ona yeter. Kim Allah'a sığınırsa Allah onu korur. Onu mutlu eder ve bedbaht kılmaz.

İman kardeşleri!.. Rüşvet sonucu haklar heder olur ve işler görülemez olur. Sona kalması gereken başa alınır ve başta olması gereken sona bırakılır. Önemsiz ve değersiz kimse rüşvet sonucu öne geçirilir. Çalışkan ve soylu kimse arkaya atılır. Rüşvet sonucu ne kadar çok hak yenilmiş ve şeref çiğnenmiştir! Ne kadar çok adi insan yükseltilmiş ve değerli insan küçümsenmiştir!

Allah'ın kulları!.. Rüşvet ehline karşı savaşın ve aranızda iyiliği yayın. İyilik, ihsan ve fazilet ehlinden olun.

Sonra müjdeleyici ve uyarıcı, aydınlatıcı ışık kaynağı olan nebiniz Muhammed b. Abdillah'a salât ve selamda bulunun...

Hastaların Üzüntüsü

Şeyh Abdulmuhsin el-Kâsım
10/04/1423 Hicri – 21/06/2002 Miladi

Muhakkak ki hamd Allah'adır. O'na hamd eder; O'ndan yardım, bağışlanma ve hidayet dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve kötü amellerimizden O'na sığınırız. Allah kimi hidayete erdirirse onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa onu hidayete erdirecek yoktur. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki; Muhammed O'nun kulu ve rasulüdür. Allah O'na, ailesine ve ashabına çokça salât ve selam eylesin.

Bundan sonra... Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun! Allah'tan hakkıyla korkmak (takvâ), ne güzel bir ameldir! Ondan yüz çevirmek ise ne kötü bir beklentidir!

Ey Müslümanlar!.. Dünya amel ve imtihan yurdudur. Kul dünyada; hayatını karartan bir illetten yada gücünü ve kuvvetini zayıflatan bir hastalıktan güvende olmaz. Belâ bazen bir nimettir, hastalık ve sıkıntı bir müjdedir. Rabbimiz, belâ ile merhamet eder ve nimetlerle musibete uğratır. Mü'min için dünyanın acısı, bizzat ahiretin tadıdır. Ne çok nimet var ki; kula verilse, ona hastalık olur. Ne çok nimetten mahrum bırakılan kişi var ki; mahrumiyeti onun şifasıdır! **(Sizin için daha hayırlı olduğu halde belki bir şeyi sevmezsiniz. Sizin için daha kötü olduğu halde belki bir şeyi sevebilirsiniz. Allah bilir, halbuki siz bilmezsiniz.)** (2/el-Bakara/216)

Musibet, sevginin adresi ve cennetin yoludur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Mükafâtın büyüklüğü musibetin büyüklüğüyle beraberdir. Şüphesiz Allah bir kavmi sevince, onları musibete uğratır. Kim rıza gösterirse onun için rıza vardır. Kim de kızgınlık gösterirse onun için kızgınlık vardır."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder. Afiyet, Allah'ın kulları üzerindeki en yüce nimetlerinden ve en cömert bağışlarındandır. **"İki nimet var ki, insanların çoğu onlarda aldanmıştır: Sağlık ve boş vakit."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder. Sağlık, ahirette kulun ilk hesaba çekileceği şeydir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kıyamet günü kulun ilk sorulacağı şey şudur: Ona "Senin bedenini sağlıklı kılmadık ve sana soğuk sudan içirmedik mi?" denir."** Bu hadisi,Tirmizi rivayet eder.

Kişiyi arındırmanın en şiddetlisi, afiyetin geri alınması ve bozulmasıdır. İnsanların en seçkini Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem dahi hastalıklarla musibete uğratılmıştır. İbni Mes'ud radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in yanına girer. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem rahatsızdır. "Ey Allah'ın Rasulü! Sen şiddetli bir rahatsızlık çekiyorsun" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Evet; ben, sizden iki kişinin çektiği rahatsızlık gibi rahatsızlık çekiyorum."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Hastalık, Eyyûb aleyhisselam'ı da seneler boyu sarmıştı.

Hastalık, derecelerin artmasına ve günahların silinmesine neden olur. **"Hastalık ve benzeri bir eziyete uğrayan hiçbir Müslüman yok ki, Allah onunla ağacın yaprağını döktüğü gibi günahlarından bir kısmını hafifletmesin."** Bu hadisi; Buhari ve Müslim rivayet eder.

Hasta için, sağlıklı halinde yapmakta olduğu nafile ibadetlerin sevabı yazılır. Hastalık anında çokça dua edilir ve yakarış artar. Mü'minin hastalığı; imanının ve Rabbine tevekkülünün artmasına yol açar. Hastalık; kibir, kendini beğenme, gaflet, gurur ve benzeri nefsi hastalıkların ilacıdır. Olgun kimse; zamanının musibetlerinden ders alan ve tecrübe edinendir. Dinde musibete uğramanın dışındaki her musibet afiyettir.

Allah'ın, mahlukatı yaratmadaki eşsiz eseri doktorlar tarafından görülmektedir. **(Kendi nefislerinizde de (ibretler) vardır. Görmüyor musunuz?)** (51/ez-Zâriyât/21) Allah'ın insanı yaratmadaki yüceliği, akıl sahiplerini hayrete düşürmektedir. **(Andolsun ki, biz insanı en güzel biçimde yarattık.)** (95/et-Tîn/4) Bu yaratılış, Müslüman olmayanı İslam'a çağırmakta ve Müslüman'ın imanını kuvvetlendirmektedir. Doktor; Allah'ın nimetlerini düşünerek işini Allah'a yaklaştıracak bir ibadet haline getirmelidir. Gözlemlediği yüce sanat ve şaheser ile bu dine davet eden bir davetçi olmalıdır.

Ameli sadece Allah için yapmak (ihlas), o amelin kabul edilmesinin ölçüsüdür. İhlas ile az amel bereketlendirilir ve yapılan iş güzel olur. Müslüman doktor; şeriatın kurallarını çiğnemeden, Müslümanların hizmetinde kullanmak üzere bilimsel alanda gelişen yenilikleri takip eder. Doktor; sırlar ve avretler konusunda güvenilir olmalıdır. Hastaların sırlarını gizlemeli ve hastalıklarını başkalarına ifşa etmemelidir. Onlara şefkat ve merhametle muamele etmelidir. Hastalar, sırlarını sana açtılar. Allah'tan sonra şikayetlerini sana ilettiler. Bedenlerini ve akıllarını, hatta ruhlarını sana teslim ettiler. Bu nedenle ey doktor; sözünde ve davranışında Allah'ı gözet!..

Hastaların yanında sözün geçerlidir. Bedenlerini kesmede görüşün kabul edilir. Hasta; kusurundan dolayı değil, Allah'ın dilediği bir hikmet gereği hastalıkla imtihan edilmektedir. Bu nedenle; hastalığından dolayı onu horlama!.. Başına gelen musibet nedeniyle onu küçük görme!.. Doktor eğer bilgisi ile kibirlenirse Allah onu alçaltır. Bilmediği şeye "Bilmiyorum" demek aklın olgunluğundandır. Bir kimse için kapalı olan bir konu bir başkası için açık-seçik olabilir. Bazı hastalıklar var ki, artık bilen kalmamıştır. Hastanın hastalığını bilmediğini belli etmekten çekinme!.. Yumuşak huyluluk ve sabır, Allah rızasını gözeterek çalışanların en belirgin sıfatlarındandır. Bu nedenle; hastanın şikayetinden, üzüntüsünü dile getirmesinden ve kötü davranışından rahatsız olma!. Hastaya yumuşak davranmak ve ona şefkat göstermek, güzel bir anlayış ve olgun bir davranıştır. Allah Teâlâ iyimserliği sever. Bu nedenle; hastaya sıkıntısının yakında ortadan kalkacağını müjdele!..

Ey Müslümanlar! Allah'tan başka şifa veren yoktur. O'ndan başka musibeti kaldıran da yoktur. Rukye yapan (dua ile tedavi eden) ve rukye (dua ile tedavi), doktor ve ilaç, Allah'ın şifa için sebep kıldığı faktörlerdir. Sebepleri işle ve mubah yollarla tedavi ol. Doktora tamamen güvenme; çünkü o bir beşerdir. Fayda ya da zarar veremez. Rabbine güven ve işini O'na havale et! Fayda veren ve zarar veren O'dur. Hastalanınca şifa veren O'dur. O'na sığın!. Her ilaç fayda verecek değildir. Bil ki; bütün millet sana bir şey ile fayda vermek için bir araya gelse, Allah'ın senin için yazdığından başka bir şeyle sana fayda veremez. Sana bir şeyle zarar vermek için bir araya gelseler, yine Allah'ın senin için yazdığı şeyden başka bir şeyle sana zarar veremezler.

İlaçların en faydalısı, Allah'a güzelce tevekkül etmek, O'na sığınmak ve O'ndan iyilik beklemektir. Kur'an-ı Kerim ile ve sünnette belirtilen dualarla tedavi, hastalıkların yok olması için en faydalı faktörlerdir. Yine; huşu ve samimiyetle, kesin inanarak yapılan dua ve çokça sadaka vermek, en hayırlı ilaçtır. Allah'ın kullarını musibete

uğrattığı bir şey yok ki; onlara, o musibete karşı faydalandıkları şeyler vermesin. Dinimizde, vahiyle ve nübüvvet kaynağından bildirilen, ilahi ve yararı kesin bir takım tıbbi ilaçlar vardır. Medine acvesi (bir çeşit Medine hurması), zehir ve sihir karşısında koruyucudur; zararlarına engel olur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Kim her gün yedi tane acve hurması (yiyerek) sabahlarsa zehir ve sihir ona zarar vermez.”** Bu hadisi, Müslim rivayet eder. Su, humma için ilaçtır. Hadis-i şerifte şöyle zikredilir: **“Humma, cehennemin kokusundandır; onu ateşle soğutun!”** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Bizim için balın yerini tutacak; ondan daha üstün, ona benzer ya da ona yakın bir şey yaratılmamıştır. Hacamat yaptırmak ise, ilaçların en hayırlısıdır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Kendisiyle tedavi olduğunuz en hayırlı şey hacamattır.”** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Çörekotunda her hastalığın şifası vardır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Bu çörekotuna sarılın! Çünkü onda ölüm hariç her türlü hastalığın şifası vardır.”** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Sihri bozmak, cin çıkarmak ve nazarın etkisini yok etmek gibi bazı hastalıklar var ki; şifası ancak Kur’an ve sünnette belirtilen duaları okumakla gerçekleşir. Müslümanların mübarek bir suyu vardır. O; suların en değerlisi ve en şereflisidir. Beytullah’ta, mübarek topraklarda çıkar. Bu su, zemzemdir. Hastalığa şifa ve açlığa devadır. Sünnette belirtilen bu tür şifalı ilaçlar, ancak yararı kabul edilir ve şifasına inanılırsa fayda sağlar.

Çokça istiğfar etmekle hastalıklar yok olur ve etkileri azalır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Rabbinizden bağışlanma dileyin ve sonra da O’na tövbe edin ki, üzerinize göğü (yağmuru) bol bol göndersin ve kuvvetinize kuvvet katsın. Günahkarlar olarak yüz çevirmeyin!)** (11/Hûd/52)

Ey Müslümanlar!.. Günah, bilgi kapılarını kapatır. İslam; tedavi ya da benzeri nedenlerle kadının erkekle yalnız kalmasını haram kılmıştır. Müslüman’a düşen görev, her mekanda şeriata uygun hareket etmektir. Sağlık kurumlarında çalışanların kadın erkek bir arada bulunmaları, ilmi kazancı zayıflatır ve tedavinin bereketini giderir. Bu, kişinin Allah’tan uzaklaşmasının ve hastalıkların ortaya çıkmasının nedenlerinden biridir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Benden sonra erkeklere, kadınlardan daha zararlı bir fitne bırakmadım.”** İbadet ile, bilgi kapıları açılır. Ruhlar yücelir ve işler, hakkıyla yapılır. Hastalar ve tedavi görenler, başlarına gelen sıkıntı nedeniyle Allah’a en yakın insanlardan olmaları gerekir. Sıkıntı arttığında, Allah’tan başka onu giderecek yoktur. Rahatta iken Allah’tan uzak olmak ve sıkıntı anında O’na isyan etmek, bedbahtlığa yol açan faktörlerdendir.

Ey Müslümanlar!.. Takdir edilene rıza göstermek ve sabretmek, kararlılık ve olgunluktandır. Bu nedenle ey hasta; Allah’ın senin için takdir ettiğine rıza göster ki, insanların en çok ibadet edeni olasın! Tahammülsüz insanın istemeyerek sabretmesi gibi değil, değerli insanın sabretmesi gibi isteyerek sabret! Sabrın sonu, hayırlıdır. İman ölçüsünce sabır ve tahammül gerçekleşir. Sabır, sabreden için hayırdır. **(Şayet sabrederseniz; elbette o, sabredenler için daha hayırlıdır.)** (16/en-Nahl/126) Kim sabreder ve rıza gösterirse; bu musibetle kaçırdığından daha büyüğünü Allah onun için saklar. Başına gelen musibetin ancak seni arındırdığını ve dereceni yükselttiğini; Allah’ın sana bağışladığı nimetlerin, senden aldığından kat kat

daha fazla olduğunu hatırla!.. Urve b. Zubeyr oğlunu kaybedince şöyle der: “Şayet musibete uğratırsan, sen afiyette kılmıştın. Alırsan, sen bırakmıştın.” Tahammülsüzlük, hastalığı gidermez; bilakis daha da artırır. Bir hastalığa maruz kalmışsan, daha kötüsüne maruz kalmadığın için Allah’a hamd et!. Yalnız kaldığında güzelce yalvar! Verdiğine şükrederek ve imtihanına sabrederek Allah’ı zikretmeyi unutma! Kişinin musibet anında tövbekâr olması ve rahata erdiğinde ise isyankâr olması ne çirkin bir şeydir!..

Şifaya erdiğinin belirtileri görünüp de musibetin ortadan kalkmaya başlaması ile sevindiğinde, afiyette olma nimetini iyi takdir et!. Bu nimeti verenin lütfunu ve keremini bil! Allah’ın ipine sarılmaya devam et! Rahatta iken Allah’ı bil ki, sıkıntı anında O da seni bilsin! Afiyette olman sakın seni aldatmasın! Çünkü günler dönmektedir. Samimi bir tövbe ile Allah’a yönel! Olaylardan ve günlerden ibret al! Allah’tan kötü şeyler bekleyerek, Allah’ın takdir ettiğine kızgınlık veya tahammülsüzlük göstererek şeytanın ayağını kaydırmasından sakın!.. Allah Subhânehu, yarattıklarına karşı merhametli ve kullarına karşı şefkatlidir. Belâları defeden ve her türlü şikayeti işitendir.

Kovulmuş şeytandan, Allah’a sığınırım: **(Eğer Allah sana bir zarar verirse, onu kendisinden başka giderecek yoktur. Ve eğer sana bir hayır verirse; şüphesiz O, her şeye kâdirdir.)** (6/el-En’âm/17)

Allah beni ve sizleri Yüce Kur’an ile mübarek kılsın…

İhsanı için Allah’a hamd ederiz. Başarılı kılması ve nimet vermesi nedeniyle O’na şükrederiz. Şehadet ederim ki, Allah’tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki; Muhammed, O’nun kulu ve rasulüdür. Allah O’na, ailesine ve ashabına çokça salât ve selam eylesin!..

Bundan sonra… Ey Müslümanlar!.. Hastanın, hastalıklarının tedavisinde kullandığı hayırlı şey; kalbini ve doğruluğunu gözetmesidir. Allah’a dayanarak ve O’na tevekkül ederek, O’na sığınarak, O’nun önünde acizliğini ortaya koyarak ve boyun eğerek, sadaka vererek, dua ederek, tövbe ve istiğfar ederek, insanlara iyilikte bulunarak, özürlülere yadım ederek ve darda olanı darlıktan kurtararak ruhunu güçlendirmesidir. İbnu’l Kayyım rahimehullah şöyle der: “Dinlerinin ve milletlerinin farklılığına rağmen ümmetler bu ilaçları denemiş ve onların, doktorların ilminin ulaşamayacağı derecede şifaya etkisi olduğunu görmüştür.” Ve şöyle der: “Birçok işte bunu biz de denedik, bizim dışımızda başkaları da denedi. Elle tutulur ve gözle görülür ilaçların yapamadığını yapar gördük.”

Sonra bilin ki; Allah, Rasulü’ne salât ve selam getirmeyi sizlere emretmiştir…

Gece Sohbeti

Şeyh Salâh el-Budeyr
17/04/1423 Hicri – 28/06/2002 Miladi

Muhakkak ki hamd Allah'adır. O'na hamdeder ve O'ndan yardım dileriz. O'ndan bağışlanma diler ve O'na tevbe ederiz. Nefislerimizin şerrinden ve kötü amellerimizden O'na sığınırız. Allah kimi hidayete erdirirse onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa onu hidayete erdirecek yoktur. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki; Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür.

(Ey iman edenler! Allah'tan hakkıyla korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin!) (3/Âl-i Imrân/102)

(Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden bir çok erkekler ve kadınlar üreten Rabbinizden sakının. Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının. Şüphesiz Allah, sizin üzerinizde gözetleyicidir.) (4/en-Nisâ/1)

(Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin ki Allah işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah ve Rasulü'ne itaat ederse, büyük bir kurtuluşa ermiş olur.) (33/el-Ahzâb/70-71)

Bundan sonra... Ey Müslümanlar!.. Allah'ın kulları üzerindeki nimetleri sayılamayacak kadar çoktur. Allah'ın nimetlerinden biri de, uykuyu insanlar için bir dinlenme ve geceyi bir örtü kılmasıdır. Allah azze ve celle, bu nimetten bahsederek şöyle buyurur: **(Uykunuzu bir dinlenme kıldık ve geceyi bir örtü kıldık.)** (78/en-Nebe'/9-10) En'âm Suresi'nde de, nimetlerini zikrederken şöyle buyurur: **(Geceyi dinlenme (vakti) kılmıştır.)** (6/el-En'âm/96)

Geceleyin nefisler sakinleşir ve organlar dinlenir. Rahatlık ve huzur olur. Allah; rahmeti ve lütfu ile, geceyi uyku ve dinlenme vakti kılmıştır. **(Rahmeti dolayısıyla Allah, geceyi ve gündüzü yarattı ki geceleyin dinlenesiniz, (gündüzün) ise O'nun fazlından (rızkınızı) arayasınız. Umulur ki şükredersiniz.)** (28/el-Kasas/73)

Ey Müslümanlar!.. Geçmişte gece ibadette yarış alanı idi. Geceleyin ancak namaz kılan ya da ağlayan, Kur'an okuyan ya da dua eden görürdün. Geçmiş Müslümanlar (Allah onlara rahmet etsin), geceyi cennete götüren en büyük araç olarak görürdü. Fakat bugün gece, insanlardan bir çoğu için rasgele ve sapıklıkta geçirilen anlar haline gelmiştir. Şeytanın, yandaşlarının faaliyetleri ve ordularının fikirleri ile doldurmasından sonra gece, haram programların sergilendiği vakit olmuştur.

Kötülükler ve helak üzerine gece sohbetleri... Her fasığın ve hastalıklı insanın otlağı olan, her şerri ve kötülüğü çeken, korkunç ve acayip gece sohbetleri... İğrençlik ve gazap kaynağıdır. Kalpleri hastalar ve günah işlemeye cüret ettirir. Bu musibetlerle birlikte insanların ondan kaçınmadıklarını görürüz. Bu ancak ve ancak; ümmet mensuplarının, batı hayatının kültürüyle beslenmeleri nedeniyledir. O hayat ki; en belirgin özelliği, Allah Teâlâ'dan uzak olmak ve manevi değerlere başkaldırmaktır.

Şehvani ve hayvani bir hayata boyun eğmektir. Bu, laiklerin küfür düşünceleriyle ve bozuk görüşleriyle sundukları zehirdir.

Bütün grupları ve tabakaları ile İslam ümmetine, özellikle de idarecilere düşen görev; uğradığı her şeyi yıkıp bozan bir volkanın lavlarından ümmetin gelecek nesillerini korumaktır.

Ey Müslümanlar!.. Öğrencilerin ve çalışanların tatile çıktığı günlerde, geceleri uyumamak bir sorun haline gelmektedir. İnsanlar, günahlara dalmakta ve gece uykusunu terk etmektedir. Bilmezler ki, yaz tatili günleri geçici birkaç gündür. Hararetinden ve ateşinden ders ve ibret alan; böylece gecesini Rabbine isyan ve haramlarla geçirmekten sakınan kişiye ne mutlu!.. Günah işlediği zaman nefsini kınayan ve vaktini yararlı şeylerle; Kur'an halkalarında, ilim sohbetlerinde ve meslek kurslarında, akıl ve düşünce gücünü geliştiren aktivitelerde, haramlardan uzak mubah eğlencelerde geçiren kişiye ne mutlu!..

Ey Müslümanlar!.. Sabaha kadar geceyi uykusuz geçirmek ve gece sohbetlerine katılmak, kişinin uykuya ihtiyaç duyduğu zaman ve göz kapakları ağırlaştığı zaman uykusunu, haram olan uyarıcı ilaçlarla açması büyük sorunlar ve tehlikeler doğurur. Sağlık yönünden zararlıdır. Akli ve nefsi yönden problemlere yol açar. Geceleri uyumayanın mizacı kötü olur. Duyarlılığını kaybeder. Uyuşuk ve tembel olur. Bir görevi ya da sorumluluğu yerine getiremez. Bu da gündüz yerine getirilmesi gereken hakların kaybolmasına neden olur. Geceleri uyumamak, bir çok ahlaki suçun ve toplumsal sorunun da ana nedenidir.

Ey Müslümanlar!.. Gelin hep birlikte Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in geceyi nasıl geçirdiğine bakalım. Peygamberimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine uyalım ve bu konuda O'nu örnek alarak, şeytanların tuzağından ve kandırmasından korunalım. Aişe radıyallahu anha şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem asla yatsıdan önce uyumadı ve ondan sonra sohbet etmedi." Bu hadisi, İbni Mâce rivayet eder. Urve'nin yatsıdan sonra konuştuğunu duyunca Aişe radıyallahu anha şöyle der: "Yatsıdan sonraki bu konuşma da ne oluyor?! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i asla ondan önce uyur ve ondan sonra konuşur görmedim. Ya namaz kılar ve vakti değerlendirir ya da uyur ve esenlikte olurdu." Bu hadisi, Abdurrezzâk rivayet eder.

Esved'den şu rivayet edilir: Aişe radıyallahu anha'ya, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in namazının nasıl olduğunu sordum. Şöyle dedi: "Gecenin başında uyur, sonunda gece namazı kılardı." Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar!.. Gecenin ilk bölümünde uyumakta bereket vardır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i örnek alarak gecenin başında uyuyanın bedeni mutlaka dinlenir ve rahata kavuşur. Abdullah b. Abbas radıyallahu anhuma şöyle der: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in eşi, teyzem Meymûne'nin evinde geceledim. Ben, yatağın enine uzandım; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ve ailesi de boyuna uzandı. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem; gece yarısına, ya da az öncesine veya az sonrasına kadar uyudu. Sonra Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem uyandı ve oturduğu yerde ellerini yüzüne sürerek uykuyu giderdi. Sonra, Âl-i Imrân Suresi'nin son on ayetini okudu. Sonra kalkarak, asılı kırbaya doğru gitti ve güzelce abdest aldı. Sonra kalkıp namaz kıldı." Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. İşte Rasulullah'ın (Anam-babam O'na feda olsun) gecesi böyle idi.

Ey Müslümanlar!.. Ömrünüz boyunca sizinle birlikte olan iki melek var. Bunlar, sizin bütün amellerinizi yazar. Onların, yasak olan gece konuşmalarını ve meşru olmayan gecelemeleri yazmalarına meydan vermeyin! Hişam b. Urve babasının şöyle dediğini rivayet eder: Aişe radıyallahu anha, yatsıdan sonra beni konuşurken işitti ve şöyle dedi: "Ey Urve!. (Amelleri) yazan (meleği) rahatlatmaz mısın? Muhakkak ki Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, onun öncesinde uyumaz ve sonrasında konuşmazdı." Bu hadisi, İbni Hibbân rivayet eder.

İmam Malik, Muvatta'da Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in eşi Aişe radıyallahu anha'nın bazı akrabalarına haberci göndererek "(Amelleri) yazan (meleği) rahatlatmaz mısınız?" dediğinin kendisine ulaştığını söyler. Zerkâni şöyle der: Ebu Abdulmalik der ki: "Bununla sol taraftaki melekleri kastetmiştir. Çünkü onlar, ademoğlunun kötü amellerini yazmaktan hoşlanmaz. Kişi kötü amelleri terk edince, onları rahatlatmış olur."

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, gece sohbetini kötüler ve ondan sakındırırdı. Abdullah b. Mes'ud radıyallahu anh'tan şöyle dediği rivayet edilir: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, bize yatsıdan sonra gece sohbeti yapmayı kötülerdi." Bu hadisi, İmam Ahmed ve diğer bazı hadis alimleri rivayet eder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Gecenin sakinleşmesinden sonra sohbet etmekten sakın! Çünkü siz, Allah'ın yaratıklarına ne takdir ettiğini bilmezsiniz."** Bu hadisi, Hakim ve diğer bazı hadis alimleri rivayet eder.

Ebi Berze el-Eslemî radıyallahu anh'tan şu rivayet edilir: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, yatsıyı geciktirmeyi hoş görür; öncesinde uyumaktan ve sonrasında konuşmaktan hoşlanmazdı." İbni Hacer, Fethu'l Bâri'de bu hadisi açıklarken şöyle der: "Çünkü yatsının öncesinde uyumak, yatsının vaktinin tamamen ya da tercih edilen vakitten çıkmasına neden olabilir. Yatsının sonrasında sohbet etmek ise, uyuyarak sabah namazını kaçırmaya, tercih edilen vaktinin dışına çıkmasına veya gece namazına kalkamamaya neden olabilir. Ömer ibnu'l Hattâb radıyallahu anh, bu nedenle insanlara vurur ve "Gecenin başında sohbet eder de sonunda uyur musunuz?" derdi. Gece sohbetinin yasaklanmasının nedeninin bu olduğu belli olduktan sonra, uzun gecelerle kısa geceler birbirinden ayrılabilir. Ya da kerahiyet, kesin sonuç almak için mutlak olarak kabul edilebilir. Çünkü bir şeyin gerçekleşme ihtimali belirlenmişse, ona devam eden için sonuçta o şeyin gerçekleşmesi kesin olabilir." İmam Nevevi rahimehullah da şöyle der: "Alimler, hayırda olan hariç, yatsıdan sonra sohbet etmenin kerahiyetinde birleşmiştir.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bazen, Müslümanların çıkarına olan işlerde gece sohbet ederdi. Ömer ibnu'l Hattâb radıyallahu anh şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem gece Ebu Bekr'in yanında Müslümanların işlerinden biri hakkında konuşurdu ve ben de O'nunla birlikte olurdum." Bu hadisi, İmam Ahmed ve Tirmizi rivayet eder. Abdullah b. Mes'ud radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"İki kişi hariç gece konuşması yoktur: Namaz kılan ya da yolcu olan."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder. Ebu Ya'lâ, Aişe radıyallahu anha'nın şöyle dediğini rivayet eder: "Gece sohbeti üç kişi içindir: Yeni evlenen, yolcu ve gece namazı kılan." Buhari Sahihi'nde, "Aile ve misafirle gece sohbeti" ve "Fıkıh ve hayırda gece sohbeti" başlıkları altında iki bâb zikreder. Bu konuda sözün özü şudur: Hayırda olan ve ihtiyaç gereği yapılan hariç, yatsıdan sonra konuşmak mekruhtur. Şer'i bir vacibin kaybolmasına neden olan her gece oturumu, ibadet ve ilim elde etmede olsa bile haram olur. Haram işlemeye yol açan her gece oturumu, haram olur. Allah'a ibadet için gece uykusuz kalmak, bir

vacibin yerine getirilmemesine ya da daha önemli şer'i bir maslahatın kaybına yol açmıyorsa övülen bir davranıştır.

Ey Müslümanlar!.. İnsanlardan bir çoğu, sabah namazının kaçmasına yol açan gece sohbetlerini normal karşılar olmuştur. Camilerde sabah namazını cemaatle birlikte kılanlar sayılı birkaç kişi haline gelmiştir. Ve bu, insanlardan bir çoğunun normal gördüğü bir olay kabul edilir olmuştur. Oysa Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmaktadır: **"Münafıklar üzerine en ağır gelen namaz, yatsı namazı ve sabah namazıdır. Şayet onlardaki faziletleri bilselerdi, sürünerek de olsa onlara gelirlerdi."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Abdullah b. Mes'ud radıyallahu anh şöyle der: "Bizden, münafıklığı açıkça bilinen münafıktan başkasının ondan geri kalmadığını gördüm." Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun! Kötülenen gece oturumlarından sakının! **(Gafillerden olma!)** (7/el-A'râf/205) **(Eğer şeytan sana unutturursa, hatırladıktan sonra (hemen kalk), o zalimler topluluğu ile oturma!)** (6/el-En'âm/68) Sen oyun ve eğlence ile günahlarını artırırken, gecelerin ömrünü tüketmesinden sakın! Bil ki; dakikalar ve hatıralar, sözler ve adımlar; hepsi ortadadır, hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem'in şu sözüne kulak ver: **"Oturdukları meclisten orada Allah'ı zikretmeksizin kalkan bir topluluk eşek leşi üzerinden kalkmış gibidir. Bu onlar için, pişman olacakları bir kayıptır."** Bu hadisi, Ebu Davud rivayet eder. **"Bir mecliste oturup da orada Allah'ı zikretmeyen ve Nebilerine salât getirmeyen bir topluluk, mutlaka faydasız işlerle meşgul olmuştur. Allah; dilerse onlara bu nedenle azap eder, dilerse onları bağışlar."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

Ey Müslümanlar!.. Seher vakitleri, tevbe ve istiğfar, ibadet ve dua vakitleridir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Rabbimiz Tebârake ve Teâlâ, her gece, gecenin son üçte biri kalınca dünya semasına iner ve şöyle buyurur: "Kim bana dua eder, duasına karşılık vereyim? Kim benden ister, ona vereyim? Kim benden bağışlanma diler, onu bağışlayayım?""** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Ve şöyle buyurur: **"Rabbin kula en yakın olduğu zaman, gecenin son kısmıdır. O saatlerde Allah'ı zikredenlerden olabiliyorsan ol!"** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder.

Bir Müslümana, bu değerli vakitleri müzik ve eğlenceyle, şehvetleri harekete geçiren şeylerle geçirmesi yakışır mı?!.

Ey anneler ve babalar!.. Sizler, gece karanlığı bastırdığında çocuklarınızı dışarı bırakmamakla emrolundunuz. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Yatsının ilk saatleri gidene kadar çocuklarınızı hapsedin. Çünkü o, şeytanların yayıldığı saattir."** Bu hadisi, Hâkim rivayet eder. Ve şöyle buyurur: **"Gece karanlığı olunca çocuklarınızı bırakmayın. Çünkü o vakitte şeytanlar yayılır. Geceden bir vakit gittikten sonra onları bırakın."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Yine, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Hayvanlarınızı ve çocuklarınızı, güneş batınca yatsının karanlığı gidene kadar göndermeyin. Çünkü güneş batınca yatsının karanlığı gidene kadar, şeytanlar gönderilir."** Bir rivayette de şöyle buyurur: **"Şüphesiz cinlerin yayılması ve çarpması vardır."**

Ey Müslümanlar!.. Cinlerin şeytanlarının o saatlerde yayılması varsa ve bu çocukların dışarı bırakılmamasını gerektiriyorsa, bu zamanda insanların şeytanlarının da yayılması ve çarpması vardır. Gece boyunca yayılırlar; gençleri ve çocukları, ciğerparelerimizi sayılamayacak kadar çok eğlence araçları ve çekici şeylerle sapıklığa ve kötülüğe çekerler. Bu durum, uyanık olmayı gerektirmektedir. Uyanık olun ve çocuklarınızı kaybolup gitmekten koruyun. Çünkü onların tecrübesi yoktur ve kolay kanarlar. Güvenilir ve dost, uyanık ve hikmetli koruyucular olun! Onları ihmal etmekten sakının! Çünkü ihmalin sonucu kötü ve meyvesi acıdır. **(Şüphesiz ki bu bir öğüttür. Artık dileyen Rabbine bir yol tutar.)** (76/el-İnsan/29)

Allah beni ve sizleri Yüce Kur'an ve Sünnet ile mübarek eylesin..

İhsanı için Allah'a hamdolsun. Başarılı kılması ve nimetlendirmesi dolayısıyla Allah'a şükürler olsun. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. O'nun şânı yücedir. Ve şehadet ederim ki, nebimiz ve efendimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. O'nun rızasına davet edendir. Allah O'na ve ailesine, ashabına ve din kardeşlerine salât ve selam eylesin!..

Bundan sonra... Ey Müslümanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve O'nu gözetin. O'na itaat edin ve asla O'na isyan etmeyin. **(Ey İman edenler! Allah'tan hakkıyla korkun ve doğrularla birlikte olun!)** (9/et-Tevbe/119)

Ey Müslümanlar!.. Kalpleri parçalayan ve yürekleri sızlatan bir durum da, insanlardan bir çoğunun düğünlerde ve törenlerde mubahı aşarak mubah olmayanı işlemesidir. Allah'ın onlar için belirlediği, sadece kadınlar arasında def çalarak ve haram sözler içermeyen şarkılar söyleyerek nikahı ilan etme ile yetinmemeleridir. Hiçbir hayrı olmayan ve sayılamayacak kadar kötülüğü olan gece eğlenceleri düzenlemektedirler. Düğünler, şeriata muhalif davranışlarla dolup taşar. Yüksek ücretlerle şarkıcılar ve çalgıcılar kiralanır. Müziğin sesini yükselterek haddi aşar ve eziyet verirler. Yeme ve içmede israf ederler. Düğün elbiselerinin pahalılığında yarışırlar. Kadınlar, açık-saçık ve şeffaf elbiseler giyerler, yarı çıplaktırlar. Fahişelerin ve kafirlerin dans etmesi gibi dans ederler. Erkek-kadın karışık düğün yaparlar. Karanlık fitneler ve utanç verici işler, körü körüne taklit yoluyla bazı Müslümanların arasına sızmıştır.

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan korkun ve sakındırıldığınız şeyleri terkedin! Geçmişteki Müslümanların yürüdüğü yolda yürüyün! Hatalarınıza üzülerek ve kötülüğe tabi olmaktan çıkarak kaçırdıklarınızı telafi edin ki Allah, kötülüklerinizi iyiliklere dönüştürsün ve sizleri bağışlasın! Allah, çokça bağışlayan ve merhamet edendir.

Müslüman Aile Yuvasının Nitelikleri

Şeyh Abdulbâri es-Sübeyti
02/05/1423 Hicri – 12/07/2002 Miladi

Her yıl bu günlerde, genç erkeklerin ve genç kızların en değerli temennilerini gerçekleştiren düğünler çokça yaşanmaktadır. İçerisinde şerefli bir sığınak, gönül huzuru ve saadet bulacakları müslüman bir aile yuvası kurarlar. Bu yuvanın gölgesinde ve kanatları altında, ciddi bir babalık ve şefkatli bir annelik ile eşsiz ve salih bir nesil yetişir. Peki, bu yuvanın nitelikleri nedir? Metodu nedir? Mutluluğu nasıl gerçekleşir?! Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kaynaşmanız için size kendi cinsinizden eşler yaratıp aranızda sevgi ve merhamet kılması O'nun ayetlerindendir. Doğrusu bunda düşünen bir kavim için ibretler vardır.)** (30/er-Rûm/21) Aile yuvası; kıymetini ancak kaybedenin, korkunç bir yalnızlık içinde ya da cezaevi karanlığında yaşayanın, yollarda ya da çöllerde kaybolanın bilebileceği bir nimettir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah, evlerinizin bir kısmını sizin için bir sükun yeri yaptı.)** (16/en-Nahl/80) İbni Kesir rahimehullah şöyle der: "Allah Tebârake ve Teâlâ, kullarına olan nimetinin eksiksizliğini zikretmektedir. Onlar için huzur ve sükun yeri olan yuvalar yaratmıştır. Onlara sığınırlar, onlarda gizlenirler ve onlardan, diğer yönlerden de faydalanırlar."

Müslüman aile yuvası, karı ve kocanın birlikte taşıdığı bir emanettir. Onlar, bu yapının temeli ve dayanağıdır. Aile yuvası, onlarla yolunu tayin eder. Onlar; sözde ve davranışta Allah'ın yolunda dosdoğru yürüyünce, gizli ve aşikar hallerinde takvâya bürünüp güzel ahlak ve temiz bir geçmiş ile süslenince, aile yuvası nur ve fazilet kaynağı olur. İnsanların dünyasını aydınlatır. Salih bir nesil kurmak; şerefli bir toplum, yüce bir ümmet ve yüksek bir uygarlık yaratmak için başlangıç olur.

Ey karı-koca!.. Aile yuvanız, bu dinin kalelerinden bir kaledir. Sizden her biri düşmanların girmemesi için bir açığı kapatır. İkiniz de bu kalenin bekçilerisiniz. İdareyi elinde bulunduran kocadır ve itaat edilmesi vaciptir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Hepiniz bir çobansınız ve hepiniz idaresi altındakinden sorumludur."** Sonra şöyle buyurur: **"Kadın, kocasının evinde çobandır ve idaresi altındakinden sorumludur."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in aile yuvası ve mü'minlerin anneleri olan eşleri yeryüzündeki bütün aile yuvalarına en güzel örnektir. Rahat ve huzur üzerine bina edilmiş, devamlı zikir ve Kur'an tilaveti üzerine kurulmuş, nebevi bir aile yuvasıdır. Hayatı için açık ölçüler çizmiş; zühd ve kanaatte en güzel örnekleri ortaya koymuştur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, eşlerini örnek bir hayat için hazırladıktan sonra hiçbir baskı yapmadan onları tercihte serbest bırakmıştır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in eşlerinin dünya hayatı ve süsleri ile Allah ve Rasulü, ahiret yurdu arasında tercih yapmalarını isteyen ayet nazil olmuştur. **(Ey Peygamber! Eşlerine şöyle söyle: "Eğer dünya hayatını ve süsünü istiyorsanız, gelin size boşanma bedellerinizi vereyim de sizi güzellikle salıvereyim. Eğer Allah'ı, Rasulü'nü ve ahiret yurdunu diliyorsanız; bilin ki Allah, içinizden güzel davrananlar için büyük bir mükafat hazırlamıştır.)** (33/el-Ahzâb/28-29) Bunun üzerine Aişe radıyallahu anha ve diğer bütün eşleri şöyle der: "Allah'ı ve Rasulü'nü, ahiret yurdunu tercih ediyoruz." Bunun

anlamı, İslam fakirliğe davet ediyor değildir. Cennet de hayatın temiz yönlerinden faydalanmayı engellemez. Bilakis Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ailesi, İslam'ın yetiştirdiği en güzel örnektir.

İslam'ın ilk neslinin kurduğu müslüman aile yuvası, sözde ve davranışta İslam'ı metot edinmiştir. Hayatını, imanın nuruyla aydınlatmış ve Kur'an'ın ahlakıyla donanmıştır. Aralarından, tarihin en parlak sayfalarını yazan eşsiz örnekler çıkmıştır. Müslüman aile yuvası o dönemde cesur kahramanlar, değerli alimler, zühd ehli abidler, samimi kumandanlar, hayırlı evlatlar ve ibadet ehli kadınlar yetiştirmiştir. İman ve hidayet temelleri üzerine kurulunca ve Kur'an nuru ile aydınlanınca müslüman aile yuvaları işte böyle olur.

Allah'dan hakkıyla korkan temiz bir aile yuvası, fıtratı sapmalardan korur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Her doğan mutlaka fıtrat üzere doğar. Sonra anne-babası onu yahudileştirir, hristiyanlaştırır ya da mecusileştirir."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder. İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: "Çocukların çoğunun bozukluğu babaları tarafından; onları ihmal etmeleri ve onlara dinin farzlarını ve sünnetlerini öğretmeyi terk etmeleri yönünden gelmiştir. Küçüklüklerinde onları kaybederler. Onlar da büyüdüklerinde ne kendilerine, ne de babalarına faydalı olur."

Aile reisinin çocuklarını bir araya toplaması ve onlara bir miktar Kur'an okuması ne güzel bir şeydir!. Onlara, peygamberlerin kıssalarından anlatır ve davranışlarına yüce edep kuralları yerleştirir.

Müslüman aile yuvasının en öncelikli görevlerinden biri ve topluma sundukları en yüce mesaj, çocukların terbiyesidir. Güçlü ve salih bir nesil oluşturmaktır. Anne-babanın güzel örnekliği olmadan nasihatin bir etkisi, terbiyenin bir değeri yoktur. İbadette ve ahlakta örneklik... Sözlerde ve davranışlarda örneklik... Özde ve görünüşte örneklik... Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ve onlar ki, "Rabbimiz! Bize, gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takvâ sahiplerine önder kıl!" derler.)** (25/el-Furkan/74) İbrahim aleyhisselam'ın duasını düşün! **(Ey Rabbim! Beni ve soyumdan gelecekleri namazı devamlı kılanlar eyle! Ey Rabbimiz! Duamı kabul eyle!)** (14/İbrahim/40) Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ailene namazı emret; kendin de ona sabır ile devam et! Biz senden rızık istemiyoruz; biz seni rızıklandırıyoruz. Güzel sonuç takvâ iledir.)** (20/Tâ-hâ/132) Huzurlu ve doğru yolda olan aile yuvasının yokluğunda sapmalar gerçekleşir ve uyuşturucu kullanımı yaygınlaşır. Küçüklerin ve yetişkinlerin arasında suç işleme oranı yükselir. Daha da ötesi, intihar oranının arttığını işitiriz... Gönüllere iman yerleştirmeyen ve Kur'an yolunda dosdoğru yürümeyen bir aile yuvası psikolojik, fikri ve ahlaki bozukluk yaşayan unsurlar doğurur. Bazı çocuklarda gördüğümüz anne-babaya kötülük etme, gençler arasındaki zararlı ilişkiler, sorumluluktan kaçma, Allah'dan yüz çevirme ve bugün ümmetin evlatlarından bir grubu kasıp kavuran, ilkelere ve değerlere karşı çıkma olayı kesinlikle terbiyeyi ihmal eden ve çocuklarına güzel örnek olamayan bir aile yuvasının neticesidir.

İslam'ın kurallarını parça parça eden, hoşuna gideni alan ve istemediğini bırakan bir aile yuvası, aşağılık insan örnekleri ve bozuk kişilikler inşa eder. Bunlar, ümmetin üstünlük ve liderlik konumuna yükselmesinde faydalı olamazlar.

Müslüman aile yuvasının asil niteliklerinden biri de; her anlaşmazlıkta, ne kadar küçük olursa olsun her olayda, işini Allah'a ve Rasulü'ne götürmesidir. Aile

yuvasındaki herkes, Allah'ın hükmüne razı olur ve teslim olur. **(Allah ve Rasulü bir işe hüküm verdiği zaman, iman etmiş bir erkeğe ve iman etmiş bir kadına, o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur!)** (33/el-Ahzâb/36)

Müslüman aile yuvasının hayatı ve mutluluğu, huzuru ve rahatı Allah'ı zikretmektedir. Ebu Musa radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"İçerisinde Allah'ın zikredildiği ev ile içerisinde Allah'ın zikredilmediği evin misali, ölü ile dirinin misalidir."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder. İbni Ömer radıyallahu anhuma, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Namazlarınızdan bir kısmını evlerinizde kılın. Evlerinizi kabirlere çevirmeyin."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Evlerinizi kabirlere çevirmeyin. Şüphesiz şeytan, içerisinde Bakara Suresi okunan evden kaçar."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder. Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Evlerinizde namaz kılın! Çünkü farz namazlar hariç, kişinin kıldığı en hayırlı namaz evindekidir."** Bu hadisi Buhari ve Müslim, Zeyd b. Sabit radıyallahu anh kanalıyla rivayet eder.

Bu hadisler, müslümanların evlerinin ihyasına; kelime-i tevhid ile, tesbihle, tekbirle ve benzeri zikir çeşitleriyle Allah'ı zikrederek onları nurlandırmaya; çokça nafile namaz kılarak onları canlandırmaya işaret eder. Evler namazdan ve zikirden uzak olursa, yüksek saraylar dahi olsa ıssız kabirlere ve viranelere döner. Allah'ın zikri yapılmayan ve Kur'an okunmayan evler, şeytanların otlağıdır. O evlerde oturanların bedenleri diri olsa da kalpleri ölüdür.

Müslüman aile yuvasının bir niteliği de, fertlerinin ibadet ve tâatte yardımlaşmasıdır. Kocanın zayıf imanını eşi güçlendirir. Kadının davranış bozukluğunu, kocası düzeltir. Birbirini bütünlerler ve birbirini desteklerler. Birbirine öğütte bulunur ve yardım ederler. Aişe radıyallahu anha şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem gecenin bir kısmında namaz kılardı. Vitir namazını kılınca, **"Kalk ve vitir kıl ey Aişe!"** buyururdu." Bu hadisi, Müslim rivayet eder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Gecenin bir kısmında kalkıp namaz kılan, karısını uyandıran ve o da namaz kılan, reddederse yüzüne su serpen adama Allah rahmet etsin!.. Gecenin bir kısmında kalkıp namaz kılan, kocasını uyandıran ve o da namaz kılan, reddederse yüzüne su serpen kadına Allah rahmet etsin!.."** Bu hadisi, Ebu Davud rivayet eder. Bu iki hadis, erkek ve kadından her birinin diğerini ıslah etmede ve Allah azze ve celle'ye ibadete teşvik etmede rolü olduğuna işaret eder. Bu böyledir; çünkü aralarındaki ilişki aslında iman ilişkisidir. Bu ilişkide eller, Allah'a itaat için birbirini kavrar. Bir el yorulursa, diğeri ona yardım eder.

Müslüman aile yuvası, ilim ve amel üzerine kurulur. Doğru yola yönlendiren ve cehenneme götüren yolları gösteren; tahâret âdâbını, namaz ahkâmını, izin isteme kurallarını, helal ve haramı açıklayan bir bilgi üzerine kurulur. Aile fertleri dinin hükümleri hakkında bilgisiz olmaz. Zaman zaman ilim halkalarından şeriat ilmini alırlar. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi ateşten koruyun!)** (66/et-Tahrim/6) Bu ayet, aile fertlerini eğitip öğretmede, onlara iyiliği emredip onları kötülükten sakındırmada asıldır. Tefsir alimleri şöyle der: "Ailesini bilgilendirmesi müslümanın üzerinde bir haktır." Ali radıyallahu anh, şöyle der: "Onlara öğretin ve onları eğitin!" Kurtubi rahimehullah da şöyle der:

“Çocuklarımıza ve ailelerimize dini ve hayrı, zorunlu edep kurallarını öğretmemiz gerekir.”

Müslüman aile yuvasının bir niteliği de hayâdır. Hayâ ile aile; varlığını, suikast oklarından ve ülkeleri terkedilmiş arazilere çeviren kötülük araçlarından korur. Hayâ perdesinin yırtılması; açık-saçık filmlerle ve müziklerle ya da örtünmeyi terk etmekle ve din düşmanlarına benzemekle havasının kirlenmesi takvâ üzere kurulmuş bir aileye yakışmaz! Bütün bunlar, müslüman aile yuvasının benliğini kurt gibi kemirir. Kötülük kilitlerini açan maymuncuk gibidir. İmar edilmiş yeri harabeye çevirir.

Müslüman aile yuvasının bir niteliği de, sırlarının korunmuş ve aile içi anlaşmazlıkların gizlenmiş olmasıdır. Aile içinde yaşananlar yayılmaz ve araştırılmaz. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Kıyamet günü Allah katında konum bakımından insanların en kötülerinden biri, karısına yaklaşan ve (karısı) da ona yaklaşan, sonra onun sırrını yayan adamdır.”** Bu hadisi Müslim, Ebu Said el-Hudri radıyallahu anh kanalıyla rivayet eder.

Müslüman aile, toplumla ilişkisini iman esası üzerine kurar. Doğruluk sahibi insanların ziyareti ile nuru artar. Mü’min, misk taşıyan insan gibidir. Ya sana ondan verir, ya ondan satın alırsın ya da onun yanında güzel bir koku bulursun. **(Rabbim! Beni, ana-babamı, iman etmiş olarak evime girenleri, iman sahibi erkekleri ve kadınları bağışla! Zalimlerin de ancak helakini artır.)** (71/Nûh/28)

Dininden razı olunmayan kimse müslüman aileye sokulmamalıdır. Kötülük çıkaranın içeri girmesi kötülüktür. Şüpheli insanın eve sokulması, yüreklerin bir parçası olan çocuklar için tehlikedir. Evlerde ahlaklar onlarla bozulmuş ve sihir onlarla yayılmıştır. Hırsızlık olayları ortaya çıkmıştır. Sevinçler, üzüntüye dönmüştür. Daha da ötesi onlar, mutlu aile için yıkım unsurlarıdır.

Müslüman ailenin ilişkisi, ev işlerinde ve aile içi görevlerde yardımlaşma anlayışını canlandırarak derinleşir ve güçlenir. Bu konuda Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, bizim için en güzel örnektir. Aişe radıyallahu anha, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in evinde ne yaptığı sorulunca şöyle cevap verir: “Beşerden bir beşerdi; elbisesini temizler, koyununu sağar, kendi işini görürdü.” Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder. Bir rivayette de şöyle der: “Ailesinin hizmetinde olurdu. Namaz vakti gelince namaza çıkardı.” Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Bizden birinden dünyada bir dilekte bulunması istense, en büyük isteği ve beklentisi yuvasının her tarafını kapsayan bir mutluluğun gölgesinde yaşamak olur. Müslüman aile yuvasında bu mutluluk, görkemli evlerin, lüks eşyaların ve pahalı elbiselerin bulunmasıyla gerçekleşmez!.. Bu yanlış bir mutluluk anlayışıdır!.. Mutluluk ancak, karı-kocadan her birinin Allah’dan hakkıyla korkmasıyla, gizli ve aşikar halinde O’nu gözetmesiyle gerçekleşir. Eşlerden her birinin evliliğe, evlilik görevlerini samimiyetle ve güzel bir şekilde yerine getirdiklerinde onları Allah’a yaklaştıran bir ibadet gözüyle bakması ile gerçekleşir. İşte bu anlayış gölgesinde mutlu bir müslüman aile yuvası kurulur. Bu yuva, namaz ve Kur’an ile mamur olur. Sevgi ve anlayış onu gölgeler. Salih nesiller yetişir ve anne-babanın gözünü aydınlatır. Dünyada ve ahirette onlar için hayır kaynağı olur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Erkek veya kadın, kim mü’min olarak salih amel işlerse, onu mutlaka güzel bir hayat ile yaşatırız. Ve onların mükafatlarını yapmakta olduklarının en güzeli ile veririz.)** (16/en-Nahl/97)

Eşlerin Sevinci

Şeyh Abdulmuhsin el-Kâsım
09/05/1423 Hicri – 19/07/2002 Miladi

Muhakkak ki hamd Allah'adır. O'na hamdeder ve O'ndan yardım dileriz. O'ndan bağışlanma diler ve O'na tevbe ederiz. Nefislerimizin şerrinden ve kötü amellerimizden O'na sığınırız. Allah kimi hidayete erdirirse onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa onu hidayete erdirecek yoktur. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki; nebimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Allah O'na, ailesine ve ashabına çokça salât ve selam eylesin!..

Bundan sonra... Ey Allah'ın kulları!.. Allah'dan hakkıyla korkun! Kim Rabbinden hakkıyla korkarsa yücelir. Kim de O'ndan yüz çevirirse doğru yoldan sapar.

Ey müslümanlar!.. Aile, toplumun temelidir. Milletler ve halklar ondan doğar. Ailenin çekirdeği karı ve kocadır. **(Ey insanlar! Doğrusu biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için milletlere ve kabilelere ayırdık.)** (49/el-Hucurât/13) Aile; Allah'ın insanlar için hazırladığı, içerisinde rahat ve sükunet bulacakları bir sığınaktır. Evlilik, kainatın imarıdır. Nefsin sükunet bulmasıdır. Hayatın bir eğlencesidir. Evliliğin gerçekleşmesiyle yaşam düzene girer. İffet ve namus korunur. Nikah ile Allah, birbirinden uzak akrabaları ve farklı soyları bir araya getirir. Allah, evlenene yeterlilik ve rızk bolluğu vadetmiştir. Allah'ın sözü mutlaka gerçekleşir. **(Eğer onlar fakir iseler, Allah lütfu ile onları zenginleştirir.)** (24/en-Nûr/32)

Eşlerin dertleri çok ve çeşitlidir. Fakat güzel geçim ve temiz sevgi bu dertleri yok eder. **(Onlarla iyi geçinin. Eğer onlardan hoşlanmazsanız (biliniz ki) Allah'ın, hakkınızda çok hayırlı kılacağı bir şeyden de hoşlanmamış olabilirsiniz.)** (4/en-Nisâ/19) Ailede azarlama ve sevgi, kızgınlık ve rıza olur. Erkeği edebi yükseltir ve aklı arındırır. Sevginin en yücesini ve muhabbetin en değerlisini gösterir. Hatayı affeder ve yanlışlıkları görmezden gelir. Kadın, eğri kaburga kemiğinden yaratılmıştır. Onu idare etmekle ve hoşlanmadığı davranışlarına sabretmekle işler yoluna girer. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kadınlara iyilikle davranın; çünkü onlar kaburga kemiğinden yaratılmıştır. Şüphesiz kaburga kemiğinin en eğri yeri en üstüdür. Düzeltmeye kalkarsan kırarsın. Öylece bırakırsan eğri olarak kalır. Kadınlara iyilikle davranın."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Eşin, senin çocuklarını dünyaya getirendir. Malını gözeten ve sırlarını koruyandır. Ona karşı alçakgönüllü ol ve güler yüz göster. Gülücük, nefisleri canlandırır ve kalplerdeki kini siler. Kadınların elbisesine, yaptığı yemeğe, süsüne övgüde bulunmak onların gönüllerini alır. İslam, sevgisinin artması amacıyla kadına karşı yalan söylemeyi mubah kılmıştır. Eşler arasında hediyeleşme, kalplerin anahtarıdır. Sevgiyi ve sevinci bildirir. Kadınla geniş olarak konuşmak, ketum ve kibirli davranmamak mutlu yaşamın niteliklerindendir. Ömer ibnu'l Hattâb radıyallahu anh şöyle der: "Erkeğin, toplum içerisinde yiğit dahi olsa ailesinin yanında (ona yakınlık ve kolaylık göstermede) çocuk gibi olması gerekir."

Yaşantında dosdoğru bir koca ol ki, karın da –Allah'ın izniyle- daha düzgün olsun. Gözünü sana helal olmayan şeylerden sakın! Çünkü günah, evlilik hayatında kötülüğe

alamettir. Açık-saçık filmleri ve dizileri izlemek erkeğin gözünde karısının güzelliğini giderir ve kadının gözünde kocasının değerini düşürür. Kalpler birbirinden uzaklaşır. Sevgi azalır ve muhabbet kaybolur. Anlaşmazlıklar baş gösterir.

Karına karşı, hayatın her alanında onun sana karşı nasıl olmasını istiyorsan öyle ol!. Çünkü senin ondan istediğini o da senden ister. İbni Abbas radıyallhu anh şöyle der: "Şüphesiz ben, onun benim için süslenmesinden hoşlandığım gibi eşim için süslenmeyi severim."

Eşinin eleştirisine açık yüreklilikle ve güler yüzle kulak ver. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in eşleri bazen O'nun görüşünü tartışırlardı da onlara kızmazdı.

Nefisin yüce olmasının bir göstergesi de, erkeğin karısının malından rızası olmadan hiçbir şey almamasıdır. Çünkü kadının malı kadınındır. Onun ihtiyacını iyilikle sağla ve cimrilik yapma! Eşinin seninle kendisiyle ilgili her konuda konuşmaktan hoşlandığını hatırla ve onu dinle! Bu, edebin kusursuz olmasındandır. Evine asık suratla ve somurtarak dönme! Çocuklarının senin şefkatine, yakınlığına ve onlarla konuşmana ihtiyacı vardır. Onlara alçakgönüllülükle yaklaş ve babalığını göster. Bırak; senin yönlendirmenle ve susup onları dinlemenle sevinsinler. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, kızı Fatıma'yı görünce ona "Merhaba ey kızım!" derdi. Sonra onu sağına ya da soluna oturturdu. Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Ev halkına karşı şefkatli olmak, erkekliğin zirvesidir. Berâ radıyallahu anh şöyle der: Ebu Bekr radıyallahu anh ile beraber onun evine girdik. Bir de ne görelim, kızı Aişe uzanmış yatıyordu. Hummaya yakalanmıştı. Ebu Bekr'in, onun yanağından öptüğünü ve "Nasılsın, yavrucuğum?" dediğini gördüm. Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Ev işlerine yardımcı olmak vefalı insanların niteliklerindendir. Aişe radıyallahu anha'ya "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem evinde ne yapardı?" denir? Şöyle der: "Beşerden bir beşerdi. Elbisesini temizler, koyununu sağar ve kendi işini görürdü." Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

Ev halkının ihtiyaçları için harcama yapmak, en iyi harcamalardandır. Arkadaşlarınla birlikteliğin sınırı aşarak çocuklarının hakkını çiğnemesin! Çünkü ailenin, senin üzerinde daha çok hakkı vardır.

Eşine, kendisinde beliren kusurları hatırlatma! Hatalarını ve ayıplarını yüzüne karşı sayma! Eşler arasındaki sorunları çocuklardan gizle! Çünkü onların çocuklar tarafından bilinmesi, terbiyelerini ve anne-babaya karşı saygılarını etkiler.

Öfkelenmek, kinin temelidir. Eşinle arandaki ilişki, bir anlık öfkenin kirletemeyeceği kadar değerlidir. Kızgınlıkla konuşmak yerine susmayı tercih et! Hataları affetmek akla ve takvâya daha yakındır. Ömer ibnu'l Hattâb radıyallahu anh şöyle der: "Kadınlar avrettir; onları evlerde gizleyin ve zayıflıklarını susarak tedavi edin."

Kadının kocası üzerindeki hakkı büyüktür. Akitlerle esir alınmış ve ahitlerle bağlanmıştır. Değerli insanlar eşlerine değer verir. Büyük insanlar onların kıymetini yüceltir. Aişe radıyallahu anha şöyle der: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Hatice radıyallahu anha'yı çokça anardı. Bir koyun kestiğinde onu parçalara ayırır sonra Hatice radıyallahu anha'nın arkadaşlarına gönderirdi. O'na, "Sanki dünyada Hatice'den başka kadın yok!" derdim." Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Zeki kadın, kalbini kocasına mesken yapar. Gönlünde ona karşı bir güven besler. Onunla konuşmasında güler yüzlü ve kanaatkar olur. Allah'a isyan olan şeylerin haricinde ona itaat ederek iyi geçinir. Kocasının iyiliğini ve ihsanını itiraf eder. Onun haklarını yerine getirir. Onun konumunun yüksekliğine ve değerinin büyüklüğüne inanır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bir kimseye birine secde etmesini emredecek olsaydım; kadına, kocasına secde etmesini emrederdim."** Şeyhulislam İbni Teymiyye rahimehullah şöyle der: "Allah'ın ve Rasulü'nün hakkından sonra kadının üzerinde kocanın hakkından daha çok vacip bir hak yoktur."

Saliha kadın, kocasının doğru yoldan saptığını görürse ona Allah'ı hatırlatır. Sadece dünya için çalışıp çabaladığını görürse ona ahireti hatırlatır. Hayatın çilelerine karşı ona yardımcı olur. Onun sırrını açığa vurmaz ve Allah'a isyan olmayan işlerde onun emrine karşı gelmez. Anne-babasına iyilik etmede kocasına yardım eder. Çünkü onu, onlar büyütüp yetiştirmiştir. Kocasını razı ederek Rabbinin rızasını kazanmak ister. Yanlışlarını takip etmez ve hatalarını ortaya dökmez. Gizli ve aşikar halinde onu korur. Varlığında ona ikramda bulunur, yokluğunda onun şeref ve namusunu muhafaza eder. Kocasına aşırı harcama yaptırmaz. Bütün derdi; kocasının rızasını kazanarak Rabbine itaat etmek, çocuklarını doğruluk ve istikamet üzere yetiştirmektir. Kocasına karşı sesini yükseltmez. Onun görüşüne karşı gelmez. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Hatice radıyallahu anha'ya cennette, içinde gürültü ve yorgunluk olmayan inciden bir ev müjdelemiştir. İbni Kesir rahimehullah şöyle der: "Çünkü o, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e karşı sesini yükseltmedi ve bir gün dahi onu yormadı. Bir gün dahi O'na bağırıp çağırmadı ve asla O'na eziyet etmedi." Hikmetli bir Arap kadını kızına evleneceği zaman şöyle nasihat eder: "Ey kızım! Sevdiğin ve sevmediğin her şeyde onun rızasını kendi rızandan ve arzusunu kendi arzundan üstün tutmazsan asla ondan istediğini elde edemezsin!" İffet, şerefli hayatın eksenidir. Kadının ziyneti, evinde oturmasıdır. Aişe radıyallahu anha şöyle buyurur: "Kadın için en hayırlısı erkekleri görmemesi ve erkeklerin de onu görmemesidir."

Dindardır; önce Rabbine sonra kocasına itaat eder. Ona karşı büyüklenmez ve idaresine karşı çıkmaz. Kocasıyla çekişmeye kalkmaz. Kocasının rahatı için koşar. Ona hizmet eder ve rızasını diler. Eli, kocasının elindedir. Kocası kendisine kızdığında onu razı edene kadar uyumaz. Bütün bunları; cenneti kazanmasının, Allah'ın kendisi üzerine farz kıldıklarını yerine getirmekle birlikte kocasına itaat etmesine bağlı olduğunu kesin olarak bildiği için yapar.

Ey müslümanlar!.. Nimete günahla şükredilmez. Kadının kocasına götürüldüğü zifaf gecesi ve düğün günü Allah'ın büyük nimetlerinden biridir. Buna sevinmek, hayayı bir kenara bırakarak olmaz! Düğün ve benzeri günlerde kadınların, kadınlar arasında da olsa açık-saçık elbiseler giymesi haramdır. Çünkü bu iffete terstir ve fitneye yol açar. Kadın zayıftır; velisi elinden tutmazsa heva ve hevese meyleder. Düğün gecelerinde çalgı ve müzik haramdır. Düğün gecesi def çalmak kadınlar için sünnettir. İslam bunu meşru kılmıştır ve yeterlidir; çalgı ve müzik gibi haram şeylere gerek yoktur. Tasvir, büyük günahlardandır. Tasvir yapan, lanetle ve cehenneme girmekle tehdit edilmiştir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Tasvir yapan herkes cehennemdedir."** Kadınların resimleri mahremleri olmayan erkeklerin eline geçebilir ve bu şekilde yuvalar yıkılır. İlim ehli, içerisinde kötü bir durum olan davete katılmanın, şayet o kötülüğü ortadan kaldırmaya kişinin gücü yetmiyorsa haram olduğunu söylemişlerdir. Düğün törenlerinde israf ve aşırıya kaçmak kocaya yüktür ve şeytanın teşvik ettiği bir yarıştır. Lükse harcanan mal,

biriktirilip kocanın bir ev sahibi olması ya da borcunu ödemesi için harcansa daha hayırlı olur.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(O (hakir) sudan bir insan yaratıp onu nesep ve sıhriyet akrabalıklarına dönüştüren O'dur. Rabbinin her şeye gücü yeter.)** (25/el-Furkân/54)

Allah beni ve sizi Yüce Kur'an ile mübarek eylesin...

İhsanı için Allah'a hamdolsun. Başarılı kılması ve nimetlendirmesi dolayısıyla Allah'a şükürler olsun. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. O'nun şânı yücedir. Ve şehadet ederim ki, nebimiz ve efendimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Allah O'na ve ailesine ve ashabına salât ve selam eylesin!..

Bundan sonra... Ey müslümanlar!.. Kadınlar arasında bir grup var ki hayâ, şikayetçi olmalarını engellemektedir. Çığlıkları kalbinin derinliklerinde gizlidir. Toplumda psikolojik bir çekişme yaşar. Üzüntü ve endişe ile geceler. Düşünce ve keder uykularını kaçırır. Günleri ve ayları değerlidir. Her gün güneş battığında mutlu yaşam hayalleri dağılır. Evde kalmaktan, annelik ve evlilik hayatını tadamamaktan korkarak üzüntü duyar. Hayatını eş seçiminde gereksiz şartlar öne sürerek boşa harcamıştır. Bir diğeri, eğitimi yuva kurmaya tercih etmiştir. Sonunda yaşının ilerlemesi nedeniyle erkeklerin ona rağbet etmemesi ile karşı karşıya kalır. Mutlu bir yuva ve çocuklardan mahrum olduktan sonra diplomanın ne değeri var!.. Bazı babalar da kızlarına zulmetmekte ve evliliklerini geciktirerek onlara acı çektirmektedir. Çalışmasına ve para kazanmasına göz dikerler. Bazıları da şeriata ters düşen adetlerin peşinden giderek kızını zorla amcasının oğluyla ve benzeriyle evlendirir ve ona zulmeder.

Erken evlilik bu gibi üzüntü verici durumlara düşmeyi engeller. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Aişe radıyallahu anha ile evlendiğinde o, salıncakta oynuyordu. Henüz dokuz yaşındaydı. Yaşının küçüklüğü onun insanların en yücesi ile evlenmesine, peygamber evinin sorumluluğunu yüklenmesine engel olmadı. Bilakis o, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in eşleri arasında en çok sevdiği idi. Delikanlılarımızın ve genç kızlarımızın erken yaşta evlenerek mutlu olmalarını sağlamak için şeriatımızdan ders alalım. Evliliği kolaylaştırarak toplumun yükselmesini ve sapmalardan korunmasını sağlayalım. Fitnelerin ortaya çıkmasıyla bu durum daha da zorunlu hale gelmiştir.

Filistin Halkı Asla Boyun Eğmeyecektir!

Şeyh Abdulbâri es-Sübeyti
16/05/1423 Hicri – 26/07/2002 Miladi

İslam ümmeti bu dönemde korkunç anlar ve büyük musibetler, şiddetli afetler ve arka arkaya gelen felaketler yaşamaktadır.

Ümmetin hali değişmiş, ağır bir yenilgi batağına düşmüştür. Kökleri yenmiş ve gövdesi çürümüş büyük bir ağaç gibidir. Asâlet ümmeti, yerinde oturan tembel bir ümmete dönüşmüştür. Ümmetimiz, birbirini boğazlayan dağınık gruplar haline gelmiştir. Bir felaketten kurtulurken bir başkasına uğramaktadır. Filistin'de hakların elden alınmasından ve toprakların gasp edilmesinden, Mescid-i Aksâ'nın kutsallığının çiğnenmesinden daha büyük ne olabilir?.. Bu gerilemeler, zayıflık ve dağınıklık dönemlerinde milletlerin başına gelir. Bir çok millet bu zor dönemi geçirmiş ve aynı yoldan geçmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Semûd'a gelince; onlara doğru yolu gösterdik ama onlar körlüğü, doğru yola tercih ettiler.)** (41/Fussilet/17) Ve şöyle buyurur: **(Kötü işi kendisine güzel gösterilip de onu güzel gören kimse (kötülüğü hiç istemeyen kimseye benzer) mi?)** (35/Fâtır/8) Yine şöyle buyurur: **(De ki: Size (yaptıkları) işler bakımından en çok ziyana uğrayanları bildireyim mi? İyi işler yaptıklarını sandıkları halde, dünya hayatında çabaları boşa giden kimselerdir.)** (18/el-Kehf/103-104) Yaratıcısını unutmuş ve bu nedenle bizzat kendisini de unutmuş bir ümmet... Allah Teâlâ ne doğru buyurur: **(Allah'ı unutup da Allah'ın da kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın.)** (59/el-Haşr/19) Ümmetin yaşantısına isabet eden en kötü şey dinin oyun ve eğlence, oyun ve eğlencenin ise din haline gelmesidir. Şüphesiz günahların büyük sonuçları vardır. Geçmiş ümmetlerden ve bir zamanlar varolan halklardan ne kadarını helak etmiştir. Bugünkü ümmetin binasını da çökertmeye devam etmektedir. **(Nuh'dan sonraki nesillerden nicelerini helak ettik. Kullarının günahlarını bilmek ve görmekte Rabbin yeterlidir.)** (17/el-İsrâ/17)

Bütün bunlarla beraber kötümser değiliz. Kötümserlik ve iman bir arada bulunmaz. Çünkü kötümserlik, Allah'ın rahmetinden ümit kesmek demektir. **(Şüphesiz kafirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden ümit kesmez.)** (12/Yusuf/87)

Filistin dramı ne ilktir, ne de sondur. Bu ümmet ne çok ve şiddetli sıkıntılar yaşamıştır. Filistin'deki sıkıntımızdan daha ağır sıkıntılar çekmiştir. Bu ümmet asla teslim olmamış ve ümidini kaybetmemiştir. Düşmanlarına karşı Allah kendisine zafer nasip edinceye kadar direnmiş ve mücadele etmiştir.

Ümmetin tarihinde tökezlemeler ve acılar vardır. Ancak diri ümmet, düştüğü yerden kalkar ve acılarını unutur. Daha da ötesi bu acılar, zafere kadar mücadeleye, çalışmaya ve ciddiyete sevkeden birer unsur olurlar. Ümmetin tarihinde iniş-çıkışlar vardır. Tarihin bir döneminde mensupları güçsüz düşmüştür. Sonra ümmet, yolundan sapan tarihi değiştiren yiğitler doğurmuştur. Allah'ın diğer ümmetlere üstün kıldığı bu ümmetin tarihinde nasıl ki zaman zaman aksamalar görülmüşse, ümmetin gözümüzün önündeki bugünkü durumu da, İslam sancağını taşımaya ve tarihin akışını yeniden değiştirmeye hazırlanan bir çok yiğidin doğumuna işaret etmektedir.

Ümmetin yaşamakta olduğu büyük olaylar mensuplarını gayrete getirmekte ve kararlılıklarını ateşlemektedir. İslam tarihi bize; zayıflık ve gerilemenin, düşmanların saldırısının ümmeti harekete geçirdiğini anlatır. Böylece yeniden sağlıklı düşünmeye başlar. Düşmanı püskürtecek, üstünlüğünü ve asâletini geri kazandıracak şekilde ciddi olarak çalışır.

Bu gibi olaylarda ümmet, kahraman mücahitler ve ilmi ile amel eden alimler ortaya çıkarır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ümmetimin misali yağmur misalidir. Sonunun mu yoksa başının mı hayırlı olacağı bilinmez."** Ve şöyle buyurur: **"Allah; Kıyamet'e kadar bu dinde, kendisine itaate yönlendireceği insanlar varetmeye devam eder."** Yine şöyle buyurur: **"Şüphesiz Allah, yeryüzünü benim için topladı ve onun doğusunu ve batısını gördüm. Şüphesiz ki ümmetimin mülkü, ondan benim için toplanan yere kadar ulaşacaktır."**

Bu olaylar, ümmetin düştüğü yerden ayağa kalkması, taşıdığı çağrının farkına varması ve tek bir sancak altında; "Lâ ilahe illallah Muhammedu'r Rasûlullah" sancağı altında toplanması için yazılmış kaderidir. Bununla beraber Allah'a karşı samimi olmalı ve fâni dünyaya ve Allah düşmanlarına dayanmamalıdır. Bilakis Allah'ın yardımına güvenmelidir. **(Siz Allah'a (dinine) yardım ederseniz Allah da size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar.)** (47/Muhammed/7)

Bu ağır sorumluluğu taşımada birbirimize yardımcı olmak ve tehlikeli bir dönemeç olarak karşımıza çıkan bu darboğazdan kurtulmak için İslam ümmetinin acılarını, kederlerini ve beklentilerini paylaşmaya devam etmemiz gerekir. Bu dönem, İslam ümmetinin seyrinde geçici ve kısa bir dönemdir.

İşte haber programları; her gün sabah-akşam duyarlı müslümana Filistin'deki kardeşlerinin yüreğini sarsan, kalbini acıyla sıkan ve üzüntüyle yüreğini dağlayan haberlerini taşıyor.

Bu suçsuz halk, yahudiler arazilerini ellerinden aldığından beri hiç güvenlik tatmadı. Yahudiler, onları evlerinden kovdu ve en kötü işkenceyi çektirdi. Buna rağmen halk erkeğiyle, kadınıyla ve çocuğuyla, yaralarıyla ve acılarıyla direnmeye devam etti. Neredeyse her ev bir sevdiğini ya da yakınını kaybetti. Şüphesiz bu, kararlılığın ve gururun portresidir.

Kanlı olaylar ve trajedik görüntüler… Cinayet ve yıkım… İnsanlık nedir bilmeyen acımasız bir barbarlıkla gelişigüzel yapılan saldırılar… Korkunçluğu bedenleri ürperten ve gözleri yaşartan trajediler…

İşgal gölgesinde toprakları elinden alınmış, taştan başka düşmana karşı koyacak bir şey bulamayan ve buna rağmen taşla direnen bir insanı görüp de bütün dünyanın vicdanı nasıl harekete geçmesin? Bu gerçekten dünyadaki herkesin duygularını harekete geçiren bir manzaradır. Kendisi taşla; düşmanı ise uçaklarla, roketlerle ve tanklarla savaşan bir insan görür. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Onlar, müstahkem şehirlerde veya duvarlar arkasında bulunmaksızın sizinle toplu halde savaşamazlar.)** (59/el-Haşr/14)

Sonra bu insan karşılaştığı zulüm ve baskıyı anlatma hakkından da mahrum edilir. Kurşunlara, uçaklara, tanklara ve toplara taşla karşı koyan çocukların akan temiz kanlarına işgalci düşmana karşı mücadelede sorumsuzca davranış gözüyle bakılır.

Sözlerine ve anlaşmalarına güvenilmeyen bir kavimle hangi barış yapılabilir ki?! Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ne zaman onlar bir antlaşma yaptılarsa, yine kendilerinden bir grup onu bozmadı mı? Zaten onların çoğu iman etmez.)** (2/el-Bakara/100)

Suç işlemekte ve katliam yapmakta ustadırlar. Utanç ve aşağılıkla dolu bir geçmişe sahiptirler. Tarihten ve olaylardan ders almazlar. Bunun yerine ihanetlerine devam ederler, pislikte ve hilekârlıkta ısrar ederler. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Rabbin, elbette Kıyamet gününe kadar onlara azabın en kötüsünü yapacak kimseler göndereceğini ilan etti. Şüphesiz Rabbin, cezayı çabuk verendir. Ve şüphesiz O; çokça bağışlayandır, çokça merhamet edendir.)** (7/el-A'râf/167)

Filistin'de yaşanan bütün sıkıntıların nedeni yahudilerdir. Fitneleri parmakları ile harekete geçirirler. Nefisleri adi, kalpleri hastalıklı ve niyetleri kötüdür. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ne zaman savaş için bir ateş yakmışlarsa Allah onu söndürmüştür. Onlar, yeryüzünde bozgunculuğa koşarlar; Allah da bozguncuları sevmez.)** (5/el-Mâide/64) İşte yahudilerin tarihi... Ne anlaşmalar bozdular! Ne sözler inkar ettiler! Ne ihanetler işlediler! Şiddetle saldırdılar ve suçsuz insanların; bebeklerin, yaşlıların ve kadınların kanını döktüler. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah'dan gelmiş olan bir ipe ve insanlar tarafından ortaya konan bir ipe (sisteme) sığınmaları müstesnâ, onlar (yahudiler) nerede bulunurlarsa bulunsunlar kendilerine zillet (damgası) vurulmuştur ve Allah'ın hışmına uğramışlardır.)** (3/Âl-i Imrân/112)

Yahudilerin büyüklenmesi haddini çok aştı ve azgınlığı son safhaya ulaştı. Suçsuz insanların temiz kanlarına susadı. Hiçbir insani değer ya da vicdan dinlemeden onların kanlarını akıttı. Şehirlerde ve kamplarda katliamlar yaptı. Ölülere işkence ederek ve sivil insanlara korku salarak her türlü ırkçılığı işledi. Müslüman halkın iradesini ve kararlılığını kıracağını zannetti. Fakat nerede?..

Müslüman Filistin halkı en parlak kahramanlık örneklerini ortaya koydu. Onlarca şehide, kat kat fazlası yaralılara ve yüzlerce gözaltına alınan esire rağmen; bütün şehirleri, köyleri ve kampları kapsayan kuşatmaya rağmen; her yerde işlenen katliamlara rağmen; bütün bunlara rağmen müslüman Filistin halkı şunu vurgulamaktadır: Teslim olmak yok!.. Zillete ve aşağılığa hayır! Ve zafere kadar cihad devam edecek!.. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Onların kalplerinde sizin korkunuz, Allah korkusundan daha fazladır.)** (59/el-Haşr/13) Bugün görüp işittiklerimiz bu mücahit halkın uzun sabrının ve büyük cihadının bir bölümüdür. Filistin halkı direnmiş, sabretmiş ve kararlılıkla karşı koymuştur. Peş peşe belalara uğramasına rağmen teslim olup boyun eğmemiş, bir gün bile küçüklük göstermemiştir. Ömer radıyallahu anh şöyle derken ne büyük düşünmüştür: "Hedefleriniz küçük olmasın. Değerli şeylere ulaşmada hedeflerin küçüklüğünden daha yetersiz bir şey görmedim." Bu halk, teslim olmaksızın arka arkaya şehit vererek ve en seçkin sabır örneklerini göstererek direnişine devam etmektedir. Filistin halkı İslam ümmetine nasıl izzetli ve şerefli yaşayacağını ve şehit olarak yüce bir şekilde nasıl öleceğini öğretmiştir. Ölüm sanatını güzel yapan ve nasıl şerefli bir ölümle öleceğini bilen ümmete Allah, dünyada değerli bir hayat ve ahirette kalıcı nimetler bağışlar.

Allah'ın yardım konusundaki değişmez kuralları ümmetin, dinin ahkamına ve Rabbinin şeriatına ne ölçüde bağlı olduğu ile irtibatlıdır. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

(Andolsun ki Peygamber kullarımıza söz verdik: “Şüphesiz onlar zafere eriştirilecektir ve bizim ordumuz şüphesiz üstün gelecektir.”) (37/es-Sâffât/171-173) Zafere götüren faktörler şunlardır: Düşmanla karşılaşınca sebat etmek, Allah ile bağ kurup O’nu zikretmek, ayrılık ve çekişmeden uzak durmak, savaşın yükümlülüklerine sabretmek… **(Ey iman edenler! Her hangi bir toplulukla karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah’ı çokça zikredin ki başarıya erişesiniz. Allah ve Rasulü’ne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin. Sonra korkuya kapılırsınız da gücünüz gider. Bir de sabredin; çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.)** (8/el-Enfâl/45-46) Müslümanlar eğer Allah’ın yolundan ayrılırlarsa zayıflığa ve zillete, yenilgiye ve hüsrana uğrarlar. Uykuları kaçıran, düşünceleri altüst eden ve yaşamı çekilmez hale getiren büyük tehlikeler ortaya çıkar. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Gevşemeyin ve üzüntüye kapılmayın. Eğer iman ediyorsanız, üstün gelecek olan sizsiniz!)** (3/Âl-i Imrân/139) Gevşemeyin; çünkü Allah, her şeye gücü yetendir. Sizi destekler ve size yardım eder. Düşmanınızın gücünü kırar. **(O (düşman) topluluğu takip etmekte gevşeklik göstermeyin. Eğer siz acı çekiyorsanız, onlar da sizin çektiğiniz gibi acı çekmektedir. Üstelik siz Allah’dan, onların ümit edemeyeceği şeyleri umuyorsunuz. Allah ilim ve hikmet sahibidir.)** (4/en-Nisâ/104) Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Öyledir; Allah, kafirlerin tuzağını bozucudur.)** (8/el-Enfâl/18) Zafer yalnızca Allah’ın elindedir. Azınlık, Allah’ın desteğiyle ne kadar kuvvetli olursa olsun çoğunluğa mutlaka galip gelecektir. **(Nice az kişiler vardır ki, sayıca kendilerinden çok olan topluluklara Allah’ın izniyle galip gelmiştir. Allah sabredenlerle beraberdir.)** (2/el-Bakara/249) **(Eğer sizden sabırlı yirmi (kişi) bulunursa ikiyüz kafire galip gelirler. Eğer sizden yüz (kişi) olursa kafir olanlardan bine galip gelirler. Çünkü onlar anlayışı olmayan bir kavimdir.)** (8/el-Enfâl/65) Hakkın ardında hakka yardım eden bir güçlü vardır ve sadece O, göklerin ve yerin ordularına sahiptir. Düşmana gelince, Allah onun hakkında şunu bildirir: **(Onlar size, incitmekten başka bir zarar veremezler. Sizinle savaşa girecek olsalar, size arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da edilmez.)** (3/Âl-i Imrân/111)

Şüphesiz ki dua; samimi bir kalpten ve temiz bir dilden çıkarsa; kardeşlerimize yardım etmesi ve sıkıntılarını gidermesi, kutsal değerleri yahudilerin pisliğinden temizlemesi ısrarla istenirse etkili bir silahtır. Özellikle de dua eden gecenin son üçte biri, Cuma günü, secde hali ve benzeri duanın kabul olunduğu vakitleri gözetirse daha etkili olur.

Sıcağın Şiddeti Cehennemin Nefesindendir

Şeyh Salâh el-Budeyr
23/05/1423 Hicri – 02/08/2002 Miladi

İzzet ve üstünlük sahibi olan, yakalaması şiddetli olan Allah'a hamdolsun. O; uyardıktan ve tehdit ettikten sonra kendisine isyan edenlerden intikam alan, kendisinden hakkıyla korkan ve takvâlı davrananlara ise içerisinde her türlü hayırdan bolca bulunan bir yurt ikram edendir. Kim bir salih amel işlerse kendi lehinedir. Kim de bir kötülük işlerse kendi aleyhinedir. Rabbin asla kullara zulmedici değildir. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Hamdedilmeye ve övülmeye layıktır. Ve şehadet ederim ki; Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Tevhide çağırandır. İsyan edeni sürekli yanan bir ateşle uyaran ve itaat edeni nimetleri tükenmeyen ve eskimeyen bir yurt ile müjdeleyendir. Allah O'na, ailesine ve ashabına çokça salât ve selam eylesin.

Bundan sonra... Ey Allah'ın kulları!.. Allah'dan hakkıyla korkun ve hiç durmadan rızasını kazanmak için çalışın! **(Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin ki Allah işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah ve Rasulü'ne itaat ederse, büyük bir kurtuluşa ermiş olur.)** (33/el-Ahzâb/70-71)

Ey müslümanlar!.. Allah, mahlukatı kendisine ibadet etsinler diye yaratmıştır. Kendisinden korkmaları için, büyüklüğüne işaret eden deliller koymuştur. Nefislerin sapmasını ve bozulmasını engellemesi, onları kurtuluşa ve doğruluğa sevketmesi için azabının şiddetini ve ceza yurdunu tanıtmıştır. Bu nedenle O'nun sakındırdığı ve korkuttuğu, Kitabı'nda zikrettiği ve tanımladığı, nebisi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in diliyle niteliklerini açıkladığı cehennemden sakının ve korkun!

Kızgınlığı ve öfkesi şiddetli olan, dayanılmazlığı gitgide artan bir yer... Koyu bir karanlık... Korkutucu bir karmaşa... Yakıcı bir felaket... **(Hem bırakmaz, hem vazgeçmez. İnsanın derisini kavurur. Üzerinde ondokuz (muhafız melek) vardır.)** (74/el-Müddessir/28-30) Alevi sönmeyen ve ateşi körelmeyen; sakinleri, Allah'ın rahmetinden özellikle uzaklaştırılan; arzulanan şeylerden ve mutluluktan mahrum bırakılan bir yurt... **(Onlar cehenneme girecekler. Orası ne kadar kötü bir kalma yeridir!)** (38/Sâd/56)

Katmanları ve çukurları, kapıları ve duvarları ile cehennemi hatırlamak kalpleri parçalar. Gözyaşları boşanır ve iniltiler birbirini takip eder. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Nefsim elinde olan (Allah'a) yemin olsun ki, şayet benim gördüğümü görseydiniz az güler ve çok ağlardınız."** Derler ki: "Ne gördün ey Allah'ın Rasulü?" Şöyle buyurur: **"Cenneti ve cehennemi gördüm."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Nu'man b. Beşir radıyallahu anh şöyle der: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i insanlara hitap ederek şöyle buyururken işittim: **"Sizi cehennemden sakındırırım, sizi cehennemden sakındırırım."** Öyle ki, omzundaki gömleği ayaklarının ucuna düştü." Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İki büyük şeyi unutmayın: Cennet ve cehennem."** Sonra ağlayarak şöyle der. Gözyaşları –anam babam O'na feda olsun-sakalının iki yanını ıslatmıştır. **"Muhammed'in nefsi elinde olan (Allah'a) yemin olsun ki, ahiret olayından benim bildiğimi bilseydiniz sahraya**

yürür, başlarınızın üzerine toprak serperdiniz.” Bu hadisi, Ebu Ya'lâ rivayet eder.

Ey müslümanlar!.. Cennet size ayakkabınızın bağından daha yakındır. Cehennem de öyle... Dünyada yaktığınız ateş, cehennem ateşinin yetmiş bölümünden biridir. Cehennem bu ateşten atmış dokuz kat daha yakıcı ve daha sıcaktır. Yazın hissettiğiniz kavurucu sıcak, cehennemin nefesinden size ulaşan bir nefestir. Buhari rahimehullah, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **“Cehennem, Rabbine şikayette bulunarak şöyle der: “Ey Rabbim! Bir kısmım diğer bir kısmımı yedi.” Bunun üzerine ona iki kez nefes alması için izin verilir: Kışın bir nefes ve yazın bir nefes; sıcağı en şiddetli bulduğunuzda ve soğuğu en şiddetli bulduğunuzda. Şüphesiz sıcaklığın şiddeti cehennemin kokusundandır.”**

Kıyamet günü cehennem getirilir. Yetmiş bin dizgini vardır ve her bir dizginde onu çeken yetmiş bin melek vardır. Kızgınlığını ve öfkesini dile getirmesi için getirilir. Günahkarlar, onu gördüklerinde ziyanda olduklarını kesin olarak anlar. İşte o an insanlar diz üstü çöker. İnsan yaptığını hatırlar ama bu hatırlamasının ona hiçbir faydası yoktur. **(“Keşke hayatım için bir şeyler yapıp gönderseydim!” der. O gün Allah'ın edeceği azabı hiç kimse edemez. O'nun vuracağı bağı hiç kimse vuramaz.)** (89/el-Fecr/24-26)

Derinliği yetmiş yıllık yol mesafesindedir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, bir yankı sesi duyar ve şöyle buyurur: **“Bu yetmiş yıl önce cehenneme atılan bir taştır ve cehennemde aşağıya düşmektedir ki şimdi dibine varmıştır.”** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Cehennem üzerine bütün dehşetiyle sırat kurulur. Üzerinde insanı kapan çengeller vardır. Mü'minler ondan amelleri ölçüsünce geçerler. Bazıları göz açıp kapayıncaya kadar, bazıları şimşek gibi, bazıları rüzgar gibi, bazıları kuş gibi, bazıları soylu atlar ve develer gibi geçer. İnsanlardan bir kısmı sağ-salim kurtulur. Bir kısmı düşe kalka geçer. Bir kısmı da üstüste cehenneme düşer. Onlardan bir kısmının ateş ayak bileklerine kadar gelir. Bir kısmının dizlerine kadar gelir. Bir kısmının beline kadar, bir kısmının da göğsüne kadar gelir. Hor ve hakir bir şekilde ateşe itilirler. Ateş, tencerenin kaynadığı gibi onları kaynatır. **(Oraya atıldıklarında, onun kaynarken çıkardığı uğultuyu işitirler.)** (67/el-Mülk/7) Açlıktan yakınırlar. Kendilerine günah ve isyan ehli için hazırlanmış, en kötü yiyecek verilir. **(Zakkum ağacı günahkarların yemeğidir. Tıpkı erimiş madenler gibi karınlarda kaynar. Bir başka yönden de kaynar suyun kaynaması gibidir.)** (44/ed-Duhân/43-46) Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Zakkumdan bir damla yeryüzüne damlatılsaydı, dünya ehlinin yaşamlarını acıtırdı. Ya onun yiyeceği o olur da ondan başka yiyeceği olmazsa hali nasıl olur?”** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

Onlara gıda vermeyen ve açlığı da gidermeyen, midelerine gitmeyen ve boğazlarından da geri çıkmayan kuru dikenden yiyecek verilir. Onlara cehennem ehlinden akan irinden ve kandan verilir. Susuzluktan boğazları kuruduğunda onlara kaynar su akıtan pınardan içirilir. Onlara kaynar su verilir. Madem onlar haram yemeye düşkündü, öyleyse onların mide ve bağırsaklarını parçalar. Madem onlar günahlara koştular, öyleyse onların âzâlarını harap eder. Madem onlar Allah'a isyan ettiler, öyleyse onların yüzlerini yakar. **(Ne kötü bir içecek ve ne kötü bir dayanak!)** (18/el-Kehf/29) Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Kaynar su,**

başları üzerine boşaltılır. Kafatasını delip geçerek içine kadar ulaşır. İçindekini söker alır ve ayaklarından çıkar. Sonra eski haline geri döndürülür.” Bu hadisi, İmam Ahmed ve Tirmizi rivayet eder.

Cehennem ehlinin azabı en hafif olanının ateşten bir çift ayakkabısı vardır. Bunlarla; tencere kaynar gibi beyni kaynar. Onların içinde azabı en hafif olanı olduğu halde, kendisinden daha şiddetli azap gören yok sanır.

Cehennemde, ateş parçaları ve katrandan gömlekler içinde yürekleri parçalayan ve sapasağlam dağların dahi dayanamayacağı azabı çekerler. Bukağılara vuruludurlar. Zincirler ve bağlar onlara iyice ağır gelir. Ayakları yanlara bağlanmış ve günahların zilleti, yüzlerini karartmıştır. Orada acı ile bağırıp çağırırlar. Yok olmayı isterler ama onlar için cehennem esaretinden asla kurtuluş yoktur. **(Bir de onlar için demir kamçılar vardır! Izdıraptan dolayı oradan çıkma gayretlerinin her defasında, oraya geri döndürülürler ve “Tadın bu yangın azabını!” denir.)** (22/el-Hacc/21-22) Kapılar yüzlerine kapatılır. İşte orada, dertler daha da büyür. **(Cehennemin yedi kapısı ve onlardan her bir kapı için ayrılmış bir zümre vardır.)** (15/el-Hicr/44) Üzerlerine üzüntü çöker ve azabın şiddetinden, cehennem vadilerinde ve dört bir yanında çılgına dönmüş bir halde ağlayarak bağrışırlar. **(“Ey Mâlik! Rabbin bizim işimizi bitirsin!” diye seslenirler. Mâlik de, “Siz böyle kalacaksınız!” der.)** (43/ez-Zuhruf/77) Üzüntüleri süreklidir ve hiç sevinmezler. Yerleri kesindir, bırakıp gidemezler. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Şüphesiz cehennem ehli öyle bir ağlar ki, gözyaşlarında gemiler yüzdürülse yüzer. Şüphesiz onlar (gözyaşı yerine) kan akıtırlar.”** Bu hadisi Hakim, sahih bir isnatla rivayet eder.

Hayatlarını ahiret için azık edinmeden boşa geçirdiklerine ağlarlar. Yaratıcının gazabına uğramaları onlar için ne büyük bir kayıp! Bütün insanlar arasında rezil olmaları ne kötü! Bağırıp çağırarak şöyle seslenirler: **(“Rabbimiz! Bizi çıkar, (önce) yaptığımızdan başkasını yapalım!”)** (35/Fâtır/37) **(“Rabbimiz! Yakın bir müddete kadar bize süre ver de senin davetine uyalım ve peygamberlere tâbi olalım.”)** (14/İbrahim/44) **(Rabbimiz! Gördük ve duyduk. Şimdi bizi geri döndür de salih amel işleyelim. Artık kesin olarak inandık.”)** (32/es-Secde/12) **(“Rabbimiz! Azgınlığımız bizi altetti; biz, bir sapıklar topluluğu idik. Rabbimiz! Bizi buradan çıkar. Eğer bir daha (ettiklerimize) dönersek, artık belli ki biz zalim insanlarız.”)** (23/el-Mü’minûn/106-107) Emrine karşı gelip durdukları, sınırlarını çiğnedikleri ve dostlarına düşmanlık ettikleri ilaha yalvarırlar. Haklarındaki hükmü kesinleşmiş, gazabına ve azabına uğradıkları ilaha yalvarırlar. **((Allah) buyurur ki: Alçaldıkça alçalın orada! Artık, bana konuşmayın!)** (23/el-Mü’minûn/108) Ağlayanlarına acınmaz ve yalvaranına cevap verilmez. İsteme vakti geçmiş ve günahları onları kuşatmıştır. Bir münadi çıkıp “Ey cennet ehli! Artık ebedilik var, ölüm yok! Ey cehennem ehli! Artık ebedilik var, ölüm yok!” diye ilan edinceye kadar kurtuluş ve çıkış ümit ederler. Sönmeyen bir ateş, ölmeyen bir nefis... **(Öldürülmezler ki ölsünler. Cehennem azabı da biraz olsun hafifletilmez.)** (35/Fâtır/36) **(Şurası muhakkak ki, kim Rabbine günahkar olarak varırsa, cehennem sırf onun içindir. O ise orada ne ölür, ne dirilir.)** (20/Tâhâ/74) Birbirlerini suçlar, birbirlerine lanet eder ve birbirlerini yalanlarlar. **(Her ümmet girdikçe, yoldaşlarına lanet eder.)** (7/el-A’râf/38) Bir kısmı diğerini inkar eder ve bazısı, bazısına lanet eder. Onları sapıklığa düşüren ve günahlara sürükleyenlere kızgınlıkları iyice artar ve şöyle derler: **(“Rabbimiz! Cinlerden ve insanlardan bizi saptıranları bize göster de onları ayaklarımızın altına alalım. Onlar,**

en aşağıda kalanlardan olsunlar!”) (41/Fussilet/29) Rahman’ın zikrinden gafil olan, kendisini Kur’an’dan alıkoyan ve kendisine günahı güzel gösteren dostuna şöyle der: **(“Keşke benimle senin aranda doğu ile batı arası kadar uzaklık olsaydı! Ne kötü arkadaşmışsın sen!”)** (43/ez-Zuhruf/38) Ancak bu onlara hiçbir fayda sağlamayacak. Çünkü onlar, azapta birlikte olacak. Her biri için iki kat azap olacak fakat onlar bunu bilmez.

Allah’ın kulları!.. İşte bunlar cehennemin ve cehennem ehlinin bazı nitelikleri... Cehennemden, Allah’a sığının! Cehenneme götürecek sözden ve davranıştan sakının! Bugün sizler, arka arkaya gelen fitneler ve kötülükler çağındasınız. Birbirine zemin hazırlayan, kendisine yönelen herkesi inancında ve ahlakında, düşüncesinde ve davranışında geriye götüren şüphe ve şehvet fitneleri... Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Sizin için en çok korktuğum, midelerinizde ve ferçlerinizde günaha düşüren şehvetler ve hevâ ve hevesin saptırıcı etkenleridir.”** Bir başka rivayette de, **“Fitnelerin saptırıcı etkenleridir”** buyurur. Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder. Yine, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Cennet hoşlanılmayan şeylerle kuşatılmış ve cehennem de şehvetlerle kuşatılmıştır.”** Bu hadisi, Buhari rivayet eder. Cennetin etrafındaki hoşlanılmayan kuşağı sabırla aşın. Kalpleri gaflet uykusundan uyandırın. Nefisleri, şehvet kaynaklarından uzak tutun. Allah’ın Kitabı ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in sünneti ile ilgilenin. Bilin ki sizler, mühlet verilen günlerdesiniz ve bunun arkasından ecel gelecek. Bugünü kendisine fayda vermeyen, gelecekte daha çok muhtaç ve aciz olacak.

Gafletten daha ağır bir uyku ve şehvetten daha kötü bir kölelik yoktur. Kalbin ölmesi gibi bir musibet daha yoktur. İhtiyarlıktan daha açık bir uyarıcı ve cehennemden daha kötü bir son yoktur. **(Bu ancak, insanlık için bir öğütten ibarettir. Hayır, hayır (öğüt almazlar)! Aya andolsun ki, dönüp gitmekte olan geceye andolsun ki, ağarmakta olan sabaha andolsun ki, o (cehennem) insanlık için, sizden ileri gitmek ya da geri kalmak isteyen kimseler için gerçekten pek büyük bir uyarıcıdır.)** (74/el-Müddessir/31-37)

Allah, beni ve sizleri Yüce Kur’an ile mübarek eylesin...

İhsanı için Allah’a hamdolsun. Başarılı kılması ve nimetlendirmesi dolayısıyla Allah’a şükürler olsun. Şehadet ederim ki Allah’dan başka ilah yoktur. O’nun şânı yücedir. Ve şehadet ederim ki, nebimiz ve efendimiz Muhammed, O’nun kulu ve rasulüdür. O’nun rızasına davet edendir. Allah O’na ve ailesine, ashabına ve din kardeşlerine salât ve selam eylesin!..

Bundan sonra... Ey Müslümanlar!.. Allah’tan hakkıyla korkun ve O’nu gözetin. O’na itaat edin ve asla O’na isyan etmeyin. **(Ey İman edenler! Allah’tan hakkıyla korkun ve doğrularla birlikte olun!)** (9/et-Tevbe/119)

Ey müslümanlar!.. Nefislerinizi ateşten kurtarın! Sizden sonrakiler sizden ibret almadan önce siz, sizden öncekilerden ibret alın. Tevbe edenlerin izinden gidin ve günahlarından dönenlerin yolunda yürüyün. Vakit; tevbe ve bağışlanma dileme, hataları ve günahları bırakma vaktidir.

Ey Allah’ın kulu!.. Ey Allah'ın sınırlarını çiğneyen ve doğru yoldan ayrılan!.. Tevbe etmekte acele et ve günah kirini temizle! Nefsini ateşten kurtar!

Allah Teâlâ **(Telaşa düştükleri zaman onları bir görsen! Hiç kaçacak yerleri yoktur, yakın bir yerden yakalanmışlardır.)** (34/Sebe'/51) buyururken, günah ehli nasıl olurda yaşamdan zevk alır!?.

Allah'ın kulları!.. Nefislerinizi ateşten kurtarın ve Cebbâr olan Allah'ın gazabından sakının! Adiyy b. Hâtim radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Sizden hiç kimse yok ki, kendisiyle arasında bir tercüman olmadan Rabbi onunla konuşmasın. Sağına bakar, daha önce yaptığı amelinden başka bir şey görmez. Soluna bakar, daha önce yaptığı amelinden başka bir şey görmez. Önüne bakar, tam karşısında duran cehennemden başka bir şey görmez. Yarım hurma ile de olsa, güzel bir söz ile de olsa cehennemden sakının!"** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Allah'ın kulları!.. Nefislerinizi ve eşlerinizi, çocuklarınızı ve emriniz altındakileri ateşten kurtarın! Bilin ki namazları ihmal etmek, kafirlere ve günahkarlara benzemek, televizyon kanalları aracılığıyla haramlara bakmak, açılıp saçılmak ve içki içmek; bunların hepsi cehennem ehlinin amellerindendir. Allah'a ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'e her karşı geliş, cehennem ehlinin bir amelidir. Cehennemden sakının ey Allah'ın kulları!.. Allah Tebârake ve Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim Allah'a ve peygamberine karşı isyan eder ve sınırlarını aşarsa Allah onu, devamlı kalacağı bir ateşe sokar ve onun için alçaltıcı bir azap vardır.)** (4/en-Nisâ/14)

Allah'ın kulları!.. Ey Rabb olarak Allah'ı, din olarak İslam'ı ve peygamber olarak Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'i kabul edenler!.. Rabbinizin çağrısına katılın ve tevbe edin!.. Rabbinizin şu çağrısına kulak verin: **(Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun! Onun başında iri gövdeli, sert yapılı, Allah'ın kendilerine buyurduğuna karşı gelmeyen ve emredildiklerini yapan melekler vardır.)** (66/et-Tahrim/6)

Bilin ki Allah; önce kendi nefsini, sonra melekleri ve son olarak da –ey mü'minler- sizleri zikrettiği kavlinde şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki Allah ve melekleri, Peygamber'e salât ederler. Ey mü'minler! Siz de O'na salât edin ve tam bir teslimiyetle selam verin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Ümmetin Kur’an ve Sünnet Metoduna İhtiyacı

Şeyh Hüseyn Âlu’ş Şeyh
30/05/1423 Hicri – 09/08/2002 Miladi

Muhterem müslümanlar! Kalplerin zevk alacağı ve kulakların hoşlanacağı bir konuya ihtiyacı var. Gölgesinde zihinlerin dinleneceği, bakışların ve basiretlerin genişleyeceği bir konuya ihtiyaç var.

Bu, sınırlı sürenin yetmeyeceği ve dilin tam olarak açıklayamayacağı bir konudur. Kalemler onu ne kadar yazsa da öneminden ve konumundan bir şey kaybetmeyecek bir konudur.

Bu; fertlerin en çok ihtiyaç duyduğu bir konudur. İslam ümmeti, içinde bulunduğu bu trajik ortamda onu anlamaya ve düşünmeye muhtaçtır.

Bu; kaynağı kurumayan, hayrı tükenmeyen ve bağışı kesilmeyen “nurani metot” konusudur.

Bu; Allah celle ve alâ’nın Muhammed ümmeti için seçtiği metottur. Bu metot; hayır ve saadet dolu olan, sonunda da ebedi kurtuluşa ve kalıcı nimetlere götüren bir hayat gölgesinde fertlerinin yaşantılarını belirler ve toplumlarının temellerini ayağa kaldırır.

Allah’ın kulları!.. Bu metot, hatları belirgin, kaynakları saf ve temiz, Kur’an ve Sünnet metodudur. Bütün örnek değerleri belirleyen, verimli ve parlak bir uygarlık kuran bir metottur. Bu metot, aşırılığa ve ihmale çağırmadan orta yola sevkeder.

İslam kardeşleri!.. Her ıslah çağrısı ve yaşantıyı güzelleştirme beklentisi Kur’an ve Sünnet’in yoluyla sınırlıdır. Kim bu yolu kabul ederse, karşılıksız ihsan edenin hayrını kabul etmiş ve isteklerin en yücesini elde etmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki bu Kur’an, en doğru yola iletir.)** (17/el-İsrâ/9)

Hayatı koruyan ve selametini garantileyen, şehvetleri kontrol altına alan ve zararını önleyen, fıtratı muhafaza eden ve asâletini kalıcı kılan ne varsa Kur’an ve Sünnet metodunda mutlaka ona işaret vardır.

Kur’an ve Sünnet metodu, bütün hayır çeşitlerine ve yollarına yöneltir. Beşeriyeti, kötülüklerden ve kötülük yollarından uzak tutar. Bu metotta ruh ve beden için, akıl için, fert ve toplum için, dünya ve ahiret için ince kurallar vardır. Bozulmamış fıtratın ve aydınlık düşüncelerin kucakladığı, sağlıklı akılların ve arınmış nefislerin kabulleneceği kurallar vardır. Bir metot ne zaman kalplere ve düşüncelere gıda, hastalıklara ve rahatsızlıklara şifa olursa; davranışların ve tasarrufların hareketini belirler, işleri ve durumları bilirse işte o zaman hayat; huzur ve mutluluk dolu bir hayat olur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Biz Kur’an’dan öyle bir şey indiriyoruz ki o, mü’minler için şifa ve rahmettir.)** (17/el-İsrâ/82) **(De ki: “O, iman edenler için bir hidayet ve şifadır.”)** (41/Fussilet/44)

İslam kardeşleri!.. Hayat ne zaman Kur’an’ın metoduna ve İnsanların Efendisi sallallahu aleyhi ve sellem’in metoduna uygun olarak kurulursa, o örnek bir hayat olur. Onunla nefislerden mutsuzluk kalkar ve akıllardan karmaşa silinir. Göğüslerden

sıkıntı ve endişe uzaklaştırılır. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Şayet benden size bir hidayet gelir de her kim ona tâbi olursa, onlar için korku yoktur ve onlar üzülmezler.)** (2/el-Bakara/38) Ve şöyle buyurur: **(Artık, benden size bir hidayet geldiğinde, kim benim hidayetime uyarsa o sapmaz ve bedbaht olmaz.)** (20/Tâhâ/123)

İslam ümmeti!.. İslam ümmeti için dünyada da, ahirette de Kur'an ve Sünnet'e sarılmaktan başka şeref yoktur. Şeriat ve yol olarak, hüküm ve yargı olarak, inanç ve davranış olarak, ahlak ve âdâp olarak Kur'an'ın metodu ve Peygamber'in yolu üzere yürümedikten sonra İslam ümmeti, izzetinin zirvesine asla ulaşamaz. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Sen, sana vahyedilene sımsıkı sarıl. Zira sen, dosdoğru yoldasın. Doğrusu Kur'an, sana ve kavmine bir ikaz ve öğüttür; yakında ondan sorguya çekileceksiniz.)** (43/ez-Zuhruf/43-44)

Ey müslümanlar!.. Fertleriyle ve halklarıyla bugünün dünyası, bitmek tükenmek bilmeyen tamahlarla doludur. İnsanlar yerler-içerler fakat doymazlar. Fertleri ve devletleri acizliğe, yok olmaya ve mutsuzluğa götürebilecek; belki de büyük bir kötülüğe ve yıkıma sürükleyecek bir yaşam sürmektedirler. Böyle bir ortamda akıllı insanlar acaba Allah azze ve celle'nin çağrısına katılmaktan başka kurtuluş ve çıkış olmadığını fark ediyor mu? Bu çağrı durumları düzeltecek ve ortamları güzelleştirecek bir çağrıdır. **(Ey insanlar! Şüphesiz size Rabbinizden kesin bir delil geldi ve size apaçık bir nur indirdik. Allah'a iman edip O'na sımsıkı sarılanlara gelince, Allah onları kendinden bir rahmet ve lütuf içine sokacak ve onları kendine giden dosdoğru bir yola yönlendirecektir.)** (4/en-Nisâ/174) Yöneticiler ve yönetilenler olarak İslam ümmetinin mensuplarının bu yola koyulması gerekir. Çünkü o olmazsa sürekli sıkıntılar, kayıplar ve mutsuzluklar içinde yaşarlar. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Her kim Allah ve Rasulü'ne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur.)** (33/el-Ahzâb/36) Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizin aranızda ona sımsıkı sarıldığınızda sapmayacağınız bir şey bıraktım: Allah'ın Kitabı." "Sizleri, gecesi gündüzü gibi olan aydınlık bir yol üzere bıraktım. Ondan ancak helak olan sapar."**

İslam kardeşleri!.. Geriye dönüp muhasebe yapmanın vakti gelmiştir. İslam ümmeti, bugün çektiği bu sıkıntıları çekerken durumunu gözden geçirmeli ve gafletinden uyanmalıdır. Sonra, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e tâbi olanların ciddi ve samimi bir şekilde O'nun dininden kendi yaşantılarında ne olduğuna, O'nun ahlakından kendi ahlaklarında ne bulunduğuna bakmalarının vakti gelmiştir. **(Namazı kılın, zekatı verin ve Rasul'e itaat edin ki merhamete nail olasınız.)** (24/en-Nûr/56) İslam ümmetinin, Allah celle ve alâ ile ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti ile bağını kuvvetlendirmesi gerektiğini bilmesinin vakti gelmiştir. Bu bağı görünüşte değil özde kuvvetlendirmeli, gösterişte değil gerçekte kurmalıdır. **(İman edenlerin Allah'ı anma ve O'ndan inen gerçek için kalplerinin saygıyla yumuşaması zamanı gelmedi mi?)** (57/el-Hadid/16) Fertler ve toplumlar olarak, yönetenler ve yönetilenler olarak İslam ümmeti ancak işlerini ve durumunu; ahlakında ve yaşantısında, savaşında ve barışında, ilminde ve amelinde, adetlerinde ve ibadetlerinde Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem'in metoduna göre düzelttiği zaman kurtuluşa erecektir. **(Andolsun ki Rasulullah'ta sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için güzel bir örnek vardır.)** (33/el-Ahzâb/21)

Ey müslümanlar topluluğu!.. İslam düşmanları, müslümanların birliğini parçalamakta ısrarlılar. Müslümanları bölmek için planlar yapıyorlar. Müslümanların haklarını gasbetmek için birbirlerini yardıma çağırıyorlar. Yeryüzünü parça parça edip insanları gruplara bölmek, yeni yetişen nesillerin beyinlerini yıkamak istiyorlar. Ne din bırakıyorlar ne de dünya...

Evet; İslam ümmetinin, düşmanları olduğunu bilmesi gerekir. Ağızlarından, kalemlerinden ve medya organlarından ateş püskürür, kin ve düşmanlık saçarlar. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kin ve düşmanlıkları ağızlarından (dökülen sözlerden) belli olmuştur. İçlerinde sakladıkları (düşmanlık) ise daha büyüktür.)** (3/Âl-i Imrân/118)

İslam ümmeti acaba kendisine isabet edenin, bir çok alanda dine bağlılığının eksikliği ve Alemlerin Rabbi'nin şeriatını beşeri kanunlarla değiştirmesi nedeniyle olduğunun farkında mıdır?!.

İslam ümmeti, Kur'an ve Sünnet'in yolundan uzak bir çok metot denemiştir. Bütün bu denemelerde, başarısızlık ve aşağılıktan başka bir şey elde etmemiştir. Çeşitli aşağılamalar tatmış ve zulümler görmüştür. Daha da ötesi müslümanlar, birçok felaket ve üst üste yığılan sorunlar yaşamıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Yoksa siz, Kitab'ın bir kısmına inanıp bir kısmını inkar mı ediyorsunuz? Sizden böyle davrananların cezası ancak dünya hayatında rüsvaylıktır. Kıyamet gününde ise en şiddetli azaba itilirler. Allah, sizin yapmakta olduklarınızdan asla gafil değildir.)** (2/el-Bakara/85)

Ey müslümanlar topluluğu!.. Ümmetimiz zayıflama ve bölünme dönemleri yaşasa da, muhakkak ki bütün ümmetler bir takım gel-git aşamaları yaşar. Allah'ın kuralları ve kaderi geçerlidir. Günler geçer, zaman değişir. Bu hayatta güçlü olan, ebedi olarak güçlü kalmaz. Güçsüz de sonsuza kadar güçsüz olmaz. Fakat Allah'ın kurallarından biri de şu ayette belirttiğidir: **(Gerçek şu ki; bir toplum kendi özünde olanı değiştirmedikçe Allah da hallerini değiştirmez.)** (13/er-Ra'd/11) Ümmetin üzerine düşen mutlak görev, bu kurallar çerçevesinde durumuna bakmasıdır. Güçsüz olduğu noktalar üzerinde düşünmesi gerekir. Islah yolunun, Kur'an ve Sünnet metoduyla güzel bir şekilde ilişki kurmakta olduğunu bilmesi gerekir. Bütün darlıklardan ve engellerden kurtulmak için samimi bir şekilde Allah'ın dinine dönmekten, her açıdan Allah azze ve celle'ye sığınmaktan ve tam olarak O'na bağlanmaktan başka bir yol olmadığını bilmelidir. İşte bu, yerinde bir karardır. Güç ve hükümranlık kaynağıdır. Üstünlük yolu ve güvenlik sahilidir. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Kim Allah'dan hakkıyla korkarsa, ona bir çıkış yolu ihsan eder.)** (65/et-Talâk/2) Ve şöyle buyurur: **(Kim Allah'dan hakkıyla korkarsa, ona işinde bir kolaylık verir.)** (65/et-Talâk/4)

Değişimler konusunda Allah'ın kurallarını iyi anlayalım! Üstünlük ve hükümranlık yollarını idrak edelim. Kur'an ve Sünnet ışığında güçsüz olduğumuz noktaları inceleyelim. Hayatı, Kur'an ve Sünnet metodu üzerine bina edelim. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Muhakkak ki sizden kim benden sonra yaşarsa, çok ihtilaflar görecek. Sünnetime ve benden sonraki Raşid Halifeler'in sünnetine sarılın. Onlara sımsıkı tutunun ve azı dişlerinizle (yani sımsıkı) onlara yapışın! İşlerin sonradan uydurulanlarından sakının!"**

Şüphesiz ki İslam ümmeti, Allah Teâlâ'nın onu övdüğü hayırlı ümmet olma niteliğini ancak Allah'ın Kitabı'na güçlü bir şekilde sarıldığı, Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem'in yolunda kararlılıkla yürüdüğü ve öğretilerine kesin olarak boyun eğdiği zaman kazanacaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Elif, Lâm, Râ. (Bu Kur'an); insanları Rablerinin izniyle karanlıktan nura, yegane galip ve hamde layık olan Allah'ın yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz bir kitaptır.)** (14/İbrahim/1)

Kur'an-ı Kerim'den ve Peygamberlerin Efendisi'nin sünnetinden, kırıldığı zaman azmimizi güçlendirecek, zayıfladığı zaman arzularımızı harekete geçirecek bilgiler edinelim!

Ey müslümanlar!.. Açıkça sorulması ve samimiyetle tartışılması gereken bazı soruları mutlaka sormamız gerekir: "Kur'an-ı Kerim'in ve Sünnet-i Nebeviyye'nin yargıda ve kanunlardaki konumu nerede?" "Eğitim ve öğretim metotlarındaki konumu nerede?" "Ekonomi ve medya alanlarındaki ayrıcalığı nerede?" "Fertlerin âdâbındaki ve toplumların ahlakındaki etkisi nerede?"

Ey kardeşler!.. Gafletten kurtulmak için, Allah'ın yoluna ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in yoluna yönelme duygularını uyandırmak için bu sorgulamayı mutlaka yapmak gerekir.

Allah'ı bilen ve hakkını yerine getirmeyen, Kur'an okuyan ve onunla amel etmeyen, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i sevdiğini öne süren ve sünnetini terk eden kimsenin hayatı acaba nasıl doğru olur?!. Hevâ ve hevesini önüne koyan, şehveti kumandanı ve gafleti bineği yapan, her asi şeytana uyan aradığı mutluluğu nerede bulur?!. Kızgınlığı ve rızası dünya içindir. Heva ve heves gözünü kör, kulağını sağır eder. Kalbi viranedir; ne günahların yarasından acı duyar, ne de hakkı bilmemesi ona rahatsızlık verir. **(Allah ve Rasulü bir işe hüküm verdiği zaman, iman etmiş bir erkek ve iman etmiş bir kadına, o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Her kim Allah'a ve Rasulü'ne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur.)** (33/el-Ahzâb/36)

Kur’an Ayetleri En İyi Öğüttür

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
07/06/1423 Hicri – 16/08/2002 Miladi

El-Melik, el-Kuddûs, es-Selâm olan; izzet ve celâl sahibi olan Allah’a hamdolsun. Rabbime hamdeder, yüce nimetleri için O’na şükrederim. Şehadet ederim ki, Allah’dan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. En güzel isimler ve yüce sıfatlar O’nundur. Ve şehadet ederim ki; nebimiz ve efendimiz Muhammed, O’nun kulu, seçkin elçisi ve dostudur. Alah’ım! Kulun ve rasulün Muhammed’e, ailesine ve değerli sahabilerine salât ve selam eyle!.. Bundan sonra...

Allah’dan hakkıyla korkun. Çünkü Allah’dan hakkıyla korkmak, Kıyamet günü için en iyi azıktır. Bilin ki ey Allah’ın kulları; öğütlerin en hayırlısı Allah’ın Kitabı’ndaki ayetler ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in hadisleridir. Kur’an-ı Kerim’in ayetleri, gafilleri uyandırır. Cahilleri bilgilendirir. Günahkarları sakındırır ve Allah’dan korkanların umudunu canlı tutar. Yüce Kur’an’ın ayetleri kalpleri temizler ve nefisleri arındırır. Ahlâkı güzelleştirir ve halleri düzeltir. Toplumun bağlarını güçlendirir. Pislikleri ve rezillikleri engeller. Salih ve faziletli amellere teşvik eder. Allah’ın Kelâmı’ndan çokça işittiğimiz ve okuduğumuz bir ayet var ki; bize, bu ayetin anlamını gereği gibi düşünmek ve onunla amel etmek düşmektedir. Bu ayet, bütün hayırları içerisinde toplamakta ve tüm kötülüklerden de sakındırmaktadır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki Allah adaleti, ihsanı ve akrabaya vermeyi emreder. Fuhşiyâtı, münkeri ve azgınlığı da yasaklar. Düşünüp tutasınız diye size öğüt verir.)** (16/en-Nahl/90)

Allah her türlü hayrı emretmese ve her türlü kötülükten sakındırmasaydı, helal ve haram açıklanmasa, hak ve batıl bilinmeseydi; şeriatın hükümleri ve iman olmasaydı ademoğlu hayvanlardan daha aşağılık olurdu. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(De ki: Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Doğrusu ancak akıl sahipleri bunları hakkıyla düşünür.)** (39/ez-Zümer/9) Ve şöyle buyurur: **(Biz Müslümanları, günahkarlar gibi tutar mıyız hiç?)** (68/el-Kalem/35) **(Yoksa biz, iman edip de salih ameller işleyenleri, yeryüzünde bozgunculuk yapanlar gibi mi tutacağız? Veya Allah’tan hakkıyla korkanları, günahkarlar gibi mi sayacağız?)** (38/Sâd/28) **(Andolsun ki biz, cehennem için cin ve insanlardan çok kimseler yaratmışızdır. Onların kalpleri vardır, fakat bunlarla anlamazlar. Gözleri vardır, fakat bunlarla görmezler. Kulakları vardır, fakat bunlarla işitmezler. Onlar, dört ayaklı hayvanlar gibidir. Hatta daha da sapıktırlar. Onlar, gafil olanların ta kendileridir.)** (7/el-A’râf/179)

“Şüphesiz ki Allah, adaleti emreder.” Allah, adaleti farz olarak emreder. Adalet, haktır. Allah Teâlâ’ya karşı bir görev ve mahlukata karşı bir görevdir. Şeriatın emrettiği her şey; bu emir farz olsun, vacip olsun ya da müstehap olsun; davranış ya da söz olsun; adalet ve haktır. Adalet, dengeli bir seçimdir. Allah’ın emrettiği en yüce şey yalnızca Allah’a ibadet etmek, yani tevhittir. Sonra; mahlukâtın haklarını yerine getirmektir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah’a ibadet edin, O’na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşunuza ve uzak komşunuza, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa, ellerinizin altında bulunanlara iyilik edin. Allah, büyüklenip böbürlenenleri elbette sevmez.)** (4/en-Nisâ/36)

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şu hadisinde işaret ettiği imanın şubelerinin hepsi bu yüce ayette tasnif edilmiştir: **"İman yetmiş küsur şubedir. En yücesi "Lâ ilahe illallah/Allah'dan başka ilah yoktur" sözüdür. En düşüğü ise, yoldan eziyet verici bir şeyi kaldırmaktır. Hayâ, imandan bir şubedir."** Bu hadisi Müslim, Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla rivayet eder. Çünkü imanın her şubesi adalet ve haktır. Doğru ve üstün bir seçimdir. İhsan, ayette emredilen adalettendir. Fakat konumunun önemi, dünya ve ahiretteki genel faydası nedeniyle ayrıca zikredilmiştir. İslam'da ihsan, nefse ihsan etmeyi de kapsar. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kötülüğünü insanlardan alıkoyman; nefsine, senden bir sadakadır."** Bu hadisi Müslim, Ebu Zerr radıyallahu anh kanalıyla rivayet eder.

İslam'da ihsan, mahlukâta ihsanı da içine alır. İhsan, hayır sarfetmek ve kötülüğü alıkoymaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İhsan edin; şüphesiz Allah, ihsan edenleri sever.)** (2/el-Bakara/195) Ve şöyle buyurur. **(Sizinle din hususunda savaşmamış, sizi yurtlarınızdan çıkarmamış olanlara iyilik yapmanızı ve onlara adaletli davranmanızı Allah size yasaklamaz. Çünkü Allah, adaletli davrananları sever. Ancak Allah; sizinle dininiz sebebiyle savaşmış, sizi yurtlarınızdan çıkarmış ve çıkarılmanıza yardım etmiş kimseleri dost edinmenizi size yasaklar. Kim onları dost edinirse, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.)** (60/el-Mümtehine/8-9)

İslam, hayvanlara dahi ihsanda bulunmayı ve acımayı emreder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz Allah, her şey için ihsanı farz kılmıştır."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

"Akrabaya vermeyi emreder." Bu da, ihsandan bir bölümdür. Fakat, önemi nedeniyle özellikle zikredilmiştir. Çünkü akrabalara ihsanda bulunmak, başkalarına ihsanda bulunmaktan daha üstündür. Akrabalara bağışta bulunmak; onların, müslümanın üzerindeki vacip ve müstehap haklarını yerine getirmektir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim ecelinin geciktirilmesini ve rızkının genişletilmesini isterse akrabalık bağını korusun."**

Allah Teâlâ'nın **"Fuhşiyâtı ve münkeri yasaklar"** kavline gelince; fuhşiyât, aklın çirkin gördüğü ve şeriatın yasakladığı, Allah'ın yasakladığı ve azap ile tehdit ettiği her şeydir. Allah'ın yasakladığı en büyük şey; duada, yardım dilemede ve benzeri ibadetlerde Allah'a şirk koşmaktır. Allah Teâlâ, Lokman aleyhisselam'ın oğluna şöyle dediğini zikreder: **(Oğulcuğum! Allah'a şirk koşma! Muhakkak şirk, büyük bir zulümdür.)** (31/Lokman/13)

Küfrün şubeleri, nifakın şubeleri ve büyük günahların hepsi bu ayette zikredilmiş ve yasaklanmıştır. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Yedi büyük günahtan sakının!"** Denilir ki: "Onlar nelerdir, ey Allah'ın Rasulü?" Şöyle buyurur: **"Allah'a şirk koşmak, sihir, Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymak, faiz yemek, yetim malı yemek, düşmanla karşılaşıldığı gün (savaş alanından) geri dönüp kaçmak ve hiçbir şeyden habersiz evli mü'min kadınlara iftira atmak."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Fuhşiyât; zina, livâta, içki içmek ve uyuşturucu kullanmak gibi fiilleri kapsar. Küfrü telaffuz etmek, yalancı şahitlik yapmak, iftira etmek, sövmek ve benzeri sözleri kapsar. Kibir, haset, kendini beğenmek, insanları küçümsemek ve benzeri kalbin

amellerini de kapsar. Münker; bozulmamış düzgün fıtratların kabullenmediği, Allah'ın yasak kıldığı şeylerdir. Azgınlık ise; başkasına haksız yere düşmanlık ve zulüm yapmaktır. Azgınlığı ve düşmanlığı; güçlü, güçsüze karşı yaparsa günahı daha da büyük olur. Dünyada; azgınlık yapmaktan ve akrabalık bağlarını koparmaktan başka cezası daha hızlı olan bir günah yoktur. Bununla birlikte onun için, Allah'ın ahirette hazırladığı azap da vardır. **(Ey iman edenler! Sizi, size hayat verecek şeylere çağırdığı zaman Allah ve Rasulü'nün çağrısına uyun. Bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer ve muhakkak O'nun huzurunda toplanacaksınız.)** (8/el-Enfâl/24)

Rahman ve Rahim olan Alemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun. O'na hamdeder ve O'na şükrederim. O'na tevbe eder ve O'ndan bağışlanma dilerim. Şehadet ederim ki Allah'dan başka ilah yoktur. Ve şehadet ederim ki; nebimiz ve efendimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Allah'ım! Kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine ve tüm ashabına salât ve selam eyle! Bundan sonra...

Ey Allah'ın kulları! Allah'dan hakkıyla korkun! **(Bir de Allah'a döndürüleceğiniz bir günden korkun! Sonra herkese kazandığı eksiksiz verilecek ve onlara zulmedilmeyecektir.)** (2/el-Bakara/281)

Abdullah b. Mes'ûd radıyallahu anh şöyle der: Faziletli ahlakı en çok içerisinde toplayan ayet, Allah Teâlâ'nın şu kavlidir: **(Şüphesiz ki Allah adaleti, ihsanı ve akrabaya vermeyi emreder. Fuhşiyâtı, münkeri ve azgınlığı da yasaklar. Düşünüp tutasınız diye size öğüt verir.)** (16/en-Nahl/90) **(Ey iman edenler! Allah'a ve Rasulü'ne itaat edin! Dinleyip durduğunuz halde ondan yüz çevirmeyin. Kendileri dinlemedikleri halde "Dinledik" diyenler gibi de olmayın!)** (8/el-Enfâl/20-21) Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, bir hadis-i şerifte şöyle buyurur: **"Size yasakladığım şeyden kaçının. Size emrettiğim şeyi ise gücünüz yettiğince yerine getirin."**

Allah'ın kulları!.. **(Şüphesiz ki Allah ve melekleri, Peygamber'e salât ederler. Ey mü'minler! Siz de O'na salât edin ve tam bir teslimiyetle selam verin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Allah'a Davet

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
14/06/1423 Hicri – 23/08/2002 Miladi

İyilik ve rahmet sahibi Allah'a hamdolsun. O, selamet yurduna çağırır ve dilediğini doğru yola iletir. Rabbim'e hamdeder ve O'na şükrederim. O'na tevbe eder ve O'ndan bağışlanma dilerim. Bütün hayırlarla O'na övgüde bulunurum. Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki; nebimiz ve efendimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Basiretle Allah'a davet etmiş ve Allah yolunda hakkıyla cihat etmiştir. Allah'ım! Kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine ve ashabına çokça salât ve selam eyle; onları mübarek kıl!..

Bundan sonra... Ey mü'minler!.. Allah'tan hakkıyla korkun. Allah'a ve Rasulü'ne itaat edin. Umulur ki kurtuluşa erersiniz. Bilin ki ey Allah'ın kulları; Allah'ın kullarına bağışladığı en büyük nimet ve dilediğine verdiği en büyük ihsan, Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem ile gönderdiği faydalı ilim ve salih ameldir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Andolsun ki Allah mü'minlere içlerinden, kendilerine Allah'ın ayetlerini okuyan, kendilerini arındıran, kendilerine Kitap ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermekle büyük bir lütufta bulunmuştur. Halbuki daha önce onlar, gerçekten apaçık bir sapıklık içinde idiler.)** (3/Âl-i Imrân/164) Ve şöyle buyurur: **(Bilakis sizi imana muvaffak etti diye, Allah size minnet eder. Eğer siz, doğru söyleyen kimseler iseniz.)** (49/el-Hucurât/17) Yine şöyle buyurur: **(Nitekim aranızda, size ayetlerimizi okuyan, sizi arındıran, size Kitabı ve hikmeti öğreten, bilmediğiniz şeyleri size bildiren sizden bir peygamber gönderdik. Öyle ise; beni anın ki, ben de sizi anayım. Bana şükredin ve asla bana nankörlük etmeyin!)** (2/el-Bakara/151-152)

Kim; Allah'ın, Rasulü Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem ile gönderdiğini alır ve ona sımsıkı tutunursa, Allah ona dünya ve ahiret iyiliğini birlikte verir. Kim de; Allah korusun, bundan mahrum olursa, bedbahtlık kendisini kuşatmış ve belaya uğramıştır. Elde ettiği nasibinin ve tattığı zevklerin kendisine bir faydası olmaz. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim dünya hayatını ve onun süsünü arzu ederse, onlara amellerinin karşılığını orada tamamen öderiz. Onlar bu hususta zarara uğratılmazlar. İşte onlar, ahirette ateşten başka bir şeyleri olmayacak kimselerdir. Orada, işledikleri şeyler boşa gitmiştir. Zaten yapıyor oldukları da hep batıldı.)** (11/Hûd/15-16) Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, bir hadis-i şerifte şöyle buyurur: **"Dünya ehlinin en çok nimet verileni getirilir ve cehenneme daldırılır. Ona denir ki: "Hiç nimet gördün mü?" O; "Hayır; Allah'a yemin olsun ki, hiçbir nimet görmedim" der. İnsanların en sefil olanı getirilir ve bir kez cennete daldırılır. Ona denir ki: "Hiç sefillik gördün mü?" O; "Hayır; Allah'a yemin olsun ki, hiçbir sefillik görmedim" der."**

Ey müslümanlar!.. Allah'ın size ihsan ettiği hak yolda olma nimeti ve sizlere bağışladığı din nimeti, ancak basiret üzere Allah'a davetle tamamlanır ve eksiksiz olur. Müslüman; yüksek derecelere, ancak İslam'a ve imana davet ile ulaşır. Allah Tebârake ve Teâlâ; konumunun yüceliği, etkisinin güzelliği, insanlara ve ülkelere faydasının genelliği nedeniyle daveti istikametten önce zikrederek şöyle buyurur: **(İşte bundan dolayı sen davet et. Emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Onların arzularına uyma ve de ki: "Ben, Allah'ın indirdiği bütün kitaplara**

iman ettim. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah; bizim de Rabbimizdir, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz de sizindir. Bizimle sizin aranızda artık bir delile gerek yoktur. Allah, hepimizi bir araya toplayacaktır ve dönüş yalnız O'nadır.) (42/eş-Şûrâ/15)

Bu mübarek ayet-i kerimede Allah, İslam'ın yükümlülüklerini ve vaciplerini iki kısma ayırmıştır: Bir kısım; istikamet (dosdoğru olmak), nefsin doğruluğu ve hâlin doğruluğudur. Diğer bir kısım ise; hak ve batılı, hayır ve şerri, tevhid ve şirki açıklayarak insanları hakka davet etmek ve onlara iyilikte bulunmaktır. İslam'a davete Allah, bizzat kendisi başlamıştır. Bizzat Allah Teâlâ'nın insanları hak dine davet etmesi, Allah'a davet edenlere şeref olarak yeter! Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Hep birden barışa girin. Şeytanın adımlarına uymayın. Gerçekten o, sizin apaçık düşmanınızdır.)** (2/el-Bakara/208) Ayet; "Bütünüyle İslam'a girin; Allah'ın dini ile amel edin ve ondan hiçbir şeyi terketmeyin!" anlamındadır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah sizi esenlik yurduna çağırır ve O, dilediğini dosdoğru yola iletir.)** (10/Yunus/25) Ve şöyle buyurur: **(Allah ise, izniyle cennete ve mağfirete davet eder.)** (2/el-Bakara/221)

Allah Teâlâ'ya davet, nebilerin ve rasullerin yoludur. Onların tek amacı ve amellerinin esasıdır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Onları, emrimizle doğru yolu gösteren önderler kıldık. Onlara; hayırlar yapmayı, namazı dosdoğru kılmayı ve zekatı vermeyi vahyettik. Onlar, yalnızca bize ibadet eden kimselerdi.)** (21/el-Enbiya/73) Allah Teâlâ; Kitabı'nda, geçmişte kalplerini iman sevinci dolduran ve Allah'a davet edenlerden, örnek alınacak misaller anlatır. İşte Firavun ailesindeki mü'min... Allah Teâlâ onun hakkında şöyle buyurur: **(O iman eden dedi ki: "Ey kavmim! Bana uyun, ben sizi doğru yola eriştireyim.")** (40/el-Mü'min/38) Yine Allah Teâlâ, Yasin Sûresi'nde zikredilen iman etmiş kimse hakkında şöyle buyurur: **(Derken şehrin uzak bir yerinden bir adam koşarak gelip dedi ki: "Ey kavmim! Elçilere tâbi olun. Sizden hiçbir ücret istemeyenlere uyun. Hem onlar, hidayet bulmuş kimselerdir.")** (36/Yâsin/20-21) Sonunda onu öldürürler. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **((Ona) "Cennete gir" denildi. Dedi ki: "Keşke kavmim bilseydi, Rabbimin bana mağfiret ettiğini ve beni ikram olunanlardan kıldığını!")** (36/Yâsin/26-27) Katâde der ki: Mü'minle ancak nasihat edici olarak karşılaşırsın. Onunla, aldatırken karşılaşmazsın. Bu mü'minin, hayatında ve ölümünden sonra kavmine nasıl nasihatte bulunduğuna bak!..

İmam Müslim; Suheyb radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den, bir zamanlar Necran'da yaşayan ve Allah'a davet eden bir gencin hikayesini rivayet eder. O genç, krala şöyle der: "İnsanları geniş bir alanda topla. Sadağımdan bir ok al. Onu bana at ve "Gencin Rabbi olan Allah'ın adıyla" de. Şüphesiz sen böyle yaparsan beni öldürürsün. Kral bunu yapar ve onu öldürür. Bunun üzerine bütün insanlar, "Gencin Rabbi'ne iman ettik" der.

İmanın yapısında yayılma vardır. Bir kalpte yerleşir yerleşmez, diğer kalplere doğru yol alır. Bir ülkede olursa, mutlaka diğer ülkelere de geçer. Çünkü iman nur ve ışık gibidir; karanlıkları deler geçer. Hava gibidir; bir mekanla sınırlandırılamaz. Hiç kimseye has değildir; çünkü herkesin İslam'a ve imana ihtiyacı vardır. Kişinin ışığı, doğru yoldan sapmış ve haktan mahrum olmuş kalplere yayılmazsa onun imanı ölüdür ve o kişi, Allah'ın kendisine farz kıldığını tam olarak yerine getirmemektedir. Cinlerden iman edenlere bak!.. İman eder etmez davetçiler olarak kavimlerine dönerler ve onları uyarırlar. Allah; peygamberlerin efendisi ve sonuncusu,

peygamberimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in vazifesini ve rolünü açıklayarak şöyle buyurur: **(Ey peygamber! Şüphe yok ki biz seni; bir şahit, bir müjdeleyici ve uyarıcı, izni ile Allah'a çağıran ve nur saçan bir kandil olarak gönderdik.)** (33/el-Ahzâb/45-46) Allah Teâlâ O'na; basiretle Allah'a davetin kendisinin yolu olduğunu açıklamasını emretmiştir. Şöyle buyurur: **(De ki: "İşte bu benim yolumdur. Ben, basiret üzere Allah'a davet ediyorum; ben de bana uyanlar da. Allah'ı tenzih ederim. Ben, müşiklerden değilim.)** (12/Yusuf/108) Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ümmeti, ümmetlerin en sonuncusudur. Allah'a davette, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in varisidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Siz; insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten sakındırır ve Allah'a iman edersiniz.)** (3/Âl-i Imrân/110) Bu ümmetin selefinin her biri, basiretle Allah'a çağıran bir davetçi idi. Böylece yeryüzünü; ilim ve hidayetle, barış ve doğrulukla doldurdular. Onların sevabı, Kıyamet'e kadar sürecektir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim bir hidayete davet ederse, Kıyamet'e kadar ona uyanların ecirlerinin aynısı, onların ecirlerinden hiçbir şey eksilmeden ona da vardır. Kim de bir sapıklığa davet ederse, Kıyamet'e kadar ona uyanların günahlarının aynısı, onların günahlarından hiçbir şey eksilmeden ona da vardır."**

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem vilayetlere yöneticilerini gönderdiğinde onlara, öncelikle Allah Teâlâ'ya davet etmelerini emrederdi. Buhari ve Müslim'de, İbni Abbas radıyallahu anhuma kanalıyla şu rivayet edilir: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Muâz b. Cebel'i Yemen'e gönderdiğinde ona şöyle der: **"Sen, kitap ehli bir kavme gidiyorsun. Onları çağıracağın ilk şey, Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın rasulü olduğuna şehadet etmek olsun. Şayet onlar bunda sana uyarlarsa; onlara, Allah'ın kendilerine her gündüz ve gecede beş vakit namazı farz kıldığını bildir. Şayet onlar bunda sana uyarlarsa; onlara, Allah'ın kendilerine zenginlerinden alınıp fakirlerine verilen zekatı farz kıldığını bildir."** Savaş emirine ise, kendileriyle savaşanları öncelikle İslam'a davet etmelerini emreder. Çünkü bu ümmet, Allah'a davet eden ümmettir. Allah'a daveti muhafaza ederse, Allah da onun dinini, dünyasını ve ahiretini korur. Allah'a daveti ihmal ederse, ihmali ölçüsünce kayba uğrar. Allah Teâlâ, Allah'a davetin yolunu belirlemiş ve aydınlatmış, bu daveti gerçekleştirenlerin derecesini yükseltmiş, onları rahmeti ve desteğiyle kuşatmıştır. Şöyle buyurur: **(Allah'a davet eden, salih amel işleyen ve "Şüphesiz ben, müslümanlardanım!" diyen kimseden daha güzel sözlü kim olabilir?)** (41/Fussilet/33) Hasan el- Basri rahimehullah şöyle der: "Bu, Allah'ın dostudur. Bu, Allah'ın seçkin kuludur. Bu, yeryüzü ehlinin Allah'a en sevimli olanıdır. Allah'ın çağrısına katılmış; insanları da, katıldığı bu çağrıya davet etmiş, salih amel işlemiş ve "Ben müslümanlardanım" demiştir. Bu, Allah'ın halifesidir."

Allah Teâlâ; kökleri kalplere yerleşmesi ve meyve vermesi için, Allah'a davetin nasıl yapılacağını açıklamıştır. Davetin; ikna yoluyla, korkutarak ve ümit vererek nasihat etmekle, hakkın delillerini açıklamak ve batılın delillerini çürütmekle olacağını bildirir. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle davet et. Onlarla mücadeleni güzel yolla yap.)** (16/en-Nahl/125)

Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun! Bilin ki; Allah azze ve celle'ye davet, İslam'ın bütünündendir. Allah azze ve celle'nin farzlarından biridir. Allah; kendi katındaki derecesinin yükselmesi ve büyük sevaplara erişmesi için müslümanı,

Allah'a davete muvaffak kılar. Kendisine uyanların ecirlerinin bir benzeri, onlarınkinden hiçbir şey eksilmeden ona da yazılır.

Allah, beni ve sizleri Yüce Kur'an ile mübarek kılsın...

Alemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun. O, Rahman'dır, Rahim'dir. Din gününün sahibidir. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur. Ve şehadet ederim ki; nebimiz ve efendimiz Muhammed, O'nun kulu ve rasulüdür. Allah'ım! Kulun ve rasulün Muhammed'e, ailesine ve ashabına salât ve selam eyle; onları mübarek kıl!

Bundan sonra... Allah'tan hakkıyla korkun, ey Allah'ın kulları!.. O'nun rızasına koşun ve O'nun emrettiğini yerine getirin. Dininizi öğrenin. Allah kimin hayrını dilerse, onu dinde anlayış sahibi kılar. Erkek-kadın, her biriniz kendi gücüne göre basiretle Allah'a davet etsin. Davet ettiğiniz hayırlara ters düşmekten sakının. Geçmiş alimlerden biri şöyle der: Kim Allah'a davet ederse, şu üç ayete bakması ve onlarla amel etmesi gerekir. Allah Teâlâ'nın şu ayeti: **(İnsanlara iyiliği emredip kendinizi unutur musunuz? Halbuki, Kitabı da okuyup durursunuz. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?)** (2/el-Bakara/44) Ve şu ayeti: **(Size yasakladığım şeylere kendim uymayarak size aykırı davranmak istemiyorum.)** (11/Hûd/88) Ve yine şu ayeti: **(Ey iman edenler! Yapmayacağınız şeyi niçin söylersiniz?)** (61/es-Saf/3)

İslam'a davet; açıklama, delil sunma ve ikna etme ile olur. Allah yolunda cihad etmek de, sadece Allah'ın dinine davet etmek içindir. Hiç kimse dinini değiştirmesi için zorlanmaz. Hak din ile hiç kimsenin arasına da girilmez. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Dinde zorlama yoktur. Gerçekten iman ile küfür apaçık meydana çıkmıştır.)** (2/el-Bakara/256) Davet, sözle olduğu gibi davranışlarla ve güzel örnek olmakla da olur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Andolsun ki sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü ümit eden ve Allah'ı çokça anan kimseler için, Rasulullah'ta güzel bir örnek vardır.)** (33/el-Ahzâb/21) Davranışlar, başkalarını davette en önemli araçlardandır. Allah Teâlâ; cehennem ehli bazı insanlar hakkında, Firavun ve kavmi hakkında şöyle buyurur: **(Biz onları, ateşe çağıran önderler kıldık. Kıyamet gününde ise onlara yardım olunmaz.)** (28/el-Kasas/41) Onların cehenneme çağırmaları, davranışları ileydi. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Ali b. Ebi Tâlip radıyallahu anh'a şöyle buyurur: **"Allah'ın seninle bir kimseye hidayet etmesi, senin için dünyanın en güzel nimetlerinden daha hayırlıdır."**

Allah'ın kulları!.. **(Şüphesiz ki Allah ve melekleri, Peygamber'e salât ederler. Ey mü'minler! Siz de O'na salât edin ve tam bir teslimiyetle selam verin.)** (33/el-Ahzâb/56)